

กลยุทธ์การบริหารมหาวิทยาลัยสู่การยกระดับคุณภาพบัณฑิตด้านการเสริมสร้างการพัฒนาเศรษฐกิจ
ของประเทศอย่างยั่งยืน

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2559

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

University Management Strategies to Upgrade the Graduates' Quality in National
Economic Sustainable Development

Miss Suchaya Sangcharoon

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Doctor of Philosophy Program in Educational Administration
Department of Educational Policy Management and Leadership

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2016

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

โดย

นางสาวสุชญา สังข์จรูญ

สาขาวิชา

บริหารการศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชญาพิมพ์ อูสาโท

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ศาสตราจารย์ ดร. พงษ์สิทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรบัณฑิต

.....คณบดีคณะครุศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร. ศิริเดช สุขีวะ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปองสิน วิเศษศิริ)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชญาพิมพ์ อูสาโท)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

(ศาสตราจารย์ ดร. พงษ์สิทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นันทรัตน์ เจริญกุล)

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร. วลัยพร ศิริภิรมย์)

.....กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ สุกัญญา โขวิไลกุล)

สุชญา สังข์จรูญ : กลยุทธ์การบริหารมหาวิทยาลัยสู่การยกระดับคุณภาพบัณฑิตด้านการเสริมสร้างการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน (University Management Strategies to Upgrade the Graduates' Quality in National Economic Sustainable Development) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผศ. ดร. ชญาพิมพ์ อูสาโท, อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม: ศ. ดร. พงษ์ ศิริบรรณพิทักษ์, หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาองค์ประกอบของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน 2) ศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน และ 3) พัฒนากลยุทธ์ในการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ใช้การวิจัยเชิงผสมผสาน โดยวิธีการศึกษาเอกสารวิเคราะห์และสังเคราะห์กรอบแนวคิด จากนั้นเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างวิเคราะห์ผลแล้วจึงจัดประชุมสนทนากลุ่ม กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ มหาวิทยาลัยในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จำนวน 94 แห่ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามกรอบแนวคิด แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ ถึงความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารการผลิตบัณฑิต นอกจากนี้ยังใช้แบบประเมินความเหมาะสมและเป็นไปได้ของกลยุทธ์ร่วมด้วย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำนวนและร้อยละ รวมถึงการคำนวณค่าดัชนี PNI_{Modified} และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) องค์ประกอบของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ประกอบไปด้วยกรอบการบริหารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และกิจกรรมนักศึกษา ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้แบบ Backward Design และการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน 2) สภาพปัจจุบันโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง สภาพปัจจุบันที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านการจัดการเรียนการสอน ส่วนสภาพที่พึงประสงค์โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยสภาพที่พึงประสงค์ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านกิจกรรมนักศึกษา รองลงมาคือด้านหลักสูตร จุดแข็งของการผลิตบัณฑิตคือการจัดการเรียนการสอน ส่วนจุดอ่อนคือหลักสูตรและการจัดกิจกรรมนิสิต/นักศึกษา ปัจจัยภายนอกที่เป็นโอกาส ได้แก่ ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐและด้านสังคม ส่วนภาวะคุกคาม ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจและด้านเทคโนโลยี 3) กลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน มี 3 กลยุทธ์หลัก คือ 1. การสร้างบัณฑิตด้วยหลักสูตรที่มุ่งให้นักศึกษามีความเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน สังคม ประเทศชาติและชุมชนโลก 2. การบูรณาการการเรียนการสอนให้นักศึกษาให้สามารถเชื่อมโยงและตัดสินใจเกี่ยวกับปัญหาทางเศรษฐกิจ เป็นพลเมืองที่ใช้ชีวิตอย่างมีคุณภาพ และ 3. การเสริมกิจกรรมนักศึกษาด้านการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนก่อนสำเร็จการศึกษา กลยุทธ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้บัณฑิตที่จบการศึกษาเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีความสามารถในการหารายได้และวางแผนการใช้จ่ายอย่างเหมาะสม มีฐานะทางเศรษฐกิจที่ดีเลี้ยงชีพได้อย่างมั่นคง มีความรู้ความสามารถที่จะมีส่วนช่วยพัฒนาเศรษฐกิจของชุมชน สังคมและประเทศให้มีความเจริญอย่างต่อเนื่อง และเกิดความยั่งยืน

ภาควิชา นโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทาง ปลายมือชื่อนิสิต

การศึกษา ปลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

สาขาวิชา บริหารการศึกษา ปลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาร่วม

ปีการศึกษา 2559

5584458527 : MAJOR EDUCATIONAL ADMINISTRATION

KEYWORDS: UNIVERSITY MANAGEMENT/ GRADUATE PRODUCTION/ NATIONAL ECONOMIC SUSTAINABLE DEVELOPMENT

SUCHAYA SANGCHAROON: University Management Strategies to Upgrade the Graduates'Quality in National Economic Sustainable Development. ADVISOR: ASST. PROF. CHAYAPIM USAHO, Ph.D., CO-ADVISOR: PROF. PRUET SIRIBANPITAK, Ph.D., pp.

The objectives of this research were 1) to study the components of graduate production management strategies based on the concept of national economic sustainable development 2) to study current situations and expected situations of graduate production management strategies based on the concept of national economic sustainable development, and 3) to develop the strategies of graduate production management based on the concept of national economic sustainable development. The research methodology applied a mixed method approach. The review of literature, the analyzing, and synthesizing of a conceptual framework were used. The data were collected and analyzed for strategic development step. The focus group meeting was organized accordingly. The sample of this research were 94 higher educational institutions under the Office of the Higher Education Commission in Thailand. The research instruments were 1) the questionnaire of the conceptual framework and 2) the questionnaire graduate production management of current and expected situations. Moreover, the questionnaire of the appropriateness and possibility of the strategies was used. The frequency, percentage, average, and standard deviation were used for a statistical analysis. The index of $PNI_{Modified}$ and the content analysis were also used.

The research findings were found as follows. 1) Components of the production management of graduates according to the concept of national economic sustainable development consisting consisted of curriculum management, instructional management and student activities according to the teaching and learning concept of backward design and 5 aspects of national economic sustainable development. 2) There was moderate level in current situations. The highest mean was teaching and learning. The expected situations were a high level, while the highest mean is student activity and curriculum in order. Results were found that the strengths of the production of graduates was teaching and learning, while the weaknesses were curriculum and student activity. The external factor as opportunities, were politics, national policy and social factors, whereas the threats were economy and technology. 3) The strategies of graduate production management based on the concept of national economic sustainable development related to 3 main strategies. The first strategy was to produce graduates with curriculum fostering the citizenship for gradates to be responsible for local, social, national, and global economies. The second strategy was to use integrated teaching aiming graduates to link and decide regarding economic problems and to be qualified citizen. The third strategy was to add life-experience, necessary knowledge and skills for the sustainable development of national economy before graduation. Following these strategies would be able to produce qualified graduates with desired characteristics, support their life efficiently from their income and manage their expenses wisely and earn for stable financial status. Additionally, they would have abilities to develop the economy sustainability at local, social and national levels continually and productively.

Department: Educational Policy Management and Student's Signature

Leadership Advisor's Signature

Field of Study: Educational Administration Co-Advisor's Signature

Academic Year: 2016

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน” นี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความสำเร็จและความเอาใจใส่เป็นอย่างดีจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชญาพิมพ์ อูสาโท อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และศาสตราจารย์ ดร. พงษ์ที ศิริบรรณพิทักษ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ซึ่งได้กรุณาให้คำแนะนำ สั่งสอน สละเวลา คำปรึกษาตลอดจนให้ความช่วยเหลือในการดำเนินการวิจัยเป็นอย่างดี ขอกราบขอบพระคุณท่านทั้งสองมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปองสิน วิเศษศิริ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นันทรัตน์ เจริญกุล และอาจารย์ ดร.วัลย์พร ศิริภรณ์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รวมถึงรองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา ไชวโกลกุล กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย ที่กรุณาให้ข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ยิ่งเพื่อทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ขอขอบพระคุณคณาจารย์สาขาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทุกท่านที่ได้ถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ตลอดระยะเวลาในการศึกษา รวมถึงขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิและผู้ให้ข้อมูลทุกท่านที่ได้ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์รวมถึงข้อเสนอแนะในการดำเนินการวิทยานิพนธ์

วิทยานิพนธ์นี้ได้รับการสนับสนุนทุนจาก “ทุน 90 ปีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กองทุนรัชดาภิเษกสมโภช” จึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอขอบคุณ หัวหน้าและเพื่อนร่วมงานภารกิจประเมินและรับรองสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) รวมถึง ดร.สรรัชชัย ชูชีพ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประทุมทอง ไตรรัตน์ คุณพัชรดา พรหมวงศ์ คุณฤติ สุนทรสิงห์และกัลยาณมิตรของผู้วิจัยทุกท่าน ที่ดูแลให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดี ผู้วิจัยขออุทิศให้คุณพ่อบรรจบ สังข์จรรยา (ผู้ล่วงลับ) และกราบขอบคุณคุณแม่ถนอมจิตร และครอบครัวสังข์จรรยา ที่สนับสนุนการศึกษาและให้กำลังใจอย่างดียิ่ง

ท้ายที่สุดนี้ ขอขอบคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอนให้การศึกษาแก่ผู้วิจัยมาตั้งแต่เยาว์วัยจนกระทั่งประสบความสำเร็จในปัจจุบันนี้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฎ
สารบัญภาพ	ฏ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 คำถามในการวิจัย.....	8
1.3 วัตถุประสงค์ในการวิจัย.....	8
1.4 นิยามศัพท์	9
1.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	10
1.6 ขอบเขตการวิจัย	13
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	13
บทที่ 2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	15
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารมหาวิทยาลัย	16
2.1.1 หลักการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา.....	16
2.1.2 การบริหารการผลิตบัณฑิต	29
2.1.3 คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์	49
2.2 แนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน.....	57
2.2.1 เศรษฐกิจพอเพียง.....	57
2.2.2 การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน.....	59

2.2.3 ความรู้พื้นฐานทางเศรษฐกิจ	70
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการวางแผนกลยุทธ์และการพัฒนากลยุทธ์	74
2.3.1 การวิเคราะห์ SWOT (SWOT Analysis).....	76
2.3.2 ขั้นตอนและวิธีการจัดทำ TOWS Matrix.....	79
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	81
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	84
3.1 การออกแบบวิจัย	84
3.2 ขั้นตอนการวิจัย	87
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	103
4.1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	104
4.1.1 ผลการประเมินกรอบแนวคิดการวิจัยด้านการบริหารการผลิตบัณฑิต	104
4.1.2 ผลการประเมินกรอบแนวคิดการวิจัยด้านการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่าง ยั่งยืน.....	106
4.2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการ พัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน	107
4.2.1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	107
4.2.2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิด การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนในภาพรวม.....	109
4.2.3 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิด การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ภายนอก	127
4.3 กลยุทธ์ของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่าง ยั่งยืน.....	138
4.3.1 ความต้องการจำเป็นของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนา เศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน	138

4.3.2 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิด การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน	151
4.3.3 (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของ ประเทศอย่างยั่งยืน (ฉบับที่ 1).....	161
4.3.4 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตาม แนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน ฉบับที่ 1	191
4.3.5 ร่างกลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ อย่างยั่งยืน (ฉบับที่ 2).....	209
4.3.6 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตาม แนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน ฉบับที่ 2	215
4.3.7 กลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ อย่างยั่งยืนที่มีความเหมาะสมและเป็นไปได้.....	219
บทที่ 5 สรุปผลอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	231
5.1 สรุปผลการวิจัย	231
5.1.1 กรอบแนวคิดกลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจ ของประเทศอย่างยั่งยืน.....	231
5.1.2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิด การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน	232
5.1.3 จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการบริหารการผลิตบัณฑิตตาม แนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน	233
5.1.4 กลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ อย่างยั่งยืน	234
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	238
5.2.1 การบริหารการผลิตบัณฑิต	239
5.2.2 การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน	241

5.2.3 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตาม แนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน	244
5.3 ข้อเสนอแนะ	246
5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้.....	246
5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป.....	248
รายการอ้างอิง	252
ภาคผนวก.....	257
ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ	258
ภาคผนวก ข การสังเคราะห์กรอบแนวคิด.....	265
ภาคผนวก ค เครื่องมือในการวิจัย.....	269
ภาคผนวก ง การวิเคราะห์ค่า IOC ของแบบสอบถาม.....	329
ภาคผนวก จ ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์	337
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	339

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 การสังเคราะห์การบริหารการผลิตบัณฑิต	36
ตารางที่ 2 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก SWOT	79
ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ TOWS Matrix.....	81
ตารางที่ 4 รายละเอียดขั้นตอนการดำเนินการวิจัย	102
ตารางที่ 5 ผลการประเมินกรอบแนวคิดการวิจัยด้านการบริหารการผลิตบัณฑิต	105
ตารางที่ 6 ผลการประเมินกรอบแนวคิดด้านการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน.....	106
ตารางที่ 7 ข้อมูลกลุ่มตัวอย่างมหาวิทยาลัย	107
ตารางที่ 8 สถานภาพของกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม	108
ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในของสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของ การบริหารการผลิตบัณฑิต ภาพรวม	110
ตารางที่ 10 สภาพแวดล้อมภายในของสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหาร การผลิตบัณฑิต ตามองค์ประกอบรายด้าน.....	111
ตารางที่ 11 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิด การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ในภาพรวม.....	113
ตารางที่ 12 การกำหนดผลการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ของหลักสูตรในการเสริมสร้างความรู้ความ เข้าใจและความสามารถด้านการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน.....	116
ตารางที่ 13 การกำหนดหลักฐานเชิงประจักษ์ของหลักสูตรในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ และความสามารถด้านการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน	117
ตารางที่ 14 การออกแบบการสอนและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของหลักสูตรในการ เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและความสามารถด้านการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน	118
ตารางที่ 15 การกำหนดผลการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ของการจัดการเรียนการสอนในการ เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและความสามารถด้านการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน	119

ตารางที่ 16 การกำหนดหลักฐานแสดงผลการเรียนรู้ของการจัดการเรียนการสอนในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและความสามารถด้านการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน	121
ตารางที่ 17 การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของการจัดการเรียนการสอนในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและความสามารถด้านการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน	122
ตารางที่ 18 การกำหนดผลการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ของการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและความสามารถด้านการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน	123
ตารางที่ 19 การกำหนดหลักฐานแสดงผลการเรียนรู้ของการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและความสามารถด้านการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน	124
ตารางที่ 20 การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและความสามารถด้านการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน	126
ตารางที่ 21 สภาพแวดล้อมภายนอกของสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ในภาพรวม	127
ตารางที่ 22 สภาพแวดล้อมภายนอกสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน จำแนกตามองค์ประกอบรายด้าน.....	135
ตารางที่ 23 สภาพแวดล้อมภายนอกสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน จำแนกตามปัจจัยภายนอก... 137	137
ตารางที่ 24 ความต้องการจำเป็นของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน จำแนกตามองค์ประกอบของการผลิตบัณฑิต ในภาพรวม	139
ตารางที่ 25 ลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็นของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน จำแนกตามองค์ประกอบในการผลิตบัณฑิตด้านหลักสูตร	142
ตารางที่ 26 ลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็นของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน จำแนกตามองค์ประกอบในการผลิตบัณฑิตด้านการจัดการเรียนการสอน.....	145

ตารางที่ 27 การจัดลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็นของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน จำแนกตามองค์ประกอบในการผลิตบัณฑิตด้านกิจกรรมนักศึกษา.....	148
ตารางที่ 28 ลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็นของการบริหารการผลิตบัณฑิตตาม แนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ใน ภาพรวม	151
ตารางที่ 29 สภาพแวดล้อมภายนอกของสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหาร การผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน จำแนกตามปัจจัย ภายนอกตามองค์ประกอบ	154
ตารางที่ 30 TOWS Matrix การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของ ประเทศอย่างยั่งยืน ในภาพรวม.....	162
ตารางที่ 31 TOWS Matrix จำแนกตามองค์ประกอบของการผลิตบัณฑิต	177
ตารางที่ 32 ร่างกลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ อย่างยั่งยืน (ฉบับที่ 1)	186
ตารางที่ 33 สถานภาพของผู้ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การ บริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ฉบับที่ 1	191
ตารางที่ 34 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์หลัก และกลยุทธ์รองของการ บริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ฉบับที่ 1	192
ตารางที่ 35 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของวิธีดำเนินการของร่างกลยุทธ์การบริหารการ ผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ฉบับที่ 1	195
ตารางที่ 36 ร่างกลยุทธ์หลัก กลยุทธ์รอง และวิธีดำเนินงาน การบริหารการผลิตบัณฑิตตาม แนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ฉบับที่ 2	210
ตารางที่ 37 กลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ อย่างยั่งยืนมีความเหมาะสมและเป็นไปได้	219

สารบัญภาพ

	หน้า
แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	12
แผนภาพที่ 2 การเรียนรู้และการส่งผลกระทบต่อผลลัพธ์การเรียนรู้.....	39
แผนภาพที่ 3 องค์ประกอบของการจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะที่ดี.....	65
แผนภาพที่ 4 โครงสร้างของการสร้างเครื่องมือ.....	91

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ 9 ทรงมีพระราชดำริหลัก เศรษฐกิจพอเพียงเพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับการดำเนินชีวิตของพสกนิกรชาวไทยที่ให้อยู่บนทางสายกลางคือ ความพอดี ไม่มากและไม่น้อยจนเกินไป ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจึงเป็นทั้งแนวคิดและหลักปฏิบัติที่มุ่งสู่การใช้ชีวิตอย่างมีความสุข มีคุณภาพ และการพัฒนาอย่างยั่งยืน ซึ่งถือเป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศ เพราะเป็นรากฐานวิถีชีวิตดั้งเดิมของสังคมไทย ดังพระราชดำรัส ความว่า

“...เศรษฐกิจพอเพียงเป็นเสมือนรากฐานของชีวิต รากฐานความมั่นคงของแผ่นดินเปรียบเสมือนเสาเข็มที่ถูกต้องรองรับบ้านเรือน ตัวอาคารไว้นั่นเอง สิ่งก่อสร้างจะมั่นคงอยู่ได้ก็อยู่ที่เสาเข็ม แต่คนส่วนมากมองไม่เห็นเสาเข็มและลืมเสาเข็มไปเสียด้วยซ้ำ...”

(มูลนิธิชัยพัฒนา, 2542)

การประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสามารถนำมาใช้ได้ทั้งทางจิตใจ สังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านเทคโนโลยี และด้านเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านเศรษฐกิจคือควรมีการลดรายจ่าย เพิ่มรายได้ ใช้ชีวิตอย่างพอควร คิดและวางแผนอย่างรอบคอบ มีภูมิคุ้มกันไม่เสี่ยงเกินไปการเฝ้าทางเลือกสำรอง ตามหลักของความพอประมาณ (พอดี) (ปรียานุช พิบูลสรารุช, 2554)

จะเห็นได้ว่ายุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (Sustainable Development Goals) (คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ, 2559) และแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ของประเทศ (คณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2559) ได้ตระหนักถึงความสำคัญ และได้เน้นนำเอาหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ : กรอบการพัฒนาระยะยาวเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข และตอบสนองต่อการบรรลุซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว

และสร้างความสุขของคนไทย สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและ เป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ (ลดาวัลย์ คำภา, 2559)

ที่ผ่านมาสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้จัดทำแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555-2559) ได้สะท้อนว่าประเทศไทยได้เผชิญความเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกประเทศจนเกิดความผันผวน มีความเสี่ยงในหลายมิติโดยเฉพาะความเสี่ยงจากการบริหารภาครัฐที่อ่อนแอ โครงสร้างทางเศรษฐกิจที่ไม่สามารถรองรับการเติบโตอย่างยั่งยืน มีความเสื่อมถอยของค่านิยมที่ดีงาม ความเสื่อมโทรมของธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และความมั่นคงของประเทศ จึงต้องเสริมสร้างทุนที่มีอยู่ของประเทศให้เข้มแข็งและใช้ประโยชน์อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม เพื่อเตรียมพร้อมให้ประเทศสามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงในอนาคตอย่างยั่งยืน (คณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2559) ซึ่งได้ยึดวิสัยทัศน์ประเทศไทยปี พ.ศ. 2570 เป็นหลัก อันมีความว่า “คนไทยภาคภูมิใจในความเป็นไทย มีมิตรไมตรีบนวิถีชีวิตแห่งความพอเพียง ยึดมั่นในวัฒนธรรมประชาธิปไตย และหลักธรรมาภิบาล การบริการสาธารณะขั้นพื้นฐานที่ทั่วถึง มีคุณภาพ สังคม มีความปลอดภัยและมั่นคง อยู่ในสภาวะแวดล้อมที่ดี เกื้อกูลและเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน ระบบการผลิตเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน อยู่บนฐานทางเศรษฐกิจที่พึ่งตนเองและแข่งขันได้ในเวทีโลก สามารถอยู่ในประชาคมภูมิภาคและโลกได้อย่างมีศักดิ์ศรี” จากข้างต้นปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงนี้จะเป็นแนวทางสำคัญที่จะทำให้ประเทศชาติดำรงอยู่ได้อย่างยั่งยืน ประชาชนชาวไทยทั้งหลายจึงควรต้องตระหนักและปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมาแล้วหลายฉบับ แต่การพัฒนาในแบบเดิมก็ยังประสบปัญหาอยู่ ประเทศไทยยังคงมีปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาทางสังคม ยังมีการทำลายสิ่งแวดล้อม และยังไม่สามารถยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชนให้เกิดความเท่าเทียมและทั่วถึงได้ นั่นเพราะยังไม่มีมาตรการระหนักถึงการพัฒนาอย่างยั่งยืนอย่างลึกซึ้งและจริงจัง คำว่า “การพัฒนาอย่างยั่งยืน” นั้น ไม่ใช่คำใหม่ ประเทศที่พัฒนาแล้วส่วนใหญ่ได้มีความตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาประเทศอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน นั่นเป็นเพราะได้เล็งเห็นว่าการพัฒนาที่ผ่านมาอาจจะได้ผลดีในระยะหนึ่ง แต่ไม่สามารถดำเนินการให้ประเทศมีความเจริญได้อย่างยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติค่อย ๆ หหมดไปและอาจไม่เหลือถึงชนรุ่นหลัง เมื่อประมาณ 30 ปีที่แล้วในการประชุมสุดยอดระดับโลกว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา ที่กรุงสต็อกโฮล์ม ประเทศสวีเดน ได้เสนอให้นิยามคำนี้ถึงขีดจำกัดของทรัพยากรธรรมชาติบนโลกและเสนอให้ดำเนินการพัฒนาควบคู่ไปกับการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (กระทรวงการต่างประเทศและสมาคมเพื่อชีวิตและสิ่งแวดล้อม, 2537) โดยแนวคิดนี้ได้เผยแพร่มาจากหน่วยงานที่องค์การสหประชาชาติตั้งขึ้นคือคณะกรรมการโลกร่วม (UN Commission on Environment and

Development) ได้อธิบายคำจำกัดความคำว่า การพัฒนาที่ยั่งยืน (sustainable development) ไว้ ดังนี้ “Sustainable development is development that meets the needs of the present without compromising the ability of future generations to meet their own needs” แปลว่า การพัฒนาที่ยั่งยืน คือการพัฒนาที่สนองความต้องการของปัจจุบันโดยไม่ทำให้ประชาชนรุ่นต่อไปในอนาคตต้องประนีประนอมยอมลดความสามารถของเขาในการที่จะสนองความต้องการของเขาเอง หรือเรียกว่าการพัฒนาที่ยั่งยืน เป็นการพัฒนาที่จะช่วยให้อนุชนในอนาคตไม่ต้องประนีประนอมความสามารถที่จะสนองความต้องการของเขา (พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต), 2537)

การพัฒนาที่ยั่งยืน คือจะต้องให้ประชาชนในปัจจุบันได้ในสิ่งที่ต้องการ โดยไม่ต้องทำลายทรัพยากรซึ่งจะเป็นที่ต้องการของคนในอนาคตซึ่งจะต้องมีการพัฒนาที่เป็นบูรณาการการทำงานของทุกภาคส่วนจนเกิดเป็นดุลยภาพ และที่สำคัญยิ่งสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืนคือการศึกษาเพราะ การศึกษาหมายถึงการพัฒนาคน ซึ่งได้ยอมรับกันแล้วว่าทำให้เป็นแกนกลางของการพัฒนาที่ยั่งยืน สำหรับประเทศไทยนั้น ได้นำเสนอคำนิยามของการพัฒนาที่ยั่งยืนจากมุมมองของประเทศไทย ในการประชุมสุดยอดของโลกว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน ณ นครโจฮันเนสเบิร์ก ประเทศแอฟริกาใต้ เมื่อเดือนกันยายน 2545 ว่า “การพัฒนาที่ยั่งยืนในบริบทไทย เป็นการพัฒนาที่ต้องคำนึงถึงความเป็นองค์รวมของทุก ๆ ด้านอย่างสมดุล บนพื้นฐานของทรัพยากรธรรมชาติ ภูมิปัญญา และวัฒนธรรมไทย ด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกกลุ่ม ด้วยความเอื้ออาทร เคารพซึ่งกันและกัน เพื่อความสามารถในการพึ่งตนเอง และคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างเท่าเทียม ” ซึ่งเป็นข้อเสนอที่มีพื้นฐานหลักมาจาก “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” โดยการพัฒนาที่ยั่งยืนนั้นต้องประกอบด้วย 3 ส่วนหลัก ได้แก่ ส่วนของระบบเศรษฐกิจ ระบบสังคม และระบบนิเวศสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีความสัมพันธ์และพึ่งพาซึ่งกันและกัน กล่าวคือ ในขณะที่มีการพัฒนาเศรษฐกิจ พัฒนาสังคมก็จะต้องมีการปกป้องสิ่งแวดล้อมไปในขณะเดียวกัน

ขณะนี้ประเทศไทยติดอยู่ในวังวนของกับดักรายได้ปานกลาง (Middle Income Trap) คือปรากฏการณ์ที่ประเทศที่เคยยกระดับรายได้จากการเป็นประเทศที่ยากจนมาเป็นประเทศรายได้ปานกลาง แต่หลังจากนั้นกลับไม่สามารถก้าวขึ้นมาเป็นประเทศรายได้สูงจึงเปรียบเสมือนการติดอยู่ในกับดักรายได้ปานกลางไม่สามารถก้าวข้ามไปเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วได้ อันเนื่องมาจากประเทศไทยมี ปัญหาทางเศรษฐกิจหลายประการ เช่น ความเหลื่อมล้ำทางสังคม ช่องว่างระหว่างความเจริญในตัวเมืองและในชนบท ปัญหาการกระจายรายได้ ปัญหาค่าครองชีพสูง ปัญหาการว่างงาน โดยปัญหาหลักคือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product: GDP) นั้นอยู่ในระดับที่ไม่สูงนัก ซึ่งการจะก้าวผ่านกับดักรายได้ปานกลางนี้ได้หมายถึงรายได้ของประชากรต้องสูงนั่นเอง (ธิตี บวรรัตนารักษ์, 2557) ทั้งนี้ เศรษฐกิจของประเทศไทยมีภาคอุตสาหกรรมเป็นภาคการผลิตที่มีบทบาทสูง มีภาคการเกษตรเป็นแหล่งผลิตที่ก่อให้เกิดรายได้หลักของประชาชนคนไทยส่วนใหญ่ และมีภาคบริการที่มี

บทบาทสำคัญในการสร้างมูลค่าเพิ่ม ระบบเศรษฐกิจในทุกภาคส่วนที่กล่าวข้างต้น ล้วนต้องการปัจจัยสนับสนุนด้านกำลังคนที่มีศักยภาพ มีความรู้ความสามารถโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ในขณะเดียวกันก็ต้องการคนดีที่มีคุณธรรม มีความเป็นพลเมืองที่ดีควบคู่ไปด้วย

นอกจากนี้ มีผลสำรวจสถานการณ์มีงานทำของประชาชนชาวไทย ประจำเดือนกันยายน 2556 พบว่ามีจำนวนผู้ว่างงาน 2.64 แสนคน และผู้ที่รอฤดูกาลการทำงาน 6.5 หมื่นคนหากแบ่งตามระดับการศึกษาพบว่าในระดับอุดมศึกษาว่างงานมากที่สุด จำนวน 1.4 แสนคน เพิ่มขึ้นจากเดือนกันยายน 2555 จำนวน 4.6 หมื่นคน (ฐานเศรษฐกิจ, 2556: ออนไลน์) และจากข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติที่ทำการสำรวจอัตราการว่างงานในเดือนกันยายน 2557 ปรากฏว่ามีกำลังแรงงานประมาณ 38.85 ล้านคน เป็นผู้มีงานทำ 38.45 ล้านคน ผู้ว่างงานจำนวน 3.11 แสนคน (คิดเป็นอัตราการว่างงานร้อยละ 0.8) นั้นหมายถึงอัตราการว่างงานเพิ่มขึ้นจากการสำรวจในปีก่อนหน้าเกือบห้าหมื่นคน (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2556) ด้านคุณภาพของบัณฑิตที่จบการศึกษาจากร่วมมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ผลสำรวจ "นิด้าโพล" ในเดือนกันยายน 2557 พบว่าประชาชนเห็นว่าคุณภาพบัณฑิตไทยร้อยละ 64.64 เป็นบัณฑิตไม่ค่อยมีคุณภาพ-คุณภาพต่ำ ขณะที่ปัญหาคุณภาพบัณฑิตไทยนั้น 3 อันดับแรกคือ ผู้เรียนต้องการแต่ใบปริญญา มหาวิทยาลัยมุ่งแต่ผลประโยชน์ในเชิงธุรกิจ (จ่ายครบจบแน่) และหลักสูตรเน้นทฤษฎีไม่มีปฏิบัติ ทำงานจริงไม่ได้ (ศูนย์สำรวจความคิดเห็นนิด้าโพล, 2557)

จากรายงานผลสำรวจทักษะทางการเงินของไทยปี 2556 ที่ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ร่วมกับสำนักงานสถิติแห่งชาติ ทำการศึกษาทักษะทางการเงินของคนไทย โดยใช้แนวสำรวจของ OECD ซึ่งครอบคลุมการวัด 3 ด้านคือ ด้านความรู้ทางการเงิน ด้านพฤติกรรมทางการเงิน และทัศนคติทางการเงิน ผลสำรวจพบว่า คนไทยมีคะแนนทักษะทางการเงินเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 58.5 ของคะแนนเต็ม ซึ่งต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของ 14 ประเทศที่ร่วมโครงการของ OECD ซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 62.3 รวมถึงผลการศึกษาของสถาบันคีนันแห่งเอเชีย ระบุว่าคนไทยขาดความรู้ด้านการเงินบุคคลและสังคมบริโภคนิยม หวั่นสร้างปัญหาในอนาคต และชี้ว่ากลุ่มนักศึกษาห่างสุด เนื่องจากก่อกองสูงและใช้เงินเกินตัว มีการบริโภคนิยม ขาดความรู้และทักษะในการบริหารการเงินส่วนบุคคล เป็นการผลักดันให้หนี้ส่วนบุคคลและหนี้ครัวเรือนของประเทศเพิ่มขึ้นต่อเนื่องแล้ว ยังนำไปสู่ปัญหาความไม่พร้อมในการดูแลตนเองหลังการเกษียณอายุ (ปิยะบุตร ชลวิจารณ์, 2556) และจากการศึกษาเชิงลึกโดยกระทรวงการคลัง พบว่าประชาชน 3 กลุ่ม ที่มีระดับความรู้ทางการเงินในขั้นวิกฤติ และควรได้รับการช่วยเหลือเร่งด่วน คือ กลุ่มนักเรียน นักศึกษาที่ยังไม่สามารถหารายได้แต่มีการใช้จ่ายสูงมาก และมีระดับหนี้สูงจนน่าตกใจ

นอกจากนี้หนี้ครัวเรือนต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศยังคงเพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ร้อยละ 82.3 ในสิ้นปี 2556 ถือว่าเป็นระดับที่สูงที่สุดในเอเชีย ซึ่งเฉลี่ยทั่วโลกจะมีสัดส่วนเพียงร้อยละ 70 ส่วนหนึ่ง

เป็นผลจากแรงกระตุ้นการอุปโภคบริโภคของภาครัฐในช่วงที่ผ่านมา จึงถือเป็นเรื่องเร่งด่วนที่ต้องแก้ปัญหา สอดคล้องกับการศึกษาเรื่องปัญหาการเงินไทยของสมาคมนักวางแผนการเงินไทย ที่พบว่า ปัญหาการเงินของไทยประกอบด้วย 3 ด้านหลัก คือด้านความรู้ทางการเงินที่คนไทยมีน้อยมาก ด้านอุปนิสัยคนไทยที่ไม่มีการทำบัญชีรายรับรายจ่ายและอาจตัดสินใจผิดพลาดได้ และสุดท้ายคือทัศนคติในการใช้เงินของคนไทย เช่น เหนื่อย ทุกข์แล้วต้องขอป้าง (ธีระ ภูตระกูล, 2556) สอดคล้องกับรัชชพล เหล่าวานิช กรรมการผู้จัดการบริษัทมิราเคิล ครีเอชั่น จำกัด กล่าวว่า สัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อจีดีพีมีแนวโน้มเพิ่มสูงถึงร้อยละ 85 หากเศรษฐกิจไม่สามารถเติบโตได้ เพราะการชำระหนี้จะมีปัญหา โดยเฉพาะลูกหนี้กลุ่มที่กล่าวถึงเป็นพิเศษ หรือค้างชำระตั้งแต่ 30-90 วันจะเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง และกลายเป็นเอ็นพีแอลในที่สุดและควรเป็นวาระแห่งชาติที่ภาครัฐจะต้องเข้ามาช่วยและใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางหลักในการแก้ปัญหา (กรุงเทพธุรกิจออนไลน์, 2557: ออนไลน์) อีกทั้งรายงานการแถลงภาวะสังคมของประเทศไทยไตรมาส 4 และภาพรวมปี 2557 ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ว่าหนี้ครัวเรือนปี 2558 ว่าอาจจะเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 87-88 ต่อจีดีพี ปัญหาคือทำอะไรให้คนมีวินัยในการออม เพราะว่าพอมมีปัญหาหนี้สูง สัดส่วนการออมจะต่ำ (ไทยพับลิก้า, 2558)

ดังนั้น สิ่งที่น่าวิตกกังวลของประเทศไทยเมื่อเปิดประชาคมอาเซียน คือการผลิตและการพัฒนาบัณฑิตไทยสู่ตลาดแรงงาน เพราะคุณภาพของบัณฑิตไทยยังมีปัญหาเกี่ยวกับทักษะการทำงานจริง รวมถึงความสามารถทางภาษาอังกฤษที่ดูเหมือนจะด้อยกว่าประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคอาเซียน ([http:// th.jobsdb.com](http://th.jobsdb.com), 2014) การพัฒนาคุณภาพบัณฑิตจึงเป็นสิ่งที่ต้องดำเนินการอย่างเร่งด่วน จากข่าวการว่างงานของบัณฑิตเป็นตัวสะท้อนที่น่าวิตกกังวลว่า อัตราการว่างงานและตำแหน่งงานที่มียังไม่สมดุลกัน รวมไปถึงคุณภาพของบัณฑิตที่จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยส่วนหนึ่งยังขาดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ยังไม่มีคุณสมบัติที่นายจ้างหรือตลาดแรงงานต้องการ ขาดทักษะที่จำเป็นในการทำงาน เช่น การใช้เหตุผลเรียบเรียงความเป็นเหตุเป็นผล การใช้ความสามารถทางคณิตศาสตร์ การใช้ทักษะภาษาอังกฤษและการใช้เทคโนโลยีในการทำงาน การคิดและประยุกต์ใช้องค์ความรู้ในการเรียนมาใช้ในการทำงานจริง การทำงานร่วมกับผู้อื่น และการเป็นผู้ที่มีจิตอาสา เป็นต้น

จากข้างต้นเห็นได้ว่า การจัดการศึกษายังมีช่องว่างในการให้ความรู้เรื่องเศรษฐกิจเบื้องต้นแก่ผู้เรียน โดยเฉพาะเรื่องการเงิน บัญชีและการบริหารและจัดการค่าใช้จ่ายในชีวิตการทำงาน ทั้งนี้ เพราะประเทศไทยยังให้ความสำคัญกับการให้ "ความรู้ทางการเงิน" (Financial Literacy) ที่ค่อนข้างต่ำทั้งที่เป็นเรื่องสำคัญในชีวิตของทุกคน แต่กลับไม่ได้ให้ความสำคัญเท่าที่ควร ประกอบกับปัญหาภาวะประชากรสูงวัยที่มีอัตราเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และอัตราการเกิดของประชากรที่ลดลง สัดส่วนค่าใช้จ่ายของประชากรวัยทำงานที่ต้องเลี้ยงดูผู้สูงอายุก็มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นเช่นกัน ดังนั้น การสร้างรากฐานของเศรษฐกิจประเทศให้แข็งแรง จำเป็นต้องมีการสร้างภูมิคุ้มกันเรื่องการเงินให้กับประชาชน

อย่างทั่วถึง ซึ่งขณะนี้ก็มีการผลักดันให้ภาครัฐต้องเข้ามามีบทบาทสำคัญในการปลูกฝังความรู้เรื่องทางการเงินตั้งแต่เด็ก ๆ เฉกเช่นเดียวกับการสอนเด็ก ๆ อ่านออกเขียนได้ เพื่อสร้างสุขภาพการเงินที่แข็งแรงของประชาชนและประเทศ (สดใจ ชาญชาตรีรัตน์, 2557)

ด้วยเหตุนี้ บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยควรจะเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถควบคู่กับการมีคุณธรรม นอกจากนี้สิ่งจำเป็นอีกประการหนึ่งซึ่งมีความสำคัญคือการใช้ชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่ง “ความรู้ทางการเงิน” ในที่นี้หมายถึง ความรู้ความเข้าใจวินัยทางการเงิน รู้จักวางแผน และสามารถบริหารจัดการเงินหรือรายได้ที่มีอย่างจำกัดอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดการตัดสินใจทางการเงินที่ดี เพื่อให้ตนเองมีสุขภาพทางการเงินที่ดี มีเพียงพอใช้จ่ายสำหรับดูแลตนเอง ครอบครัวในปัจจุบันและอนาคต ไม่ว่าจะเป็นการอบรมสั่งสอนหรือซึมซับประสบการณ์จากครอบครัว สังคมรอบตัว โดยเฉพาะสถานศึกษา ตั้งแต่วัยเด็กจนถึงวัยรุ่นตอนปลาย โดยเฉพาะในรั้วมหาวิทยาลัยที่บัณฑิตจะต้องเตรียมความพร้อมจะก้าวสู่ชีวิตการทำงานและการดำรงชีพ มหาวิทยาลัยในฐานะที่เป็นองค์กรหลักในการผลิตแรงงานเข้าสู่การพัฒนาประเทศจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะนอกจากจะต้องผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพแล้ว ยังต้องเป็นแหล่งความรู้ที่ตอบสนองการแก้ไขปัญหาวิกฤติและชี้้นำการพัฒนาอย่างยั่งยืนของชาติและท้องถิ่น โดยเร่งสร้างภูมิคุ้มกันในประเทศให้เข้มแข็งขึ้นและมีการพัฒนาอย่างยั่งยืนภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อส่งเสริมการพัฒนาประเทศให้สามารถแข่งขันได้ในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลก โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนและสังคมไทยให้มีคุณภาพ ผลิตกำลังคนที่มีศักยภาพตรงตามความต้องการของตลาดงานสามารถทำงานเพื่อดำรงชีพตนเองและเพื่อช่วยเหลือสังคม มีคุณธรรม มีความรับผิดชอบ และมีสุขภาพทั้งร่างกายและจิตใจ มีการจัดการเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศโดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม ความคิดสร้างสรรค์ บนพื้นฐานการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของประเทศไทย ทั้งนี้โดยอาศัยการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยเชิงรุก โดยที่การผลิตและการพัฒนากำลังคนจะต้องมีการวางแผนบนพื้นฐานข้อมูลที่สอดคล้องกับปริมาณและความต้องการของประเทศเพื่อให้เป็นพลังขับเคลื่อนในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมไทย (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2556)

ในปัจจุบันการควบคุมคุณภาพการผลิตบัณฑิต เป็นนโยบายที่ทุกประเทศพัฒนาอย่างจริงจังและต่อเนื่อง แต่ประเทศไทยยังไม่สามารถปรับปรุงคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม เนื่องมาจากความไม่เป็นเอกภาพของการศึกษาทั้งระบบ การขาดผู้นำระดับสูงที่มีวิสัยทัศน์ด้านการศึกษาในการขับเคลื่อนนโยบายได้อย่างจริงจังและขาดความต่อเนื่องของการขับเคลื่อนนโยบาย ไม่มีการกำหนดวิสัยทัศน์และคุณค่าร่วมของอุดมศึกษา ด้านมหาวิทยาลัยต้องมีการปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนที่ให้ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์มากกว่าการท่องจำมากยิ่งขึ้น รวมถึงมีทักษะในการทำงานมากกว่าการรู้รอบในเชิงทฤษฎีเพียงอย่างเดียว ตลอดจนต้องผลิตและยกระดับวิชาชีพของครูอาจารย์ให้

สามารถส่งเสริมคนดีและคนเก่งมาเป็นอาจารย์ให้มากขึ้น นอกจากนี้ต้องปรับเปลี่ยนระบบการผลิตบัณฑิตให้เหมาะสมสำหรับศตวรรษที่ 21 คือให้มีความสามารถที่หลากหลาย มีทักษะสูงและสื่อสารด้วยภาษาต่างประเทศได้ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้บัณฑิตที่จบการศึกษาเป็นที่ยอมรับได้ทั้งในระดับชาติและนานาชาติ การจัดการศึกษาให้มีคุณภาพเป็นภารกิจของทุกมหาวิทยาลัยที่ต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจของคณะผู้บริหาร ที่ต้องผลักดันส่งเสริมให้บุคลากรในสถาบันมีความตระหนักในคุณค่าของคุณภาพของงานที่จะส่งผลต่อการพัฒนาตนเองและพัฒนาองค์กร และเพื่อสร้างความมั่นใจให้กับสังคมในคุณภาพของบัณฑิต (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2556)

เพราะฉะนั้นสิ่งที่ต้องคำนึงถึงในการกำหนดแผนยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์ของการบริหารมหาวิทยาลัย นอกจากจะพิจารณาอัตลักษณ์หรือจุดเน้น ปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธกิจ หรือข้อกำหนดในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยแล้วนั้น ยังจะต้องคำนึงถึงหลักการอุดมศึกษา แผนอุดมศึกษาระยะยาว มาตรฐานการศึกษาของชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และการเปลี่ยนแปลงของของกระแสังคมและกระแสโลกหลาย ๆ ด้านประกอบกัน ยกตัวอย่างเช่น การศึกษาแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) ที่เป็นแผนแม่บทหรือแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา เพื่อมีวัตถุประสงค์ให้ระบบอุดมศึกษานั้น เป็นหัวใจสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่เป้าหมายที่พึงประสงค์ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนและสังคมไทยให้มีคุณภาพ ผลิตกำลังคนที่มีศักยภาพตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานสามารถทำงานเพื่อดำรงชีพตนเองและเพื่อช่วยเหลือสังคม มีคุณธรรม มีความรับผิดชอบ มีสุขภาพะทั้งร่างกายและจิตใจ ซึ่งความสามารถในการทำงานเพื่อเลี้ยงดูตนเองนี้ จะขาดการให้ความรู้เรื่องหรือส่งเสริมทักษะการบริหารจัดการการเงินเสียไม่ได้เนื่องจากเป็นเรื่องที่เป็นจุดอ่อนของประเทศ ผู้บริหารมหาวิทยาลัยนอกจากจะเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในด้านวิชาการแล้ว ยังเป็นผู้ที่มีภาวะผู้นำ มีความสามารถด้านการบริหาร ต้องเป็นผู้ที่มีวิสัยทัศน์และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี จึงจะสามารถนำพาองค์กรหรือมหาวิทยาลัยให้บรรลุผลตามเป้าประสงค์ ซึ่งสิ่งที่สำคัญที่สุดในบริบทของมหาวิทยาลัยคือการผลิตบัณฑิต และไม่ใช่เพียงแค่การผลิตให้สำเร็จการศึกษา หรือจบมาทำงาน แต่เป็นการผลิตบัณฑิตให้เป็นพลเมืองคุณภาพ เพื่อให้จบออกมาเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาและช่วยเสริมสร้างให้เกิดความยั่งยืนทางเศรษฐกิจของประเทศ

จากการวิเคราะห์สาเหตุของความอ่อนแอทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ และมีการนำเสนอแนวคิดในการฟื้นฟูเศรษฐกิจของชาติขึ้นมาเป็นกระแสในสังคมไทยคือ การใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน รวมไปถึงการวิเคราะห์ปัญหาคุณภาพบัณฑิตในปัจจุบันด้วยการศึกษาข้อมูลข่าวสาร และเอกสารต่าง ๆ ข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจและเห็นว่าควรศึกษา ค้นคว้า และทำวิจัยเกี่ยวกับหลักในการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ซึ่งจะเป็นแนวทางให้แก่ผู้บริหารมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารที่

กำกับดูแลในฝ่ายวิชาการและกิจการนักศึกษาที่จะต้องนำนโยบายของมหาวิทยาลัยไปถ่ายทอดเป็นกลยุทธ์สู่ระดับปฏิบัติการทั้งคณาจารย์รวมถึงนักวิชาการในระดับคณะและหลักสูตร รวมถึงหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องจะสามารถให้การสนับสนุนและส่งเสริมการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยในการนำกลยุทธ์ไปใช้เป็นหลักในการเสริมสร้างศักยภาพหรือเพิ่มขีดความสามารถของบัณฑิตที่จะจบออกไปให้เป็นการสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจประเทศ ซึ่งหากไม่เร่งพัฒนากำลังคนของไทยให้มีคุณภาพก็จะกลายเป็นปัญหาใหญ่ทางเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชนและความมั่นคงของชาติโดยตรง การผลิตบัณฑิตซึ่งเป็นหัวใจของการผลิตกำลังคนที่มีคุณภาพมาพัฒนาประเทศ การจัดหลักสูตร การเรียนการสอน และกิจกรรมนักศึกษา จึงเป็น 3 องค์ประกอบที่สำคัญที่จะช่วยส่งเสริมให้บัณฑิตจบการศึกษาออกไปเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ คือเป็นผู้ที่มีทั้งความรู้ความสามารถ มีคุณธรรม มีทักษะชีวิต สามารถบริหารจัดการการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข มีรายได้เพียงพอกับการดำรงชีวิต และเป็นแรงงานคุณภาพที่มีขีดความสามารถสูงซึ่งจะช่วยให้ประเทศมีการพัฒนาอย่างยั่งยืนบนพื้นฐานของหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

1.2 คำถามในการวิจัย

การทำวิจัยเพื่อศึกษาหลักการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน มีคำถามที่นำไปสู่การวิจัย ดังนี้

1. องค์ประกอบของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนประกอบด้วยอะไรบ้าง
2. การบริหารการผลิตบัณฑิตมีสภาพปัจจุบัน ปัญหา และสภาพที่พึงประสงค์เป็นอย่างไร
3. กลยุทธ์ในการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนควรเป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์ในการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัยกลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน มี 3 ประการ ได้แก่

1. ศึกษาองค์ประกอบของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน
2. ศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน

3. พัฒนากลยุทธ์ในการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน

1.4 นิยามศัพท์

ในงานวิจัยฉบับนี้ ได้นิยามศัพท์ขึ้นเพื่อให้เกิดความเข้าใจในความหมายที่ตรงกันของคำศัพท์ในการวิจัยกลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน โดยมีคำศัพท์ดังต่อไปนี้

การบริหารการผลิตบัณฑิต หมายถึง กระบวนการ 3 ขั้นตอนตาม PIE Model คือขั้นการวางแผน (Planning) การนำไปปฏิบัติ (Implementation) และการประเมินผล (Evaluation) (Newby, Stepich, Lehman & Russell, 2000) เกี่ยวกับการบริหารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการจัดกิจกรรมนักศึกษา โดยที่การผลิตบัณฑิต หมายถึง การจัดการหลักสูตร จัดการเรียนการสอนและจัดกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยตามหลักการจัดการเรียนรู้แบบ Backward Design หมายถึง กระบวนการออกแบบการจัดการเรียนรู้จะกำหนดหลักฐานการแสดงผลการออกของผู้เรียน/กิจกรรมการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้หรือตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังก่อนแล้วจึงออกแบบการจัดการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถและแสดงความรู้ความสามารถตามหลักฐานการแสดงผลการออกของผู้เรียนที่กำหนดไว้ มีองค์ประกอบ 3 ขั้นตอนดังนี้ 1) กำหนดผลการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ (Identify Desired Result) 2) กำหนดหลักฐานแสดงผลการเรียนรู้ (Determine Acceptable Evidence of Learning) 3) ออกแบบการสอนและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ (Design Learning Experiences and Instruction) เพื่อให้ผู้เรียนได้จบการศึกษาเป็นบัณฑิตที่มีความรู้ในวิชาการและวิชาชีพ มีคุณลักษณะตามหลักสูตรที่กำหนด โดยมีการส่งเสริมให้ผู้เรียนมี ความรู้ ความเข้าใจในระบบเศรษฐกิจ การเข้าใจในปัญหาเศรษฐกิจ ความสามารถในการแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจส่วนบุคคล และความรับผิดชอบต่อสังคม

หลักสูตร หมายถึง แผนการจัดการศึกษาที่ประกอบด้วย 1) จุดมุ่งหมาย 2) เนื้อหา 3) การจัดการเรียนการสอน และ 4) การประเมินผล ซึ่งทั้ง 4 องค์ประกอบนี้ มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการและวิชาชีพ มีคุณลักษณะตามที่ได้กำหนด โดยมีการส่งเสริมให้ผู้เรียนมี ความรู้ ความเข้าใจในระบบเศรษฐกิจ การเข้าใจในปัญหาเศรษฐกิจ ความสามารถในการแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจส่วนบุคคลและความรับผิดชอบต่อสังคม

การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การดำเนินงานการสอนตามแผนการจัดการศึกษาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรและบูรณาการองค์ความรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจในระบบ

เศรษฐกิจ การเข้าใจในปัญหาเศรษฐกิจ ความสามารถในการแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจส่วนบุคคล และ ความรับผิดชอบต่อสังคม

กิจกรรมนักศึกษา หมายถึง งานหรือกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อพัฒนาความสามารถของนักศึกษา ในการใช้ความรู้ความสามารถและประสบการณ์ เพื่อให้พร้อมที่จะประกอบวิชาชีพและดำเนินชีวิตใน สังคม โดยมีการส่งเสริมให้ผู้เรียนมี ความรู้ ความเข้าใจในระบบเศรษฐกิจ การเข้าใจในปัญหา เศรษฐกิจความสามารถในการแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจส่วนบุคคล และความรับผิดชอบต่อสังคม

กลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิต หมายถึง แนวคิดหรือวิธีดำเนินการเชิงรุกในการบริหาร การผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยโดยผ่านกระบวนการบริหารหลักสูตร จัดการเรียนการสอนและ กิจกรรมนักศึกษาตามหลักการจัดการเรียนรู้แบบ Backward Design ในการสร้างให้ผู้เรียนมีทักษะ ทางวิชาการ วิชาชีพ และมีความรู้ ความเข้าใจในระบบเศรษฐกิจ การเข้าใจในปัญหาเศรษฐกิจ ความสามารถในการแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจส่วนบุคคล และความรับผิดชอบต่อสังคม

การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาประเทศโดยใช้แนวคิด ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สำคัญที่จะก้าวสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ (OLSP, 1996) เพื่อเตรียมความ พร้อมให้คนมีทักษะที่จำเป็นต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน โดยการเสริมสร้างให้ บัณฑิตให้มีทักษะทางวิชาการ วิชาชีพ และทักษะการดำรงชีวิต มีความรู้ ความเข้าใจในระบบ เศรษฐกิจ การเข้าใจในปัญหาเศรษฐกิจ ความสามารถในการแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจส่วนบุคคล และ ความรับผิดชอบต่อสังคมอันเป็นส่วนหนึ่งที่จะสามารถช่วยพัฒนาประเทศด้านเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน

1.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยในงานวิจัยฉบับนี้มีทั้งสิ้น 2 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ 1. การบริหาร การผลิต และ 2. ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สำคัญที่จะก้าวสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ ซึ่งมี รายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การบริหารการผลิตบัณฑิตจากการสังเคราะห์แนวความคิดของนักวิชาการและหน่วยงาน ต่าง ๆ ในด้านกำหนดองค์ประกอบการบริหารการผลิตบัณฑิต ซึ่งได้แบ่งออกเป็น 3 ด้านจากการ สังเคราะห์ (Knoeles, 1970), (Dick and Carey, 1990), (UNESCO, 1998), (ไพฑูริย์ สีนลารัตน์, 2548), (นิจวรรณ วีรวัฒน์โนม และนงนภัทร รุ่งเนย, 2555), (สกอ., 2557), และ (AUN, 2011) ดังนี้

1.1 หลักสูตร

1.2 การจัดการเรียนการสอน

1.3 กิจกรรมนักศึกษา

ซึ่งทั้ง 3 องค์ประกอบนี้ใช้หลักการจัดการเรียนรู้แบบ Backward Design ของ Wiggan & McTighe (1990) มี 3 ขั้นตอนดังนี้ 1. กำหนดผลการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ (Identify Desired Result) 2. กำหนดหลักฐานแสดงผลการเรียนรู้ (Determine Acceptable Evidence of Learning) 3. ออกแบบการสอนและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ (Design Learning Experiences and Instruction)

2. ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สำคัญที่จะก้าวสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ (OLSP, 1996) คือมีความเข้าใจหลักการ ระบบ และประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจ และมีความสามารถในการพัฒนากลยุทธ์การเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบทางเศรษฐกิจ โดยมีความสามารถตามลำดับ ดังนี้

2.1 แสดงให้เห็นความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ การเงิน สินทรัพย์ หนี้สิน การค้า ภาษี การแลกเปลี่ยน สหกรณ์ การแข่งขัน และการบริโภค

2.2 แสดงให้เห็นความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ ระบบการเงิน การบัญชี และการค้า

2.3 แสดงให้เห็นความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ ได้แก่ โลกาภิวัตน์ การขาดดุล การภาษี การแข่งขันรวมทั้งสาเหตุและผลที่เกิดขึ้น

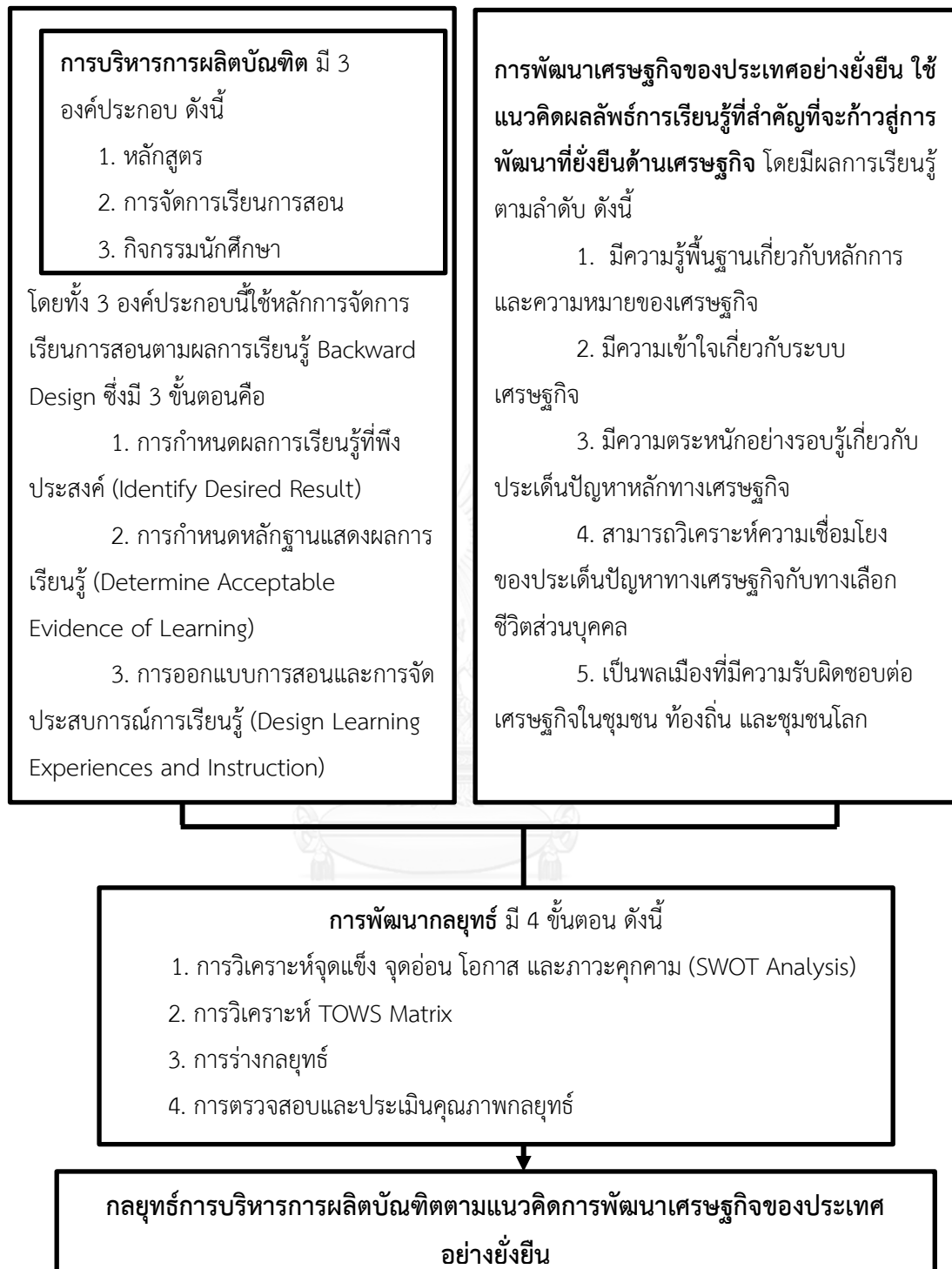
2.4 วิเคราะห์อย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจ ระดับท้องถิ่นและระดับโลกกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล

2.5 พัฒนากลยุทธ์และการปฏิบัติเพื่อการเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชนท้องถิ่นและชุมชนโลก

โดยนำ 2 แนวคิดข้างต้นมาพัฒนากลยุทธ์ซึ่ง มี 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม (SWOT Analysis)
2. การวิเคราะห์ TOWS Matrix
3. การร่างกลยุทธ์
4. การตรวจสอบและประเมินคุณภาพกลยุทธ์

กรอบแนวคิดในการวิจัยเรื่องกลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ได้ตั้งแผนภาพที่ 1 ดังนี้

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.6 ขอบเขตการวิจัย

ในงานวิจัยนี้มีการกำหนดขอบเขตการวิจัยไว้เป็น 3 ด้านคือ

1.6.1 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ สถาบันอุดมศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จำนวน 124 แห่ง (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2559) ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐและมหาวิทยาลัยของรัฐ มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล และมหาวิทยาลัยเอกชน ทั้งนี้ไม่นับรวมวิทยาลัยชุมชน และสถาบันเฉพาะทาง

1.6.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน โดยยึดกรอบแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการบริหารมหาวิทยาลัยด้านการผลิตบัณฑิต อันประกอบด้วยหลักสูตร การเรียนการสอน และกิจกรรมนักศึกษา ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ใช้แนวคิดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สำคัญที่จะก้าวสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ (OLSP, 1996)

1.6.3 ขอบเขตด้านเวลา ระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ ปีการศึกษา 2559

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ข้อมูลและองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการบริหารมหาวิทยาลัย ทั้งผู้บริหาร คณาจารย์ บัณฑิต หน่วยงานต้นสังกัด นายจ้างหรือผู้ใช้บัณฑิต สังคมและประเทศชาติ ดังนี้

1. ผู้บริหารมหาวิทยาลัยและคณาจารย์สามารถนำเอาองค์ความรู้เกี่ยวกับการบริหารการผลิตบัณฑิตที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการผลิตบัณฑิต มีเป้าหมายเพื่อยกระดับคุณภาพบัณฑิตให้มีส่วนช่วยในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน โดยมุ่งหวังให้บัณฑิตเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีความสามารถในการหารายได้ และวางแผนค่าใช้จ่ายอย่างเหมาะสม มีฐานะทางเศรษฐกิจที่ดีเลี้ยงชีพได้อย่างมั่นคง มีความรู้ความสามารถที่จะมีส่วนช่วยพัฒนาเศรษฐกิจของชุมชน สังคมและประเทศให้มีความเจริญอย่างต่อเนื่องและเกิดความยั่งยืน

2. สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาในฐานะหน่วยงานต้นสังกัดมีทิศทางในการขับเคลื่อนนโยบายและส่งเสริมการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพ ทั้งทางด้านการสนับสนุนงบประมาณทรัพยากรและด้านอื่น ๆ อย่างเหมาะสม

3. หน่วยงานรัฐบาลสามารถนำกลยุทธ์ไปใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมการจัดการศึกษาทุกระดับ ทั้งการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน การอาชีวศึกษา หรือการศึกษาตามอัธยาศัยให้มีความสอดคล้องและต่อเนื่องกัน

บทที่ 2

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาแนวคิด วิธีการ และความรู้พื้นฐานในเรื่องที่เกี่ยวข้อง โดยศึกษาจากเอกสาร บทความและงานวิจัยต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการสร้างความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการวิจัยและเป็นประโยชน์ในการกำหนดกรอบเบื้องต้นของการวิจัย โดยศึกษาสาระสำคัญในประเด็น ดังต่อไปนี้

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารมหาวิทยาลัย

2.1.1 การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา

2.1.1.1 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

2.1.1.2 การบริหารจัดการการอุดมศึกษา

2.1.1.3 ลักษณะสำคัญของการบริหารสถาบันอุดมศึกษา

2.1.1.4 พันธกิจของสถาบันอุดมศึกษา

2.1.1.5 การปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา

2.1.2 การบริหารการผลิตบัณฑิต

2.1.2.1 การศึกษาองค์ประกอบของการบริหารการผลิตบัณฑิต

2.1.2.2 หลักสูตร

2.1.2.3 การเรียนการสอน

2.1.2.4 กิจกรรมนักศึกษา

2.1.2.5 การจัดการเรียนการสอนตามผลการเรียนรู้ (Backward Design)

2.1.2.6 หลักในการบริหาร

2.1.3 คุณภาพบัณฑิตที่พึงประสงค์

2.1.3.1 คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF)

2.1.3.2 คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามสาระวิชาหลักและทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน

2.2.1 เศรษฐกิจพอเพียง

2.2.1.1 ความหมายของเศรษฐกิจพอเพียง

2.2.1.2 การบริหารของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและการบริหารตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

2.2.2 การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน

2.2.2.1 ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สำคัญที่จะก้าวไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ

2.2.2.2 ยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาที่ยั่งยืน

2.2.2.3 การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน

2.2.2.4 การพัฒนากำลังแรงงานและตลาดแรงงานให้สอดคล้องกับภาคการผลิตและบริการ

2.2.2.5 องค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

2.2.2.6 เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของประเทศไทย

2.2.3 ความรู้พื้นฐานทางเศรษฐกิจ

2.2.3.1 ระบบเศรษฐกิจ

2.2.3.2 ปัญหาพื้นฐานทางเศรษฐกิจ

2.2.3.3 หน่วยทางเศรษฐกิจ

2.3 การวางแผนกลยุทธ์และการพัฒนากลยุทธ์

2.3.1 การวิเคราะห์ SWOT (SWOT Analysis)

2.3.2 ขั้นตอนและวิธีการจัดทำ TOWS Matrix

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารมหาวิทยาลัย

2.1.1 หลักการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา

2.1.1.1 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542 หมวด 4 มาตรา 23 การจัดการศึกษาทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษาในเรื่องต่อไปนี้

1. ความรู้เรื่องเกี่ยวกับตนเอง และความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคม ได้แก่ ครอบครัว ชุมชน ชาติ และสังคมโลก รวมถึงความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ความเป็นมาของสังคมไทย และระบบการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

2. ความรู้และทักษะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์เรื่องการจัดการ การบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลยั่งยืน
3. ความรู้เกี่ยวกับศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม การกีฬา ภูมิปัญญาไทย และการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา
4. ความรู้ และทักษะด้านคณิตศาสตร์ และด้านภาษา เน้นการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง
5. ความรู้ และทักษะในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข

2.1.1.2 การบริหารจัดการการอุดมศึกษา มีมาตรฐานการบริหารจัดการดังต่อไปนี้

มาตรฐานการอุดมศึกษา โดยกระทรวงศึกษาธิการ (2549) ได้ออกประกาศเรื่องมาตรฐานการอุดมศึกษา ประกาศลงวันที่ 7 สิงหาคม 2549 ในประกาศฉบับนี้ได้ระบุมาตรฐานการอุดมศึกษาว่ามี 3 ด้าน ได้แก่ มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต มาตรฐานด้านการบริหารจัดการการอุดมศึกษา และมาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้ ในด้านที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาคือมาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต ซึ่งระบุว่า “บัณฑิตระดับอุดมศึกษาเป็นผู้มีความรู้ มีคุณธรรมจริยธรรม มีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง สามารถประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขทั้งทางร่างกายและจิตใจ มีความสำนึกและความรับผิดชอบในฐานะพลเมืองและพลโลก” จากมาตรฐานที่กำหนดข้างต้น ในประกาศดังกล่าวได้ระบุตัวบ่งชี้ของมาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

1. บัณฑิตมีความรู้ ความเชี่ยวชาญในศาสตร์ของตน สามารถเรียนรู้ สร้างและประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง สามารถปฏิบัติงานและสร้างงานเพื่อพัฒนาสังคมให้สามารถแข่งขันได้ในระดับสากล
2. บัณฑิตมีจิตสำนึก ดำรงชีวิต และปฏิบัติหน้าที่ตามความรับผิดชอบ โดยยึดหลักคุณธรรมจริยธรรม
3. บัณฑิตมีสุขภาพดีทั้งด้านร่างกายและจิตใจ มีการดูแลเอาใจใส่รักษาสุขภาพของตนเองอย่างถูกต้องเหมาะสม

มาตรฐานด้านการบริหารจัดการการอุดมศึกษา การบริหารจัดการการอุดมศึกษาตามหลักธรรมาภิบาลและพันธกิจของการอุดมศึกษาอย่างมีดุลยภาพ ประกอบด้วย มาตรฐานย่อย 2 มาตรฐาน คือ มาตรฐานด้านธรรมาภิบาลของการบริหารการอุดมศึกษา และมาตรฐานด้านพันธกิจของการบริหารการอุดมศึกษา มาตรฐานด้านธรรมาภิบาลของการบริหารการอุดมศึกษา ประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

1. มีการบริหารจัดการบุคลากรที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีความยืดหยุ่น สอดคล้องกับความต้องการที่หลากหลายของประเภทสถาบันและสังคมเพื่อเพิ่มศักยภาพในการปฏิบัติงานอย่างมีอิสระทางวิชาการ

2. มีการบริหารจัดการทรัพยากรและเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล คล่องตัว โปร่งใส และตรวจสอบได้ มีการจัดการศึกษาผ่านระบบและวิธีการ ต่าง ๆ อย่างเหมาะสมและคุ้มค่า คุ้มทุน มีระบบการประกันคุณภาพเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่อง

มาตรฐานด้านพันธกิจของการบริหาร ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

1. มีหลักสูตรและการเรียนการสอนที่ทันสมัย ยืดหยุ่นสอดคล้องกับความต้องการที่หลากหลายของประเภทสถาบันและสังคม โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นการเรียนรู้และการสร้างงานด้วยตนเองตามสภาพจริง ใช้การวิจัยเป็นฐาน มีการประเมินและใช้ผลการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียน มีการบริหารและจัดการหลักสูตร บริหารกิจการนิสิตนักศึกษาที่เหมาะสมสอดคล้องกับหลักสูตรและการเรียนการสอน

2. มีการวิจัยเพื่อสร้างและประยุกต์ใช้องค์ความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์ขยายพรมแดนความรู้และทรัพย์สินทางปัญญาที่เชื่อมโยงกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม ตามศักยภาพของประเภทสถาบันที่มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาทั้งในและต่างประเทศ เพื่อพัฒนาความสามารถในการแข่งขันในระดับนานาชาติ

3. มีการให้บริการวิชาการที่ทันสมัย เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการของสังคมตามระดับความเชี่ยวชาญของประเภทสถาบัน มีการประสานความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับภาคธุรกิจอุตสาหกรรมทั้งในและต่างประเทศ เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนของสังคม และประเทศชาติ

4. มีการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสาน พัฒนา เผยแพร่วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ และความภาคภูมิใจในความเป็นไทย มีการปรับใช้ศิลปวัฒนธรรมต่างประเทศอย่างเหมาะสม เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ

มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2554 กระทรวงศึกษาธิการ ได้ออกประกาศกระทรวง ศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานสถาบัน อุดมศึกษา พ.ศ. 2554 ไว้ในราชกิจจานุเบกษา (2554) เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา 34 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่กำหนดให้คณะกรรมการการอุดมศึกษาเสนอมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติ โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการ

ของสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญา คณะกรรมการการอุดมศึกษา จึงได้ดำเนินการจัดทำมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษาเพื่อนำไปสู่การพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาตามกลุ่มสถาบันที่มีปรัชญา วัตถุประสงค์ และพันธกิจในการจัดตั้งที่แตกต่างกัน เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยประกอบไปด้วยมาตรฐาน 2 ด้าน ได้แก่

1. มาตรฐานด้านศักยภาพและความพร้อมในการจัดการศึกษา ประกอบด้วย มาตรฐานย่อยด้านต่าง ๆ 4 ด้าน คือ ด้านกายภาพ ด้านวิชาการ ด้านการเงิน และด้านการบริหารจัดการ

1.1 ด้านกายภาพ สถาบันอุดมศึกษามีอาคารที่ประกอบด้วยลักษณะสำคัญของอาคารเรียนที่ดี มีห้องครบทุกประเภท พื้นที่ใช้สอยที่ใช้ในการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมทุกประเภทมีจำนวนเพียงพอ และเหมาะสมกับจำนวนอาจารย์ประจำ จำนวนนักศึกษาในแต่ละหลักสูตร และจำนวนนักศึกษาตามแผนการรับนักศึกษา ตามเกณฑ์พื้นที่ใช้สอยอาคาร โดยประมาณ รวมทั้งต้องจัดให้มีห้องสมุดตามเกณฑ์มาตรฐาน มีครุภัณฑ์ประจำอาคาร ครุภัณฑ์การศึกษา และคอมพิวเตอร์จำนวนเพียงพอต่อการจัดการศึกษา ทั้งนี้ อาคารและบริเวณอาคารจะต้องมีความมั่นคง ปลอดภัย ถูกสุขลักษณะหรือความจำเป็นอื่น ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด

1.2 ด้านวิชาการ สถาบันอุดมศึกษามีศักยภาพและความพร้อมในการปฏิบัติการกิจด้านวิชาการสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ ของสถาบันอุดมศึกษาและแผนการผลิตบัณฑิตที่ตอบสนองความต้องการของประเทศและผู้ใช้บัณฑิตโดยรวม มีหลักประกันว่าผู้เรียนจะได้รับการบริการการศึกษาที่ดี สามารถแสวงหาความรู้ได้อย่างมีคุณภาพ สถาบันต้องมีการบริหารวิชาการที่มีคุณภาพ ประสิทธิภาพประสิทธิผลทั้งในด้านการวางแผนรับนักศึกษาและการผลิตบัณฑิต การจัดการเรียนการสอน การประเมินผล การเรียนรู้ การประกันคุณภาพการเรียนการสอน และการพัฒนาปรับปรุงการบริหารวิชาการ

1.3 ด้านการเงิน สถาบันอุดมศึกษามีความพร้อมด้านการเงิน ทั้งงบการเงินรวมและงบที่จำแนกตามกองทุน มีแผนการเงินที่มั่นคง เป็นหลักประกันได้ว่าสถาบันจะสามารถจัดการศึกษาได้ตามพันธกิจและเป้าหมายที่กำหนดไว้ รวมทั้ง สอดคล้องกับแผนการพัฒนาในอนาคตเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียนและผู้ให้บริการอุดมศึกษา สถาบันมีการจัดทำรายงานการเงินที่แสดงถึงการได้มาของรายได้ รายรับ การจัดสรร การใช้จ่ายที่มีประสิทธิภาพและทั่วถึงเป็นธรรมอย่างชัดเจน รวมทั้งการนำรายได้ไปลงทุนภายใต้การประเมินและวิเคราะห์ความเสี่ยง มีระบบการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลการปฏิบัติงานควบคู่ไปกับการใช้เงินทุกประเภท และมีระบบการติดตามตรวจสอบผลประโยชน์ทับซ้อนของบุคลากรทุกระดับ

1.4 ด้านการบริหารจัดการ สถาบันอุดมศึกษามีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพในการถ่ายทอดวิสัยทัศน์ ค่านิยม ไปสู่การปฏิบัติที่สอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และพันธกิจที่กำหนดไว้ โดยมีสภาสถาบันทำหน้าที่กำกับนโยบาย การดำเนินการตามแผน การบริหารบุคคล การบริหารงบประมาณและทรัพย์สิน การบริหารสวัสดิการที่จัดให้กับนักศึกษาและบุคลากรทุกระดับ รวมทั้ง กำกับ ติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลการดำเนินงานให้เป็นไปตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับและกฎหมายที่กำหนดไว้ มีการเผยแพร่ผลการกำกับการดำเนินงานของสภาสถาบันและการบริหารจัดการของผู้บริหารทุกระดับสู่ประชาคมภายในสถาบันและภายนอกสถาบัน ภายใต้หลักธรรมาภิบาลที่ประกอบด้วยหลักความโปร่งใส หลักความรับผิดชอบ หลักการตรวจสอบได้ หลักการมีส่วนร่วม และหลักความคุ้มค่า

2. มาตรฐานด้านการดำเนินการตามพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วยมาตรฐานย่อยด้านต่าง 4 ด้าน คือ ด้านการผลิตบัณฑิต ด้านการวิจัย ด้านการให้บริการวิชาการแก่สังคม และด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

2.1 ด้านการผลิตบัณฑิต สถาบันอุดมศึกษาดำเนินการรับนักศึกษาเข้าเรียนที่มีคุณสมบัติและจำนวนตรงตามแผนการรับนักศึกษาและสอดคล้องกับเป้าหมายการผลิตบัณฑิตอย่างมีคุณภาพ สถาบันผลิตบัณฑิตได้ตามคุณลักษณะ จุดเน้นของสถาบันตรงตามเป้าหมายที่กำหนด และจัดให้มีข้อมูลสารสนเทศที่ชัดเจน เผยแพร่ต่อสาธารณะในเรื่องหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน คณาจารย์ ที่ส่งเสริมการจัดกิจกรรมการพัฒนาการเรียนรู้อย่างบูรณาการและนอกหลักสูตร และตอบสนองความต้องการของนักศึกษา

2.2 ด้านการวิจัย สถาบันอุดมศึกษามีการดำเนินพันธกิจด้านการวิจัยอย่างมีคุณภาพประสิทธิภาพ และภายใต้จุดเน้นเฉพาะ โดยมีการดำเนินการตามนโยบาย แผนงบประมาณ มีการบริหาร จัดการเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนคณาจารย์ นักวิจัย บุคลากรให้มีสมรรถนะในการทำวิจัย ส่งเสริมและสร้างเครือข่ายการทำวิจัยกับหน่วยงานภายนอกสถาบันเพื่อให้ได้ผลงานวิจัย ผลงานประดิษฐ์ และงานริเริ่มสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ มีประโยชน์ สนองยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ สามารถตอบสนองความต้องการของสังคมได้ในวงกว้างและก่อให้เกิดประโยชน์แก่สาธารณชน

2.3 ด้านการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม สถาบันอุดมศึกษามีการให้บริการทางวิชาการที่ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายทั้งในวงกว้างและกลุ่มเป้าหมายที่เฉพาะเจาะจงทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งอาจให้บริการโดยการใช้ทรัพยากรร่วมกันทั้งในระดับสถาบันและระดับบุคคลได้ในหลายลักษณะ อาทิ การให้คำปรึกษา การศึกษาวิจัย การค้นคว้าเพื่อแสวงหาคำตอบให้กับสังคม การให้บริการฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นต่าง ๆ การจัดให้มีการศึกษาต่อเนื่องบริการแก่ประชาชนทั่วไป การให้บริการทางวิชาการนี้สามารถจัดในรูปแบบของการให้บริการแบบให้เปล่าหรือเป็นการให้บริการเชิงพาณิชย์ที่ให้ผลตอบแทนเป็นรายได้หรือเป็นข้อมูลย้อนกลับมาพัฒนาและปรับปรุงเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่

2.4 ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม สถาบันอุดมศึกษามีการดำเนินการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของชาติทั้งในระดับหน่วยงานและระดับสถาบัน มีระบบและกลไกในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ศิลปะและวัฒนธรรมเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนโดยตรงหรือโดยอ้อม เพื่อให้ผู้เรียนและบุคลากรของสถาบันได้รับการปลูกฝังให้มีความรู้ตระหนักถึงคุณค่า เกิดความซาบซึ้ง และมีสุนทรียะต่อศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องจรรโลงความดีงามในการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพ มีวิถีชีวิตที่ปรารถนาและเรียนรู้วิธีการจัดการวัฒนธรรมและวิถีชีวิตที่ไม่พึงปรารถนาได้ สถาบันมีการควบคุมการดำเนินงานด้านนี้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพตามเป้าหมายของแผนยุทธศาสตร์การดำเนินงานด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของสถาบัน

2.1.1.3 **ลักษณะสำคัญของการบริหารสถาบันอุดมศึกษา** (ไพฑูริย์ สีนลารัตน์, 2548) แบ่งได้เป็น 3 ประการ ดังนี้

1. การประสานงาน สถาบันอุดมศึกษาประกอบขึ้นด้วยกลุ่มบุคคล กลุ่มวิชา และกลุ่มความสนใจ ตามงานและหน้าที่ที่ต่างกันอย่างมาก การบริหารสถาบันอุดมศึกษาจึงไม่อาจที่จะสั่งหรือมอบหมายงานตามแบบของการบริหารโดยทั่วไปได้ เพราะลักษณะและจุดมุ่งหมายแตกต่างกัน ผลที่ได้รับย่อมแตกต่างกัน รูปแบบของการบริหารที่ดีที่สุดจึงควรเป็นการประสานงาน โดยให้คนแต่ละกลุ่มพิจารณาและปรึกษาหารือร่วมกันว่าควรจะดำเนินการอย่างไร การติดต่อดำเนินงานจึงควรเป็นเรื่องของความร่วมมือ และการทำงานร่วมกัน

2. องค์กรคณะบุคคล ด้วยเหตุที่สถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วยกลุ่มวิชาและกลุ่มคนต่าง ๆ การตัดสินใจหรือการวางนโยบายเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ไม่อาจจะกระทำโดยคนใดคนหนึ่งได้ เพราะถ้าคนใดคนหนึ่งตัดสินใจแล้วอาจจะไม่เข้าใจปัญหาหรือไม่สามารถแก้ปัญหาของคนอื่น ๆ ได้อย่างแท้จริง โดยเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพแล้ว การตัดสินใจในแต่ละเรื่องจะโยงไปถึงเนื้อหาและหลักการเฉพาะของแต่ละวิชาชีพด้วยอำนาจตัดสินใจ อำนาจการวางนโยบายระดับอุดมศึกษาจึงควรเป็นของกลุ่มบุคคลที่ประกอบไปด้วยคนจากกลุ่มต่าง ๆ ร่วมกันคิดพิจารณา

3. การกระจายอำนาจ การดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาเกี่ยวข้องกับ การกระจายอำนาจโดยกระจายงานออกไปตามความเหมาะสมและความสามารถเฉพาะกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาโดยทั่วไปจะมีผู้รู้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านอยู่แล้ว จึงควรใช้ประโยชน์จากกลุ่มผู้รู้ร่วมดำเนินงาน แก้ไขปัญหาแล้วสร้างความก้าวหน้าให้แก่สถาบัน อนึ่ง การกระจายงานระดับอุดมศึกษา ยังหมายถึงการกระจายความรับผิดชอบ และการตัดสินใจดำเนินงานให้กลุ่มที่รู้เรื่องนั้น ๆ อย่างดีที่สุดอีกด้วย

2.1.1.4 พันธกิจของสถาบันอุดมศึกษา

สถาบันอุดมศึกษามีพันธกิจหลักที่สำคัญ 4 ประการ คือ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และมีพันธกิจอย่างน้อย อีก 5 ประการ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2549) ที่จะสนับสนุนให้การขับเคลื่อนพันธกิจหลักบรรลุเป้าหมายได้ คือ 1. ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนการดำเนินการ 2. กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา 3. การบริหารและการจัดการ 4. การเงินและงบประมาณ และ 5. ระบบและกลไกการประกันคุณภาพซึ่งพันธกิจหลักและพันธกิจสนับสนุนจะต้องทำงานเชื่อมโยงบูรณาการทุกอย่างเข้าด้วยกันอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง จึงจะส่งเสริมให้การจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษามีคุณภาพได้

ตัวบ่งชี้การดำเนินงานตามพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2557) ได้กำหนดรายละเอียดตัวบ่งชี้การดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ซึ่งครอบคลุมพันธกิจของมหาวิทยาลัยทั้ง 4 ด้าน ไว้ในคู่มือการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา ฉบับปีการศึกษา 2557 ซึ่งมีรายละเอียดคือ

1. การผลิตบัณฑิต ถือเป็นพันธกิจที่สำคัญที่สุดของสถาบันอุดมศึกษา โดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการและวิชาชีพ มีคุณลักษณะตามหลักสูตรที่กำหนด การเรียนการสอนในยุคปัจจุบันใช้หลักการของการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้น พันธกิจดังกล่าวจึงเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการหลักสูตรและการเรียนการสอน เริ่มตั้งแต่การกำหนดปัจจัยนำเข้าที่ได้มาตรฐานตามที่กำหนด ประกอบด้วยการมีอาจารย์ที่มีปริมาณและคุณภาพตามมาตรฐานหลักสูตร มีกระบวนการบริหารจัดการการเรียนการสอนที่อาศัยหลักการร่วมมือรวมพลังของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถาบัน ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 5 ด้าน ได้แก่

1.1 ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม ซึ่งจะเป็นตัววัดผลการดำเนินการของแต่ละหลักสูตรในสถาบัน ซึ่งสามารถสะท้อนคุณภาพของบัณฑิตในหลักสูตรที่สถาบันรับผิดชอบ โดยวัดจากค่าเฉลี่ยของระดับคุณภาพของทุกหลักสูตรที่สถาบันรับผิดชอบ

1.2 อาจารย์ประจำสถาบันที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก เนื่องจากการศึกษา ระดับ อุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและความถนัดทางวิชาการ เพื่อปฏิบัติพันธกิจสำคัญของสถาบันในการผลิตบัณฑิต ศึกษาวิจัยเพื่อการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้น สถาบันจึงควรมีอาจารย์ที่มีระดับคุณวุฒิทางการศึกษาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับหลักสูตรที่เปิดสอนในสัดส่วนที่เหมาะสมกับพันธกิจหรือจุดเน้นของหลักสูตร

1.3 อาจารย์ประจำสถาบันที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ เนื่องจากสถาบันอุดมศึกษาถือเป็นขุมปัญญาของประเทศ และมีความรับผิดชอบที่จะต้องส่งเสริมให้อาจารย์ในสถาบันทำการศึกษาวิจัยเพื่อแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่างๆ อย่างต่อเนื่องเพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศ ซึ่งการดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นสิ่งสะท้อนการปฏิบัติงานดังกล่าวของอาจารย์ตามพันธกิจ

1.4 การบริการนักศึกษาระดับปริญญาตรี เนื่องจากสถาบันอุดมศึกษาควรจัด บริการด้านต่าง ๆ ให้นักศึกษาอย่างครบถ้วนตั้งแต่การให้คำปรึกษาทั้งด้านวิชาการและการใช้ชีวิต จัดบริการข้อมูลหน่วยงานที่ให้บริการ เช่น ศูนย์ยืมการศึกษา แหล่งทุนการศึกษาต่อ การบริการจัดหางาน แหล่งข้อมูลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ การเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษา ข้อมูลข่าวสาร ความเคลื่อนไหวในและนอกสถาบันที่จำเป็นแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า

1.5 กิจกรรมนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยสถาบันอุดมศึกษาต้องส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมนักศึกษาต่าง ๆ อย่างเหมาะสมและครบถ้วน ซึ่งกิจกรรมนักศึกษามีถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ดำเนินการทั้งโดยสถาบันและโดยองค์กรนักศึกษา เป็นกิจกรรมที่ผู้เข้าร่วมจะมีโอกาสได้รับการพัฒนาสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และคุณธรรมจริยธรรม สอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์

2. การวิจัย ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งอาจมีจุดเน้นในเรื่องการวิจัยที่แตกต่างกันขึ้นกับสภาพแวดล้อมและความพร้อมของแต่ละสถาบัน อย่างไรก็ตาม ทุกสถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องมี พันธกิจนี้เป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจสถาบัน ดังนั้น จึงต้องมีระบบและกลไกควบคุมให้สามารถดำเนินการใน พันธกิจด้านนี้อย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพตามจุดเน้นเฉพาะของแต่ละสถาบัน เพื่อให้ได้ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่เกิดประโยชน์ ซึ่งการวิจัยจะประสบความสำเร็จและเกิดประโยชน์จำเป็นต้องมีส่วนประกอบ ที่สำคัญ 3 ประการ คือ

2.1 ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ โดยสถาบัน อุดมศึกษาต้องมีการบริหารจัดการงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ โดยมีแนวทางการดำเนินงานที่เป็นระบบและมีกลไกส่งเสริมสนับสนุนครบถ้วนเพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผนที่กำหนดไว้ ทั้งการสนับสนุนด้านการจัดหาแหล่งทุนวิจัยและการจัดสรรทุนวิจัยจากงบประมาณของสถาบันให้กับบุคลากร ส่งเสริมพัฒนาสมรรถนะแก่อาจารย์และนักวิจัย การสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นซึ่งรวมถึงทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรการเงิน เครื่องมืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ตลอดจนจัดระบบสร้างขวัญและกำลังใจแก่นักวิจัยอย่างเหมาะสม ตลอดจนมีระบบและกลไกเพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์

2.2 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ เพราะว่าปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการผลิตงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในสถาบันอุดมศึกษา คือ เงินสนับสนุน

งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจึงต้องจัดสรรเงินจากภายในสถาบันและที่ได้รับจากภายนอกสถาบันเพื่อสนับสนุนการทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์อย่างมีประสิทธิภาพตามสภาพแวดล้อมและจุดเน้นของสถาบัน นอกจากนี้เงินทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่สถาบันได้รับจากแหล่งทุนภายนอกยังเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญ ที่แสดงถึงศักยภาพด้านการวิจัยของสถาบัน โดยเฉพาะสถาบันที่อยู่ในกลุ่มที่เน้นการวิจัย

2.3 ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย เนื่องจากผลงานทางวิชาการเป็นข้อมูลที่สำคัญในการแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำและนักวิจัยได้สร้างสรรค์ขึ้น เพื่อแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นผลงานที่มีคุณค่า สมควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ทั้งเชิงวิชาการและการแข่งขันของประเทศ ซึ่งผลงานทางวิชาการอาจอยู่ในรูปของบทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ หรือ ระดับนานาชาติ ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI หรือ Scopus หรือตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 ผลงานได้รับการจดอนุสิทธิบัตรหรือสิทธิบัตร หรือเป็นผลงานทางวิชาการรับใช้สังคมที่ผ่านการประเมินตำแหน่งทางวิชาการแล้ว ผลงานที่ทำร่วมกับอุตสาหกรรมที่ผ่านการประเมินตำแหน่งทางวิชาการแล้ว ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว

3. การบริการวิชาการ ซึ่งการบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นหนึ่งในพันธกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา สถาบันพึงให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ในรูปแบบต่าง ๆ ตามความถนัดและในด้านที่สถาบันมีความเชี่ยวชาญการให้บริการทางวิชาการอาจให้เปล่าโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายหรืออาจคิดค่าใช้จ่ายตามความเหมาะสม โดยให้บริการทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน หน่วยงานอิสระ หน่วยงานสาธารณะ ชุมชน และสังคมโดยกว้าง รูปแบบการให้บริการทางวิชาการมีความหลากหลาย เช่น การอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ทรัพยากรของสถาบัน เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ ให้คำปรึกษา ให้การอบรม จัดประชุมหรือสัมมนาวิชาการ ทำงานวิจัยเพื่อตอบคำถามต่าง ๆ หรือเพื่อชี้แนะสังคม การให้บริการทางวิชาการ นอกจากเป็นการทำประโยชน์ให้สังคมแล้ว สถาบันยังได้รับประโยชน์ในด้านต่าง ๆ คือ เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ของอาจารย์อันจะนำมาสู่การพัฒนาหลักสูตร มีการบูรณาการเพื่อใช้ประโยชน์ทางด้านการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย พัฒนาตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ สร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งเป็นแหล่งงานของนักศึกษา และเป็นการสร้างรายได้ของสถาบันจากการให้บริการทางวิชาการด้วย ซึ่งสถาบันควรคำนึงถึงกระบวนการในการให้บริการวิชาการแก่สังคม โดยการศึกษาความต้องการของกลุ่มเป้าหมายนำมาจัดทำแผนบริการวิชาการ ทั้งการบริการวิชาการที่ทำให้เกิดรายได้ และการ

บริการวิชาการที่สถาบันจัดทำเพื่อสร้างประโยชน์แก่ชุมชนหรือสังคม โดยมีการประเมินความสำเร็จของการบริการวิชาการ และนำมาจัดทำเป็นแผนการใช้ประโยชน์จนเกิดผลลัพธ์ที่สร้างความพึงพอใจต่อชุมชนและสังคมอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

4. การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ซึ่งถือเป็นพันธกิจสำคัญประการหนึ่งของสถาบัน อุดมศึกษา ดังนั้นสถาบันอุดมศึกษาจึงต้องมีระบบและกลไกการดำเนินงานด้านนี้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ โดยอาจมีจุดเน้นเฉพาะที่แตกต่างกันตามปรัชญา และธรรมชาติของแต่ละสถาบัน และมีการบูรณาการเข้ากับพันธกิจอื่นๆ โดยเฉพาะการผลิตบัณฑิต รวมทั้งมีการจัดกิจกรรมที่ฟื้นฟู อนุรักษ์ สืบสาน พัฒนา เผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรม ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เป็นรากฐานการพัฒนาองค์ความรู้ที่ดีขึ้น โดยสถาบันอุดมศึกษาต้องมีนโยบาย แผนงาน โครงสร้าง และการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2.1.1.5 การปฏิรูประบบการอุดมศึกษา (คณะกรรมการการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา, 2560)

ในการปฏิรูประบบการอุดมศึกษา ตัวจักรสำคัญในการขับเคลื่อนประเทศไปสู่การพัฒนางานวิจัยเพื่อนวัตกรรมและองค์ความรู้ นั่นคือการศึกษาระดับอุดมศึกษาซึ่งในเงื่อนไขที่กำหนดจำเป็นต้องปฏิรูปอุดมศึกษาไปพร้อมๆกับระบบอื่น คณะกรรมการการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษาได้นำเสนอแผนปฏิบัติการในการปฏิรูปอุดมศึกษาของไทยโดยมุ่งเน้นให้แผนปฏิบัติการสอดคล้องกับเป้าหมายของชาติในระยะยาว ซึ่งประกอบด้วยเป้าหมาย 6 ประการดังต่อไปนี้

1. วิสัยทัศน์ของประเทศคือประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2. การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิผล

3. การพัฒนาศักยภาพคนและการสร้างสังคมสูงวัยที่มีคุณภาพ

4. ลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

5. การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

6. รองรับโมเดลพัฒนาเศรษฐกิจใหม่ประเทศไทย 4.0 ที่มุ่งเน้นเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมเพิ่มศักยภาพการแข่งขัน

จากข้างต้นจะเห็นได้ว่ารัฐและมหาวิทยาลัยเป็นตัวแสดงที่สำคัญที่มีบทบาทเกี่ยวข้องกับการปฏิรูปอุดมศึกษาไทยเป็นอย่างมาก ในยุคนี รัฐและมหาวิทยาลัยต้องปฏิรูปตนเองเพื่อตอบสนองความต้องการของทุกภาคส่วนของสังคม และเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของชาติอันประกอบด้วยการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิผล การพัฒนาศักยภาพคนและการสร้างสังคมสูง

วัยที่มีคุณภาพ ลดความเหลื่อมล้ำในสังคม การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงการรองรับโมเดลพัฒนาเศรษฐกิจใหม่ประเทศไทย 4.0 ที่มุ่งเน้นเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมและนำประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ที่ว่า “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาหลักตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ตลาดและสังคม ถือเป็นส่วนที่อุดมศึกษาไทยทำหน้าที่ให้บริการทั้งการผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพป้อนให้กับตลาดและสังคม อีกทั้งต้องตอบโจทย์ความต้องการของทั้งสองส่วนได้อย่างสมดุล โดยไม่มุ่งเน้นการตลาดจนกระทั่งสร้างความเหลื่อมล้ำให้เกิดกับสังคมเช่นที่เป็นมาจึงจำเป็นต้องพิจารณาความต้องการของสังคมในภาพรวมด้วย ทั้งนี้เนื่องจากแนวนโยบายที่ผ่านมารัฐเน้นการใช้กลไกตลาดในการนำระบบอุดมศึกษา ซึ่งพบว่ามิใช่ข้อเสียคือก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำสูงในสังคม ผู้ที่ได้รับผลประโยชน์จากการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่มีคุณภาพคือกลุ่มผู้มีโอกาสชนชั้นนำสถาบันอุดมศึกษาพากันแย่งชิงฉกฉวยโอกาสจากตลาดโดยประโยชน์ที่เกิดขึ้นนั้นส่วนใหญ่เป็นประโยชน์ระยะสั้นไม่ก่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน ในปัจจุบันแนวนโยบายของอุดมศึกษาจำเป็นต้องมุ่งเน้นประโยชน์ต่อส่วนรวมในระยะยาว การใส่ใจสังคม การเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนในสังคมเข้ามามีส่วนร่วม การเปิดใจรับฟังเสียงส่วนน้อย ไม่เน้นเฉพาะความสำคัญด้านการตลาดมากเกินไป

แนวทางการปฏิรูปการศึกษา เพื่อให้การบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษาเกิดขึ้นตามศักยภาพตามที่ควรจะเป็น สถาบันอุดมศึกษาไม่เกิดความสับสนในการพัฒนาตนเองสามารถพัฒนาสู่ความเป็นเลิศในสาขาวิชาที่เป็นความถนัดแต่เดิม อีกทั้งเป็นที่ต้องการของสังคมได้ในขณะที่ยังดำรงเสรีภาพทางวิชาการตามที่ควรจะเป็น คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปอุดมศึกษามีข้อเสนอแนะว่ารัฐควรดำเนินการปฏิรูประบบการอุดมศึกษาดังนี้

1. รัฐจัดแบ่งกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาทั้งที่เป็นของรัฐและเอกชนประเภทต่าง ๆ เพื่อให้สามารถพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาได้สอดคล้องเหมาะสมกับศักยภาพหรือจุดเน้นของแต่ละสถาบัน ตอบสนองความต้องการตามเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ และเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของกระบวนการศึกษาของชาติให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด การจัดแบ่งกลุ่มควรเป็นไปดังนี้

- (1) มหาวิทยาลัยวิจัย
- (2) มหาวิทยาลัยเชี่ยวชาญเฉพาะ
- (3) มหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาประเทศ
- (4) สถาบันการศึกษาเฉพาะทาง
- (5) สถาบันการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี
- (6) สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาเอกชน

2. รัฐจัดสรรงบประมาณที่เพียงพอแก่สถาบันอุดมศึกษาประเภทต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับภารกิจ
3. รัฐทำหน้าที่กำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษาในเชิงนโยบายและงบประมาณ โดยอิงการจัดสรรงบประมาณกับผลการประเมินคุณภาพของการศึกษาแต่ละสถาบัน
4. รัฐต้องมีความชัดเจนมีทิศทางในการกำหนดนโยบายที่สอดคล้องกับบริบทและความต้องการของทุกภาคส่วน โดยเฉพาะในบริบทของอุดมศึกษาที่มีความแตกต่างหลากหลาย เปิดโอกาสให้สังคมมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย เสนอความเห็นและตรวจสอบรัฐ
5. รัฐต้องมีความเป็นเอกภาพ ไม่ออกกฎหมายที่มีความขัดแย้งหรือไม่สอดคล้องกันเอง
6. รัฐต้องมีกฎหมายที่เป็นมาตรฐานขั้นต้นในการบริหารงานบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษา ทั้งในเรื่องเงินเดือน สวัสดิการ และสิทธิประโยชน์เกื้อกูลต่าง ๆ เพื่อสามารถจูงใจบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเข้าสู่ระบบอุดมศึกษา
7. รัฐมีหน้าที่ให้คำแนะนำส่งเสริมสนับสนุนช่วยเหลือสถาบันอุดมศึกษา และภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุดมศึกษา
8. รัฐต้องมีธรรมาภิบาล ไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อนก้าวจัดระบบอุปถัมภ์และพรรคพวกให้ความสำคัญกับกิจการสาธารณะมากกว่าผลประโยชน์ส่วนตัว
9. หากรัฐและหรือสถาบันอุดมศึกษาไม่สามารถดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาลควรมีการกำหนดบทลงโทษและรัฐต้องสามารถนำบทลงโทษนั้นไปบังคับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การปฏิรูประบบการอุดมศึกษาในส่วนของสถาบันอุดมศึกษา

1. สถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่ผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ รู้หน้าที่ของตนตามที่ปรากฏในรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2560 หมวด 4 มาตรา 50 สร้างองค์ความรู้ใหม่และนวัตกรรมผ่านงานวิจัยที่มีคุณภาพ ตรงกับความต้องการของสังคมและประเทศ ตลอดจนทิศทางของมหาวิทยาลัย ให้การบริการวิชาการร่วมเสริมสร้างความเข้มแข็งแก่ระบบการศึกษาของชาติ โดยที่สถาบันอุดมศึกษาต้องมีความเป็นอิสระทางด้านวิชาการ มีศักยภาพในการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ
2. สภามหาวิทยาลัย คณะผู้บริหารระดับมหาวิทยาลัย ต้องมีธรรมาภิบาล ไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน ก้าวจัดระบบอุปถัมภ์ ให้ความสำคัญกับกิจการสาธารณะมากกว่าผลประโยชน์ส่วนตัวและพวกพ้อง ทั้งนี้เห็นควรต้องมีการกำหนดเกณฑ์กติกาเกี่ยวกับการได้มาซึ่งผู้บริหาร วาระการดำรงตำแหน่งค่าตอบแทน ให้มีความรอบคอบรัดกุมและได้รับความไว้วางใจจากประชาคมที่เกี่ยวข้อง

3. สถาบันอุดมศึกษาต้องมีความพร้อม สร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่คณาจารย์และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในเรื่องการประกันคุณภาพ การประเมินตนเอง รวมถึงต้องกำหนดตัวบ่งชี้ให้สอดคล้องตามบริบทของการศึกษา คำนึงถึงความสอดคล้องระหว่างวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าประสงค์ของสถาบัน อุดมศึกษาของตนเอง

4. สถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่วางระบบในการบริหารงานบุคคล ระบบเงินเดือน สวัสดิการและสิทธิประโยชน์เกี่ยวกับต่าง ๆ เพื่อจูงใจบุคลากรที่มีความรู้และความสามารถสูงเข้ามาทำงานและดำรงอยู่ในมหาวิทยาลัยได้ โดยรัฐอาจสนับสนุนจากกฎระเบียบจากส่วนกลางที่กำหนดเป็นมาตรฐานขั้นต่ำไว้

5. สถาบันอุดมศึกษาวางระบบและกลไกที่มีประสิทธิภาพ เพื่อสามารถดึงเงินทุนจากหลากหลายแหล่ง เช่น เงินวิจัยจากแหล่งทุนทั้งในและต่างประเทศ ส่วนราชการ และภาคเอกชน หรือการบริการทางวิชาการ เช่น การให้คำปรึกษาหรือการจัดฝึกอบรมให้กับภาครัฐ รัฐวิสาหกิจหรือธุรกิจเอกชน ไม่ใช่พึ่งพิงเฉพาะค่าเล่าเรียนของนักศึกษาแต่เพียงอย่างเดียว โดยอาจนำตัวแบบใหม่ของอุดมศึกษา 7 ตัวแบบมาเป็นแนวทางในการปฏิรูป

6. สถาบันอุดมศึกษาต้องสามารถรักษาความเข้มแข็งและคุ่มค่าในเชิงวิชาการไม่เอนเอียงไปทางตลาดมากจนเกินไปเพราะช่างสูญเสียมูลค่าทางวิชาการ

7. สถาบันอุดมศึกษาต้องพัฒนากลไกและระบบรวมถึงให้คำแนะนำวิธีการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการเพื่อจูงใจให้คณาจารย์ผลิตผลงานที่มีคุณภาพเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ

8. สถาบันอุดมศึกษาส่งเสริมเรื่องนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์รวมถึงสนับสนุนให้บุคลากรของสถาบันอุดมศึกษาได้ปรับตัวเข้ากับแนวคิดและความท้าทายใหม่ ๆ

9. สถาบันอุดมศึกษาต้องเปิดหลักสูตรโดยพิจารณาถึงความต้องการที่สมดุลของตลาดและสังคม อีกทั้งควรตอบสนองต่อข้อกำหนดของรัฐ โดยหลักสูตรต้องตอบสนองต่อเจตจำนงของมหาวิทยาลัยและต่อมตลาดและสังคมและม. ประโยชน์ของประเทศชาติและส่วนรวมในระยะยาวเป็นสิ่งสำคัญ มีความยืดหยุ่นต่อการปรับเปลี่ยนเพื่อตอบสนองการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว

10. สถาบันอุดมศึกษาเปิดหลักสูตรโดยวางอยู่บนความพร้อมของสถาบันอุดมศึกษาทั้งในแง่ของอาจารย์ผู้สอน ห้องสมุด อาคารสถานที่ อุปกรณ์การสอนและอื่น ๆ ที่เอื้ออำนวยต่อการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ

11. สถาบันอุดมศึกษาจะต้องจัดหลักสูตรให้มีบรรยากาศทางวิชาการที่เอื้อต่อการกระตุ้นให้เกิดความเป็นเลิศทางวิชาการอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ มีความพร้อมต่อการสร้างเครือข่ายและความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาภายนอกทั้งในและต่างประเทศ

12. สถาบันอุดมศึกษาต้องจัดสรรงบประมาณ งบรายได้ส่วนหนึ่งเพื่อเป็น “กองทุนสนับสนุนการวิจัยและการเขียนตำรา”

13. สถาบันอุดมศึกษาจัดตั้งศูนย์บริการวิชาการเพื่อทำหน้าที่บริการ วิชาการแก่ภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ ชุมชนและเอกชน ที่มาขอรับบริการ ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การให้ คำปรึกษา การจัดนิทรรศการ และการจัดการศึกษาต่อเนื่องสำหรับบุคคลทั่วไป ฯลฯ

14. สถาบันอุดมศึกษาต้องจัดการเรียนการสอนให้มีการเชื่อมโยงและ ประยุกต์องค์ความรู้เข้ากับปัญหาของสังคมไทย ท้องถิ่น วัฒนธรรมและความต้องการของประเทศ โดยสอดแทรกไว้ในการเรียนการสอนรายวิชาในหลักสูตร เช่น สอดแทรกในการสอนรายวิชาถึงหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง การอนุรักษ์ ฟื้นฟู ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และจารีตประเพณีอันดีงามของท้องถิ่นและของชาติ การไม่ร่วมมือ ไม่ สนับสนุนการทุจริตและประพฤติมิชอบทุกรูปแบบ เป็นต้น

15. สถาบันอุดมศึกษาควรกำหนดน้ำหนักความสำคัญของภารกิจทั้งสี่ (การ สอน การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม) เป็น 35:35:20:10 ทั้งนี้โดย คำนึงถึงความสอดคล้องกับประเภทและบริบทของสถาบันอุดมศึกษาด้วย

2.1.2 การบริหารการผลิตบัณฑิต

2.1.2.1 การศึกษาองค์ประกอบของการบริหารการผลิตบัณฑิต ได้มีนักวิชาการ และหน่วยงานต่าง ๆ ให้ความเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของการบริหารการผลิตบัณฑิตไว้ดังนี้

โนลส์ (Knoeles, 1970) ได้กล่าวว่าการบริหารงานของสถาบันการศึกษา ประกอบด้วย 2 ส่วน 7 ด้าน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การบริหารทั่วไปของสถาบันอุดมศึกษาประกอบด้วย 3 ด้าน ดังนี้

1. การบริหารจัดการทั่วไป
2. การบริหารบุคคล
3. การบริหารการเงิน

ส่วนที่ 2 การบริหารตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาประกอบด้วย 4 ด้าน ดังนี้

1. การบริหารงานวิชาการ
2. การบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษา
3. การบริหารงานวิจัย
4. การบริหารการบริการวิชาการแก่สังคม

ไพฑูริย์ สีนลารัตน์, ศรเนตร อารีโสภณพิเชฐ และสิริพัทธ์ ศิริโท. (2555). เสนอกระบวนการผลิตบัณฑิตให้มีคุณลักษณะตามกรอบคุณลักษณะที่กำหนดไว้ในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย ใช้อองค์ประกอบ 4 ด้านได้แก่ องค์ประกอบด้านหลักสูตร องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน องค์ประกอบด้านกิจกรรมนิสิตนักศึกษา และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อม ที่เป็นองค์ประกอบในการพัฒนาผู้เรียนระดับขั้นพื้นฐาน ในด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ และคุณธรรมจริยธรรม สรุปได้ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านหลักสูตร สถาบันอุดมศึกษาต้องสร้างหลักสูตรที่มีสาระเป็นวิชาการและวิชาชีพที่มีการกำหนดโครงสร้าง กำหนดมาตรฐานหลักสูตรที่ได้รับการรับรองเป็นมาตรฐานเดียวกัน ต้องสอดคล้องกับปรัชญาของสถาบันอุดมศึกษาและสอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาระดับ อุดมศึกษา รวมทั้งมาตรฐานทางวิชาการและวิชาชีพนั้น ๆ ส่วนสาระของหลักสูตรต้องมุ่งพัฒนาบัณฑิตอย่างสมดุลทั้งความรู้ ความสามารถ และความดีงาม นอกจากนี้หลักสูตรต้องมีลักษณะที่หลากหลายสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้กว้างขวางขึ้นตามเจตนารมณ์ในการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542

2. องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน สถาบันอุดมศึกษาต้องจัดการเรียนการสอนที่มีวิธีการสอนที่หลากหลายเหมาะสมกับธรรมชาติ เนื้อหาวิชา และระดับของผู้เรียนลดการบรรยายเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนตามหลักการเรียนรู้แบบผู้เรียนเป็นสำคัญให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองต่อไปโดยผู้สอนต้องคำนึงถึงคุณค่าที่ผู้เรียนจะได้รับเป็นหลักและเอื้อต่อผู้เรียนให้มากที่สุดตลอดจนส่งเสริมให้ใช้สื่อประกอบกิจกรรมของผู้เรียนมากขึ้น

3. องค์ประกอบด้านกิจกรรมนิสิตนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาต้องจัดกิจกรรมนักศึกษาที่ส่งเสริมให้มีการบูรณาการกิจกรรมนิสิตศึกษากับการเรียนการสอน บุคลากรในสถาบัน อุดมศึกษาต้องมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการพัฒนานิสิตนักศึกษาให้มีคุณภาพ และมีความรู้คู่คุณธรรมโดยไม่แยกฝ่ายวิชาการและฝ่ายกิจกรรมนิสิตนักศึกษา พัฒนาหลักสูตรให้เอื้อต่อการจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษา โดยวางแผนและกำหนดเวลาล่วงหน้าในแต่ละปีการศึกษา ตลอดจนกระจายโอกาสให้นิสิตนักศึกษาได้เข้าร่วมกิจกรรมอย่างทั่วถึง และมหาวิทยาลัยควรออกหนังสือรับรองผลการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของนิสิตนักศึกษาควบคู่กับเอกสารแสดงผลการศึกษา เพื่อให้นักศึกษาเห็นคุณค่าของกิจกรรม

4. องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อม สถาบันอุดมศึกษาต้องจัดอาคารสถานที่ที่แสดงถึง “ความขลัง” และเกียรติภูมิ ของมหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษา มีวัสดุอุปกรณ์ที่มีความทันสมัยและเพียงพอเป็นที่ “ประทับใจ” และมีบรรยากาศที่ส่งเสริมและเอื้ออำนวยในด้านต่าง ๆ ทั้งด้านวิชาการ ศิลปะ วัฒนธรรม การกีฬา เนื่องจากสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาเป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะส่งเสริมและเอื้ออำนวยในการแสวงหาความรู้และเจตคติที่ดี

รวมทั้งเป็นการหล่อหลอมให้นิสิตนักศึกษาเป็นผู้มีวัฒนธรรมและอารยธรรมที่ดีเมื่อสำเร็จการศึกษาจากสถาบัน

นิจวรรณ วีรวัฒน์โนดม และ นางณภัทร รุ่งเนย (2555) ได้กล่าวถึงการบริหารสถาบันอุดมศึกษาตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์หรือปรับใช้ในการบริหารตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษานั้น สถาบันการศึกษาได้น้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงภายใต้แนวคิดความพอประมาณ ความมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ความรู้ และคุณธรรม มาเป็นแนวทางในการบริหารงานของสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งประกอบด้วยการบริหารงานวิชาการ การบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษา การบริหารงานวิจัย และการบริหารการบริการวิชาการแก่สังคมซึ่งแนวทางการบริหารตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีดังนี้

1. การบริหารงานวิชาการของสถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วยการพัฒนาหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาบัณฑิตให้มีคุณลักษณะบัณฑิตอันพึงประสงค์ตามแนวหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีแนวทางในการดำเนินการ ดังนี้

1.1 การพัฒนาหลักสูตร สถาบันการศึกษาควรมีการพัฒนาหรือบูรณาการเนื้อหาสาระของเศรษฐกิจพอเพียงเข้าไปในหลักสูตร โดยมีแนวทางในการดำเนินงาน โดยนำคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของบัณฑิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาพิจารณาปรับปรุง หรือเพิ่มเติมวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของบัณฑิตในหลักสูตร และจัดทำหลักสูตรการเรียนการสอนอย่างบูรณาการและต่อเนื่อง

1.2 การจัดการเรียนการสอน สถาบันการศึกษาควรจัดการเรียนการสอนตามเนื้อหาสาระที่กำหนดไว้ในหลักสูตรอย่างสอดคล้องกับวิถีชีวิตของผู้เรียน เน้นกระบวนการคิด วิเคราะห์ เน้นการปฏิบัติจริง เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติตนที่เหมาะสมในวิถีชีวิตประจำวันตามแนวหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เนื้อหาสาระการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนในการจัดการเรียนการสอน ควรสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของบัณฑิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการฝึกทักษะ กระบวนการคิด วิเคราะห์ การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ การแก้ปัญหา ฯลฯ ที่เริ่มจากชีวิตประจำวันและเชื่อมโยงสู่ครอบครัว สังคม ประเทศชาติ และสังคมโลก จัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นการทดลองปฏิบัติจริงทั้งในสถานศึกษาและแหล่งเรียนรู้ภายนอกสถาบัน ทั้งในรูปแบบของการจัดทำโครงการ โครงการงาน และอื่น ๆ ทั้งการศึกษารายบุคคลและเป็นกลุ่ม วัดและประเมินผลการเรียนรู้ให้ครอบคลุมทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ความรู้ (knowledge) ทักษะกระบวนการ (process) และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (attribute)

2. การบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษา การบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษาเป็นการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อช่วยสร้างบัณฑิตให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามแนวหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยการจัดกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ ปลูกฝังหล่อหลอมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีแนวทางในการดำเนินการดังนี้

2.1 กำหนดระเบียบ ธรรมเนียมปฏิบัติในสถาบันที่ส่งเสริมความมีระเบียบวินัย เคารพธรรมเนียม ปฏิบัติ กฎกติกาของสังคมส่วนรวม เช่น การเข้าคิว การรับประทานอาหาร การแต่งกาย และการใช้ทรัพยากรร่วมกัน

2.2 ส่งเสริมและพัฒนาบรรยากาศด้านคุณธรรม เช่น การทำบุญ การบริจาค การปฏิบัติกิจทางศาสนา การเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา การยกย่องส่งเสริมผู้กระทำความดี การส่งเสริมการแบ่งปัน และการช่วยเหลือกัน

2.3 ส่งเสริมการแสวงหาความรู้ และเผยแพร่ความรู้ด้านเศรษฐกิจพอเพียง เช่น การจัดนิทรรศการการจัดการแข่งขัน และการหาความรู้โดยสื่อเทคโนโลยี

2.4 ส่งเสริมการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างของผู้บริหาร อาจารย์ และบุคลากรในสถาบัน

2.5 จัดโครงการและกิจกรรมส่งเสริมการปฏิบัติตนและการดำเนินชีวิตตามแนวหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

2.6 เสริมสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ตามแนวหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

3. การบริหารงานวิจัย สถาบันการศึกษาหลายแห่งมีการส่งเสริมการสร้างองค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับผลงานด้านการวิจัยกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เช่น สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์มีการขับเคลื่อนด้านการวิจัย การเขียนบทความวิชาการ และการสัมมนาวิชาการ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้มีการพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, 2549) นอกจากนี้สถาบันการศึกษาควรมีการประสานกับสถาบันการศึกษาอื่น ๆ เพื่อร่วมกันผลิตผลงานวิจัยในลักษณะภาคีเครือข่ายโดยขอทุนวิจัยจากแหล่งเดียวกัน เพื่อเป็นการใช้เงินทุนวิจัยอย่างประหยัดและได้ผลคุ้มค่าที่สุด

4. การบริหารการบริการวิชาการแก่สังคม การบริหารการบริการวิชาการแก่สังคมนั้น สถาบันอุดมศึกษามีการบริหารการบริการวิชาการแก่สังคมโดยมีการจัดฝึกอบรมและสัมมนาเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมสามารถนำองค์ความรู้เกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในหน้าที่การงานเพื่อประโยชน์แก่ตนเอง องค์กร ชุมชน และเผยแพร่ความรู้เพื่อขยายผลต่อไป (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, 2549)

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2557) ได้จัดทำตัวบ่งชี้การดำเนินงานตามพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษาด้านการผลิตบัณฑิตระดับสถาบัน ทั้ง 6 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

1. ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม ซึ่งหมายถึงผลการดำเนินการของแต่ละหลักสูตรในสถาบัน ซึ่งสามารถสะท้อนคุณภาพของบัณฑิตในหลักสูตรที่สถาบันรับผิดชอบ
2. อาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก เนื่องจากการศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและความถนัดทางวิชาการ เพื่อปฏิบัติพันธกิจสำคัญของสถาบันในการผลิตบัณฑิต ศึกษาวิจัยเพื่อการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้นสถาบันจึงควรมีอาจารย์ที่มีระดับคุณวุฒิทางการศึกษาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับหลักสูตรที่เปิดสอนในสัดส่วนที่เหมาะสมกับพันธกิจหรือจุดเน้นของหลักสูตร
3. อาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ สถาบันอุดมศึกษาถือเป็นชุมปัญญาของประเทศ และมีความรับผิดชอบที่จะต้องส่งเสริมให้อาจารย์ในสถาบันทำการศึกษาค้นคว้าวิจัยเพื่อแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่างๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศ การดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นสิ่งสะท้อนการปฏิบัติงานดังกล่าวของอาจารย์ตามพันธกิจ
4. การบริการนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยที่สถาบันอุดมศึกษาควรจัดบริการด้านต่าง ๆ ให้นักศึกษาอย่างครบถ้วนตั้งแต่การให้คำปรึกษาทั้งด้านวิชาการและการใช้ชีวิต จัดบริการข้อมูลหน่วยงานที่ให้บริการ เช่น ศูนย์บริการนักศึกษา แหล่งทุนการศึกษาต่อการบริหารจัดการงาน แหล่งข้อมูลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ การเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษา ข้อมูลข่าวสารความเคลื่อนไหวในและนอกสถาบันที่จำเป็นแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า
5. กิจกรรมนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันอุดมศึกษาต้องส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมนักศึกษาต่าง ๆ อย่างเหมาะสมและครบถ้วน กิจกรรมนักศึกษาหมายถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ดำเนินการทั้งโดยสถาบันและโดยองค์กรนักศึกษา เป็นกิจกรรมที่ผู้เข้าร่วมจะมีโอกาสได้รับการพัฒนาสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกายและคุณธรรมจริยธรรมสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์

มาตรฐานการบริหารสถาบันอุดมศึกษา ตามกรอบของเกณฑ์มาตรฐานอาเซียน (ASEAN University Network Quality Assurance: AUN-QA) ของเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (ASEAN University Network (AUN), 2011) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (Expected Learning Outcomes) กล่าวถึงการกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังมีความชัดเจนและแสดงไว้ในหลักสูตร หลักสูตรส่งเสริมการเรียนรู้

ตลอดชีวิต มีผลการเรียนรู้ที่คาดหวังครอบคลุมทั้งความรู้และทักษะทั่วไป รวมทั้งความรู้และทักษะเฉพาะทาง และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังสะท้อนความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

2. ข้อกำหนดของหลักสูตร (Program Specification) โดยที่มหาวิทยาลัยใช้ข้อกำหนดของหลักสูตร และข้อกำหนดของหลักสูตรนั้นแสดงผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและการทำให้บรรลุเป้าหมาย รวมถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถเข้าถึงและรับรู้ข้อกำหนดของหลักสูตรได้

3. โครงสร้างและเนื้อหาในหลักสูตร (Program Structure and Content) เน้นเรื่องเนื้อหาของหลักสูตรแสดงสัดส่วนที่เหมาะสมระหว่างความรู้และทักษะทั่วไปกับความรู้และทักษะเฉพาะทาง หลักสูตรมีความสอดคล้องกับวิสัยทัศน์และพันธกิจของมหาวิทยาลัย ซึ่งแต่ละรายวิชาในหลักสูตรจะต้องมีส่วนร่วมชัดเจนในการทำให้บรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง หลักสูตรมีองค์ประกอบที่ชัดเจนและสัมพันธ์เชื่อมโยงกันมีการบูรณาการเนื้อหาระหว่างรายวิชา แสดงให้เห็นถึงทั้งความกว้างและความลึกทางวิชาการ หลักสูตรประกอบด้วยรายวิชาพื้นฐานรายวิชาระดับกลางจนถึงรายวิชาเฉพาะทาง รวมถึงการทำโครงการ หรือวิทยานิพนธ์ และเนื้อหาของหลักสูตรต้องมีความทันสมัย

4. กลยุทธ์การเรียนการสอน (Teaching and Learning Strategy) ผู้สอนหรือภาควิชามีกลยุทธ์การเรียนและการสอนที่ ชัดเจน มีกลยุทธ์การเรียนการสอนทำให้ผู้เรียนได้ความรู้และสามารถใช้ความรู้ในเชิงวิชาการ มีกลยุทธ์การเรียนการสอนที่ใช้คำนึงถึงผู้เรียนและกระตุ้นการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ รวมถึงมีกลยุทธ์การเรียนการสอนกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติและสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้เพื่อการเรียนรู้

5. การประเมินนักศึกษา (Student Assessment) มีการประเมินตั้งแต่การรับเข้า การติดตามความก้าวหน้า ระหว่างศึกษา และเมื่อสำเร็จการศึกษา โดยการประเมินมีเกณฑ์อ้างอิง ใช้วิธีการที่หลากหลาย สามารถสะท้อนผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและเนื้อหาของหลักสูตร เกณฑ์ที่ใช้ประเมินมีความชัดเจนและเป็นที่ยอมรับ วิธีการประเมินครอบคลุมวัตถุประสงค์ของหลักสูตร มาตรฐานที่ใช้ในการประเมินมีความชัดเจนและคงเส้นคงวา

6. คุณภาพบุคลากรสายผู้สอน (Academic Staff Quality) เน้นเรื่องบุคลากรมีความสามารถในงานของตน มีบุคลากรเพียงพอที่จะทำงานตามกิจกรรมที่กำหนดไว้ในหลักสูตร การสรรหาบุคลากรและการเลื่อนตำแหน่งเป็นไปตามความสามารถเชิงวิชาการ มีการกำหนดบทบาทและความสัมพันธ์เชิงหน้าที่ ระหว่างบุคลากรอย่างชัดเจน และเป็นที่เข้าใจตรงกัน มีการมอบหมายงานเหมาะสมกับความรู้ความสามารถประสบการณ์ และความเชี่ยวชาญ มีการะงานบุคลากรและระบบจูงใจที่สนับสนุนคุณภาพการเรียนการสอน มีการกำกับดูแลความรับผิดชอบต่องานในหน้าที่ของบุคลากร มีกระบวนการทบทวน ปริญญาหรือ และปรับการมอบหมายงาน มีการ

วางแผนและปฏิบัติตามแผนในเรื่องการสิ้นสุดการจ้างและการเกษียณอายุงาน และมีระบบการประเมินที่มีประสิทธิภาพ

7. คุณภาพบุคลากรสายสนับสนุน (Support Staff Quality) บุคลากรห้องสมุดมีความสามารถและมีจำนวนเพียงพอที่จะให้บริการอยู่ในระดับที่น่าพอใจ บุคลากรห้องปฏิบัติการมีความสามารถและมีจำนวนเพียงพอที่จะให้บริการอยู่ในระดับที่น่าพอใจ บุคลากรด้านคอมพิวเตอร์มีความสามารถและมีจำนวนเพียงพอที่จะให้บริการอยู่ในระดับที่น่าพอใจ และบุคลากรงานบริการนิตินิติมีความสามารถและมีจำนวนเพียงพอที่จะให้บริการอยู่ในระดับที่น่าพอใจ

8. คุณภาพนักศึกษา (Student Quality) มีนโยบายในการรับผู้เรียนเข้าศึกษาที่ชัดเจน มีกระบวนการในการรับเข้าศึกษาที่เหมาะสม และภาระการเรียนของผู้เรียนมีความสอดคล้องกับภาระการเรียนที่ระบุในหลักสูตร

9. การสนับสนุนและให้คำปรึกษานักศึกษา (Student Advice and Support)

มีระบบการติดตามความก้าวหน้าของผู้เรียนอย่างเหมาะสม ผู้เรียนได้รับคำปรึกษาและการส่งเสริมด้านการเรียน รวมทั้งข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับผลการศึกษาอย่างเพียงพอ ผู้เรียนได้รับการดูแลแนะนำอย่างเพียงพอ ผู้เรียนพอใจในสภาพแวดล้อม ทั้งทางกายภาพ สังคม และจิตใจ

10. โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก (Facilities and Infrastructure) มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอน (ห้องเรียนและ อุปกรณ์ในห้องเรียน) เพียงพอ มีห้องสมุด ห้องปฏิบัติการรวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกด้านคอมพิวเตอร์อย่างเพียงพอและทันสมัย อีกทั้งมีสิ่งแวดล้อมเชิงสุนทรีย์และมาตรฐานความปลอดภัย เป็นไปตามข้อกำหนดในทุกด้าน

11. ระบบประกันคุณภาพของกระบวนการเรียนการสอน (Quality Assurance of Teaching and Learning Process) ผู้สอนทุกคน ผู้เรียน และตลาดแรงงานมีส่วนร่วมในการพัฒนา ทบทวน และปรับปรุงหลักสูตร มีการประเมินหลักสูตรสม่ำเสมอในช่วงเวลาที่เหมาะสม รายวิชาและหลักสูตรมีการประเมินอย่างเป็นระบบโดยผู้เรียน มีการนำข้อมูลป้อนกลับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมาใช้ในการปรับปรุง มีการประกันคุณภาพและการพัฒนาอย่างต่อเนื่องของกระบวนการเรียนและการสอน รูปแบบและวิธีการประเมิน

12. กิจกรรมการพัฒนาบุคลากร (Staff Development Activities) มีแผนพัฒนาบุคลากรทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุนที่ชัดเจนตามความต้องการในการอบรมและพัฒนา และมีกิจกรรมการอบรมและพัฒนาบุคลากรทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุนเพียงพอกับความต้องการที่ระบุ

13. ความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders Feedback) มีระบบการรวบรวมข้อมูลป้อนกลับจากตลาดแรงงาน มีระบบการรวบรวมข้อมูลป้อนกลับจากผู้เรียน

และศิษย์เก่า รวมถึงมีระบบการรวบรวมข้อมูลป้อนกลับจากบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนอย่างเพียงพอ

14. ผลผลิต (Output) โดยเน้นเรื่องอัตราการสอบผ่านเป็นที่น่าพอใจและการลาออกกลางคันของนักศึกษาอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ระยะเวลาเฉลี่ยของการสำเร็จการศึกษา อัตราการได้งานของผู้สำเร็จการศึกษา รวมถึงระดับงานวิจัยของอาจารย์และผู้เรียนเป็นที่น่าพอใจ

15. ความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders Satisfaction) คำนึงการมีข้อมูลป้อนกลับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นที่น่าพอใจ

จากข้างต้น สามารถสังเคราะห์การบริหารการผลิตบัณฑิตของนักวิชาการและหน่วยงานต่าง ๆ พบว่ามีความสอดคล้องกันในด้านกำหนดองค์ประกอบการบริหารการผลิตบัณฑิต ซึ่งได้แบ่งออกเป็น 3 ด้าน (Knoeles, 1970), (ไพฑูริย์ สีนลาร์ตัน, ศรเนตร อารีโสภณพิเชษฐ และสิริพัทธ์ ศรีริโท, 2555), (นิจวรรณ วีรวัฒน์นอมและนงนภัทร รุ่งเนย, 2555), (สกอ., 2557) และ (AUN, 2011) ดังนี้ คือ 1. หลักสูตร 2. การจัดการเรียนการสอน และ 3. กิจกรรมนักศึกษา

ตารางที่ 1 การสังเคราะห์การบริหารการผลิตบัณฑิต (รายละเอียดเพิ่มเติมในภาคผนวก)

การบริหารการผลิตบัณฑิต	โนเอลส์ (Knoeles, 1970)	ไพฑูริย์ สีนลาร์ตัน, ศรเนตร อารีโสภณพิเชษฐ และสิริพัทธ์ ศรีริโท. (2555).	นิจวรรณ วีรวัฒน์นอมและนงนภัทร รุ่งเนย (2555)	สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (2557)	ASEAN University Network Quality Assurance: AUN-QA (2011)
1. หลักสูตร	การบริหารงานวิชาการ	องค์ประกอบด้านหลักสูตร	การบริหารงานวิชาการและการพัฒนาหลักสูตร	ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังข้อกำหนดของหลักสูตรโครงสร้างและเนื้อหาในหลักสูตร
2. การเรียนการสอน	การบริหารงานวิชาการ	องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน	การบริหารงานวิชาการและการจัดการเรียนการสอน	การบริการนักศึกษาระดับปริญญาตรี	กลยุทธ์การเรียนการสอนการประเมินนักศึกษา

การบริหารการ ผลิตบัณฑิต	โนลส์ (Knoeles, 1970)	ไพฑูริย์ สีนลารัตน์, ศรีเนตร อารีโสภณพิเชษฐ และสิริพัทธ์ ศิ ริโท. (2555).	นิจวรรณ วีรวัฒน์โนดมและมณฑ ภัทร รุ่งเจนย (2555)	สำนักงานคณะกรรมการการ อุดมศึกษา (2557)	ASEAN University Network Quality Assurance: AUN-QA (2011)
					คุณภาพ นักศึกษา
3. กิจกรรม นักศึกษา	การบริหาร งานกิจการ นักศึกษา	องค์ประกอบ ด้านกิจกรรม นักศึกษา	การบริหารงาน กิจการนิสิต นักศึกษา	กิจกรรมนักศึกษา ระดับ ปริญญาตรี	การสนับสนุน และให้ คำปรึกษา นักศึกษา คุณภาพ นักศึกษา

รายละเอียดของการผลิตแต่ละด้าน มีดังต่อไปนี้

2.1.2.2 **หลักสูตร** เป็นเครื่องมือสำคัญในการกำหนดแนวทางการจัดการศึกษา เพื่อที่จะพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะพื้นฐานในการดำรงชีวิต สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองและสังคมได้ การจัดการศึกษาที่ดีจึงควรมีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพชีวิตและสังคมของผู้เรียน หลักสูตรจึงจำเป็นต้องปรับปรุงหรือพัฒนาให้มีความเหมาะสม ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพ เศรษฐกิจและสังคมอยู่เสมอ สำหรับองค์ประกอบของหลักสูตร ได้มีนักการศึกษาของไทยมีความเห็น เกี่ยวกับองค์ประกอบของหลักสูตร ดังนี้

ราชบัณฑิตยสถาน (2546) ได้ให้ความหมายถึงหลักสูตรไว้ว่า หลักสูตร หมายถึง ประมวลวิชาและกิจกรรมต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในการศึกษาเพื่อวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง

สุทนต์ ศรีไสย์ (2551) กล่าวถึงความหมายของหลักสูตรไว้ 2 ลักษณะ คือ 1. ความหมายในแนวแคบ หมายถึง ประสบการณ์ที่สถานศึกษาได้จัดไว้ให้กับผู้เรียนเพื่อให้บรรลุผลตาม เป้าหมาย หรือจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ 2. ความหมายในแนวกว้าง หมายถึง แผนหรือแนวทางที่ใช้ สำหรับจัดการศึกษา จุดมุ่งหมาย เนื้อหา กิจกรรม หรือมวลประสบการณ์ที่มีอยู่ในโปรแกรมศึกษา ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ตามที่ได้มีการกำหนดไว้อย่างชัดเจน

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2554) กล่าวว่า หลักสูตร คือ วิชาที่สอน และหมายถึงมวล ประสบการณ์ที่จัดให้กับผู้เรียน ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา

จากความหมายของหลักสูตร ซึ่งครอบคลุมถึงเอกสารและการจัดการเรียนรู้ของผู้สอนกับการเรียนรู้ของผู้เรียน อาจจำแนกองค์ประกอบของหลักสูตรเป็น 2 ส่วน คือส่วนที่เป็นเอกสาร ซึ่งประกอบด้วย จุดมุ่งหมายและเนื้อหา และส่วนของการจัดการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย การนำหลักสูตรไปใช้และการประเมินผลหลักสูตร ตามรายละเอียด ดังนี้

1. จุดมุ่งหมาย (objective) คือ สิ่งที่หลักสูตรต้องการให้เกิดกับผู้เรียนหลังจากที่จบหลักสูตรไปแล้ว หรืออาจกล่าวว่าเป็นความคาดหวังของหลักสูตรก็ได้

2. เนื้อหา (contents) คือ สิ่งที่ผู้เรียนต้องเรียนรู้

3. การนำหลักสูตรไปใช้ (curriculum implementation) คือ การนำเอกสารหลักสูตรไปใช้ปฏิบัติจริง

4. การประเมินผล (evaluation) คือ การตรวจสอบว่าหลักสูตรนั้นบรรลุผลตามที่ตั้งเป้าหมายไว้หรือไม่ มากน้อยเพียงใด

2.1.2.3 การจัดการเรียนการสอน

เรณูมาศ มาอุ่น (2559) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ ไว้ดังนี้

การศึกษาในระดับอุดมศึกษาไม่ใช่การศึกษาภาคบังคับแต่เป็นการศึกษาเพื่อพัฒนากำลังคนชั้นสูง ที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะทาง (เช่น แพทย์ พยาบาล นักกฎหมาย วิศวกร นักบัญชี ฯลฯ) ควบคู่กันไปกับการพัฒนาให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ในลักษณะเช่นนี้ หลักสูตรในระดับอุดมศึกษาในระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษามีความแตกต่างกัน ดังนี้

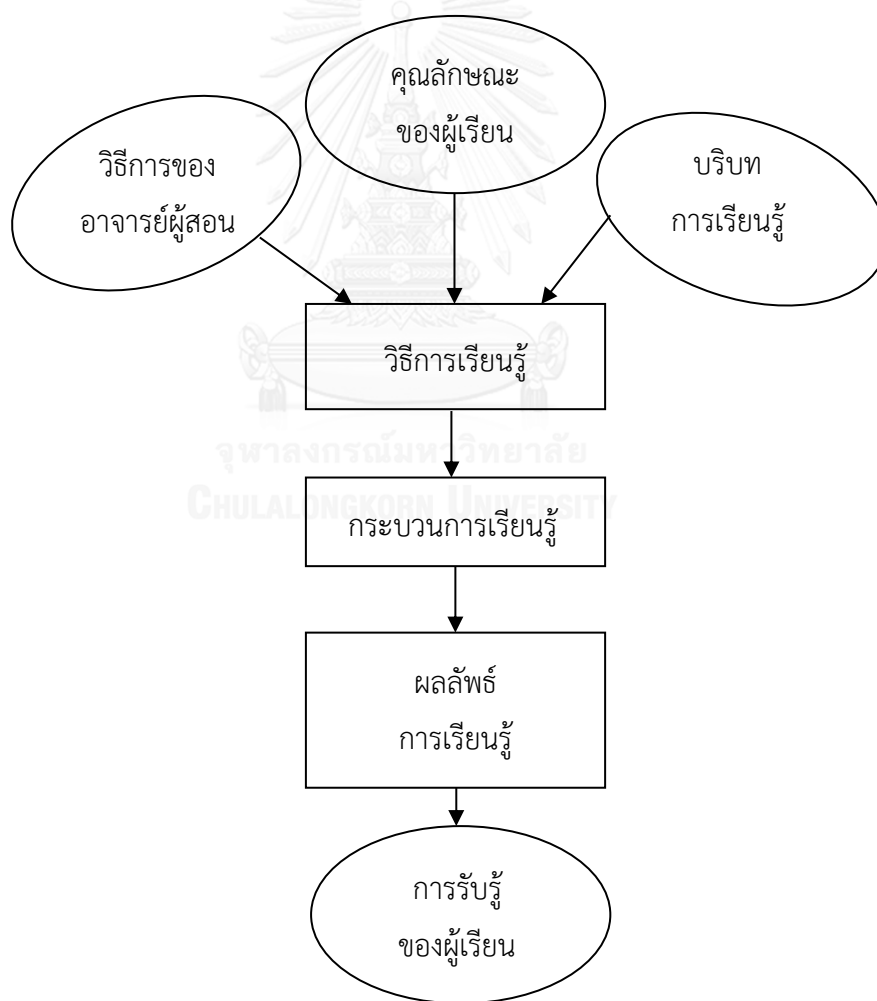
ระดับปริญญาตรี ในโครงสร้างหลักสูตร ได้แก่ จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร จำนวนหน่วยกิตในแต่ละหมวดวิชา ต้องเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่สำนักคณะกรรมการอุดมศึกษา (สกอ.) ได้กำหนดไว้ในปี 2548 องค์ประกอบของหลักสูตร ประกอบด้วย 3 หมวดวิชา คือ 1) หมวดวิชาศึกษาทั่วไป (General Education) มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ 2) หมวดวิชาเฉพาะ (Specialized Education) เป็นส่วนสำคัญของหลักสูตร ที่เน้นเพื่อพัฒนาคนและสังคมในแต่ละสาขาวิชา 3) หมวดวิชาเลือกตามความสนใจและเสริมสร้างประสบการณ์ (Exploratory and Enrichment Education) มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนวิชาที่สนใจนอกเหนือจากวิชาในสาขาวิชาชีพและวิชาในหมวดศึกษาทั่วไป รวมทั้งรายวิชาอื่น ๆ ที่ช่วยเสริมสร้างประสบการณ์ให้กับผู้เรียน องค์ประกอบของหลักสูตรทั้ง 3 หมวดวิชาดังกล่าว จะมีบางส่วนที่ซ้อนกันอยู่ในลักษณะของวิชาหรือเนื้อหาวิชา และมีบางส่วนที่แยกจากกัน

ระดับบัณฑิตศึกษา เป็นหลักสูตรที่ประกอบด้วยประสบการณ์ทางวิชาการเฉพาะด้านขั้นสูงที่ลุ่มลึก เพื่อความเป็นนักวิชาการชั้นสูงในสาขาวิชานั้น ๆ ของผู้เรียน โดยมุ่งหวังให้ผู้สำเร็จการศึกษาในระดับนี้ สามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่ได้ด้วยตนเองจากค้นคว้าวิจัย และสามารถนำองค์

ความรู้ที่นำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาสังคมประเทศชาติ ดังนั้นหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาจึงไม่มีหมวดวิชาศึกษาทั่วไปเพราะผู้เรียนในระดับนี้เป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์แล้ว นอกจากนั้นอาจมีหรือไม่มีหมวดวิชาที่เสริมสร้างประสบการณ์ให้กับผู้เรียนก็ได้

กล่าวโดยสรุปได้ว่า หลักสูตรในระดับอุดมศึกษามีลักษณะเฉพาะและแตกต่างจากหลักสูตรการศึกษาในระดับอื่น โดยเป็นการพัฒนาผู้เรียนและสร้างกำลังคน ที่สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาประเทศ ทั้งยังสอดคล้องกับพัฒนาคน และวุฒิภาวะของผู้เรียนอีกด้วย

ผู้เรียนในระดับอุดมศึกษา เป็นผู้ที่กำลังจะเป็นผู้ใหญ่และผู้ที่เป็นผู้ใหญ่เต็มตัวแล้ว จึงเป็นผู้ที่มีวุฒิภาวะสูง และมีความรับผิดชอบสูง โดยทั่วไปแล้วผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาจะมีวิธีการเรียนรู้ (Approaches to Learning) ที่แตกต่างกันไป แต่มีปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ และส่งผลต่อผลลัพธ์การเรียนรู้ ดังแสดงในแผนภาพที่ 2 ต่อไปนี้

แผนภาพที่ 2 การเรียนรู้และการส่งผลต่อผลลัพธ์การเรียนรู้ (เรณูมาศ มาอุ่น, 2559)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ได้แก่

1. คุณลักษณะของผู้เรียน สิ่งที่ต้องพิจารณาทางด้านคุณลักษณะของผู้เรียน ได้แก่ ความแตกต่างระหว่างบุคลิกของผู้เรียน ประสบการณ์การเรียนรู้ในอดีต และความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่กำลังจะเรียน

2. บริบทในการเรียนรู้ ได้แก่ การบริหารจัดการหลักสูตรและรายวิชา รวมถึง ลักษณะและประเภทของหลักสูตร

3. ลักษณะและวิธีการของอาจารย์ผู้สอน ได้แก่ บุคลิกภาพ คุณลักษณะ ประสบการณ์และคุณวุฒิของอาจารย์ผู้สอน รูปแบบและวิธีการสอน และวิธีการบริหารจัดการ รายวิชา

วิธีการเรียนรู้ของผู้เรียนในระดับอุดมศึกษา ที่พบโดยทั่วไป มี 3 วิธีการ คือ

1. Surface Approach เป็นวิธีการเรียนรู้ที่เกิดจากการกระตุ้นให้เกิดความต้องการที่จะสอนให้ผ่านวิชานั้น ซึ่งเกิดจากการกลัวตก และมักเกิดในผู้เรียนที่มีความนับถือตนเอง (Self - esteem) และความเชื่อมั่นในตนเอง (Self - confidence) ต่ำ วิธีการเรียนรู้แบบนี้มักใช้กระบวนการเรียนรู้ที่เน้นการแสวงหาข้อมูล และใช้เครื่องช่วยให้เกิดความจำ ดังนั้นผลการเรียนรู้ (Learning Outcome)

2. Deep Approach เกิดจากความสนใจในเนื้อหาสาระของรายวิชาที่เรียน และความต้องการที่จะกระทำสิ่งที่มีความหมาย รวมทั้งการตีความจากองค์ความรู้ในวิชานั้น ๆ ผู้เรียนมีความตั้งใจที่จะให้เกิดความรู้ความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง ซึ่งกระบวนการเรียนรู้ที่จะบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ดังกล่าว มีหลากหลาย ตั้งแต่การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ไปจนถึงการเรียนรู้ร่วมกับผู้เรียนในสาขาวิชาต่าง ๆ ในลักษณะของการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) การจะใช้กระบวนการเรียนรู้แบบใดนั้น ขึ้นอยู่กับลักษณะของวิชานั้น ๆ และคุณลักษณะของผู้เรียน

3. Strategic Approach เป็นวิธีการเรียนรู้ที่ใช้กระบวนการเรียนรู้มีลักษณะใกล้เคียงกับ 2 Approaches ดังกล่าวข้างต้น โดยความแตกต่างอยู่ที่แรงจูงใจและความตั้งใจของผู้เรียน ซึ่งก่อให้เกิดผลลัพธ์การเรียนรู้โดยขึ้นกับตัวผู้เรียนและรายวิชานั้น ๆ

ผลลัพธ์การเรียนรู้ (Learning Outcome) พิจารณาได้ 2 ลักษณะ คือ

1. ผลลัพธ์ในเชิงปริมาณของการเรียนรู้ (Quantity of Learning) ผู้เรียนเรียนแล้วเกิดการเรียนรู้น้อยแค่ไหน บรรลุจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้น้อยแค่ไหน

2. ผลลัพธ์ในเชิงคุณภาพของการเรียนรู้ (Quality of Learning) ผู้เรียนเรียนแล้วเกิดการเรียนรู้ในระดับใด ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังในระดับมหาวิทยาลัย ควรเป็นการเรียนรู้ในระดับการวิเคราะห์ และสังเคราะห์องค์ความรู้ใหม่ด้วยตัวผู้เรียนเอง

การจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ หมายถึงการจัดการเรียนการสอนที่เป็นไปตาม เกณฑ์ประสิทธิภาพดังนี้

1. บรรลุจุดมุ่งหมาย หมายถึงการจัดการเรียนการสอนที่สามารถทำให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ได้ โดยการเรียนรู้ในชั้นสูง คือ ชั้นการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประยุกต์ใช้และการประเมินค่า
2. ทันตามกำหนดเวลา หมายถึงการจัดการเรียนการสอนได้ตามกำหนดเวลาที่กำหนดไว้ โดยสามารถสอนได้ครบถ้วนตามเนื้อหาสาระ
3. ประหยัด หมายถึงการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทรัพยากรทุกอย่างอย่างประหยัดและคุ้มค่า
4. เกิดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่มีคุณภาพ ทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ
5. ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีความสุข หมายถึงทั้งฝ่ายผู้เรียนและฝ่ายอาจารย์ผู้สอนมีความสุขในการเรียนและได้สอน ได้มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีบรรยากาศการเรียนการสอนอย่างเป็นกัลยาณมิตร มีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนในลักษณะของความสัมพันธ์แบบ “ครู – ศิษย์”

ในการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพดังกล่าวนี้ อาจารย์ผู้สอนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจ และมีความสามารถในการดำเนินการในประเด็นต่อไปนี้ 1) วงจรการศึกษากับการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา 2) การออกแบบการสอน การวางแผนการสอนและการประเมินผลการสอน และ 3) การจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบและวิธีการสอนที่เหมาะสมในระดับอุดมศึกษา

จากข้างต้นทั้งด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ล้วนเป็นองค์ประกอบในขอบข่ายงานวิชาการ ซึ่งได้มีผู้กล่าวถึงขอบข่ายงานวิชาการ ไว้ดังนี้

ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2539) กล่าวว่า งานด้านวิชาการเป็นการดำเนินการในส่วนของ การพัฒนาหลักสูตร การเรียนการสอน การวิจัยงานพัฒนาและกำกับคุณภาพหลักสูตร งานพัฒนาผู้เรียน งานพัฒนาคณาจารย์ งานพัฒนาสื่อและอุปกรณ์สนับสนุนการเรียนการสอน และงานบริการชุมชน

อุทัย บุญประเสริฐ (2540) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการเป็นงานหลักของสถานศึกษา มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ มาตรฐานคุณภาพศึกษา จะปรากฏเด่นชัดเมื่อการบริหารงานวิชาการประสบความสำเร็จ

พรชูลี อาชีวะอำรุง (2546) กล่าวถึงขอบเขตของงานวิชาการหมายถึง การบริหารกิจกรรมด้านวิชาการทุกอย่างภายในสถาบันที่เกี่ยวกับการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร การเรียนการสอน

การวิจัย และการบริการวิชาการ ตลอดจนควบคุมคุณภาพด้านวิชาการ และการเทียบโอนผลการเรียนระหว่างระหว่างรูปแบบการศึกษาเดียวกันหรือต่างรูปแบบรวมทั้งการบริหารกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพของงานวิชาการสูงสุด

อัมเรศ เนตาสีทธิ์ (2553) ได้สรุปขอบข่ายงานวิชาการว่า เป็นการบริหารกิจกรรมด้านวิชาการทุกอย่างในสถาบันที่เกี่ยวกับการปรับปรุง พัฒนาหลักสูตร การเรียนการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการ เพื่อให้เกิดประโยชน์ของงานวิชาการสูงสุด

จากข้างต้นจะเห็นได้ว่างานวิชาการ เป็นการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร การเรียนการสอน การวิจัย การพัฒนาอาจารย์ และการบริการวิชาการ ตลอดจนควบคุมคุณภาพด้านวิชาการภารกิจของงานวิชาการเป็นภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาที่ครอบคลุมทั้งการผลิตบัณฑิต การวิจัยการบริการวิชาการ (อัจฉราวรรณ จันทร์เพ็ญศรี, 2558)

แนวทางการดำเนินการเพื่อพัฒนาบัณฑิตให้มีคุณลักษณะตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552 (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2558) มีออกประกาศ เรื่องแนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552 โดยดำเนินการดังนี้

1. พัฒนาอาจารย์ทั้งด้านวิชาการ วิธีการสอนและวิธีการวัดผลอย่างต่อเนื่อง
2. จัดสรรทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอนและการวิจัยให้เพียงพออย่างมีคุณภาพ รวมทั้งอาจประสานกับสถาบันอุดมศึกษาและ/หรือหน่วยงานอื่นเพื่อใช้ทรัพยากรร่วมกันในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ
3. จัดให้มีการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาที่ครอบคลุมมาตรฐานผลการเรียนรู้ในทุก ๆ ด้าน ตามที่กำหนดไว้ในรายละเอียดของหลักสูตรนั้น ๆ
4. จัดให้มีการรายงานผลการจัดการศึกษาเป็นรายวิชา ประสพการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ทุกภาคการศึกษา และเป็นรายหลักสูตรทุกปีการศึกษา โดยมีหัวข้อตามแบบ มคอ.5 มคอ.6 และ มคอ.7ตามลำดับที่แนบท้ายประกาศนี้
5. ติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และรายงานผลการจัดการศึกษาต่อสภาสถาบันอุดมศึกษาทุกปีการศึกษา
6. ประเมินหลักสูตรเพื่อพัฒนาอย่างต่อเนื่องอย่างน้อยทุก ๆ 5 ปี

2.1.2.4 กิจกรรมนักศึกษา

กิจกรรมนักศึกษา (Student Activities) เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นนอกจากการเรียนการสอนในชั้นเรียนได้มีนักการศึกษาเรียกชื่อแต่ต่างกันไป เช่น งานบุคลากรนักศึกษา (Student Personnel Work) กิจกรรมพิเศษ (Special Activities) กิจกรรมนอกหลักสูตร (Extracurricular

Activities) กิจกรรมนอกห้องเรียน (Outside Classroom Activities) งานบริการนักศึกษา (Student Service) งานกิจการนักศึกษา (Student Affairs) เป็นต้น ซึ่งกิจกรรมนักศึกษานี้อยู่ในขอบข่ายงานของกิจการนิสิตนักศึกษา โดยมีความเป็นมา ดังนี้

กิจการนักศึกษา (Student Affairs) ในความหมายเดิมใช้คำว่า “งานบุคลากรนิสิตนักศึกษา” (Student Personnel Work) หรืองาน “บริการนิสิตนักศึกษา” (Student Personnel Services) ซึ่งมีความหมายอย่างเดียวกัน คือ งานหรือกิจกรรมทั้งหมดที่กระทำอย่างเป็นระบบ เพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาได้พัฒนาตนเอง ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและบุคลิกภาพให้เต็มตามศักยภาพ สมาคมบุคลากรนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยในอเมริกา (ACPA, 1994 อ้างถึงใน สุพิตรา เศลวัตนะกุล, 2550) ได้พัฒนารูปแบบจำลองจัดองค์กรเพื่อการพัฒนา นิสิตนักศึกษา ซึ่งครอบคลุมพัฒนาการด้านต่าง ๆ ที่สำคัญ 4 ด้าน คือ ด้านการพัฒนาวิชาการ ด้านการพัฒนาอาชีพ ด้านการพัฒนาร่างกาย และด้านการพัฒนาอารมณ์และสังคม โดยแต่ละด้านนั้นมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ภายใต้การประสานสัมพันธ์ของฝ่ายต่าง ๆ ที่รับผิดชอบ และได้เสนอหลักการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษาที่ดี 7 ประการคือ 1) ทำให้นิสิตนักศึกษาเรียนเชิงรุก 2) ช่วยให้นิสิตนักศึกษาสร้างค่านิยมที่แกร่งและมีมาตรฐานจริยธรรม 3) สื่อสารทำให้ทราบว่าบุคลากรนิสิตนักศึกษามีความคาดหวังสูง 4) วิจัยเป็นระบบเพื่อปรับปรุงผลงานของนิสิตนักศึกษาและสถาบัน 5) ใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและพันธกิจของสถาบัน 6) สร้างพันธมิตรเพื่อช่วยทำให้การเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาก้าวหน้า และ 7) สร้างชุมชนที่รวมทุกฝ่ายและสนับสนุนชุมชน

สำเนา ขจรศิลป์ (2538) ให้นิยามของขอบข่ายงานกิจการนักศึกษาว่า คือ 1) การสรรหา การคัดเลือกและการรับสมัครนักศึกษา (Admissions) โดยเฉพาะโครงการพิเศษบางโครงการ 2) การจัดปฐมนิเทศให้นักศึกษาใหม่ 3) ระเบียบนักศึกษา 4) บริการหอพักและอาหาร 5) บริการอนามัย 6) กิจกรรมนักศึกษา 7) บริการสอนซ่อมเสริม 8) ทุนการศึกษา 9) บริการแนะแนว 10) บริการจัดหางาน 11) วินัยนักศึกษา 12) โปรแกรมเพื่อช่วยพัฒนานักศึกษา 13) การวิจัย และการประเมินกิจการนักศึกษา 14) ศิษย์เก่าสัมพันธ์ 15) บริการนักศึกษาต่างชาติ 16) การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่ นักศึกษาในด้านอื่น ๆ 17. การจัดกิจกรรมหรือการดำเนินการด้านอื่น ๆ

กิจกรรมนักศึกษา อยู่ในขอบเขตงานของงานฝ่ายกิจการนักศึกษา โดยงานกิจกรรมนักศึกษามีหมายถึง กิจกรรมนอกหลักสูตรที่นักศึกษาจัดขึ้นเองด้วยความสมัครใจ ซึ่งไม่ได้ระบุไว้ในหลักสูตร หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า "กิจกรรมนอกหลักสูตร" ซึ่งมีวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมเพื่อ 1) เพื่อเสริมสร้างทักษะ ความรู้และประสบการณ์ทางด้านวิชาการให้แก่ นักศึกษา 2) เพื่อพัฒนาร่างกาย จิตใจ อารมณ์ ในการศึกษาที่จะอยู่ในสังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างมีความสุข 3) เพื่อให้นักศึกษาใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และเพิ่มพูนความสนใจในการทำกิจกรรม 4) เพื่อพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาด้วยกันในการทำงานร่วมกันและร่วมกับผู้อื่น 5) เพื่อพัฒนาความสามารถของ

นักศึกษาที่ได้ความรู้และประสบการณ์ไปประยุกต์ใช้ในงานกิจกรรมนักศึกษาก่อให้เกิดประโยชน์แก่สังคม 6) เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้เห็นคุณค่ารู้จักการทำงานบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรมไทย 7) เพื่อเสริมสร้างความสามัคคีในหมู่ผู้ศึกษา 8) เพื่อเตรียมนักศึกษาให้พร้อมที่จะไปประกอบวิชาชีพและดำเนินชีวิตในสังคมประชาธิปไตย

ประเภทของกิจกรรม ได้แก่ 1) กิจกรรมส่วนกลาง เช่น องค์การนักศึกษา สโมสรนักศึกษา สถานักศึกษา และชมรมต่างๆ 2) กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ เช่น ค่ายอาสาพัฒนา 3) กิจกรรมกีฬา 4) กิจกรรมนันทนาการ 5) กิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรม และ 6) กิจกรรมวิชาการ

แนวทางการจัดกิจกรรมของนักศึกษาเพื่อนำไปสู่การพัฒนาให้เป็นบัณฑิตที่มีคุณค่า โดยสำนักส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพนักศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้นำเสนอแนวทางส่งเสริมการจัดกิจกรรมของนักศึกษาไว้ดังนี้

1. รูปแบบวิธีการดำเนินกิจกรรมจะต้องปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับสถานการณ์ และความต้องการของสังคมในปัจจุบัน

2. ให้นักศึกษามีโอกาสฝึกฝน มีประสบการณ์ตรงในสถานประกอบการโดยความร่วมมือของภาคเอกชน และอุตสาหกรรมอย่างใกล้ชิด

3. มุ่งเน้นการพัฒนานักศึกษาให้ รู้จักการประกอบอาชีพอิสระ สร้างรายได้ สร้างวิถียุทธศาสตร์แก่ “สร้างคน สร้างงาน สร้างรายได้ สร้างชาติ”

4. มุ่งเน้นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดศีลธรรม จริยธรรม จิตสำนึกที่เสียสละต่อส่วนรวม รวมถึงการประหยัด อดออม และนิยมไทย

5. วัฒนธรรมอันดีงามของชาติ ภูมิปัญญาท้องถิ่นจะต้องได้ รับการเอาใจใส่ และร่วมกันทำนุบำรุงรักษาไว้คู่ชาติตลอดไป

6. สนับสนุนกิจกรรมนักศึกษาที่นำไปสู่ การก้าววิฤติของชาติ ทั้งวิฤติทางสังคม (วิฤติทางศีลธรรม) วิฤติเศรษฐกิจ และวิฤติทางการเมือง

จากการศึกษาขอบข่ายงานของงานวิชาการและกิจการนักศึกษาพบว่า ทั้งสองงานต่างมีความสำคัญต่อความสำเร็จในการเรียนรู้และประสบผลสำเร็จในการพัฒนานิสิตนักศึกษา แต่ช่องว่างและอุปสรรคในการสร้างร่วมมือ เกิดจากการรับรู้ของผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงาน และนิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับบุคคลและองค์กรที่จะสามารถช่วยสร้างความสำเร็จในการเรียนรู้นิสิตนักศึกษาเกี่ยวข้องกับงานวิชาการ ส่วนงานกิจการนิสิตนักศึกษาเปรียบเสมือนชนชั้นสองหรือความสำคัญจะเป็นรองทั้ง ๆ ที่เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนานิสิตนักศึกษาให้สมบูรณ์ (อัจฉราวรรณ จันทร์เพ็ญศรี, 2558) ซึ่งหากศึกษาความเป็นมาของงานด้านวิชาการและงานกิจการนิสิตนักศึกษาในอดีตจะพบว่า มีการแบ่งแยกงานให้มีความรับผิดชอบต่างกัน ซึ่งที่ผ่านมาทำให้การบริหารงาน รูปแบบและกระบวนการทำงาน ตลอดจนการมอบหมายงานของทั้งสองงานมีความแตกต่างกันทั้ง ๆ ที่มีเป้าหมาย

เดียวกันคือ การพัฒนานิสิตนักศึกษาให้เรียนรู้ทั้งทางด้านวิชาการ วิชาชีพ มีการพัฒนาทักษะต่าง ๆ ตลอดจนพัฒนาจิตใจ อารมณ์ และสังคมอย่างสมบูรณ์ในช่วงเวลาที่ศึกษาเล่าเรียนในมหาวิทยาลัย (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, 2528; สาเนาวิ ขจรศิลป์, 2538; Frost et al., 2010)

การศึกษางานวิจัยและรายงานผลการดำเนินงานประจำปีของสถาบันอุดมศึกษา ในต่างประเทศพบว่า กิจกรรมที่ดำเนินการที่อาศัยความร่วมมือระหว่างงานวิชาการและงานกิจการ นิสิตนักศึกษา มีดังต่อไปนี้ (Middlesex Community College, 2009; Kezar, 2003; Hunter and Murray, 2007; Dale and Drake. 2005; Frost et al., 2010 อ้างถึงใน อัจฉรวรรณ จันทร์เพ็ญศรี , 2558)

1. การให้ความรู้และเสริมสร้างประสบการณ์ เพื่อเตรียมความพร้อมในการศึกษาเล่าเรียน มีการวางแผนการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย มีแนวทางและวิธีการเรียนรู้ และมีการรับรู้ความคาดหวังของผู้มีส่วนได้เสียทั้งภายใน ภายนอกสถาบัน เช่น ครอบครัวของนิสิตนักศึกษา สถาบัน ชุมชนและสังคมตลอดจนผู้ประกอบการในวิชาชีพเมื่อนิสิตนักศึกษาจบการศึกษา โดยจัดโปรแกรมเสริมสร้างประสบการณ์ให้แก่นิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ได้แก่ 1) กิจกรรมปฐมนิเทศเพื่อนำเสนอแนวทางการใช้ชีวิต การปรับตัว แนวทางศึกษาและการเรียนรู้จากประสบการณ์ในการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย 2) กิจกรรมเสวนาระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ ผู้แทนนิสิตนักศึกษารุ่นพี่ บุคลากร กิจการนิสิตนักศึกษา และนิสิตนักศึกษาใหม่ ในหัวข้อ การวางแผนการลงทะเบียนเรียนในหลักสูตร การใช้เครื่องมือ สื่อ และอุปกรณ์สำหรับการศึกษา การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร และกิจกรรม นอกหลักสูตร การแก้ปัญหาส่วนตัวทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ การศึกษาเพื่อเสริมสร้างทักษะและสมรรถนะสำหรับวิชาชีพ 3) กิจกรรมเสริมการเรียนรู้ภาษาสากล และการใช้สื่อและเทคโนโลยีสารสนเทศ

2. การสนับสนุนและสร้างสุขภาวะ โดยจัดโปรแกรมและบริการเฝ้าระวัง สุขภาพกายและสุขภาพจิต ได้แก่ การสำรวจภาวะความเสี่ยงต่อโรคต่าง ๆ การตรวจสุขภาพและการฉีดวัคซีนป้องกันโรคที่จำเป็น เช่น วัคซีนไขหวัดใหญ่ การสำรวจโดยใช้แบบทดสอบภาวะความเครียด แบบสำรวจความเสี่ยงทางด้านสุขภาพจิต

3. การเสริมสร้างความยึดมั่นผูกพันทางการศึกษาให้นิสิตนักศึกษา เพื่อสร้างความตระหนักพันธภาระทางการศึกษาของนิสิตนักศึกษา เช่น ใช้เวลาในการศึกษาเล่าเรียนอย่างเหมาะสม ใช้จ่ายเกี่ยวกับสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาตามความจำเป็นและ และพัฒนาทักษะและสมรรถนะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 โดยจัดโปรแกรมการพัฒนาภาวะผู้นำ การพัฒนาความเป็นพลเมือง ได้แก่ กิจกรรมการเรียนรู้เชิงบริการ กิจกรรมการเรียนรู้ความเป็นพลเมืองที่ดี กิจกรรมเรียนรู้การใช้ชีวิต

4. การสร้างความรู้ความเข้าใจชุมชนและสังคม เพื่อให้บัณฑิตศึกษามีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับชุมชนและสังคมอย่างแท้จริง เป็นการสร้างกระบวนการทัศน์ในการเรียนรู้ของบัณฑิตศึกษาจากการปฏิบัติและลงมือทางจริงโดยใช้ความรู้จากห้องเรียนและในมหาวิทยาลัยมาประยุกต์ใช้และปรับให้สอดคล้องกับชุมชนและสังคม โดยจัดกิจกรรมเรียนรู้ชุมชน

2.1.2.5 การจัดการเรียนการสอนตามผลการเรียนรู้ (Backward Design)

แกรนต์ วิกกินส์ และเจย์ แมกไท (Wiggins, Grant and McTighe, Jay, 2005) มีมุมมองต่ออาจารย์ผู้สอนว่า “อาจารย์ผู้สอนทุกคนเปรียบเสมือนเป็นนักร้องแบบ” โดยภารกิจหลักของอาจารย์ผู้สอน คือ การออกแบบพัฒนาหลักสูตรและจัดประสบการณ์การเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งการจะวัดและประเมินว่าผู้เรียนบรรลุผลลัพธ์ทางการเรียนรู้ที่ได้กำหนดไว้หรือไม่นั้น อาจารย์ก็ต้องออกแบบเครื่องมือวัดและประเมินผลว่าผู้เรียนนั้นมีความรู้ความเข้าใจและความสามารถตามบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้หรือไม่อย่างไร และหากผู้เรียนยังไม่บรรลุผลลัพธ์ทางการเรียนรู้ที่ตั้งไว้อาจารย์จะทำอย่างไรจึงจะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองจนบรรลุเป้าหมายนั้นได้ แต่ในความเป็นจริงอาจารย์มักจะวางแผนจัดประสบการณ์การเรียนรู้ด้วยการวางแผนการสอนและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการที่ตนเคยเรียนมาในอดีตหรือตามความสะดวกสนใจตนมากกว่าที่จะออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนหรือวางแผนจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ของรายวิชา ตามเป้าหมายการเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรหรือในรายวิชานั้น ๆ

แนวคิดการออกแบบย้อนกลับ เป็นกระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยเริ่มจากการกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง แล้วกำหนดหลักฐานการเรียนรู้ และวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน หลังจากนั้นจึงวางแผนและออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน (Wiggins and McTighe, 2005 และ กษมา วรวรรณ ณ อยุธยา, 2551)

สิริพัชร์ เจษฎาวิโรจน์ (2551) กล่าวว่า การออกแบบย้อนกลับเป็นกระบวนการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดหลักฐานหรือพฤติกรรมแสดงออกของผู้เรียนก่อน แล้วจึงกำหนดวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน หลังจากนั้นจึงออกแบบการจัดการเรียนรู้ออกเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ และแสดงออกซึ่งความรู้ความสามารถตามที่ได้กำหนดไว้

หลักการจัดการเรียนการสอนตามผลการเรียนรู้ Backward Design ของ Wiggins & McTighe, (1990) ซึ่งมี 3 ขั้นตอนคือ 1. การกำหนดผลการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ (Identify Desired Result) 2. การกำหนดหลักฐานแสดงผลการเรียนรู้ (Determine Acceptable Evidence of Learning) 3. การออกแบบการสอนและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ (Design Learning Experiences and Instruction)

สำหรับการออกแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการออกแบบย้อนกลับสำหรับ 1 หน่วยการเรียนรู้ สามารถแบ่งเป็นขั้นตอนได้ 3 ขั้นตอนใหญ่ ๆ (เฉลิม พักอ่อน, 2550) ได้แก่

ขั้นที่ 1 กำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (Identify desired results) ในการกำหนดเป้าหมายที่พึงประสงค์ ผู้สอนจะพิจารณาว่าผู้เรียนควรรู้อะไร ควรมีความเข้าใจในเรื่องใด และควรทำอะไรได้บ้าง อะไรที่ควรค่าแก่การเรียนรู้ ควรมีความเข้าใจที่ยั่งยืนอะไรบ้าง

ขั้นที่ 2 กำหนดหลักฐานการเรียนรู้และวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ (Determine acceptable evidence of learning) กระบวนการออกแบบย้อนกลับนี้จะกำหนดให้ผู้สอนคิดเหมือนนักประเมินผล โดยก่อนจะเริ่มการวางแผนการเรียนรู้ผู้สอนจะต้องคิดก่อนว่าอะไรเป็นหลักฐานที่จะบ่งชี้ว่าผู้เรียนได้บรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ โดยใช้วิธีการประเมินที่หลากหลาย และต่อเนื่อง ทั้งการตรวจสอบความเข้าใจอย่างไม่เป็นทางการ การสังเกตหรือพูดคุย การทดสอบ การให้โจทย์หรือประเด็นปัญหาให้ผู้เรียนไปขบคิด และการลงมือปฏิบัติหรือโครงการงาน

ขั้นที่ 3 การวางแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้และการสอน (Plan learning experiences and instruction) เพื่อให้ผู้เรียนได้แสดงออกตามหลักฐานการแสดงผลที่ระบุไว้ในขั้นที่ 2 เพื่อเป็นหลักฐานว่า ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถตามที่กำหนดไว้ในขั้นที่ 1

2.1.2.6 **กระบวนการบริหาร** ได้มีนักวิชาการต่าง ๆ กล่าวถึงขั้นตอนการบริหารไว้เป็นขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

Fayol (1916) ได้แบ่งหน้าที่และขั้นตอนการบริหารเป็น 5 ขั้นตอน คือ

1. การวางแผน (Planning)
2. การจัดองค์การ (Organizing)
3. การบังคับบัญชา (Commanding)
4. การประสานงาน (Coordinating)
5. การควบคุมงาน (Controlling)

Gulick & Urwick (1936) ได้รวบรวมแนวคิดทางด้านการบริหารต่าง ๆ โดยเสนอแนวคิดกระบวนการบริหาร ชื่อว่า “POSDCoRB” ภาระหน้าที่ที่สำคัญของนักบริหาร 7 ประการ คือ

1. การวางแผน (Planning) เป็นการวางแผนโครงการกิจกรรมซึ่งเป็นการเตรียมการก่อนลงมือปฏิบัติ เพื่อให้การดำเนินการสามารถบรรลุเป้าหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. การจัดองค์การ (Organizing) เป็นการกำหนดโครงสร้างขององค์การ โดยพิจารณาให้เหมาะสมกับงาน เช่น การแบ่งงาน (Division of Work) เป็นกรม กอง หรือแผนก โดยอาศัยปริมาณงาน คุณภาพงาน หรือจัดตามลักษณะเฉพาะของงาน (Specialization)

3. การจัดบุคลากรปฏิบัติงาน (Staffing) เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการบริหารทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรนั่นเอง ทั้งนี้เพื่อให้บุคลากรมาปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับการจัดแบ่งหน่วยงานที่กำหนดไว้

4. การอำนวยการ (Directing) เป็นภารกิจในการใช้ศิลปะในการบริหารงาน เช่น ภาวะผู้นำ (Leadership) มนุษยสัมพันธ์ (Human Relations) การจูงใจ (Motivation) และการตัดสินใจ (Decision making) เป็นต้น

5. การประสานงาน (Coordinating) เป็นการประสานให้ส่วนต่าง ๆ ของกระบวนการทำงานมีความต่อเนื่องกัน เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และราบรื่น

6. การรายงาน (Reporting) เป็นกระบวนการและเทคนิคของการแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาตามชั้นได้ทราบถึงผลการปฏิบัติงาน โดยที่มีความสัมพันธ์กับการติดต่อสื่อสาร (Communication) ในองค์กรอยู่ด้วย

7. การงบประมาณ (Budgeting) เป็นภารกิจที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนการทำบัญชีการควบคุมเกี่ยวกับการเงินและการคลัง

Sear (1950) สรุปกระบวนการบริหารไว้ 5 ประการ ได้แก่

1. การวางแผนหรือโครงการ (Planning)
2. การจัดเค้าโครงการบริหาร โดยกำหนดหน้าที่ของตำแหน่งงานต่างๆ ไว้ให้แน่นอน รัดกุม (Organizing)
3. การวินิจฉัยสั่งการและมอบหมายงาน (Directing)
4. การประสานงาน (Coordinating)
5. การควบคุมและติดตามดูแลการปฏิบัติงาน (Controlling)

Deming (1993) ได้เสนอแนะกระบวนการบริหารโดยใช้วงจรคุณภาพ 4 ประการ ได้แก่

1. การวางแผน (Plan)
2. การปฏิบัติตามแผน (Do)
3. ตรวจสอบและประเมินผลการปฏิบัติงาน (Check)
4. ปรับปรุงแก้ไข (Action)

Newby, Stepich, Lehman & Russell, (2000) ได้นำเสนอการบริหารด้วย PIE Model ประกอบด้วย

1. การวางแผน (Planning)
2. การนำแผนไปปฏิบัติ (Implementation)
3. การประเมินผล (Evaluation)

จากการศึกษาข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่าการการบริหารการผลิตบัณฑิต หมายถึง กระบวนการบริหารหลักสูตร การเรียนการสอนซึ่งเป็นงานในขอบข่ายของงานวิชาการ และกิจกรรมนักศึกษาซึ่งเป็นขอบข่ายของงานกิจการนักศึกษา ที่ต้องมีการวางแผนและบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างกัน แล้วนั้นนำแผนไปปฏิบัติทั้งในระดับสถาบันแล้วถ่ายทอดสู่ระดับคณะจนบรรลุวัตถุประสงค์ มีการประเมินผลโดยคำนึงถึงผลที่จะเกิดขึ้นกับบัณฑิตเป็นสำคัญ

2.1.3 คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์

2.1.3.1 คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ (TQF)

ตามประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษาเรื่องแนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ได้ประกาศเรื่องกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualifications Framework for Higher Education: TQF : HEd) ซึ่งหมายถึงกรอบที่แสดงระบบคุณวุฒิการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศซึ่งประกอบด้วยระดับคุณวุฒิการแบ่งสายวิชาความเชื่อมโยงต่อเนื่องจากคุณวุฒิระดับหนึ่งไปสู่ระดับที่สูงขึ้นมาตรฐานผลการเรียนรู้ของแต่ละระดับคุณวุฒิซึ่งเพิ่มสูงขึ้นตามระดับของคุณวุฒิลักษณะของหลักสูตรในแต่ละระดับคุณวุฒิปริมาณการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเวลาที่ต้องใช้การเปิดโอกาสให้เทียบโอนผลการเรียนรู้จากประสบการณ์ซึ่งเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตรวมทั้งระบบและกลไกที่ให้ความมั่นใจในประสิทธิผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสถาบันอุดมศึกษาว่าสามารถผลิตบัณฑิตให้บรรลุคุณภาพตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิฯ แบ่งสายวิชาเป็น 2 สายได้แก่ 1. สายวิชาการเน้นศาสตร์บริสุทธิ์ทางด้านศิลปะศาสตร์หรือด้านวิทยาศาสตร์ โดยมุ่งศึกษาสาระและวิธีการของศาสตร์สาขาวิชานั้น ๆ เป็นหลักไม่ได้สัมพันธ์โดยตรงกับการประกอบอาชีพ และ 2. สายวิชาชีพซึ่งมุ่งเน้นการศึกษาในลักษณะของศาสตร์เชิงประยุกต์เพื่อให้นักศึกษามีความรู้และทักษะระดับสูงซึ่งจำเป็นต่อการประกอบอาชีพและนำไปสู่การปฏิบัติตามมาตรฐานวิชาชีพ

การเรียนในสายวิชาการควรจะพัฒนาความสามารถที่สำคัญทั้งในการทำงานและการดำรงชีพ ในชีวิตประจำวันส่วนหลักสูตรสายวิชาชีพควรเกี่ยวข้องกับความเข้าใจการวิจัยและความรู้ทางทฤษฎีในสาขา/สาขาวิชาและสาขา/สาขาวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องอย่างทั่วถึงและพัฒนาความสามารถในการคิดและการแก้ไขปัญหาที่เหมาะสมกับทุกสถานการณ์อย่างไรก็ตามหลักสูตรทั้งสองสายดังกล่าวมีจุดเน้นที่แตกต่างกันซึ่งควรสะท้อนให้เห็นในรายละเอียดของเนื้อหาสาระสำคัญและในชื่อปริญญาผู้สำเร็จการศึกษาในสายวิชาหนึ่งสามารถเปลี่ยนไปศึกษาต่อระดับสูงขึ้นในอีกสายวิชาหนึ่งได้ ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาอาจจะกำหนดเงื่อนไขบางประการของการเข้าศึกษาได้เพื่อให้ผู้เรียนมีพื้น

ฐานความรู้และทักษะที่จำเป็นเพียงพอสำหรับการศึกษาต่อในระดับ นั้น ๆ และบรรลุผลการเรียนรู้ตามที่หลักสูตรนั้น ๆ คาดหวัง

การเรียนรู้และมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยการเรียนรู้หมายถึงการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่นักศึกษาพัฒนาขึ้นในตนเองจากประสบการณ์ที่ได้รับระหว่างการศึกษารอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังให้บัณฑิตมีอย่างน้อย 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านคุณธรรมจริยธรรม (Ethics and Moral) หมายถึงการพัฒนานิสัยในการประพฤติอย่างมีคุณธรรมจริยธรรมและด้วยความรับผิดชอบทั้งในส่วนตนและส่วนรวมความสามารถในการปรับวิถีชีวิตในความขัดแย้งทางค่านิยมการพัฒนานิสัยและการปฏิบัติตนตามศีลธรรมทั้งในเรื่องส่วนตัวและสังคม

2. ด้านความรู้ (Knowledge) หมายถึงความสามารถในการเข้าใจการนึกคิดและการนำเสนอข้อมูลการวิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริงในหลักการทฤษฎีตลอดจนกระบวนการต่าง ๆ และสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้

3. ด้านทักษะทางปัญญา (Cognitive Skills) หมายถึงความสามารถในการวิเคราะห์สถานการณ์และใช้ความรู้ความเข้าใจในแนวคิดหลักการทฤษฎีและกระบวนการต่าง ๆ ในการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหาเมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ใหม่ ๆ ที่ไม่ได้คาดคิดมาก่อน

4. ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (Interpersonal Skills and Responsibility) หมายถึงความสามารถในการทำงานเป็นกลุ่มการแสดงถึงภาวะผู้นำความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม ความสามารถในการวางแผนและรับผิดชอบในการเรียนรู้ของตนเอง

5. ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (Numerical Analysis, Communication and Information Technology Skills) หมายถึงความสามารถในการวิเคราะห์เชิงตัวเลขความสามารถในการใช้เทคนิคทางคณิตศาสตร์และสถิติความสามารถในการสื่อสารทั้งการพูด การเขียน และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2553) ได้กล่าวว่าการอบมาตรฐานคุณวุฒิของชาติ เป็นยุทธศาสตร์การเพิ่มขีดความสามารถของบัณฑิตให้มีคุณภาพในระดับสากล ซึ่งคุณลักษณะ 5 ด้าน มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. ด้านคุณธรรม จริยธรรม สามารถจัดการปัญหาทางด้านจริยธรรมและวิชาชีพ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการใช้ดุลยพินิจทางค่านิยม ด้วยวิถีทางที่คำนึงถึงความรู้สึกของผู้อื่นได้อย่างสอดคล้องกับค่านิยมพื้นฐานและจรรยาบรรณทางวิชาชีพ แสดงออกถึงพฤติกรรมทางด้านคุณธรรม จริยธรรมในระดับสูงที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้งทางค่านิยมและการจัดลำดับความสำคัญ แสดงออกถึงความ

ข้อสัต์ยสุจริตอย่างสมำเสมอ และบูรณาการได้อย่างสมดุลเหมาะสมระหว่างวัตถุประสงค์ส่วนบุคคล และวัตถุประสงค์ของกลุ่ม เป็นตัวอย่างที่ดีต่อผู้อื่น มีภาวะผู้นำในการทำงาน ในกลุ่มต่าง ๆ ในครอบครัว และชุมชน

2. ด้านความรู้ มีองค์ความรู้ในสาขา/สาขาวิชาอย่างกว้างขวางและเป็นระบบ รู้หลักและทฤษฎีที่สัมพันธ์กัน ตระหนักในองค์ความรู้และทฤษฎีในสาขาวิชาการอื่นที่เกี่ยวข้อง สำหรับผู้ที่เรียนในหลักสูตรวิชาชีพมีความคุ้นเคยกับพัฒนาการล่าสุดฝระดับแนวหน้าของความรู้ เฉพาะด้านในสาขา/สาขาวิชาที่ศึกษา รวมทั้งตระหนักถึงงานวิจัยในปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาและการต่อยอดองค์ความรู้ ในหลักสูตรที่เตรียมนักศึกษาเพื่อปฏิบัติงานวิชาชีพ นักศึกษา จะต้องตระหนักในธรรมเนียมปฏิบัติ กฎระเบียบ เทคนิค ข้อบังคับ รวมถึงวิธีการปรับปรุงให้ทันตามกาลเวลาเพื่อตอบสนองต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

3. ด้านทักษะทางปัญญา มีความสามารถในการทำวิจัย เข้าใจและสามารถประเมินข้อมูล ค้นหาแนวคิดและหลักฐานใหม่ ๆ จากแหล่งข้อมูลที่กว้างขวาง และประยุกต์ข้อสรุปเพื่อแก้ไขปัญหาและข้อโต้แย้งที่แตกต่างกันได้โดยไม่ต้องอาศัยคำแนะนำจากภายนอก สามารถศึกษาปัญหาที่ค่อนข้างซับซ้อนและเสนอแนวทางใหม่ในการแก้ไขได้อย่างสร้างสรรค์ โดยคำนึงถึงองค์ความรู้ทางทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ประสบการณ์ภาคปฏิบัติและผลกระทบที่ตามมาจากการตัดสินใจ สามารถประยุกต์ทักษะและความเข้าใจอันถ่องแท้เหล่านี้ในเนื้อหาสาระทางวิชาการและวิชาชีพซึ่งเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับสาขา/สาขาวิชาที่เรียนสำหรับหลักสูตรวิชาชีพ นักศึกษาสามารถใช้กระบวนการปฏิบัติงานที่ทำอยู่เป็นประจำได้อย่างเหมาะสม และแยกแยะสถานการณ์ที่ต้องการการแก้ไขปัญหาด้วยนวัตกรรมใหม่ ๆ พร้อมกับนำเอาความรู้ความเข้าใจในภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติที่เกี่ยวข้องมาประยุกต์ใช้เพื่อสนองตอบต่อสถานการณ์เช่นนั้น

4. ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ มีส่วนช่วยและเอื้อต่อการแก้ปัญหาในกลุ่มได้อย่างสร้างสรรค์ ไม่ว่าจะในฐานะผู้นำหรือสมาชิกของกลุ่ม สามารถแสดงออกซึ่งภาวะผู้นำในกลุ่มที่มีสถานการณ์ไม่ชัดเจน และต้องการนวัตกรรมใหม่ ๆ ในการดำเนินการ แสดงออกซึ่งความคิดริเริ่มในการวิเคราะห์ปัญหาที่ต้องการความสนใจและกล่าวถึงปัญหาดังกล่าวได้อย่างเหมาะสมบนพื้นฐานของตนเองและของกลุ่ม มีความรับผิดชอบในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง รวมทั้งวิชาชีพได้อย่างต่อเนื่อง

5. ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เมื่อศึกษาปัญหาและข้อโต้แย้งแล้ว สามารถระบุเทคนิคทางสถิติหรือคณิตศาสตร์ที่เกี่ยวข้องและประยุกต์ใช้อย่างสร้างสรรค์ในการแปลความหมายและเสนอแนะแนวทางในการแก้ไข สามารถสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพทั้งการพูดและการเขียน รู้จักเลือกและใช้รูปแบบของการนำเสนอที่เหมาะสมสำหรับปัญหาและกลุ่มผู้ฟังที่แตกต่างกัน ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และเทคนิคการสื่อสาร

ที่เหมาะสมเป็นประจำในการเก็บรวบรวมข้อมูล แปลความหมาย และสื่อสารข้อมูลข่าวสารและความคิด

คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี
โดยทั่วไปจะมีความรู้ความสามารถอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

1. ความรู้ที่ครอบคลุมสอดคล้องและเป็นระบบในสาขา/สาขาวิชาที่ศึกษาดูแลถึงความเข้าใจในทฤษฎีและหลักการที่เกี่ยวข้อง
2. ความสามารถที่จะตรวจสอบปัญหาที่ซับซ้อนและพัฒนาแนวทางในการแก้ปัญหาได้อย่างสร้างสรรค์จากความเข้าใจที่ลึกซึ้งของตนเองและความรู้จากสาขาวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องโดยอาศัยคำแนะนำแต่เพียงเล็กน้อย
3. ความสามารถในการค้นหาการใช้เทคนิคทางคณิตศาสตร์และสถิติที่เหมาะสมในการวิเคราะห์และแก้ปัญหาที่ซับซ้อนตลอดจนการเลือกใช้กลไกที่เหมาะสมในการสื่อสารผลการวิเคราะห์ต่อผู้รับข้อมูลข่าวสารกลุ่มต่าง ๆ
4. ในกรณีของหลักสูตรวิชาชีพสิ่งสำคัญคือความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพในวิชาชีพนั้น ๆ
5. ในกรณีของหลักสูตรวิชาการที่ไม่มุ่งเน้นการปฏิบัติในวิชาชีพสิ่งสำคัญคือความรู้ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในผลงานวิจัยต่าง ๆ ในสาขา/สาขาวิชานั้นความสามารถในการแปลความหมายการวิเคราะห์และประเมินความสำคัญของการวิจัยในการขยายองค์ความรู้ในสาขา/สาขาวิชา

กระบวนการในการนำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) สู่อำนาจปฏิบัติ (ไพฑูรย์ สีนลาร์ตัน, 2553)

1. สถาบันต้องคิดและเข้าใจตรงกันว่าต้องการผลิตบัณฑิตแบบใด มีการกำหนดคุณลักษณะเป็นตัวกลางก่อน แล้วจึงนำไปปรับให้เหมาะสมกับสาขาและคณะวิชา
2. วิเคราะห์เป้าหมายในการผลิตบัณฑิตที่พึงประสงค์นั้นว่าจะต้องมีกระบวนการใดบ้าง เช่น หลักสูตร การสอน กิจกรรม การจัดสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะระดับบัณฑิตศึกษา ทั้งกิจกรรมการเรียนการสอนและสภาพแวดล้อมต้องเหมาะสมกับบรรยากาศของความ เป็นบัณฑิต
3. นำกระบวนการที่วิเคราะห์ข้างต้นมาจัดทำหลักสูตรที่เหมาะสมที่จะให้ได้คุณลักษณะบัณฑิตที่กำหนดไว้
4. อาจารย์ต้องจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการสร้างคุณลักษณะบัณฑิตที่กำหนด

5. ตรวจสอบกิจกรรมสร้างคุณลักษณะอื่น ๆ มาประกอบการผลิตบัณฑิตที่พึงประสงค์

6. นำสิ่งที่วิเคราะห์และสังเคราะห์ข้างต้นมาแปลงให้เป็นรูปธรรม โดยการจัดทำมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา (มคอ.) แล้วนำไปใช้สอน

7. ประเมินผลการสอนว่าผลเป็นอย่างไร ต้องปรับปรุงอย่างไร

8. ทดสอบ/ตรวจสอบว่าบัณฑิตมีลักษณะที่พึงประสงค์ตามที่ได้กำหนดไว้หรือไม่

9. สามารถบอกบุคคลอื่น/หน่วยงานภายนอกได้ว่าบัณฑิตที่ผลิตนั้นมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์

2.1.3.2 คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามสาระวิชาหลักและทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21

การรบบัณฑิตมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อความสำเร็จของผู้เรียน สาระวิชาหลัก ได้แก่ภาษาอังกฤษ การอ่านภาษาของโลก ศิลปะ คณิตศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ การปกครองและความเป็นพลเมืองที่ดีแต่ไม่เพียงพอสำหรับการเรียนรู้เพื่อมีชีวิตในโลกยุคศตวรรษที่ 21 จึงต้องส่งเสริมความเข้าใจเนื้อหาวิชาการให้อยู่ในระดับสูง ด้วยการสอดแทรกทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ต่อไปนี้เข้าไปในทุกวิชาหลักดังต่อไปนี้

1. ความรู้เรื่องโลก (Global Awareness)
2. ความรู้ด้านการเงิน เศรษฐกิจ ธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ (Financial, Economic, Business and Entrepreneurial Literacy)

3. ความรู้ด้านการเป็นพลเมืองที่ดี (Civil Literacy)

4. ความรู้ด้านสุขภาพ (Health Literacy)

5. ความรู้ด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Literacy)

ทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรมจะเป็นตัวกำหนดความพร้อมของนักเรียนในการเข้าสู่การทำงานซึ่งมีความซับซ้อนเพิ่มขึ้นในโลกปัจจุบัน ทักษะด้านนี้ได้แก่:

1. ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม (Creativity and Innovation)

2. การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหา (Critical Thinking and Problem Solving)

3. การสื่อสารและความร่วมมือ (Communication and Collaboration)

ทักษะสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยีทุกวันนี้เราอาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ขับเคลื่อนด้วยสื่อและเทคโนโลยีซึ่งจะเห็นได้จากการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารจำนวนมากมายการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ด้านเทคโนโลยีการศึกษาและความสามารถในการเชื่อมโยงกันและการมี

ส่วนร่วมในอัตราที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน พลเมืองและแรงงานที่มีประสิทธิภาพต้องสามารถแสดงทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณและปฏิบัติงานได้หลากหลาย เช่น:

1. ทักษะด้านสารสนเทศ (Information Literacy)
2. ทักษะด้านสื่อ (Media Literacy)
3. ทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information, Communications and Technology, Literacy)

ทักษะชีวิตและอาชีพชีวิตและสภาพการทำงานในทุกวันนี้จำเป็นต้องมีทักษะการคิดและองค์ความรู้เพิ่มขึ้นมากมาย ความสามารถในการทำงานในยุคที่แข่งขันกันด้านข้อมูลข่าวสารและการดำรงชีวิตที่มีความซับซ้อนให้ประสบความสำเร็จได้นั้นจำเป็นที่ผู้เรียนต้องใส่ใจอย่างเคร่งครัดในการพัฒนาทักษะชีวิตต่อไปนี้ให้เพียงพอ:

1. ความยืดหยุ่นและความสามารถในการปรับตัว (Flexibility and Adaptability)
2. การริเริ่มและการกำกับดูแลตนเองได้ (Initiative and Self-Direction)
3. ทักษะด้านสังคมและทักษะข้ามวัฒนธรรม (Social and Cross-Cultural Skills)
4. การมีผลงานและความรับผิดชอบตรวจสอบได้ (Productivity and Accountability)
5. ภาวะผู้นำและความรับผิดชอบ (Leadership and Responsibility)

2.2.1.2 การบริหารของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและการบริหารตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยนิจวรรณ วีรวัฒน์นอม และ นางณภัทร รุ่งเนย (2555) ได้ให้รายละเอียดดังต่อไปนี้

ประเด็นที่ 1 การบริหารทั่วไปของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในการบริหารสถาบันการศึกษานั้นทำได้โดยมีการกำหนดนโยบายและแผนงานในสถาบัน มีการเผยแพร่องค์ความรู้และสร้างความเข้าใจในหลักการของเศรษฐกิจพอเพียง และบูรณาการสู่นโยบายและแผนงาน รวมทั้งการสร้างค่านิยมการบริหารสถาบันภายใต้แนวคิดความพอประมาณ ความมีเหตุผล และการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี เงื่อนไขสำคัญ 2 ประการ คือ ความรู้ และคุณธรรม (เกรียงศักดิ์ ช่อเลื่อน, 2550)

สำหรับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์หรือปรับใช้ในการบริหารทั่วไปของสถาบันอุดมศึกษา ควรมีการจัดระบบการบริหารจัดการภายในตามแนวปรัชญา

เศรษฐกิจพอเพียงที่เอื้อต่อการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งมีแนวทางดังนี้

1. กำหนดนโยบายการจัดการศึกษาตามแนวหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป็นนโยบายสำคัญของสถาบัน และมีการจัดทำ แผนงาน โครงการ และกิจกรรม หรือจัดทำ แผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติงานของสถาบันการศึกษาให้ครอบคลุมการพัฒนาการศึกษาตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของสถาบันการศึกษามีการดำเนินการตามแผนอย่างมีระบบ และมีการติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่อง

2. ทบทวน ปรับปรุง และพัฒนาโครงสร้างและกระบวนการบริหารจัดการให้สอดคล้องหรือรองรับการจัดการศึกษาตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง โดยเน้นการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล มีความพอประมาณ มีเหตุผล และมีภูมิคุ้มกันที่พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง

3. พัฒนาบุคลากรทั้งผู้บริหาร อาจารย์ และคณะกรรมการของสถาบันการศึกษาให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับค่านิยมในหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีความพร้อมในการดำเนินการตามระบบการบริหารจัดการที่เปลี่ยนแปลง และการจัดการศึกษาตามแนวทางของหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง รวมทั้งดำเนินชีวิตตามแนวทางของหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ประเด็นที่ 2 การบริหารตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์หรือปรับใช้ในการบริหารตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษานั้น สถาบันการศึกษาได้น้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงภายใต้แนวคิดความพอประมาณ ความมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ความรู้ และคุณธรรม มาเป็นแนวทางในการบริหารงานของสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งประกอบด้วยการบริหารงานวิชาการ การบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษา การบริหารงานวิจัย และการบริหารการบริการวิชาการแก่สังคมซึ่งแนวทางการบริหารตามภารกิจของสถาบัน อุดมศึกษาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีดังนี้

1. การบริหารงานวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาประกอบด้วยการพัฒนาหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาบัณฑิตให้มีคุณลักษณะบัณฑิตอันพึงประสงค์ตามแนวหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีแนวทางในการดำเนินการ ดังนี้

1.1 การพัฒนาหลักสูตร สถาบันการศึกษาควรมีการพัฒนาหรือบูรณาการเนื้อหาสาระของเศรษฐกิจพอเพียงเข้าไปในหลักสูตร โดยมีแนวทางในการดำเนินงาน ดังนี้

1) สถาบันการศึกษาควรนำคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของบัณฑิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาพิจารณาปรับปรุง หรือเพิ่มเติมวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของบัณฑิตในหลักสูตร

2) จัดทำหลักสูตรการเรียนการสอนอย่างบูรณาการและต่อเนื่อง
ดังนี้

- การจัดทำหลักสูตรเศรษฐกิจพอเพียงนอกจากจะมีการจัดทำเป็นหลักสูตรหลักแล้ว ควรกำหนดให้มีการสอนแทรกในรายวิชาต่าง ๆ เพื่อช่วยให้เกิดการบูรณาการปรัชญาแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในสาขาวิชาต่าง ๆ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตของผู้เรียนในทุกด้าน

- การจัดทำหลักสูตรให้ต่อเนื่องในทุกระดับการศึกษา การจัดทำ หลักสูตรเศรษฐกิจพอเพียง ควรจัดทำให้เป็นหลักสูตรต่อเนื่องในทุกระดับชั้นปี

1.2 การจัดการเรียนการสอน สถาบันการศึกษาควรจัดการเรียนการสอนตามเนื้อหาสาระที่กำหนดไว้ในหลักสูตรอย่างสอดคล้องกับวิถีชีวิตของผู้เรียน เน้นกระบวนการคิด วิเคราะห์ เน้นการปฏิบัติจริง เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติตนที่เหมาะสมในวิถีชีวิตประจำวันตามแนวหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีแนวทางในการดำเนินงานดังนี้

1) เนื้อหาสาระการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนในการจัดการเรียนการสอน ควรสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของบัณฑิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในหลักสูตร

2) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการฝึกทักษะ กระบวนการคิด วิเคราะห์ การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ การแก้ปัญหา ฯลฯ ที่เริ่มจากชีวิตประจำวันและเชื่อมโยงสู่ครอบครัว สังคม ประเทศชาติ และสังคมโลก

3) จัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นการทดลองปฏิบัติจริงทั้งในสถานศึกษาและแหล่งเรียนรู้ภายนอกสถาบัน ทั้งในรูปของการจัดทำโครงการ โครงการงาน และอื่น ๆ ทั้งการศึกษารายบุคคลและเป็นกลุ่ม

4) วัดและประเมินผลการเรียนรู้ให้ครอบคลุมทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ความรู้ (knowledge) ทักษะกระบวนการ (process) และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (attribute)

2. การบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษา การบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษาเป็นการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อช่วยสร้างบัณฑิตให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามแนวหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยการจัดกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ ปลุกฝังหล่อหลอมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีแนวทางในการดำเนินการดังนี้

2.1 กำหนดระเบียบ ธรรมเนียมปฏิบัติในสถาบันที่ส่งเสริมความมีระเบียบวินัย เคารพธรรมเนียม ปฏิบัติ กฎกติกาของสังคมส่วนรวม เช่น การเข้าคิว การรับประทานอาหาร การแต่งกาย และการใช้ทรัพยากรร่วมกัน

2.2 ส่งเสริมและพัฒนาบรรยากาศด้านคุณธรรม เช่น การทำบุญ การบริจาค การปฏิบัติกิจทางศาสนา การเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา การยกย่องส่งเสริมผู้กระทำ ความดี การส่งเสริมการแบ่งปัน และการช่วยเหลือกัน

2.3 ส่งเสริมการแสวงหาความรู้ และเผยแพร่ความรู้ด้านเศรษฐกิจพอเพียง เช่น การจัดนิทรรศการการจัดการแข่งขัน และการหาความรู้โดยสื่อเทคโนโลยี

2.4 ส่งเสริมการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างของผู้บริหาร อาจารย์ และบุคลากรในสถาบัน

2.5 จัดโครงการและกิจกรรมส่งเสริมการปฏิบัติตนและการดำเนินชีวิตตามแนวหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

2.6 เสริมสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ตามแนวหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

3. การบริหารงานวิจัย สถาบันการศึกษาหลายแห่งมีการส่งเสริมการสร้างสรรค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับผลงานด้านการวิจัยกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เช่น สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์มีการขับเคลื่อนด้านการวิจัย การเขียนบทความวิชาการ และการสัมมนาวิชาการ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้มีการพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, 2549) นอกจากนี้ สถาบันการศึกษาควรมีการประสานกับสถาบันการศึกษาอื่น ๆ เพื่อร่วมกันผลิตผลงานวิจัยในลักษณะภาคีเครือข่ายโดยขอทุนวิจัยจากแหล่งเดียวกัน เพื่อเป็นการใช้เงินทุนวิจัยอย่างประหยัดและได้ผลคุ้มค่าที่สุด

4. การบริหารการบริการวิชาการแก่สังคม การบริหารการบริการวิชาการแก่สังคมนั้น สถาบันอุดมศึกษามีการบริหารการบริการวิชาการแก่สังคมโดยมีการจัดฝึกอบรมและสัมมนาเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมสามารถนำองค์ความรู้เกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในหน้าที่การงานเพื่อประโยชน์แก่ตนเอง องค์กร ชุมชน และเผยแพร่ความรู้เพื่อขยายผลต่อไป (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, 2549)

2.2 แนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน

2.2.1 เศรษฐกิจพอเพียง

เป็นแนวปฏิบัติซึ่งเป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช พระราชทานพระราชดำริชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิตแก่พสกนิกรชาวไทยตั้งแต่ก่อนเกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ และเมื่อภายหลังได้ทรงเน้นย้ำแนวทางการแก้ไขเพื่อให้รอดพ้น และสามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์และความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาชี้ถึงแนวการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชน ในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจ เพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ ความ พอเพียง หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันใน ตัวที่ดีพอสมควร ต่อการกระทบใด ๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในภายนอก ทั้งนี้ จะต้อง อาศัยความรู้รอบรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำวิชาการต่างๆ มาใช้ในการ วางแผนและการดำเนินการ ทุกขั้นตอน และขณะเดียวกัน จะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนใน ชาติ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎี และนักธุรกิจในทุกระดับ ให้มีสำนึกในคุณธรรม ความ ซื่อสัตย์สุจริต และให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติ ปัญญา และความรอบคอบ เพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและ กว้างขวาง ทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี

2.2.1.1 ความหมายของเศรษฐกิจพอเพียง ประกอบด้วยคุณสมบัติ ดังนี้

1. ความพอประมาณ หมายถึง ความพอดีที่ไม่น้อยเกินไปและไม่มากเกินไป โดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น เช่น การผลิตและการบริโภคที่อยู่ในระดับพอประมาณ
2. ความมีเหตุผล หมายถึง การตัดสินใจเกี่ยวกับระดับความพอเพียงนั้น จะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผล โดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะ เกิดขึ้นจากการกระทำนั้น ๆ อย่างรอบคอบ
3. ภูมิคุ้มกัน หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและการ เปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่าง ๆ ที่คาดว่าจะ เกิดขึ้นในอนาคต โดยมีเงื่อนไข ของการตัดสินใจและดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ให้อยู่ในระดับพอเพียง 2 ประการ ดังนี้

เงื่อนไขความรู้ ประกอบด้วย ความรอบรู้เกี่ยวกับวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รอบด้าน ความรอบคอบที่จะนำความรู้เหล่านั้นมาพิจารณาให้เชื่อมโยงกัน เพื่อประกอบการวางแผน และความระมัดระวังในการปฏิบัติ

เงื่อนไขคุณธรรม ที่จะต้องเสริมสร้าง ประกอบด้วย มีความตระหนักใน คุณธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริตและมีความอดทน มีความเพียร ใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต

2.2.2 การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน

หมายถึง การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้เจริญเติบโตอย่างมีคุณภาพ มีเสถียรภาพ และกระจายความมั่งคั่ง เอื้อประโยชน์ต่อคนส่วนใหญ่อย่างยั่งยืนในระยะยาว ซึ่งกรอบแนวคิดในการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน มีดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2546)

1. การเติบโตอย่างมีคุณภาพ

1. ด้านมหภาค มีเสถียรภาพทางการเงินและการคลัง ที่ทำให้เกิดสภาพที่เอื้อต่อการตัดสินใจลงทุน และการดำเนินธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถแข่งขันได้

2. ด้านจุลภาค มีการเลือกผลผลิตอย่างฉลาด คือการให้ความสำคัญกับการพัฒนาอุตสาหกรรม และบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพทางการผลิตภายในประเทศที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดภายในและต่างประเทศ

2. การเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืนประกอบด้วย เสถียรภาพในประเทศและเสถียรภาพต่างประเทศ เสถียรภาพในประเทศได้แก่ การมีอัตราเงินเฟ้อที่ต่ำและไม่ผันผวน มีอัตราการว่างงานในระดับที่เหมาะสม และหนี้สาธารณะอยู่ในระดับที่จัดการได้ เสถียรภาพต่างประเทศได้แก่ ฐานะดุลบัญชีเดินสะพัดที่เหมาะสม ทุนสำรองเงินตราต่างประเทศที่เพียงพอ ระบบเศรษฐกิจมีรากฐานที่เข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้ มีภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจที่พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงทั้งในระดับรากหญ้าและการแข่งขันในระดับโลก มีปัจจัยการผลิตที่มีคุณภาพไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม ที่เรียกว่า Green productivity

3. การกระจายความมั่งคั่ง หมายถึงคนส่วนใหญ่ของประเทศจะต้องมีส่วนได้รับประโยชน์จากการพัฒนาเศรษฐกิจที่เหมาะสม และสอดคล้องกับศักยภาพของตนในเรื่องรายได้ มีความสามารถในการเข้าถึงการใช้ประโยชน์ในทรัพยากรธรรมชาติ บริการพื้นฐานของรัฐ

2.2.2.1 ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สำคัญที่จะก้าวสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ

ภาคีการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนแห่งอนุทวีป (OLSP, 1996) ได้เสนอว่า ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สำคัญที่จะก้าวสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนมี 4 ด้าน คือ 1. ผลลัพธ์ด้านสิ่งแวดล้อม 2. ผลลัพธ์ด้านเศรษฐกิจ 3. ผลลัพธ์ด้านสังคม และ 4. ผลลัพธ์ด้านการคิดเชิงระบบ โดยจำแนกระดับของผลลัพธ์การเรียนรู้เป็น 5 ระดับ ซึ่งผลลัพธ์ด้านเศรษฐกิจ มีรายละเอียด ดังนี้

ผลลัพธ์การเรียนรู้ด้านเศรษฐกิจ คือมีความเข้าใจหลักการ ระบบ และประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจ และมีความสามารถในการพัฒนากลยุทธ์การเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจ โดยมีความสามารถตามลำดับ ดังนี้

1. แสดงให้เห็นความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ การเงิน สินทรัพย์ หนี้สิน การค้า ภาษี การแลกเปลี่ยน สหกรณ์ การแข่งขัน และการบริโภค
2. แสดงให้เห็นความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ ระบบการเงิน การบัญชี และการค้า
3. แสดงให้เห็นความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักของเศรษฐกิจ ได้แก่ โลกาภิวัตน์ การขาดดุล การภาษี การแข่งขันรวมทั้งสาเหตุ และผลที่เกิดขึ้น
4. วิเคราะห์อย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจ ระดับท้องถิ่นและระดับโลกกับทางเลือกวิถีชีวิตส่วนบุคคล
5. พัฒนากลยุทธ์และการปฏิบัติเพื่อการเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชนท้องถิ่น และชุมชนโลก

วิถีทางการดำเนินชีวิตของการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ประสิทธิผลของการเสริมสร้างความตระหนักของสาธารณชนเกี่ยวกับการพัฒนาที่ยั่งยืนจะต้องวัดที่ระดับการเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมของประชาชนทั้งในบทบาทผู้ผลิตและผู้บริโภค รวมทั้งการรับผิดชอบต่อร่วมและการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะพลเมืองดี การพัฒนาที่ยั่งยืนจะเกิดขึ้นได้จะต้องเปลี่ยนวิถีการดำเนินชีวิตไปสู่วิถีชีวิตที่ยั่งยืน (sustainable lifestyles) แต่การเปลี่ยนวิถีชีวิตดังกล่าว นอกจากจะต้องเปลี่ยนรูปแบบการผลิตและการบริโภคของประชาชนรายบุคคลแล้ว ต้องมีการตัดสินใจร่วมเชิงนโยบายและการปฏิบัติที่เหมาะสมจากองค์กรภาครัฐและภาคเอกชนด้วยการดำเนินชีวิตที่ส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยเปลี่ยนวิถีการบริโภค มิได้หมายความว่า การบริโภคน้อยลง แต่หมายถึงการบริโภคที่แตกต่าง เช่น การใช้ผลิตภัณฑ์ที่คงทน (longer life) การใช้ผลิตภัณฑ์สีเขียว (บริโภคพลังงานน้อยกว่า) เป็นต้น

พลเมืองในสังคมประชาธิปไตย สามารถแสดงบทบาทที่เข้มแข็งในการตัดสินใจร่วมเพื่อกำหนดนโยบายสาธารณะ การพัฒนาระเบียบ กฎหมาย ภาษี และนโยบายการเงินของประเทศที่จะเสริมสร้างการพัฒนาที่ยั่งยืนได้โดยการเลือกตั้ง เพื่อให้ได้ผู้แทนที่มีความเข้าใจและมีความตระหนักในการเปลี่ยนวิถีการดำเนินชีวิตสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน (UNESCO, 1997)

2.2.2.2 ยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาที่ยั่งยืน ยูเนสโก (UNESCO, 1997 อ้างถึงใน พุทธิ ศิริบรรณพิทักษ์, 2555) ระบุว่า การศึกษาเป็นความหวังที่ดีที่สุดของมนุษยชาติในการบรรลุเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมี 4 เรื่องที่ควรเร่งดำเนินการ ดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้ตลอดชีวิตและเสริมสร้างวิถีชีวิตที่ยั่งยืน

2. การพัฒนาความรู้ ทักษะ ค่านิยม และมุมมองที่จะเสริมสร้างการพัฒนาที่ยั่งยืน
3. การสร้างความเข้าใจและความตระหนักของสาธารณชนให้มีความตระหนักรู้ (informed awareness) และเป็นพลเมืองที่มีความกระตือรือร้น (active citizen) ในด้านการพัฒนาที่ยั่งยืน
4. การให้ประชากรทุกภาคส่วนมีความรู้ และทักษะที่จำเป็นในการตัดสินใจ และการปฏิบัติที่เสริมสร้างการพัฒนาที่ยั่งยืน

2.2.2.3 การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน คือการพัฒนาเศรษฐกิจที่มีรากฐานมั่นคงมีขีดความสามารถในการแข่งขันและสามารถพึ่งตนเองได้โดยมีเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 เป็นแนวคิดหลัก ซึ่งพันธกิจการพัฒนาประเทศในระยะ 5 ปี ของแผนพัฒนาฉบับที่ 11 ได้กำหนดแนวทางไว้ 4 ประการดังนี้

1. สร้างสังคมเป็นธรรมและเป็นสังคมที่มีคุณภาพทุกคนมีความมั่นคงในชีวิต ได้รับการคุ้มครองทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมมีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาคทุกภาคส่วนได้รับการเสริมพลังให้สามารถมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาภายใต้ระบบบริหารจัดการภาครัฐที่โปร่งใสเป็นธรรม
2. พัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีคุณธรรมเรียนรู้ตลอดชีวิตมีทักษะและการดำรงชีวิตอย่างเหมาะสมในแต่ละช่วงวัยสถาบันทางสังคมและชุมชนท้องถิ่นมีความเข้มแข็งสามารถปรับตัวรู้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง
3. พัฒนาฐานการผลิตและบริการให้เข้มแข็งและมีคุณภาพบนฐานความรู้ ความคิดสร้างสรรค์และภูมิปัญญาสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงานปรับโครงสร้างการผลิตและการบริโภคให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมพร้อมสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม
4. สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชนรวมทั้งสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ

วิธีการพัฒนาสู่ความยั่งยืน มี 4 ประการ คือ

1. การให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่สมดุล โดยเสนอแนวทางในการตัดสินใจเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรเพื่อการพัฒนา ตั้งแต่การใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ที่มีอยู่อย่างสมดุล ทั้งทรัพยากรทางกายภาพที่เป็นวัตถุ เงินทุน ระบบนิเวศต่าง ๆ ไปจนถึงทรัพยากรทางสังคม วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี ความเป็นอยู่ ค่านิยม และการกำหนดเป้าหมายการพัฒนาให้เจริญก้าวหน้า

ไปพร้อมกับความสมดุล ภายใต้สภาวะการเปลี่ยนแปลง (Dynamic balance) มากกว่าการที่จะมุ่งขยายการเจริญเติบโตให้มากขึ้นเพียงมิติเดียวอย่างที่เคยดำเนินการมาในอดีต

2. การให้ความสำคัญกับเป้าหมายของกิจกรรมพัฒนาที่มุ่งเน้นประโยชน์ส่วนรวม เพราะการกระทำของแต่ละบุคคลในที่สุดแล้ว ย่อมส่งผลกระทบต่อผู้อื่นและสังคมส่วนรวม ไม่ช้าก็เร็ว และไม่มากก็น้อย ฉะนั้นแต่ละคนจึงควรใส่ใจที่จะกำหนดเป้าหมายย่อยบุคคล ไปในทิศทางที่สอดคล้อง กับเป้าหมายที่เป็นประโยชน์ส่วนรวม และในขั้นปฏิบัติ แต่ละบุคคลควรดำเนินการภารกิจตนให้ดีที่สุด เพื่อบรรลุเป้าหมายนั้น ๆ ภายใต้บริบทและข้อจำกัดของแต่ละคน (Think global, act local.) เพื่อให้เกิดทั้งประโยชน์ตนและประโยชน์ส่วนรวมไปพร้อม ๆ กัน

3. การให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่ก้าวหน้าไปอย่างมั่นคง โดยเริ่มจากการพัฒนารากฐานของสังคม (Foundation) คือการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจในระดับครอบครัวให้เข้มแข็ง พออยู่พอกิน สามารถพึ่งตนเองได้ระดับหนึ่งก่อน แล้วจึงเพิ่มระดับการพัฒนา เช่น การพัฒนากลุ่มอาชีพ ไปจนถึงการพัฒนาในระดับเครือข่ายที่ขยายสู่สังคมและประเทศชาติ

4. การให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ (Quality of people) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ให้มีคุณธรรมกำกับความรู้ ในการดำเนินชีวิต จึงจะสามารถทำให้เกิดวิธีการพัฒนาสู่ความยั่งยืนได้ เพราะคนที่มีคุณภาพจะสามารถใช้สติ ปัญญา ในทางที่ถูกต้อง เป็นเหตุเป็นผล และใส่ใจ เรียนรู้ คิดค้น ปรับปรุงวิธีการ แนวทางในการจัดการทรัพยากรต่าง ๆ ให้เหมาะสม สมดุล และป้องกัน แก่ไขข้อบกพร่อง เพื่อให้เกิดผลดีขึ้นเรื่อย ๆ ทั้งต่อตนเองและสังคมโดยรวม ซึ่งในที่สุดก็จะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนนั่นเอง

ลักษณะที่สำคัญของการจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ตามข้อเสนอของ ยูเนสโก (2005) มี 6 ลักษณะ คือ

1. จัดการศึกษาแบบสหวิทยาการและเป็นองค์รวม
2. ผลักดันการเสริมสร้างค่านิยม
3. เป็นการคิดเชิงวิพากษ์ และการคิดแก้ปัญหา
4. ใช้พหุวิธีวิทยา
5. ใช้การตัดสินใจแบบมีส่วนร่วม
6. มีความสอดคล้องกับท้องถิ่น

เพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมาย สิ่งที่จะต้องทำอย่างเร่งด่วนมี 4 เรื่อง คือ

1. เร่งส่งเสริมการปรับปรุงคุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้เป็นการเรียนรู้ตลอดชีวิต และเสริมสร้างวิถีชีวิตที่เป็นวิถีชีวิตที่ยั่งยืน

2. เร่งปรับเปลี่ยนการจัดการศึกษาทุกระดับให้มุ่งเน้นการพัฒนาความรู้ ทักษะ ค่านิยม และมุมมองที่จะเสริมสร้างการพัฒนาที่ยั่งยืน

3. เร่งเสริมสร้างความเข้าใจและความตระหนักของสาธารณชน ให้มีความตระหนักรู้ (informed awareness) และเป็นพลเมืองที่มีความกระตือรือร้น (active citizen) ในด้านการพัฒนาที่ยั่งยืน

4. เร่งรัดการจัดการ ฝึกอบรมประชาชน รวมทั้งผู้ประกอบการ และแรงงานทุกภาคส่วน ทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับภูมิภาค และระดับชาติให้มีความรู้ และทักษะที่จำเป็นในการตัดสินใจ และการปฏิบัติที่เสริมสร้างการพัฒนาที่ยั่งยืน

สิ่งที่ท้าทายและอุปสรรคของการจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ยูเนสโก (UNESCO, 2006a) ได้นำเสนอในหนังสือคู่มือการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (Education for Sustainable Development Toolkit) ว่าสิ่งที่ท้าทายและอุปสรรคของการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน มี 12 ประเด็น คือ

1. การยกระดับความตระหนัก
2. การนำเรื่องการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนบรรจุในหลักสูตร
3. การเชื่อมโยงการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนกับการปฏิรูปการศึกษาและการพัฒนาเศรษฐกิจ
4. การเผชิญกับแนวคิดที่สลับซับซ้อนของการพัฒนาที่ยั่งยืน
5. การพัฒนาโปรแกรมการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน
6. การเชื่อมโยงศาสตร์ดั้งเดิมในกรอบแนวคิดสหวิทยาการ
7. การมีความรับผิดชอบร่วมกัน
8. การเสริมสร้างขีดความสามารถของมนุษย์
9. การแสวงหาทรัพยากรการเงินและวัสดุอุปกรณ์
10. การพัฒนานโยบาย
11. การพัฒนาบรรยากาศการสร้างสรรค์ นวัตกรรม และการเผชิญความเสี่ยง
12. การเสริมสร้างวัฒนธรรมที่เอื้อต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

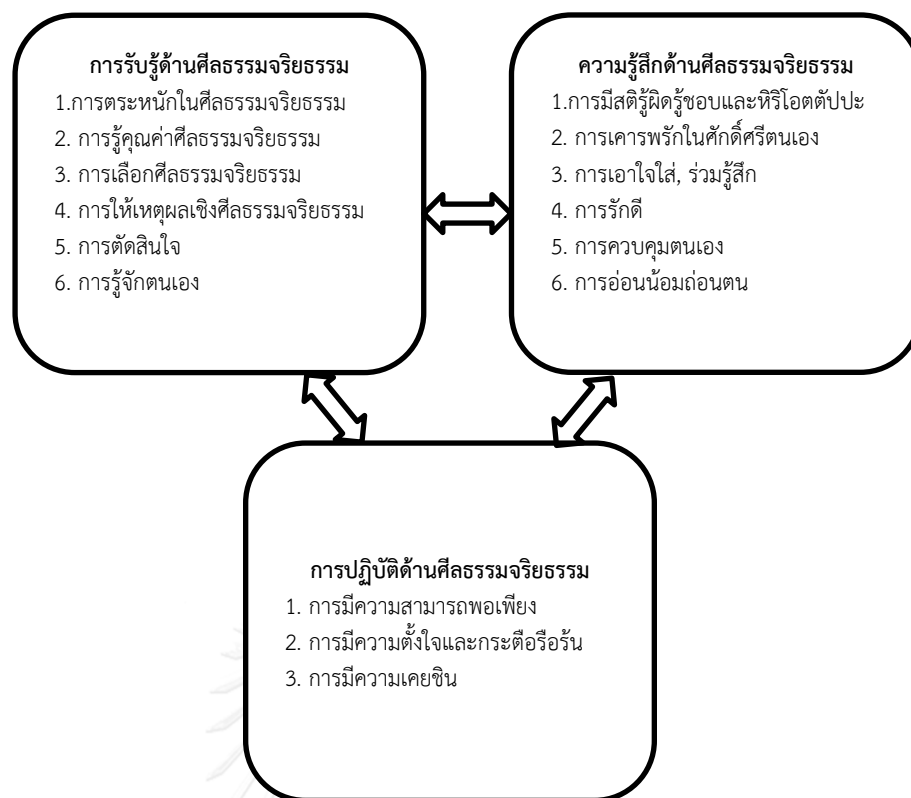
2.2.2.4 การพัฒนากำลังแรงงานและตลาดแรงงานให้สอดคล้องกับภาคการผลิตและบริการ เป็นยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืนในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2554) โดยมีวิธีการ ดังนี้

1. เพิ่มขีดความสามารถของผู้จบการศึกษาในทุกกระดับ โดยเฉพาะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ให้มีมาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการของสาขาเกษตร อุตสาหกรรมและบริการ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงานและความก้าวหน้าของเทคโนโลยี

2. ยกกระดับคุณภาพกำลังแรงงาน โดยการดำเนินการร่วมกันทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนและสถาบันการศึกษาและการฝึกอบรมในการต่อยอดความรู้ความสามารถให้มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง เพื่อเพิ่มผลิตภาพกำลังแรงงานและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ควบคู่กับการสนับสนุนการใช้ระบบคุณวุฒิวิชาชีพและระบบมาตรฐานฝีมือแรงงานที่มีความเชื่อมโยงกันทั้งระบบมาตรฐานอาชีพและค่าตอบแทนที่เป็นไปตามความสามารถและสมรรถนะของกำลังแรงงาน

3.) จัดทำฐานข้อมูลแรงงานแห่งชาติเพื่อเป็นศูนย์รวมของข้อมูลตลาดแรงงานไทยทั้งในด้านกำลังแรงงานและความต้องการจำแนกตามรายสาขาเศรษฐกิจ ระดับการศึกษา และคุณวุฒิวิชาชีพรวมทั้งข้อมูลแรงงานข้ามชาติที่เป็นระบบ เพื่อเป็นฐานข้อมูลที่ใช้ในการบริหารจัดการให้เกิดความสมดุลระหว่างกำลังแรงงานกับความต้องการในตลาดแรงงาน รวมทั้งเป็นฐานข้อมูลประกอบการตัดสินใจเชิงนโยบายแรงงาน เพื่อให้กำลังแรงงานได้ทำงานตามศักยภาพและขีดความสามารถซึ่งจะช่วยสนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพและความยืดหยุ่นของกำลังแรงงาน

2.2.2.5 องค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
โดยที่การจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนจะต้องพัฒนาสาธารณชนทั้งในด้านพุทธิพิสัยคือ ความรู้ ความเข้าใจ ด้านจิตพิสัยคือ ความรู้สึก ความตระหนัก และด้านทักษะพิสัยคือ ทักษะและพฤติกรรมที่จะเสริมสร้างการพัฒนาที่ยั่งยืนตั้งแต่เด็ยนี้ การจัดการศึกษาดังกล่าวจึงมีองค์ประกอบคล้ายกับองค์ประกอบของการจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะที่ดีซึ่งมี 3 ส่วนคือ 1) การรับรู้ด้านศีลธรรมจริยธรรม 2) ความรู้สึกด้านศีลธรรม จริยธรรม และ 3) การปฏิบัติด้านศีลธรรม จริยธรรม ซึ่งลิกโคนาได้นำเสนอเป็นภาพดังรายละเอียดในภาพ 3 (Lickona, 1991 อ้างถึงใน พุทธิศิริบรรณพิทักษ์, 2555)

แผนภาพที่ 3 องค์ประกอบของการจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะที่ดี

2.2.2.6 เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของประเทศไทย (The Global Goals For Sustainable Development) (United Nations Thailand, 2015)

เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Millennium Development Goals – MDGs) จะสิ้นสุดลงในปี พ.ศ. 2558 UN จึงได้ริเริ่มกระบวนการหารือเพื่อกำหนดวาระการพัฒนาภายหลังปี พ.ศ. 2558 (post-2015 development agenda) ตามกระบวนการที่ “การพัฒนาที่ยั่งยืน” โดยประเด็นสำคัญของวาระการพัฒนาภายหลังปี พ.ศ. 2558 คือ การจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals–SDGs)

17 GLOBAL GOALS ได้แก่

1. ขจัดความยากจน
2. ขจัดความหิวโหย
3. มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี
4. การศึกษาที่เท่าเทียม
5. ความเท่าเทียมทางเพศ
6. การจัดการน้ำและสุขาภิบาล
7. พลังงานสะอาดที่ทุกคนเข้าถึงได้
8. การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ
9. อุตสาหกรรม นวัตกรรม โครงสร้างพื้นฐาน
10. ลดความเหลื่อมล้ำ
11. เมืองและถิ่นฐานมนุษย์อย่างยั่งยืน
12. แผนการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน
13. การรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
14. การใช้ประโยชน์จากมหาสมุทรและทรัพยากรทางทะเล
15. การใช้ประโยชน์จากระบบนิเวศทางบก
16. สังคมสงบสุข ยุติธรรม ไม่แบ่งแยก
17. ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ในเรื่องการศึกษาที่เท่าเทียม (Quality Education) นั้น ในที่นี้หมายถึง การศึกษาที่เท่าเทียมและทั่วถึง ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตแก่ทุกคน (Ensure inclusive and equitable quality education and promote lifelong learning opportunities for all) ตั้งแต่ปี 2543 มีความคืบหน้าเป็นอย่างมากในการบรรลุเป้าหมายเรื่องของผู้ที่ได้รับการศึกษาในระดับประถมศึกษา อัตราการลงทะเบียนเรียนรวมในประเทศกำลังพัฒนาเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 91 ในปี 2558 และจำนวนของเด็กทั่วโลกที่ไม่ได้รับการศึกษาลดลงได้เกือบครึ่งหนึ่ง นอกจากนี้ อัตราผู้ที่มีความสามารถในการอ่านออกเขียนได้ยังเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก และเด็กผู้หญิงได้ไปโรงเรียนมากขึ้นกว่าเดิม สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นความสำเร็จอันยอดเยี่ยม

การประสบความสำเร็จครอบคลุมถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ ซึ่งต่อยอดความเชื่อที่พิสูจน์แล้วว่าการศึกษาเป็นหนึ่งในแรงขับเคลื่อนที่มีประสิทธิภาพสำหรับการพัฒนาอย่างยั่งยืน เป้าหมายนี้ทำให้แน่ใจว่าเด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชายทุกคนจะได้รับสำเร็จศึกษาฟรีในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา นอกจากนี้ยังมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดให้มีการฝึกอบรมอาชีพในราคาที่เหมาะสมอย่างเท่าเทียมกัน และขจัดความไม่เสมอภาคทางเพศและความเหลื่อมล้ำ ด้วยความมุ่งหมายที่จะประสบผลสำเร็จในการเข้าถึงหลักสากลเพื่อการศึกษาที่สูงขึ้นอย่างมีคุณภาพ

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในกรอบสหประชาชาติ วาระการพัฒนาภายหลังปี ค.ศ. 2015 และการจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในกรอบสหประชาชาติ

1. ภูมิหลัง

เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Millennium Development Goals – MDGs) จะสิ้นสุดลงในปี ค.ศ. 2015 UN จึงได้ริเริ่มกระบวนการหารือเพื่อกำหนดวาระการพัฒนาภายหลังปี ค.ศ. 2015 (post-2015 development agenda) ตามกระบวนการทัศน์ “การพัฒนาที่ยั่งยืน” โดยประเด็นสำคัญของวาระการพัฒนาภายหลังปี ค.ศ. 2015 คือ การจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals–SDGs)

2. กระบวนการที่สำคัญต่าง ๆ

2.1 Open Working Group on Sustainable Development Goals (OWG on SDGs) เป็นคณะทำงานระหว่างรัฐบาลเพื่อจัดทำ SDGs ให้ UNGA พิจารณาในช่วง ก.ย. 2557 โดยไทยได้อยู่ในคณะทำงานด้วย

2.2 High-level Panel of Eminent Persons on the Post-2015 Development Agenda (HLP) มี ปธน. อินโดนีเซีย ปธน. โลปีเรีย และ นรม. สหราชอาณาจักร เป็น Co-Chair ได้เสนอรายงานต่อ UNSG เมื่อ พ.ค. 2556 โดยเสนอให้มี “transformative shifts” 5 ประการ ได้แก่ (1) leaving no one behind (2) putting sustainable development at the

core (3) transforming economies for jobs and inclusive growth (4) building peace and open and effective institutions for all และ (5) forging a new global partnership

2.3 High-Level Political Forum on Sustainable Development (HLPF) ได้ถูกจัดตั้งขึ้นเพื่อเป็นกลไกหลักในการดำเนินงานด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนแทนที่ Commission on Sustainable Development (CSD) ที่ได้ล้มเลิกไปแล้ว เพื่อยกระดับการมีส่วนร่วมของผู้นำในกระบวนการพัฒนาที่ยั่งยืน และหลีกเลี่ยงข้อจำกัดของ CSD ซึ่งขาดการมีส่วนร่วมของหน่วยงานด้านสังคมและเศรษฐกิจของประเทศสมาชิก ทั้งนี้ได้มีการประชุมครั้งแรกในช่วง UNGA68

3. การดำเนินการของไทย

3.1 การจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (กพย.) เมื่อ 24 ก.ค. 2556 โดยมีเลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อมเป็นกรรมการและเลขานุการ

3.2 การจัดการประชุม Asia-Pacific Ministerial Dialogue: From the Millennium Development Goals to the United Nations Development Agenda beyond 2015 ร่วมกับเอสแคป ช่วง 26-28 ส.ค. 2556 ที่กรุงเทพฯ โดยที่ประชุมได้รับรอง Bangkok Declaration of the Asia-Pacific region on the United Nations Development Agenda beyond 2015

4. ประเด็นที่ไทยมีบทบาทนำและสามารถผลักดันได้ในเวทีสหประชาชาติ ได้แก่ หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การขจัดความยากจน การส่งเสริมหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า การส่งเสริมการลดความเสี่ยงและบรรเทาภัยพิบัติ รวมทั้งการบริหารจัดการน้ำ และการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนในเวทีระหว่างประเทศ

5. ประเด็นที่ไทยควรให้ความสำคัญใน post-2015 development agenda และ SDGs

5.1 หลักการ ควรยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง และมีการขจัดความยากจนเป็นเป้าหมายหลัก ครอบคลุมประชาชนจากทุกภาคส่วน ทั้งในส่วนของกระบวนการจัดทำ SDGs และการนำไปปฏิบัติ เพื่อให้ได้รับการสนับสนุนจากทุกภาคส่วน ให้ความสำคัญต่อบทบาทของสตรีในการมีส่วนร่วมในวาระการพัฒนา เรียนรู้จากประสบการณ์ของ MDGs และตอบสนองต่อสิ่งท้าทายที่เกิดขึ้นใหม่ เช่น การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ โรคภัยใหม่ ๆ รวมถึงภัยพิบัติทางธรรมชาติ

5.2 วาระการพัฒนาภายหลังปี ค.ศ. 2015 ควรครอบคลุม 4 ประเด็น ดังนี้

1) การดูแลความยั่งยืน (Ensuring sustainability)

- วิกฤตเศรษฐกิจทำให้ประชาชนที่พ้นจากสภาวะยากจนแล้วต้องกลับไปเผชิญสถานะเดิม เนื่องจากไม่มีงานทำ ดังนั้น การเจริญเติบโตที่ยั่งยืน ผ่านการสร้างงาน

โดยเฉพาะการสร้างงานที่มีคุณค่าจึงมีความสำคัญ รวมถึงการส่งเสริมการศึกษาที่เน้นคุณภาพ และตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงาน

- ความยั่งยืนในเชิงสิ่งแวดล้อม โดยหัวใจหลักคือการพัฒนาด้านเศรษฐกิจที่จะต้องคำนึงถึงทรัพยากรที่จะเหลือไปถึงคนรุ่นหลัง นอกจากนี้ ยังมีประเด็นสำคัญที่ต้องพิจารณาคือ ความมั่นคงทางด้านน้ำ อาหาร และพลังงาน

2) Building resilience

- เป้าหมายด้านสุขภาพ เป็น MDGs ที่ยังคงไม่บรรลุและสำคัญต่อศักยภาพของมนุษย์ในการตอบสนองต่อสิ่งท้าทายใหม่ ๆ ดังนั้น Post-2015 Development Agenda ควรมีประเด็นเรื่อง Universal Health Coverage ที่ไทยมีบทบาทนำและสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีต่อประเทศอื่น

- ประเด็นด้านการบริหารจัดการความเสี่ยงและบรรเทาภัยจากเหตุภัยพิบัติ เนื่องจากได้เกิดขึ้นถี่และรุนแรงขึ้น ทำให้การบรรลุการพัฒนาที่ยั่งยืนต้องชะงักหรือถดถอยลง ทั้งนี้ ไทยสามารถก้าวผ่านวิกฤตมหาอุทกภัยและสามารถแลกเปลี่ยนประสบการณ์การบริหารจัดการน้ำกับประเทศต่าง ๆ

3) Reducing inequality and promoting human rights

- การเข้าถึงคนจากทุกภาคส่วนในสังคมสำคัญต่อนโยบายที่ยึดคนเป็นศูนย์กลาง ดังนั้น ควรให้ความสำคัญกับการลดความไม่เท่าเทียมกัน ทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ

- รัฐจะต้องให้ความสำคัญเป็นพิเศษแก่ vulnerable groups โดยเฉพาะเด็ก สตรี ผู้พิการ และผู้สูงอายุ ซึ่งยังคงถูกละเลยอยู่มากและเพื่อบรรลุการพัฒนาที่ครอบคลุมทุกภาคส่วนและลดความไม่เสมอภาค

4) Means of implementation

- การเสริมสร้างหลักธรรมาภิบาล (good governance) และหลักนิติธรรม (rule of law) เป็นวิธีการนำไปสู่การพัฒนาที่ครอบคลุมและยั่งยืน นอกจากนี้ จะไม่สามารถบรรลุการพัฒนาที่ยั่งยืนได้หากประเทศไม่มีความสงบสุขและสันติภาพ

- การเสริมสร้างความเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนา ทั้งในประเทศและระหว่างประเทศโดยส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาค

2.2.3 ความรู้พื้นฐานทางเศรษฐกิจ

ความเป็นมาและความสำคัญของเศรษฐศาสตร์ การศึกษาวิชาเศรษฐศาสตร์ จำแนกตามเนื้อหาได้ 2 สาขา คือ เศรษฐศาสตร์จุลภาค (Micro economics) และเศรษฐศาสตร์มหภาค (Macroeconomics)

1) เศรษฐศาสตร์จุลภาค (Microeconomics) เป็นแขนงของวิชาเศรษฐศาสตร์ที่ศึกษาถึงปัญหาและพฤติกรรมทางเศรษฐกิจของสังคมในระดับหน่วยย่อยเป็นสำคัญ มุ่งเน้นศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ดำเนินกิจกรรมต่างๆในระบบเศรษฐกิจ ด้านพฤติกรรมของตลาดและกลไกราคา บางครั้งเรียกทฤษฎีเศรษฐศาสตร์จุลภาคว่า ทฤษฎีราคา (Price Theory)

2) เศรษฐศาสตร์มหภาค (Macroeconomics) เน้นศึกษาเรื่องราวหรือ กิจกรรมทางเศรษฐกิจโดยรวมหรือระดับประเทศ เช่น การบริหารงบประมาณแผ่นดินประจำปี ปัญหาเงินเฟ้อและรายได้ประชาชาติ เป็นต้น บางครั้งเรียกทฤษฎีเศรษฐศาสตร์มหภาคว่า ทฤษฎีรายได้ประชาชาติ

ปัจจุบันนักวิชาการนิยมศึกษาเศรษฐศาสตร์จุลภาคและมหภาคควบคู่กันไป จะเห็นได้ว่ามีการนำผลวิเคราะห์ทางด้านเศรษฐศาสตร์จุลภาคมาประยุกต์ใช้กับทฤษฎีเศรษฐศาสตร์มหภาคมากขึ้น เพราะเศรษฐกิจส่วนรวม ย่อมมีองค์ประกอบที่เป็นเศรษฐกิจหน่วยย่อยๆ รวมกัน และพฤติกรรมของแต่ละบุคคลหรือแต่ละหน่วยผลิตซึ่งเป็นเศรษฐกิจหน่วยย่อย ๆ เพราะเศรษฐกิจหน่วยย่อยนี้ก็มีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อพฤติกรรมและความเป็นไปของเศรษฐกิจในระดับประเทศหรือระดับส่วนรวมของสังคม

ระบบเศรษฐกิจของโลกในปัจจุบัน

คำว่า เศรษฐกิจ (economy) เป็นเรื่องของความพยายามในการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจ (economic activities) ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ไม่ว่าจะ เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวกับการผลิต (production) การบริโภค (consumption) หรือการจำหน่ายจ่ายแจกสินค้าและบริการ (distribution) ทั้งนี้เพราะทุกสังคมในโลกต่างประสบกับปัญหาพื้นฐานทางเศรษฐกิจร่วมกัน นั่นคือความไม่สมดุลระหว่างทรัพยากรที่จะใช้ในการผลิตสินค้าและบริการซึ่งมีอยู่จำกัดกับความต้องการของมนุษย์ซึ่งมีอยู่ไม่จำกัด

สังคมจึงต้องหาวิธีการที่จะนำทรัพยากรที่มีอยู่มาใช้ในทางที่ประหยัดที่สุดและสามารถตอบสนองความต้องการของกลุ่มบุคคลต่างๆ ให้เกิดประโยชน์สูงสุด สังคมหนึ่งๆย่อมประกอบด้วยหน่วยเศรษฐกิจต่าง ๆ มากมายรวมตัวกันขึ้นเป็นสถาบันทางเศรษฐกิจ (economic institution) และเนื่องจากแต่ละสังคมมีการปกครอง จารีตประเพณี และวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน จึงจำเป็นต้องมีกฎเกณฑ์และนโยบายที่เป็นแบบแผนให้สถาบันทางเศรษฐกิจถือเป็นแนวปฏิบัติในการดำเนินกิจกรรมเพื่อแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจให้บรรลุเป้าหมายสูงสุดในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

2.2.3.1 ระบบเศรษฐกิจ (economic system) หมายถึง กลุ่มบุคคลของสังคมที่รวมตัวกันเป็นกลุ่มของสถาบันทางเศรษฐกิจต่าง ๆ เช่น สถาบันการผลิต สถาบันการเงินการธนาคาร สถาบันการค้า สถาบันการขนส่ง สถาบันการประกันภัย ฯลฯ ซึ่งยึดถือแนวปฏิบัติแนวทางเดียวกันในการประกอบกิจกรรมทางเศรษฐกิจ โดยมีวัตถุประสงค์ร่วมกันคืออำนวยความสะดวกในการที่จะแก้ไขปัญหาพื้นฐาน ทางเศรษฐกิจ เพื่อให้สามารถบำบัดความต้องการให้แก่บุคคลต่าง ๆ ที่อยู่ร่วมกันในสังคมนั้นให้ได้รับประโยชน์มากที่สุด เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

ระบบเศรษฐกิจทำหน้าที่แก้ไขปัญหาพื้นฐานทางเศรษฐกิจ 3 ประการ คือ 1) ตัดสินใจว่า จะผลิตสินค้าหรือบริการอะไรบ้าง และควรผลิตในจำนวนเท่าใด 2) ตัดสินใจว่าในการผลิตสินค้าหรือบริการเหล่านั้นควรจะใช้วิธีการผลิตอย่างไรจึงจะมีประสิทธิภาพสูงสุด และมีต้นทุนต่อหน่วยต่ำสุด และ 3) ตัดสินใจว่าจะจำหน่ายจ่ายแจกสินค้าหรือบริการที่ผลิตขึ้นมานั้นไปยังบุคคลกลุ่มต่างๆ ในสังคมอย่างไร จึงจะได้รับประโยชน์อย่างคุ้มค่าและเป็นธรรมมากที่สุด

ระบบเศรษฐกิจใดที่สามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างครบถ้วนย่อมเท่ากับว่าประเทศหรือสังคมนั้นจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนของประเทศที่มีอยู่ไม่จำกัดได้อย่างทั่วถึงช่วยให้ประชาชนมีความอยู่ดีกินดี ประเทศชาติย่อมพัฒนาไปสู่เป้าหมายที่วางไว้

ระบบเศรษฐกิจแบบผสม (Mixed Economy) ระบบเศรษฐกิจแบบผสมเป็นระบบเศรษฐกิจที่มีลักษณะผสมผสานระหว่างระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม กับระบบเศรษฐกิจแบบสังคมนิยม กล่าวคือ ภายใต้ระบบเศรษฐกิจแบบผสมทั้งรัฐบาลและเอกชนต่างมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาพื้นฐานทางเศรษฐกิจ ปัจจัยการผลิตมีทั้งส่วนที่เป็นของรัฐบาลและเอกชน ในส่วนที่เป็นแบบทุนนิยมคือ เอกชนมีกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินบางอย่าง มีเสรีภาพในการเลือกผลิตหรือบริโภค ใช้ระบบของการแข่งขัน กลไกราคาเข้ามาทำหน้าที่จัดสรรทรัพยากร ส่วนที่เป็นแบบสังคมนิยม คือ รัฐบาลเข้ามาควบคุมหรือเข้ามาดำเนินกิจการที่มีความสำคัญต่อความเป็นอยู่ของประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ เช่น กิจการสาธารณูปโภค อุตสาหกรรมหลัก และอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ที่ต้องมีการลงทุนมาก เพราะหาเอกชนลงทุนได้ยาก เนื่องจากเป็นกิจการที่ต้อง เสี่ยงกับการขาดทุนหรือไม่คุ้มกับการลงทุน แต่กิจการเหล่านี้จำเป็นต้องมีเพราะเป็นปัจจัยพื้นฐานต่อการดำรงชีพ เช่น ไฟฟ้า น้ำประปา การขนส่ง และคมนาคม เหตุที่รัฐบาลเข้ามาดำเนินการในกิจการดังกล่าวก็เพื่อขจัดปัญหาในเรื่องการผูกขาดหรือเอารัดเอาเปรียบ ซึ่งมักจะเกิดขึ้นถ้าปล่อยให้เอกชนทำการแข่งขัน โดยสรุปแล้วระบบเศรษฐกิจแบบผสมจึงเป็นระบบเศรษฐกิจที่มีการใช้ทั้งระบบกลไกราคา หรือระบบตลาดควบคู่ไปกับระบบกลไกรัฐในการจัดสรรทรัพยากร

ข้อดีของระบบเศรษฐกิจแบบผสม

เป็นระบบเศรษฐกิจที่ค่อนข้างมีความคล่องตัว กล่าวคือมีการใช้กลไกรัฐร่วมกับกลไกราคาในการจัดสรรทรัพยากรของระบบ กิจกรรมใดที่กลไกราคาสามารถทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รัฐก็จะปล่อยให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการ (ใช้ระบบของการแข่งขัน) แต่ถ้ากิจกรรมใดที่กลไกราคาไม่สามารถทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพรัฐก็จะเข้ามาดำเนินการแทนจะเห็นได้ว่าระบบเศรษฐกิจแบบผสมเป็นระบบเศรษฐกิจที่ผสมผสาน กล่าวคือ รวมข้อดีของทั้งระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมและสังคมนิยมเข้าไว้ด้วยกัน อย่างไรก็ตาม ระบบเศรษฐกิจดังกล่าวก็มีข้อเสียด้วยเช่นกัน

ข้อเสียของระบบเศรษฐกิจแบบผสม

การมีกำไรและระบบกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินอาจก่อให้เกิดปัญหาความเหลื่อมล้ำทางฐานะ และรายได้เช่นเดียวกับระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม การที่รัฐสามารถเข้ามาแทรกแซงตลาดโดยใช้กลไกรัฐอาจก่อให้เกิดปัญหาการฉ้อราษฎร์บังหลวง ทำให้เกิดการบิดเบือนการใช้ทรัพยากรของระบบเศรษฐกิจเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ปัญหาเอกชนไม่กล้าลงทุนอย่างเต็มที่เนื่องจากไม่แน่ใจในสถานการณ์ทางการเมือง และนโยบายของรัฐบาลซึ่งมีความผันผวนและแปรเปลี่ยนได้ง่าย อาจทำให้เศรษฐกิจเกิดการหยุดชะงัก การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเป็นไปอย่างไม่ต่อเนื่อง

2.2.3.2 ปัญหาพื้นฐานทางเศรษฐกิจ

ปัญหาการจัดสรรทรัพยากรหรือปัญหาพื้นฐานทางเศรษฐกิจ คือจะผลิตอะไร ผลิตอย่างไร และผลิตเพื่อใคร (WHAT, HOW, FOR WHOM) จะผลิตอะไร : ควรผลิตสินค้า-บริการอะไร ในปริมาณเท่าใด (what to produce)

เนื่องจากทรัพยากรทางเศรษฐกิจของโลกมีจำกัดและไม่สามารถตอบสนองความต้องการทั้งหมดของมนุษย์ได้ จึงจำเป็นต้องมีการเลือกว่าจะผลิตสินค้าและบริการอะไรบ้าง ผลิตในจำนวนเท่าใด ลำดับของการผลิตควรเป็นอย่างไร อะไรควรผลิตก่อน อะไรควรผลิตหลัง เนื่องจากทรัพยากรมีจำกัด ไม่พอเพียงกับความต้องการ เราจึงควรเลือกผลิตสินค้า และบริการซึ่งเป็นที่ต้องการและมีความจำเป็นมากที่สุดก่อนเป็นลำดับแรก และผลิตตามความต้องการ ลดหลั่นลงมาเรื่อย ๆ ทั้งนี้ เพื่อให้สินค้าและบริการที่ผลิตขึ้นมาได้นั้นสามารถนำไปใช้ตอบสนองความต้องการของมนุษย์ให้ได้มากที่สุด เพราะถ้าไม่ผลิตตามความต้องการแล้วสินค้าและบริการที่ผลิตขึ้นมา ได้ก็จะเกิดการสูญเปล่าเนื่องจากไม่ได้ถูกนำไปใช้ ถือเป็น การสูญเสียทรัพยากรไปโดยเปล่าประโยชน์

จะผลิตอย่างไร : โดยใช้ทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด (how to produce)

เมื่อทราบแล้วว่าจะผลิตอะไร จำนวนเท่าใด ปัญหาต่อมาก็คือจะเลือกใช้เทคนิคการผลิตอย่างไรจึงจะทำให้การผลิตสินค้าและบริการนั้นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวคือ มีต้นทุนการผลิต

ต่อหน่วยต่ำที่สุด โดยให้ได้ผลผลิตตามที่ต้องการคำว่า ประสิทธิภาพ (ต้นทุนการผลิตต่อหน่วยต่ำที่สุด) หมายถึง ผลผลิตสินค้าและบริการให้ได้จำนวนหน่วยของผลผลิตตามที่ต้องการ โดยใช้ทรัพยากรหรือปัจจัยการผลิตให้น้อยที่สุด ผลผลิตสินค้าและบริการให้ได้จำนวนหน่วยของผลผลิตมากที่สุด ภายใต้ต้นทุนการผลิต จำนวนหนึ่ง ซึ่งถ้าเป็นไปได้ลักษณะใดลักษณะหนึ่งดังกล่าวจะถือว่าเป็นการผลิตที่มีประสิทธิภาพสูงสุด

จะผลิตเพื่อใคร : จะกระจายสินค้าบริการไปให้ใคร (for whom to produce)

ปัญหาสุดท้ายคือ สินค้าและบริการที่ผลิตขึ้น มาได้แล้วนั้นจะจำหน่ายแจกหรือกระจายไปยังบุคคลต่าง ๆ ในสังคมอย่างไร (ให้แก่ใคร จำนวนเท่าใด) จึงจะเหมาะสมและเกิดความยุติธรรม เพื่อแต่ละบุคคลจะได้ประโยชน์สูงสุดจากสินค้าและบริการนั้น

2.2.3.3 หน่วยทางเศรษฐกิจ

หน่วยเศรษฐกิจ หมายถึง บุคคลหรือองค์กรต่าง ๆ ซึ่งเป็นผู้ประกอบกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และกิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตทางเศรษฐกิจ หน่วยเศรษฐกิจประกอบด้วย 3 กลุ่มใหญ่ ๆ แต่ละหน่วยมีองค์ประกอบ หน้าที่ และเป้าหมาย แตกต่างกันไป ดังนี้

1. หน่วยครัวเรือน (Household) หมายถึง หน่วยเศรษฐกิจที่ประกอบด้วยบุคคลตั้งแต่หนึ่งคนขึ้นไป มีการตัดสินใจในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติหรือปัจจัยทางด้านการเงินเพื่อให้ได้ประโยชน์แก่ตนหรือกลุ่มตนมากที่สุด หน่วยครัวเรือนประกอบด้วย

1.1 เจ้าของปัจจัยการผลิต คือ ผู้มีปัจจัยการผลิตชนิดต่าง ๆ ได้แก่ ที่ดิน แรงงานทุน และการประกอบการ ซึ่งอาจมีเพียงชนิดเดียวหรือหลายชนิดก็ตาม เจ้าของปัจจัยจะนำปัจจัยการผลิตที่ตนมีอยู่ให้ผู้ผลิตเพื่อไปผลิตเป็นสินค้าและบริการ โดยได้รับค่าตอบแทนในรูปค่าเช่า ค่าจ้าง ดอกเบี้ยหรือกำไร เป้าหมายของเจ้าของปัจจัยการผลิต คือรายได้สุทธิสูงสุด

1.2 ผู้บริโภค คือ ผู้ใช้ประโยชน์จากสินค้าและบริการเพื่อตอบสนองความต้องการของเป้าหมายของผู้บริโภค คือ ความพึงพอใจสูงสุด สมาชิกของหน่วยครัวเรือนอาจทำหน้าที่ทั้งเจ้าของปัจจัยการผลิต และเป็นผู้บริโภคไปพร้อม ๆ กัน อย่างไรก็ตามหน้าที่ของหน่วยครัวเรือนจะต้องพยายามหารายได้มาไว้สำหรับใช้จ่ายใช้สอย ส่วนแหล่งที่มาของรายได้ขึ้นอยู่กับลักษณะของกิจกรรม

2. หน่วยธุรกิจ (Firm) หมายถึง บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ทำหน้าที่เอาปัจจัยการผลิตต่าง ๆ มาผสมผสานผลิตเป็นสินค้าหรือบริการแล้วนำไปขายให้แก่ผู้บริโภค หน่วยธุรกิจประกอบด้วยสมาชิก 2 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ ผู้ผลิตและผู้ขาย ซึ่งหน่วยธุรกิจบางหน่วย ทำหน้าที่ทั้งผู้ผลิตและผู้ขายหรือทำหน้าที่เพียงอย่างเดียว เป้าหมายของผู้ผลิต คือแสวงหากำไรสูงสุด หรือมีส่วนแบ่งการตลาด

มากที่สุด ในธุรกิจนั้น หรือการมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ หรือธุรกิจมีอัตราการเจริญเติบโตอยู่ในอัตราสูงขึ้นไปเรื่อย ๆ เป็นต้น

3. หน่วยรัฐบาล (Government Agency) หมายถึง หน่วยงานของรัฐ หรือส่วนราชการต่าง ๆ ที่จัดตั้งเพื่อดำเนินการของรัฐบาล มีหน้าที่เชื่อมความสัมพันธ์กับหน่วยอื่น ๆ ในระบบเศรษฐกิจ ซึ่งบทบาท หน้าที่ ความสัมพันธ์ดังกล่าวจะมีมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับระบบเศรษฐกิจ ถ้าเป็นระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม บทบาทหน้าที่ของหน่วยรัฐบาลโดยเฉพาะทางด้านเศรษฐกิจจะมีความค่อนข้างจำกัด แต่ถ้าเป็นระบบเศรษฐกิจแบบสังคมนิยมหรือแบบคอมมิวนิสต์ รัฐบาลจะมีบทบาทค่อนข้างมาก อย่างไรก็ตามบทบาทหน้าที่ของหน่วยรัฐบาล พอสรุปได้ดังนี้

3.1 เป็นทั้งผู้ผลิต ผู้บริโภค และเจ้าของปัจจัยการผลิตในระบบเศรษฐกิจ

3.2 อำนวยความสะดวกในด้านปัจจัยพื้นฐาน เช่น บริการด้านสาธารณูปโภค (บริการไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ ฯลฯ) และสาธารณูปการ (การซ่อม สร้าง บำรุงถนน ฯลฯ) ให้แก่ประชาชน

3.3 จัดหารายได้โดยการเก็บภาษีจากประชาชน เพื่อไว้ใช้จ่ายในการบริหารและพัฒนาประเทศ

3.4 รักษาความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง ระงับและตัดสินข้อพิพาทและป้องกันประเทศ

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการวางแผนกลยุทธ์และการพัฒนากลยุทธ์

กลยุทธ์ (Strategy) เป็นคำที่มีรากศัพท์มาจากภาษากรีกว่า Strategos เดิมเป็นคำศัพท์ทางทหารที่อธิบายยุทธวิธีของแม่ทัพของการจัดทัพ การเคลื่อนย้ายกำลังพลเพื่อต่อสู้กับข้าศึก ซึ่งนักทฤษฎีด้านยุทธการแห่งศตวรรษที่ 19 ที่ชื่อ Carl von Clausewitz ได้อธิบายถึงกลยุทธ์ไว้ว่า เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการกับการวางแผนการทำศึกสงครามและการกำหนดรูปแบบการต่อสู้ในสมรภูมิ โดยต้องตัดสินใจว่าจะเข้ายึดสมรภูมิแต่ละแห่งด้วยวิธีใด (Carl von Clausewitz อ้างถึงใน นพลักษณ์ หนักแน่น, 2555)

โคตรเลอร์และเมอฟี (Kotler and Murphy, 1981) ได้ให้ความหมายของกลยุทธ์ว่า กลยุทธ์คือการวางแผนรวมขององค์การ ที่คำนึงถึงองค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมภายนอก และการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ซึ่งแบ่งออกเป็น 6 ขั้นตอน คือ

1. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (Environment Analysis)
2. การวิเคราะห์แหล่งทรัพยากร (Resource Analysis)
3. การตั้งเป้าประสงค์ (Goal Formulation)

4. การทำแผนกลยุทธ์ (Strategic Formulation)
5. การออกแบบองค์การ (Organization Design)
6. การออกแบบแนวปฏิบัติงาน (System Design)

เฮนเดอร์สัน (Henderson, 1989) กล่าวว่า กลยุทธ์เป็นการค้นหาอย่างไตร่ตรองและรอบคอบเพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการที่จะนำไปพัฒนาความได้เปรียบในการแข่งขันและความสามารถให้แก่ธุรกิจ

เซอร์โตและปีเตอร์ (Certo and Peter, 1991) ได้ให้ความหมายของกลยุทธ์ไว้ว่า กลยุทธ์คือกระบวนการทำงานอย่างต่อเนื่องที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้องค์การสามารถเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้เหมาะสมและเสนอขั้นตอนการจัดการกลยุทธ์ไว้ 5 ขั้นตอน คือ

1. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (Environment Analysis) โดยพิจารณา “จุดแข็ง-จุดอ่อน” ภายในองค์กรและ “โอกาส-อุปสรรค” จากภายนอกองค์กร ซึ่งเป็นปัจจัยเงื่อนไขที่มีอิทธิพลต่อการบรรลุความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์กร ทั้งที่เป็นปัจจัยเงื่อนไขในระยะเวลาที่ผ่านมา และที่จะเป็นเงื่อนไข ในอนาคต

2. การจัดวางทิศทางขององค์กร (Establishing Organization Direction) โดยพิจารณาภารกิจขององค์กร (Organization Mission) ซึ่งเน้นเหตุผลในการมีองค์กรและเป้าประสงค์ขององค์กร (Organization Objective) ซึ่งเน้นประโยชน์ที่ได้รับจากการมีองค์กร

3. การกำหนดกลยุทธ์ (Strategic Formulation) โดยพิจารณาออกแบบและเลือกกลยุทธ์ ที่เหมาะสมและสามารถนำไปปฏิบัติได้จริงจากการวิเคราะห์ทางเลือกด้วยเทคนิคต่าง ๆ

4. การปฏิบัติงานตามกลยุทธ์ (Strategic Implementation) โดยดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงานตามกลยุทธ์ที่กำหนดไว้ ให้เป็นไปอย่างราบรื่นโดยคำนึงถึงโครงสร้างขององค์กร (Organization Structure) และวัฒนธรรมองค์กร (Organization Culture) เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จตามที่พึงประสงค์

5. การควบคุมเชิงกลยุทธ์ (Strategic Control) โดยทำการติดตามผลปฏิบัติงาน และทำการประเมินผลกระบวนการและประเมินผลความสำเร็จขององค์การ

ธงชัย สันติวงษ์ (2538) ให้ความหมายว่า กลยุทธ์ หมายถึง แผนงานที่มีความพร้อมสมบูรณ์ครอบคลุมและสอดคล้องที่จะช่วยให้องค์การได้เปรียบที่จะเผชิญกับสภาพแวดล้อมต่าง ๆ และเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร

อนิวัช แก้วจันทน์ (2551) กล่าวว่า กลยุทธ์เป็นแบบแผนหรือวิธีการที่กำหนดขึ้น เพื่อใช้ในการปฏิบัติการโดยผ่านการตัดสินใจและประเมินแล้วว่าสามารถนำไปสู่การบรรลุผลสำเร็จตามที่องค์การต้องการ

จากข้างต้นสรุปได้ว่า กลยุทธ์ หมายถึง การวางแผนขององค์การที่เป็นกระบวนการ โดยคำนึงถึงองค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอกเพื่อให้การดำเนินการสำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์การ

การจัดการเชิงกลยุทธ์ของเซอร์โตและปีเตอร์ (Certo and peter, 1991) มีทั้งสิ้น 5 ขั้นตอน ได้แก่

1. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั้งสภาพแวดล้อมภายในและภายนอก
2. การสร้างทิศทางขององค์การหรือกำหนดแนวรุก (Thrust) ประกอบด้วยขั้นตอนย่อย 3 ขั้นตอนคือ

- 2.1 การไตร่ตรองผลการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อม (Reflecting on the results of an environmental analysis)

- 2.2 การสร้างพันธกิจขององค์การที่เหมาะสม (Establishing an appropriate organizational mission)

- 2.3 การสร้างวัตถุประสงค์ขององค์การที่เหมาะสม (Establishing an appropriate organizational objective)

3. การกำหนดกลยุทธ์ (Strategic Formulation) เป็นกระบวนการออกแบบและเลือก กลยุทธ์ ซึ่งนำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์ การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม (SWOT)

4. การปฏิบัติตามกลยุทธ์ ในองค์การ (Implementing Organization Strategy) ขั้นตอนนี้เป็นการนำแผนกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ

5. การควบคุมกลยุทธ์ (Strategic Control) ขั้นตอนนี้เน้นที่การควบคุมและประเมินกลยุทธ์การจัดการที่ใช้เพื่อพิสูจน์และรับรองคุณภาพของกลยุทธ์การจัดการ

2.3.1 การวิเคราะห์ SWOT (SWOT Analysis)

เดสและมิลเลอร์ (Dess and Miller, 1993) กล่าวว่า การพัฒนากลยุทธ์อัตรายกระบวนการซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่ การวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ (Strategic Analysis) โดยการพิจารณาถึงเป้าหมายองค์กร (Goal) และ การวิเคราะห์ SWOT (SWOT Analysis)

SWOT Analysis เป็นการวิเคราะห์สภาพขององค์กรหรือหน่วยงานในปัจจุบันเพื่อค้นหาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ที่อาจส่งผลกระทบต่อการทำงานขององค์กร โดยคำว่า SWOT ย่อมาจากตัวอักษรแรกของประเด็นที่ต้องมีการวิเคราะห์ ได้แก่ S-Strength (จุดแข็ง) W-Weakness (จุดอ่อน) O-Opportunity (โอกาส) และ T-Threat (อุปสรรค) ซึ่งทฤษฎีนี้คิดค้นขึ้นโดย อัลเบิร์ต ฮัม

ฟรี (Albert Humphrey) ได้นำเทคนิคนี้มาแสดงในงานสัมมนาที่มหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด ในช่วงทศวรรษที่ 1960–1970 หลักการสำคัญของ SWOT Analysis คือ การวิเคราะห์โดยการสำรวจจากสภาพการณ์ 2 ด้าน คือ สภาพการณ์ภายในและ สภาพการณ์ภายนอก เพื่อให้รู้จักตนเองและรู้จักสภาพแวดล้อมในการทำธุรกิจ ในการวิเคราะห์นี้จะช่วยให้ ผู้บริหารในองค์กรนั้น ๆ ทราบถึงการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ทั้งที่เกิดขึ้นแล้วและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลง ในอนาคต รวมถึงผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงที่มีต่อองค์กรของตน ข้อมูลเหล่านี้จะเป็นประโยชน์อย่างมากในการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ กลยุทธ์และแผนการดำเนินการต่าง ๆ ที่เหมาะสมต่อไป

ความหมายและคำจำกัดความของการวิเคราะห์ในแต่ละประเด็นมี ดังต่อไปนี้

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน

จุดแข็ง (Strength) คือ ผลกระทบทางด้านบวกที่เกิดขึ้นจากสิ่งแวดล้อมภายในขององค์กรหรือเป็นข้อได้เปรียบในการดำเนินการ หรืออาจหมายถึงการดำเนินงานภายในองค์กรที่สามารถกระทำได้ดี กล่าวโดยทั่วไปแล้ว องค์กรทุกแห่งควรต้องทราบถึงความสามารถที่เป็นจุดเด่นของตนเอง ซึ่งต้องมีการพิจารณาในทุก ๆ องค์ประกอบ เช่น การตลาด การบริหาร การเงิน การผลิต การวิจัยและพัฒนา เป็นต้น เพื่อวิเคราะห์หาจุดแข็งเพื่อนำมากำหนดเป็นกลยุทธ์หรือแนวทางในการดำเนินงานต่าง ๆ ให้ตนเองมีความโดดเด่น หรือสร้างภาพลักษณ์ที่แตกต่างไปจากคู่แข่ง ตัวอย่างของจุดแข็ง ได้แก่ คุณภาพงานขององค์กร วิสัยทัศน์ของผู้บริหาร ฐานะทางการเงินที่มั่นคง เป็นต้น

จุดอ่อน (Weakness) คือ ผลกระทบทางด้านลบที่เกิดขึ้นจากสิ่งแวดล้อมภายในขององค์กรหรือข้อเสียเปรียบในการดำเนินการ หรืออาจหมายถึงการดำเนินงานภายในองค์กรที่ไม่สามารถกระทำได้ดี และส่งผลให้องค์กรเกิดความเสียเปรียบในการดำเนินงานได้ ตัวอย่างของจุดอ่อน ได้แก่ ผลงานหรือผลิตภัณฑ์ ภาพลักษณ์ขององค์กร เป็นต้น

ผลกระทบที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมภายนอกขององค์กรที่ส่งผลทางด้านบวกต่อการดำเนินงาน ผู้บริหารจะต้องมีการตรวจสอบสิ่งแวดล้อมภายนอกอยู่เสมอเพื่อปรับปรุงกลยุทธ์ต่าง ๆ ให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ รวมทั้งต้องคาดการณ์การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอก เช่น ภาวะเศรษฐกิจ สังคม การเมือง กฎหมาย เทคโนโลยี และการแข่งขันอยู่เป็นระยะ ๆ เพื่อแสวงหาประโยชน์จากการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอกเหล่านี้

อุปสรรค (Threat) หมายถึง สภาพแวดล้อมภายนอกที่คุกคามหรือมีผลเสียต่อการดำเนินงานขององค์กร หรืออาจหมายถึงผลกระทบด้านลบของสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีต่อการดำเนินงาน ซึ่งผู้บริหารจำเป็นต้องระมัดระวังในสิ่งที่เป็นข้อจำกัดของการดำเนินงานเนื่องจากเป็นสิ่งทีก่อให้เกิดผลเสียหายนได้ ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขข้อจำกัดหรืออุปสรรคเพื่อไม่ให้เกิดขึ้นได้ แต่ถ้ามมีการวิเคราะห์และคาดการณ์ล่วงหน้าถึงอุปสรรคที่อาจจะเกิดขึ้นได้ และจะสามารถ

หาทางป้องกันผลเสียที่อาจเกิดขึ้นให้น้อยลงไปได้ ตัวอย่างของอุปสรรคจากภายนอก ได้แก่ ภัยธรรมชาติต่าง ๆ ความแข็งแกร่งของคู่แข่ง ต้นทุนในการดำเนินงานที่สูงขึ้น การเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ย

ประโยชน์ของการวิเคราะห์ SWOT

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมต่าง ๆ จะช่วยให้เข้าใจได้ว่าปัจจัยแต่ละอย่างเหล่านี้มีอิทธิพลต่อองค์กร อย่างไร จุดแข็งขององค์กรจะเป็นความสามารถภายในที่นำไปใช้ประโยชน์เพื่อการบรรลุเป้าหมาย ในขณะที่จุดอ่อนจะเป็นคุณลักษณะภายในที่อาจทำลายผลการดำเนินงาน โอกาสภายนอกจะเป็นสถานการณ์ที่ส่งเสริมโอกาสในการบรรลุเป้าหมาย และในทางกลับกัน อุปสรรคจะเป็นสถานการณ์ที่ขัดขวางการบรรลุเป้าหมาย

ขั้นตอนและวิธีการดำเนินการวิเคราะห์ SWOT

1. การประเมินสภาพแวดล้อมภายในองค์กร การประเมินสภาพแวดล้อมภายในองค์กร จะเกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์และพิจารณาทรัพยากรและความสามารถภายในองค์กรในทุก ๆ ด้าน เพื่อที่จะระบุจุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กร แหล่งที่มาเบื้องต้นของข้อมูลเพื่อการประเมินสภาพแวดล้อมภายในคือระบบ ข้อมูลเพื่อการบริหารที่ครอบคลุมทุกด้าน ทั้งในด้านโครงสร้าง ระบบระเบียบ วิธีปฏิบัติงาน บรรยากาศในการทำงานและทรัพยากรในการบริหารงาน ซึ่งได้แก่ คน เงิน วัสดุ การจัดการ รวมถึงการพิจารณาผลการดำเนินงานที่ผ่านมาขององค์กรเพื่อให้เข้าใจสถานการณ์และผลของกลยุทธ์ที่ได้กำหนดไว้ก่อนหน้านี้ด้วย จุดแข็งขององค์กร คือการวิเคราะห์ปัจจัยภายในจากมุมมองของผู้ที่อยู่ในองค์กรนั่นเองว่าปัจจัยใดที่เป็นข้อได้เปรียบหรือเป็นจุดเด่นที่นำมาพัฒนาได้ และควรดำรงไว้เพื่อการเสริมสร้างความแข็งแกร่งขององค์กร ส่วนจุดอ่อนขององค์กรนั้นเป็นปัจจัยภายในจากมุมมองของผู้ที่อยู่ในองค์กรว่าปัจจัยใดเป็นปัจจัย ที่ทำให้เกิดความเสียเปรียบ ซึ่งจำเป็นต้องมีการปรับปรุงให้ดีขึ้นหรือขจัดให้หมดไป

2. การประเมินสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร การประเมินสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กรนั้น จะทำให้สามารถค้นหาโอกาสและอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจซึ่งได้รับผลกระทบจากสภาพแวดล้อมในการดำเนินงานทั้งในและระหว่างประเทศ เช่น ด้านเศรษฐกิจ (เช่น อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ นโยบายการเงิน งบประมาณ) ด้านสังคม (เช่น ระดับการศึกษาและอัตราการรู้หนังสือของประชาชน ลักษณะชุมชน ขนบธรรมเนียม ประเพณี) ด้านการเมือง (เช่น พระราชบัญญัติ มติ คณะรัฐมนตรี นโยบายทางการเมือง) ด้านเทคโนโลยี (เช่น นวัตกรรมการผลิตพัฒนาการด้านเครื่องมือและอุปกรณ์) เป็นต้น

โอกาสจากสภาพแวดล้อมจะเป็นการวิเคราะห์หาปัจจัยภายนอกปัจจัยใดที่สามารถส่งผลกระทบต่อทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการดำเนินงานและสามารถนำข้อดีเหล่านี้มาเสริมสร้างให้องค์กรเข

มแข็งขึ้น สำหรับอุปสรรคจากสภาพแวดล้อม จะเป็นการวิเคราะห์หาปัจจัยใดที่สามารถส่งผลกระทบต่อ และก่อให้เกิดความเสียหายทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งองค์กรจำเป็นต้องหลีกเลี่ยงหรือปรับสภาพ องค์กรใหม่มีความแข็งแกร่ง และมีความพร้อมที่จะเผชิญกับผลกระทบดังกล่าว

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก SWOT

2.3.2 ขั้นตอนและวิธีการจัดทำ TOWS Matrix

TOWS Matrix (Wehrich, 1982) เป็นตารางการวิเคราะห์ที่นำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และข้อจำกัด มาวิเคราะห์เพื่อกำหนดออกมาเป็นกลยุทธ์ประเภทต่าง ๆ

วิธีการจัดทำ TOWS Matrix

วิธีการจัดทำ TOWS Matrix เป็นการจัดทำตาราง 9 ช่อง คือปัจจัยหลักสำคัญ 4 ช่อง ช่อง กลยุทธ์ 4 ช่องกับอีก 1 ช่อง บอกที่มาของปัจจัยว่าเป็นปัจจัยภายนอกหรือปัจจัยภายใน ช่อง กลยุทธ์ 4 ช่อง ให้ชื่อว่า กลยุทธ์ SO กลยุทธ์ WO กลยุทธ์ ST และกลยุทธ์ WT ซึ่งเกิดขึ้นภายหลัง จากการใส่ปัจจัยหลักสำคัญ ทั้ง 4 ช่องแล้ว 1. เขียนปัจจัยภายนอกที่เป็น โอกาส (O) ที่สำคัญที่สุดขององค์กร 2. เขียนปัจจัยภายนอก ที่เป็น อุปสรรค (T) ที่สำคัญที่สุดขององค์กรกำลังเผชิญ อยู่ในปัจจุบันหรืออนาคต 3. เขียนปัจจัยภายในที่เป็น จุดแข็ง (S) ที่สำคัญที่สุดขององค์กร 4. เขียน ปัจจัยภายในที่เป็นจุดอ่อน (W) ที่สำคัญที่สุดขององค์กร 5. จับคู่ จุดแข็งภายใน (S) กับ โอกาส

ภายนอก (O) เพื่อรวมตัวเป็นกลยุทธ์ SO 6. จับคู่ จุดอ่อนภายใน (w) กับ โอกาสภายนอก (O) เพื่อรวมตัวเป็น กลยุทธ์ WO 7. จับคู่ จุดแข็งภายใน (S) กับ อุปสรรค (T) เพื่อรวมตัวเป็น กลยุทธ์ ST 8. จับคู่ จุดอ่อนภายใน (W) กับ อุปสรรค (T) เพื่อรวมตัวเป็น กลยุทธ์ WT หลังจากที่มีการประเมินสภาพแวดล้อมโดยการวิเคราะห์ให้เห็นถึงจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และข้อจำกัดแล้ว ก็จะนำมาข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ในรูปแบบความสัมพันธ์แบบแมทริกซ์โดยใช้ตารางที่เรียกว่า TOWS Matrix เป็นตารางการวิเคราะห์ที่นำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และข้อจำกัดมาวิเคราะห์เพื่อกำหนดออกมาเป็นยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์ประเภทต่าง ๆ

ในการนำเทคนิคที่เรียกว่า TOWS Matrix มาใช้ในการวิเคราะห์เพื่อกำหนดกลยุทธ์นั้น จะมีขั้นตอนการดำเนินการที่สำคัญ 2 ขั้นตอน ดังนี้

1. การระบุจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และข้อจำกัด โดยที่การประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นการระบุ ให้เห็นถึงจุดแข็งและจุดอ่อนจะเป็นการประเมินภายในองค์กร ส่วนการประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นโอกาสและข้อจำกัดจะเป็นการประเมินภายนอกองค์กร กล่าวได้ว่า ประสิทธิภาพของการกำหนดกลยุทธ์ที่ใช้เทคนิค TOWS Matrix นี้จะขึ้นอยู่กับความสามารถในการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และข้อจำกัด ที่ละเอียดในทุกแง่มุม เพราะถ้าวิเคราะห์ไม่ละเอียดหรือมองไม่ทุกแง่มุม จะส่งผลทำให้การกำหนดกลยุทธ์ที่ออกมาจะขาดความแหลมคม

2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจุดแข็งกับโอกาส จุดแข็งกับข้อจำกัด จุดอ่อนกับโอกาส และจุดอ่อนกับข้อจำกัด ซึ่งผลของการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในข้อมูลแต่ละคู่ดังกล่าว ทำให้เกิดกลยุทธ์สามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ประเภท คือ

2.1 กลยุทธ์เชิงรุก (SO Strategy) ได้มาจากการนำข้อมูลการประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นจุดแข็งและโอกาสมาพิจารณาร่วมกัน เพื่อที่จะนำมากำหนดเป็นกลยุทธ์ในเชิงรุก ตัวอย่างกรณีการมีจุดแข็ง คือ ความสามารถในการผลิตเหรียญ และมีโรงงานที่ทันสมัย มีโอกาส คือ สามารถหารายได้จากการผลิตเหรียญได้ ทั้งหมดสามารถนำมากำหนดกลยุทธ์ในเชิงรุก คือ กลยุทธ์การรับจ้างผลิตเหรียญทุกประเภททั้งในและต่างประเทศ

2.2 กลยุทธ์เชิงป้องกัน (ST Strategy) ได้มาจากการนำข้อมูลการประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็น จุดแข็งและข้อจำกัดมาพิจารณาร่วมกัน เพื่อที่จะนำมากำหนดเป็นกลยุทธ์ในเชิงป้องกัน ทั้งนี้เนื่องจากองค์กรมีจุดแข็ง ขณะเดียวกันองค์กรก็เจอกับสภาพแวดล้อมที่เป็นข้อจำกัดจากภายนอกที่องค์กรควบคุมไม่ได้ แต่องค์กรสามารถใช้จุดแข็งที่มีอยู่ในการป้องกันข้อจำกัดที่มาจากภายนอกได้ ตัวอย่าง มหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมราช มีจุดแข็ง คือ เป็นมหาวิทยาลัยที่เปิดโอกาสการศึกษาให้แก่ประชาชนทั่วประเทศ ขณะเดียวกันมีข้อจำกัด คือ งบประมาณที่ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐมีไม่เพียงพอที่จะสามารถจัดตั้งหน่วยงานของตนเองอยู่ทุกจังหวัดทั่วประเทศได้ ทั้งหมดสามารถนำมากำหนดกลยุทธ์เชิงป้องกัน คือ กลยุทธ์การสร้างความร่วมมือกับโรงเรียนในพื้นที่ทุกจังหวัดทั่วประเทศ

2.3 กลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO Strategy) ได้มาจากการนำข้อมูลการประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นจุดอ่อนและโอกาสมาพิจารณาาร่วมกัน เพื่อที่จะนำมากำหนดเป็นกลยุทธ์ในเชิงแก้ไข ทั้งนี้เนื่องจากองค์กรมีโอกาสที่จะนำแนวคิดหรือวิธีใหม่ ๆ มาใช้ในการแก้ไขจุดอ่อนที่องค์กรมีอยู่ได้ ตัวอย่าง ระบบราชการมักมีจุดอ่อน คือ มีขั้นตอนการทำงานที่ยาว ใช้เวลามาก ขณะเดียวกันก็มีโอกาส คือ โอกาสของการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ ทั้งหมดสามารถนำมากำหนดกลยุทธ์เชิงแก้ไข คือ กลยุทธ์การส่งเสริมให้มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในการบริหารจัดการและในกระบวนการทำงานของราชการให้มากขึ้น (e-Administration)

2.4 กลยุทธ์เชิงรับ (WT Strategy) ได้มาจากการนำข้อมูลการประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นจุดอ่อนและข้อจำกัดมาพิจารณาาร่วมกัน เพื่อที่จะนำมากำหนดเป็นกลยุทธ์ในเชิงรับ ทั้งนี้เนื่องจากองค์กรเผชิญกับทั้งจุดอ่อนและข้อจำกัดภายนอกที่องค์กรไม่สามารถควบคุมได้ ตัวอย่าง ประเทศไทย จุดอ่อน คือ ต้องนำเข้าน้ำมันดิบจากต่างประเทศ ประกอบกับพบข้อจำกัด คือ ราคา น้ำมันในตลาดโลกเพิ่มขึ้นอย่างมาก ทั้งหมดนำมากำหนดกลยุทธ์ในเชิงรับ คือ กลยุทธ์การรณรงค์ประหยัดพลังงานทั่วประเทศอย่างจริงจัง และ กลยุทธ์ การหาพลังงานทดแทนที่นำทรัพยากรธรรมชาติในประเทศที่มีอยู่มาใช้มากขึ้น

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ TOWS Matrix

TOWS Matrix	จุดแข็งที่สำคัญ	จุดอ่อนที่สำคัญ
โอกาสที่สำคัญ	S-O Strategies นำจุดแข็งไปเพิ่มโอกาส	W-O Strategies นำโอกาสไปลดจุดอ่อน
อุปสรรคที่สำคัญ	S-T Strategies นำจุดแข็งไปลดอุปสรรค	W-T Strategies ปิดจุดอ่อนเพื่อลดอุปสรรค

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ยุพา เวียงมกล อัดโตดดร (2554) วิจัยเรื่องกลยุทธ์การบริหารวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืน ผลการวิจัยทำให้ได้กลยุทธ์การบริหารวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืน ควรประกอบด้วย 1. พลิกโฉมการวิจัยเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน 2. วัดผลประเมินผลการพัฒนาที่ยั่งยืน 3. ปรับการเรียนการสอนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน และ 4. เปลี่ยนกระบวนการทัศน์หลักสูตรเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

สุนทรีย์ วรรณไพเราะ (2555) ได้วิจัยเรื่องยุทธศาสตร์การบริหารสถาบันอุดมศึกษาไทยเพื่อเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียน โดยการวิจัยเชิงปริมาณ เป็นการศึกษาสภาพปัจจุบัน

และสภาพที่พึงประสงค์การบริหารสถาบันอุดมศึกษาไทยเพื่อเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา จำนวน 148 แห่ง ซึ่งยุทธศาสตร์การบริหารสถาบันอุดมศึกษาไทยเพื่อเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียน ประกอบด้วย 4 ยุทธศาสตร์หลัก คือ 1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบการศึกษา สู่สากลตามบริบทที่เป็นจริงจากหลากหลายมุมมอง 2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเครือข่ายการวิจัยด้านอาเซียน 3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบสารสนเทศด้านอาเซียนเพื่อการจัดการความรู้และการบริการสังคม และ 4. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมเพื่อสานสัมพันธ์ในอาเซียน

สุบิน ยุระรัช (2556) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาคุณภาพบัณฑิตไทยสู่อาเซียน ซึ่งมีวัตถุประสงค์ 2 ข้อ คือ 1. เพื่ออธิบายสภาพการพัฒนาระบบการศึกษาและการวัดคุณภาพบัณฑิตในประเทศไทย และ 2. เพื่อให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการศึกษาของบัณฑิตไทยให้มีคุณภาพระดับอาเซียน ผลการสังเคราะห์และวิเคราะห์เอกสาร พบว่า 1. คุณภาพของบัณฑิตไทยมีความแตกต่างกันไปตามประกาศกระทรวงแต่ละฉบับ แผนพัฒนาการศึกษา หน่วยงานต้นสังกัด และองค์กรประเมินแต่ละแห่ง โดยสรุป คุณภาพบัณฑิตไทยวัดได้ 3 มิติ คือ คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ คุณภาพบัณฑิตตามมาตรฐานการอุดมศึกษา และคุณภาพบัณฑิตตามตัวบ่งชี้คุณภาพบัณฑิตของหน่วยงานต้นสังกัดและองค์กรประเมิน และ 2. การพัฒนาระบบการศึกษาไทยให้มีคุณภาพในระดับอาเซียนเพื่อรองรับการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 จะต้องพิจารณาใน 2 ประเด็น คือ อาชีพ และคุณลักษณะของบัณฑิตที่อาเซียนคาดหวัง โดยเฉพาะการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้อยู่ในระดับที่ใช้งานได้ ไม่ว่าจะทักษะการฟัง พูด อ่าน หรือเขียน เพราะภาษาอังกฤษเป็นภาษาทางการของอาเซียนที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศสมาชิก

อาณัติ แพทย์วงศ์ (2549) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนานิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร พบว่า สภาพการดำเนินงานพัฒนานิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และนิสิตนักศึกษา โดยรวมทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม และจิตใจ อยู่ในระดับมาก และค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมอยู่ในระดับปานกลาง โดยที่ผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษาชมรม และนิสิตนักศึกษามีความเห็น ว่า มหาวิทยาลัยควรให้ความสำคัญในการพัฒนานิสิตนักศึกษาเรื่องคุณธรรม จริยธรรม กระบวนการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ การแต่งกายของนิสิตนักศึกษา การพัฒนาบุคลิกภาพ และการทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม ตามลำดับ โดยแนวทางในการพัฒนาสำหรับผู้บริหารคือ 1) กำหนดให้มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในรูปแบบบังคับทุกสถาบัน เพื่อให้นิสิตนักศึกษาได้รับการพัฒนาตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ 2) ให้ความสำคัญในการสนับสนุนงบประมาณจัดโครงการให้เพียงพอต่อการจัดกิจกรรมเพื่อนิสิตนักศึกษา และ 3) ควร

ประชุมปรึกษาร่วมกับอาจารย์ฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา เพื่อหาแนวทางการจัดกิจกรรมในรูปแบบที่ทันสมัยเพื่อจูงใจให้นิสิตนักศึกษาเข้าร่วมโครงการเพื่อพัฒนาตนเอง

เอกธิป สุขวารี (2554) ได้ทำวิจัยเรื่อง ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศสำหรับสถาบันอุดมศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันสภาพที่พึงประสงค์ของระบบประกันคุณภาพภายในสู่ความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา ศึกษาปัจจัยเกื้อหนุนและปัจจัยอุปสรรคของระบบประกันคุณภาพภายในสู่ความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาและพัฒนายุทธศาสตร์การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากสถาบันอุดมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จำนวน 124 แห่ง พบว่าความสำคัญของความต้องการจำเป็น ที่มีค่าสูงที่สุดคือการนำองค์กร ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศสำหรับสถาบันอุดมศึกษาประกอบด้วย 5 ยุทธศาสตร์หลัก ได้แก่ 1. นำองค์กรเชิงรุกอย่างมีธรรมาภิบาล 2. ยกระดับศักยภาพบุคคลากร 3. สร้างสถาบันแห่งการเรียนรู้ 4. ยกระดับคุณภาพและหลักสูตรโดยเน้นผู้เรียนให้มีความรับผิดชอบต่อสังคม และ 5. บริหารความเสี่ยงเพื่อการดำเนินงานที่เป็นเลิศ

Barrie C. (2006) ได้วิจัยเรื่องคุณลักษณะของบัณฑิตในออสเตรเลีย โดยกล่าวถึงคุณภาพบัณฑิต ว่าเป็นผลลัพธ์ของการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ผลการศึกษาพบว่าคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาของมหาวิทยาลัยในออสเตรเลียมีองค์ประกอบ 3 ด้าน ได้แก่ 1. ทักษะ 2. คุณลักษณะเฉพาะบุคคล และ 3. ความรู้

Susan J. Lea, et al, (2010) ได้กล่าวว่าหากจัดการศึกษาในรูปแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลางอย่างแท้จริง นักศึกษาควรได้รับการศึกษาผ่านกระบวนการเรียนการสอนรวมถึงการสร้างบรรยากาศภายในการเรียนรู้ระดับอุดมศึกษา ในปัจจุบันมีความจำเป็นที่มหาวิทยาลัยจะต้องใช้แนวทางการจัดการเรียนรู้ให้นักศึกษา "จากภายในสู่ภายนอก" ซึ่งเป็นนำเอาความรู้ที่มีอยู่ภายใน "รู้" ว่าอะไรดีที่สุดไปสู่ "ภายนอก" ที่ซึ่งมีแนวทางที่ความคาดหวังของลูกค้าเกี่ยวกับการวิจัยและการให้บริการ ผลการวิจัยพบว่าการรับรู้และทัศนคติของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาต่อการเรียนรู้แบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มีการศึกษาสองวิธีโดยใช้วิธีการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ การเก็บข้อมูลกลุ่มแรกจากการสนทนากลุ่มและกลุ่มที่สอบเป็นการตอบแบบสอบถามทางอินเทอร์เน็ต ผลการศึกษาพบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีมุมมองที่เป็นบวกมากในการเรียนรู้แบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง อย่างไรก็ตามนักศึกษาไม่แน่ใจว่าจะได้รับการสนับสนุนทรัพยากรอย่างเพียงพอหรือไม่ ทั้งการสนับสนุนการใช้งานและการบำรุงรักษาอย่างมีประสิทธิภาพ ผลกระทบของการค้นพบเหล่านี้จะกล่าวถึงในส่วนที่เกี่ยวกับการวิจัยและการปฏิบัติทางการศึกษา การจัดกิจกรรมและการจัดการเรียนรู้ รวมถึงการจัดสภาพแวดล้อมที่มหาวิทยาลัยควรจะต้องดำเนินการจัดหาและบริการให้แก่ศึกษาอย่างเพียงพอและเหมาะสม

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยอย่างยั่งยืน ดำเนินการวิจัยโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน (Mix Methods) โดยการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative) และการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative) เพื่อนำมาวิเคราะห์ผลการวิจัย โดยการวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาองค์ประกอบของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยอย่างยั่งยืน ศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยอย่างยั่งยืน และพัฒนากลยุทธ์ในการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยอย่างยั่งยืน ซึ่งในบทนี้จะนำเสนอวิธีดำเนินการวิจัย โดยมีรายละเอียด ดังนี้

3.1 การออกแบบวิจัย

การวิจัยเรื่องกลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยอย่างยั่งยืนครั้งนี้ มีการออกแบบการวิจัย ดังนี้

3.1.1 ประชากร กลุ่มตัวอย่าง ผู้ให้ข้อมูลและแหล่งข้อมูล

3.1.1.1 ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ มหาวิทยาลัยในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในปีการศึกษา 2559 จำนวน 124 แห่ง (ไม่นับรวมวิทยาลัยชุมชน วิทยาลัยหรือสถาบันเอกชนและสถาบันเฉพาะทาง)

3.1.1.2 กลุ่มตัวอย่างของการวิจัย ใช้การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ (Krejcie & Morgan, 1970) โดยประชากรของมหาวิทยาลัย จำนวน 124 แห่ง ได้กลุ่มตัวอย่างไม่น้อยกว่า 94 แห่ง จากนั้นทำการสุ่มรายชื่อมหาวิทยาลัยจากประชากรทั้งหมด เพื่อนำมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ให้ครบทุกประเภทของกลุ่มมหาวิทยาลัยตามจำนวนของกลุ่มตัวอย่างโดยการเทียบบัญญัติไตรยางศ์

3.1.1.3 ผู้ให้ข้อมูล แบ่งเป็น 4 กลุ่มตามวัตถุประสงค์ของเครื่องมือ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ผู้ให้ข้อมูลในการประเมินความเหมาะสมของกรอบแนวคิดคือกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านการบริหารมหาวิทยาลัย การผลิตบัณฑิต การวิจัย และการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยอย่างยั่งยืน จำนวน 5 ท่าน

2. ผู้ให้ข้อมูลในการประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามเพื่อตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหาและพิจารณาความเหมาะสมของแบบสอบถามคือกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านการบริหารมหาวิทยาลัย การผลิตบัณฑิต และการวิจัย รวมถึงการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน จำนวน 5 ท่าน

3. กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย คือกลุ่มผู้บริหารระดับสถาบัน โดยเก็บจากรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ 1 คน ฝ่ายกิจการนิสิต/นักศึกษา 1 คน ผู้บริหารระดับคณะ เก็บจากรองคณบดีฝ่ายวิชาการ 1 คน ฝ่ายกิจการนิสิต/นักศึกษา 1 คน และอาจารย์ผู้สอน 2 คน รวมมหาวิทยาลัยละ 6 คน โดยที่การเก็บข้อมูลในระดับคณะจะเป็นการสุ่มเก็บในคณะสายวิทยาศาสตร์ และสายสังคมศาสตร์ โดยการเก็บข้อมูลแบ่งเป็น 2 ครั้ง คือ 1. ในขั้นทดลองเครื่องมือ ใช้ผู้ตอบแบบสอบถาม 30 คนเพื่อนำมาทดสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย และ 2. ขั้นเก็บแบบสอบถาม มหาวิทยาลัยกลุ่มตัวอย่างจำนวน 94 แห่ง

4. กลุ่มผู้ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์ได้แก่ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านการบริหารมหาวิทยาลัย หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การจัดการกิจกรรมนักศึกษา การจัดทำกลยุทธ์ การวิจัย การพัฒนามนุษย์ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเศรษฐศาสตร์ และการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน

3.1.1.4 แหล่งข้อมูล มี 2 แหล่งคือ 1. จากเอกสารและ Website เช่น หนังสือนโยบายความ งานวิจัย ข่าวสารเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและปัญหา กระบวนการบริหารมหาวิทยาลัย ในด้านการผลิตบัณฑิต แนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ และแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนโดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง 2. จากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการบริหารมหาวิทยาลัย หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การจัดการกิจกรรมนักศึกษา การจัดทำกลยุทธ์ การวิจัย การพัฒนามนุษย์ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเศรษฐศาสตร์ และการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน

3.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามจำนวน 4 ฉบับ คือ 1. แบบประเมินความเหมาะสมของกรอบแนวคิดในการวิจัยของวิทยานิพนธ์ 2. แบบประเมินความตรงของเนื้อหาของแบบสอบถาม 3. แบบสอบถามสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน และ 4. แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน โดยมีกระบวนการในการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

3.1.2.1 **แบบประเมินความเหมาะสมของกรอบแนวคิดในการวิจัยของวิทยานิพนธ์** มีการกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาความสอดคล้อง 3 ระดับคือ เหมาะสม ไม่แน่ใจ และไม่เหมาะสม โดยแบ่งข้อคำถามเป็น 2 เรื่องคือ

1. ความเหมาะสมของกรอบแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารการผลิตบัณฑิต
2. ความเหมาะสมของกรอบแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน โดยใช้แนวคิดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สำคัญที่จะก้าวสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ

3.1.2.2 **แบบประเมินความตรงของเนื้อหาของแบบสอบถาม** เพื่อการตรวจสอบความตรง (Validity) ของเครื่องมือวิจัย ข้อคำถามมี 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้แบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ประกอบด้วย เพศ วุฒิกการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งปัจจุบัน และประเภทของมหาวิทยาลัยที่สังกัด

ตอนที่ 2 แบบประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือในการวิจัยของวิทยานิพนธ์ โดยได้กำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาความสอดคล้อง 3 ระดับคือ เห็นด้วย ไม่แน่ใจ และไม่เห็นด้วย

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน เป็นข้อคำถามปลายเปิดเพื่อสอบถามข้อเสนอแนะด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน และกิจกรรมนักศึกษา

3.1.2.3 **แบบสอบถามสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน** ข้อคำถามมี 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สำหรับผู้บริหาร/อาจารย์ผู้สอน ประกอบด้วย ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้รูปแบบการตรวจสอบรายการ (Checklist) โดยมีข้อคำถามเกี่ยวกับอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม ประสบการณ์การทำงานในมหาวิทยาลัยที่สังกัดปัจจุบัน และระดับการศึกษาที่สอน

ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ

3.1.2.4 **แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน** แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบประเมิน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์หลัก/กลยุทธ์รองการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนโดยใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) และคำถามปลายเปิด

3.1.3 สถิติที่ใช้ในวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการวิจัยสำหรับกรอบแนวคิดในการวิจัยของวิทยานิพนธ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหา ค่าเฉลี่ย และวิเคราะห์เนื้อหา

2. สถิติที่ใช้ในการวิจัยสำหรับแบบประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามในการวิจัยของวิทยานิพนธ์ โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item Objective Congruence: IOC) ตามวิธีของโรวินेलลี (Rovinelli) และ แฮมเบิลตัน (Hambleton) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

3. สถิติที่ใช้ในการวิจัยสำหรับแบบสอบถามเรื่อง กลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน

3.1) ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่และร้อยละ

3.2) สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนโดยการวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์เนื้อหา

3.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของวิธิดำเนินการของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

4. สถิติที่ใช้ในการวิจัยสำหรับแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย และวิเคราะห์เนื้อหา

3.2 ขั้นตอนการวิจัย

กลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ครั้งนี้มีขั้นตอนที่สำคัญตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

3.2.1 ขั้นตอนที่ 1 ศึกษากรอบแนวคิดการบริหารการผลิตบัณฑิตและการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน มีรายละเอียด ดังนี้

3.2.1.1 ผู้ให้ข้อมูล

ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และมีความเชี่ยวชาญด้านการบริหารมหาวิทยาลัย ด้านการผลิตบัณฑิต และด้านการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน จำนวน 5 คนโดยการเลือกแบบเจาะจง

3.2.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบประเมินกรอบแนวคิดการบริหารการผลิตบัณฑิตและการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน

3.2.1.3 การสร้างเครื่องมือ มีขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้า แนวคิดทฤษฎี รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ เกี่ยวกับหลักกระบวนการบริหารมหาวิทยาลัย (university administration process) ในด้านการผลิตบัณฑิต เช่น กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา มาตรฐานด้านการผลิตบัณฑิต ตามคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต ตามกรอบของเกณฑ์มาตรฐานอาเซียน

การบริหารงานวิชาการและกิจการนักศึกษา การบริหารหลักสูตร การเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา อีกทั้งแนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ และแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนโดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง

2. วิเคราะห์เอกสารแล้วนำข้อมูลมาสังเคราะห์ ได้เป็นองค์ประกอบของการบริหารมหาวิทยาลัย กำหนดองค์ประกอบที่มีผลต่อการบริหารการผลิตบัณฑิต โดยการแจกแจงและจัดหมวดหมู่ แล้วสรุปเนื้อหาสาระสำคัญขององค์ประกอบในการผลิตบัณฑิตเพื่อให้เป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์ จากนั้นจึงสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยเพื่อเป็นกรอบในการกำหนดกลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน

3. กำหนดกรอบแนวคิดเป็น 2 ประเด็น คือกรอบแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารการผลิตบัณฑิต และการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน แล้วกำหนดองค์ประกอบย่อย กำหนดนิยามของแต่ละประเด็นหลัก

4. จัดทำร่างแบบประเมินกรอบแนวคิดการบริหารการผลิตบัณฑิตและการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน โดยมี 2 เรื่อง ดังนี้

- (1) ความเหมาะสมของกรอบแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารการผลิตบัณฑิต
- (2) ความเหมาะสมของกรอบแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน โดยใช้แนวคิดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สำคัญที่จะก้าวสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ

5. ตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมิน ตรวจสอบความถูกต้องด้านการใช้ภาษา โดยการนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม แก้ไขปรับปรุงแบบประเมินเพื่อนำไปเก็บข้อมูลจริง

3.2.1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และนำส่งไปยังผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อขอความร่วมมือในการประเมินความเหมาะสมของกรอบแนวคิดการบริหารการผลิตบัณฑิตและการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน

2. นำหนังสือขอความร่วมมือในการประเมินความเหมาะสมของกรอบแนวคิดการบริหารการผลิตบัณฑิตและการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน แนบไปพร้อมกับแบบประเมินความเหมาะสมของกรอบแนวคิดการบริหารการผลิตบัณฑิตและการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน โดยบางส่วนส่งทางไปรษณีย์ และบางส่วนส่งทาง E-mail สำหรับแบบประเมินที่ส่งทางไปรษณีย์ แนบของเปล่าที่ติดดวงตราไปรษณียากรเรียบร้อยแล้วไปด้วย เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิสามารถส่งแบบประเมินกลับคืนมาได้ทันทีที่ประเมินเสร็จ ซึ่งใช้เวลาในการประเมินประมาณ 2 สัปดาห์

3.2.1.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ความเหมาะสมของกรอบแนวคิดการบริหารการผลิตบัณฑิตและการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย วิเคราะห์เนื้อหา และสรุปผลการประเมิน

3.2.2 ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของกลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนโดยวิธีการ มีวิธีการ 2 ขั้นตอนย่อย ดังนี้

ดำเนินการออกแบบประชากร กลุ่มตัวอย่าง ผู้ให้ข้อมูล เครื่องมือ การวิเคราะห์ข้อมูลตามรายละเอียด ดังนี้

3.2.2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ มหาวิทยาลัยในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในปีการศึกษา 2559 จำนวน 124 แห่ง (ไม่นับรวมวิทยาลัยชุมชน วิทยาลัยหรือสถาบันเอกชนและสถาบันเฉพาะทาง) ประกอบด้วย

1. มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐและมหาวิทยาลัยของรัฐ 32 แห่ง
2. มหาวิทยาลัยราชภัฏ 38 แห่ง
3. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล 9 แห่ง
4. มหาวิทยาลัยเอกชน 45 แห่ง

กลุ่มตัวอย่างของการวิจัย ใช้การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ (Krejcie & Morgan, 1970) โดยประชากรของมหาวิทยาลัย จำนวน 124 แห่ง ได้กลุ่มตัวอย่างไม่น้อยกว่า 94 แห่ง จากนั้นทำการสุ่มรายชื่อมหาวิทยาลัยจากประชากรทั้งหมด เพื่อนำมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ให้ครบทุกประเภทของกลุ่มมหาวิทยาลัยตามจำนวนของกลุ่มตัวอย่าง

ที่	กลุ่มมหาวิทยาลัย	จำนวนมหาวิทยาลัย	การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
1	มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐและ มหาวิทยาลัยของรัฐ	32	24
2	มหาวิทยาลัยราชภัฏ	38	29
3	มหาวิทยาลัยราชมงคล	9	7
4	มหาวิทยาลัยเอกชน	45	34
	รวม	124	94

ผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วย รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ 1 คน รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา 1 คน รองคณบดีฝ่ายวิชาการ 1 คน รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา 1 คน อาจารย์ผู้สอน 2 คน รวมมหาวิทยาลัยละ 6 คน

3.2.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวความคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ซึ่งเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

3.2.2.3 การสร้างเครื่องมือ ขั้นตอนในการจัดทำเครื่องมือในการวิจัย มีดังนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์ของแบบสอบถาม โดยออกแบบให้มีสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2. สร้างเครื่องมือในการวิจัย โดยตั้งประเด็นคำถามตามกรอบแนวคิดในการวิจัย จากการ ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างแบบสอบถาม ดังนี้

2.1 ยกร่างข้อคำถามตามกรอบแนวคิดในการวิจัยและตามนิยามศัพท์ โดยนำเสนอโครงสร้างของการสร้างเครื่องมือ ดังแผนภาพที่ 4

การยกร่างข้อคำถามตามกรอบแนวคิดในการวิจัยและตามนิยามศัพท์ในแบบสอบถามสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนสามารถยกตัวอย่างการตั้งคำถามด้านหลักสูตร ที่มีการกำหนดผลการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ เกี่ยวกับผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สำคัญที่จะก้าวสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ 5 ข้อ แล้วเรียบเรียงเป็นข้อคำถามได้ ดังนี้

การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิด การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ อย่างยั่งยืน	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
การดำเนินงานหลักสูตร										
1. หลักสูตรได้กำหนดผลการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ที่จะเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจและความ สามารถเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน โดยใช้แนวคิดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สำคัญที่จะก้าวสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ ในด้านต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด
1) ความรู้พื้นฐานด้านเศรษฐกิจเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ
2) ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ
3) ความตระหนักรู้รอบรู้ในปัญหาทางเศรษฐกิจ
4) ความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล
5) การเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชนท้องถิ่นและชุมชนโลก

ข้อคำถามที่ได้จะมีทั้งสิ้น 3 ด้านคือ ด้านการดำเนินงานด้านหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และกิจกรรมนักศึกษา มีจำนวนข้อคำถามด้านละ 3 ข้อ โดยในข้อแต่ละข้อคำถามมีข้อคำถามย่อย 5 ข้อ รวมในแบบสอบถามทั้งสิ้น 3 ด้านมี 9 ข้อคำถามใหญ่ 45 ข้อคำถามย่อย

2.2 นำข้อคำถามที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหา ภาษา ความครอบคลุมตามกรอบแนวคิดในการวิจัยและตามนิยามศัพท์ และปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

2.3 สร้างแบบสอบถามในการวิจัย จำนวน 1 ฉบับ ประกอบด้วย ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน สำหรับเก็บข้อมูลแบ่งเป็นการเก็บข้อมูลจากผู้บริหารในระดับสถาบันและคณะ และเก็บจากอาจารย์ผู้สอน โดยแบ่งข้อคำถามเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สำหรับผู้บริหาร ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้รูปแบบการตรวจสอบรายการ (Checklist) ประกอบด้วย อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม ประสบการณ์การทำงานตำแหน่งบริหารในมหาวิทยาลัยที่สังกัดปัจจุบัน และระดับการศึกษาที่สอน

ตอนที่ 1 สำหรับอาจารย์ ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้รูปแบบการตรวจสอบรายการ (Checklist) ประกอบด้วย อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม ประสบการณ์การทำงานในมหาวิทยาลัยที่สังกัดปัจจุบัน และระดับการศึกษาที่สอน

ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ

การตรวจสอบความตรง (Validity) ของเครื่องมือวิจัย

1. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาและตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) การใช้ภาษาเพื่อให้แบบสอบถามครอบคลุมและเหมาะสมกับเนื้อหาการวิจัย แล้วนำข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์มาปรับปรุงและพัฒนาแบบสอบถามให้มีความถูกต้องสมบูรณ์

2. นำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหาและพิจารณาความเหมาะสมของแบบสอบถาม โดยกำหนดเกณฑ์การคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิคือเป็นผู้มีความรู้ด้านการบริหารมหาวิทยาลัย การผลิตบัณฑิต การวิจัย และด้านการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน

3. นำผลการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ มาคำนวณหาค่าความตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) โดยการพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item Objective Congruence: IOC) ตามวิธีของโรวินेलลี (Rovinelli) และ แฮมเบิลตัน (Hambleton) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556) ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องที่มีค่าอยู่ระหว่าง -1 ถึง +1
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

เกณฑ์การตัดสินความสอดคล้องของข้อคำถามกับเนื้อหา/ วัตถุประสงค์ ดังนี้

ถ้า $IOC > 0.50$ ถือว่าข้อคำถามนั้นวัดได้สอดคล้องกับเนื้อหา/ วัตถุประสงค์

ถ้า $IOC \leq 0.50$ ถือว่าข้อคำถามนั้นวัดได้ไม่สอดคล้องกับเนื้อหา/

วัตถุประสงค์

4. นำข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิมาปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามและคัดเลือกข้อคำถามที่อยู่ในเกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกข้อคำถามที่เหมาะสม มีความเที่ยงตรงทางเนื้อหาที่ใช้ได้ คือ มีค่าดัชนี IOC รายข้อต้องมีค่ามากกว่า 0.50 ซึ่งจะคัดเลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่าดัชนี IOC รายข้ออยู่ระหว่าง 0.60 – 1.00

5. นำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาอีกครั้งก่อนนำไปทดลองใช้

การตรวจสอบความเที่ยง (Reliability) ของเครื่องมือวิจัย

ดำเนินการโดยการนำแบบสอบถามที่ได้ตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหาไปทดลองใช้กับผู้บริหารมหาวิทยาลัย รองอธิการบดี/รองคณบดี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง รวมทั้งสิ้น 30 คน นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
	S_i^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
	S_t^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ
	n	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถาม

จากการทดลองใช้พบว่ามีความเท่ากับ 0.99 แสดงว่าแบบสอบถามมีความเที่ยง และเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากนั้นนำข้อมูลมาปรับปรุงเพื่อจัดทำเป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

3.2.2.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อขอความร่วมมืออธิการบดีมหาวิทยาลัยในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย
2. นำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยถึงคณะผู้บริหารมหาวิทยาลัยระดับสถาบันและระดับคณะ จำนวน 94 แห่ง แบบสอบถามที่ส่งไปยังมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งมีทั้งหมด 6 ฉบับ เป็นแบบสอบถามสำหรับ รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ จำนวน 1 ฉบับ รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา จำนวน 1 ฉบับ รองคณบดีฝ่ายวิชาการ จำนวน 1 ฉบับ รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา จำนวน 1 ฉบับ อาจารย์ผู้สอน 2 ฉบับ โดยผู้วิจัยใช้การรับส่งทางไปรษณีย์และ E-mail ใช้เวลาประมาณ 3 เดือน

3.2.2.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้รับแบบสอบถามกลับมาแล้วนำมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยได้ทำการแบ่งขั้นตอน เป็น 2 ขั้นตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา เพื่อแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ แล้วสรุปในรูปตารางประกอบคำบรรยาย

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน วิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยวิเคราะห์ภาพรวมและวิเคราะห์แยกสภาพแวดล้อมภายในและวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ซึ่งมีเกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยดังนี้

4.50-5.00	หมายถึง	มีการปฏิบัติจริง/มีสภาพที่พึงประสงค์ในระดับมากที่สุด
3.50-4.49	หมายถึง	มีการปฏิบัติจริง/มีสภาพที่พึงประสงค์ในระดับมาก
2.50-3.49	หมายถึง	มีการปฏิบัติจริง/มีสภาพที่พึงประสงค์ในระดับปานกลาง
1.50-2.49	หมายถึง	มีการปฏิบัติจริง/มีสภาพที่พึงประสงค์ในระดับน้อย
1.00-1.49	หมายถึง	มีการปฏิบัติจริง/มีสภาพที่พึงประสงค์ในระดับน้อยที่สุด

3.2.3 ขั้นตอนที่ 3 พัฒนากลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนมีวิธีการ มี 4 ขั้นตอนย่อย ดังนี้

3.2.3.1 การประเมินความต้องการจำเป็นของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน และสภาพแวดล้อมภายนอก โดยการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึง

ประสงค์ ด้วยการใช้เทคนิคหรือการคำนวณหาค่าดัชนี Modified Priority Need Index ($PNI_{Modified}$) เพื่อระบุความต้องการจำเป็นจากสูตร $PNI_{Modified}$ (สุวิมล ว่องวานิช, 2550) ดังนี้

$$(PNI_{Modified}) = \frac{(I-D)}{D}$$

เมื่อ $PNI_{Modified}$ แทน Modified Priority Need Index
I แทน สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิด

การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน

D แทน สภาพปัจจุบันของการบริหารการผลิตบัณฑิตตาม

แนวคิดการ

พัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน

กำหนดเกณฑ์การพิจารณาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม โดยใช้การอิงเกณฑ์และแปลผลตามเกณฑ์ ดังนี้

1. วิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน โดยนำข้อมูลจากแบบสอบถามมาจัดกลุ่มค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ นำค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ สูงที่สุด ลบด้วยค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ต่ำที่สุด แล้วนำระยะห่างที่ได้มาจัดกลุ่มค่า $PNI_{Modified}$ โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ สูง และกลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ต่ำโดยกำหนดให้ กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ สูง เป็นจุดอ่อน ส่วนกลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ต่ำ เป็นจุดแข็ง

2. วิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก โดยนำข้อมูลจากแบบสอบถามมาจัดกลุ่มค่าดัชนี นำค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ สูงที่สุด ลบด้วยค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ต่ำที่สุด นำระยะห่างที่ได้มาจัดกลุ่มค่า $PNI_{Modified}$ โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ สูง และกลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ต่ำ โดยกำหนดให้กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ สูง เป็นภาวะคุกคาม ส่วนกลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ต่ำ เป็นโอกาส

3.2.3.2 วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม (SWOT Analysis)

โดยนำผลการวิเคราะห์มาจับคู่จุดแข็ง-โอกาส, จุดแข็ง-ภาวะคุกคาม, จุดอ่อน-โอกาส และจุดอ่อน-ภาวะคุกคาม (TOWS Matrix) เพื่อกำหนด (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ฉบับที่ 1 โดยมีวิธีการ ดังนี้

1. จัดทำตารางที่ TOWS Matrix แล้วนำ SWOT ที่วิเคราะห์แล้วมาใส่ในตารางที่เมตริกซ์โดยเรียงค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ของจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภาวะคุกคามจากมากไปหาน้อย

2. ดำเนินการจับคู่ระหว่างสภาพแวดล้อมภายใน กับสภาพแวดล้อมภายนอก
ดังนี้

2.1 จับคู่จุดอ่อน-ภาวะคุกคาม (WT) เพื่อกำหนดกลยุทธ์เชิงป้องกัน (Defensive Strategy) โดยพยายามลดจุดอ่อน หลีกเลี่ยงภาวะคุกคาม และหาแนวทางดำเนินการที่จะทำให้การบริหารมหาวิทยาลัยเกิดปัญหาน้อยที่สุด

2.2 จับคู่จุดอ่อน-โอกาส (WO) เพื่อกำหนดกลยุทธ์การพลิกตัว (Turnaround-Oriented Strategy) โดยแก้ไขจุดอ่อนและนำโอกาสที่เปิดให้มาทำประโยชน์อย่างเต็มที่

2.3 จับคู่จุดแข็ง-ภาวะคุกคาม (ST) เพื่อกำหนดกลยุทธ์ขยายขอบข่ายกิจการ (Diversification Strategy) โดยใช้ประโยชน์จากจุดแข็ง หลีกเลี่ยงภาวะคุกคามและหาแนวทางดำเนินการที่จะทำให้การบริหารมหาวิทยาลัยเกิดปัญหาน้อยที่สุด

2.4 จับคู่จุดแข็ง-โอกาส (SO) เพื่อกำหนดกลยุทธ์เชิงรุก (Aggressive Strategy)

โดยนำจุดแข็งที่มีมาเสริมสร้างและนำโอกาสที่เปิดให้มาทำประโยชน์อย่างเต็มที่

3. นำข้อค้นพบข้างต้นมาเรียบเรียงเป็นร่างกลยุทธ์โดยแบ่งเป็นกลยุทธ์หลัก กลยุทธ์รอง และวิธีการ เสนอให้ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมพิจารณาก่อนส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมและเป็นไปได้ของกลยุทธ์

3.2.3.3 ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน (ฉบับที่ 1) โดยการจัดส่งแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์ให้แก่ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง (Stakeholders) ประเมินเป็นรายบุคคล จำนวน 20 คน ทั้งทางไปรษณีย์และ Email โดยขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อประเมิน (ร่าง) กลยุทธ์ และxonัดวันเก็บแบบประเมินกลับ เมื่อได้ข้อมูลการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้วจึงทำการวิเคราะห์ด้วยความถี่และค่าร้อยละ เพื่อหาความเหมาะสมของกลยุทธ์แต่ละข้อ และนำมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ได้ร่างกลยุทธ์ที่ 2 มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. **ผู้ให้ข้อมูล** ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เกี่ยวข้อง (Stakeholder) เช่น ผู้บริหารมหาวิทยาลัยระดับคณะและสถาบัน ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการจัดการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมนักศึกษา การพัฒนาหลักสูตร การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ จำนวน 20 คน ผู้วิจัยได้เลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. **เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย** คือ แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน

3. **การสร้างเครื่องมือ** การสร้างแบบประเมินกลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของการนำกลยุทธ์ไปใช้ มีดังนี้

(1) กำหนดประเด็นหลักในการสร้างแบบประเมิน

(2) จัดทำร่างแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน (ฉบับที่ 1) มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า มี 5 ระดับ (Rating Scale) มี 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบประเมิน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์หลักและกลยุทธ์รองของกลยุทธ์ โดยใช้แบบประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของวิธีดำเนินการกลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน โดยใช้แบบประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

ทั้งนี้แบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่าใช้เกณฑ์ในการให้คะแนนดังนี้

ความเหมาะสม

ระดับ 5	หมายถึง	มีความเหมาะสมมาก และมีความจำเป็นเร่งด่วนในการนำไปปฏิบัติ
ระดับ 4	หมายถึง	มีความเหมาะสมค่อนข้างมาก ควรนำไปปฏิบัติเพื่อให้เกิดความสำเร็จ
ระดับ 3	หมายถึง	มีความเหมาะสมปานกลาง ปฏิบัติได้ก็ดีปฏิบัติไม่ได้ก็ไม่เกิดความเสียหาย
ระดับ 2	หมายถึง	มีความเหมาะสมค่อนข้างน้อย สามารถนำไปปฏิบัติได้ตามสถานการณ์
ระดับ 1	หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อย อาจไม่คุ้มค่าในการนำไปปฏิบัติ

ความเป็นไปได้

ระดับ 5	หมายถึง	แนวปฏิบัติชัดเจนมาก สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงจนประสบความสำเร็จ
ระดับ 4	หมายถึง	แนวปฏิบัติมีความชัดเจน มีความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติจนประสบความสำเร็จ
ระดับ 3	หมายถึง	แนวปฏิบัติชัดเจนพอสมควรมีความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติจนประสบความสำเร็จในระดับปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	แนวปฏิบัติชัดเจนพอสมควรแต่มีความยากลำบากในการนำไปปฏิบัติ
ระดับ 1	หมายถึง	แนวปฏิบัติไม่ชัดเจน เมื่อนำไปปฏิบัติอาจไม่ประสบความสำเร็จ

(3) ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบประเมิน โดยขอความคิดเห็นจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ปรับปรุงแก้ไขแบบประเมินตามข้อเสนอแนะและนำไปเก็บรวบรวมข้อมูล

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

(1) ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อขอความร่วมมือผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) เป็นรายบุคคล เพื่อในการตรวจสอบ ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน (ฉบับที่ 1)

(2) นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พร้อมแบบประเมิน (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ให้ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำกลยุทธ์ไปใช้ โดยการจัดส่งแบบประเมินด้วยตนเองทางไปรษณีย์ และ E-mail ใช้เวลาประมาณ 2 สัปดาห์

5. การวิเคราะห์ข้อมูล การตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ โดยใช้ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์เนื้อหา มีเกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้

ค่าเฉลี่ยคะแนน	4.50-5.00	หมายถึง	มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยคะแนน	3.50-4.49	หมายถึง	มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในระดับ มาก
ค่าเฉลี่ยคะแนน	2.50-3.49	หมายถึง	มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในระดับ ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยคะแนน	1.50-2.49	หมายถึง	มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในระดับ น้อย
ค่าเฉลี่ยคะแนน	1.00-1.49	หมายถึง	มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในระดับ น้อยที่สุด

(3) ปรับปรุงกลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิแล้วพัฒนาเป็นกลยุทธ์ ฉบับที่ 2

(4) พบที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อปรึกษาด้านความถูกต้องและเหมาะสมของ (ร่าง) กลยุทธ์ฉบับที่ 2 ก่อนที่จะนำไปจัดประชุมระดมความคิดเห็น (Focus Group)

3.2.3.4 ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ฉบับที่ 2 มีรายละเอียดการดำเนินการ ดังนี้

1. ผู้ให้ข้อมูลและขั้นตอนประชุมกลุ่ม (Focus Group)

(1) เชิญผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เกี่ยวข้อง (Stakeholders) (จากในข้อ 3.2.3.3) ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ด้านการบริหารมหาวิทยาลัยระดับคณะและสถาบัน ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการจัดการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมนักศึกษา การพัฒนากลยุทธ์ การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 14 คนมาร่วมสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

(2) นำเสนอกกลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนฉบับที่ 2 ต่อที่ประชุมระดมความเห็น

(3) เปิดเวทีให้ผู้ทรงคุณวุฒิแสดงความคิดเห็นเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนฉบับที่ 2

3. การสร้างเครื่องมือ

(1) กำหนดประเด็นหลักในการสร้างแบบประเมิน

(2) จัดทำร่างแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนฉบับที่ 2

(3) ตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมิน ตรวจสอบความถูกต้องด้านการใช้ภาษาและความตรงของข้อความตามวัตถุประสงค์ โดยการนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ที่ปรึกษา ร่วม และผู้ทรงคุณวุฒิ

(4) แก้ไขปรับปรุงแบบประเมินเพื่อนำไปใช้จริง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

(1) ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อขอความร่วมมือผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา (Stakeholders) เป็นรายบุคคล เพื่อในการตรวจสอบ ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนฉบับที่ 2

(2) นำหนังสือขอความร่วมมือในการตรวจสอบ ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนฉบับที่ 2 จากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แนบไปพร้อมแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนา

เศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนฉบับที่ 2 โดยส่งทาง E-mail และนำส่งด้วยตนเอง กำหนดเวลาประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนฉบับที่ 2 ประมาณ 2 สัปดาห์ และส่งคืนแบบประเมินในวันประชุมกลุ่ม

5. การวิเคราะห์ข้อมูล โดยวิเคราะห์ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนฉบับที่ 2 ด้วยการ วิเคราะห์ข้อมูล โดยหาค่าความถี่ ร้อยละ และวิเคราะห์เนื้อหา

6. ปรับปรุงและนำเสนอกลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนฉบับที่ 2

(1) ปรับปรุง (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนฉบับที่ 2 ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา (Stakeholders) จากการประชุมกลุ่ม

(2) นำเสนอ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนกับอาจารย์ที่ปรึกษา และอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ปรับปรุงแก้ไข

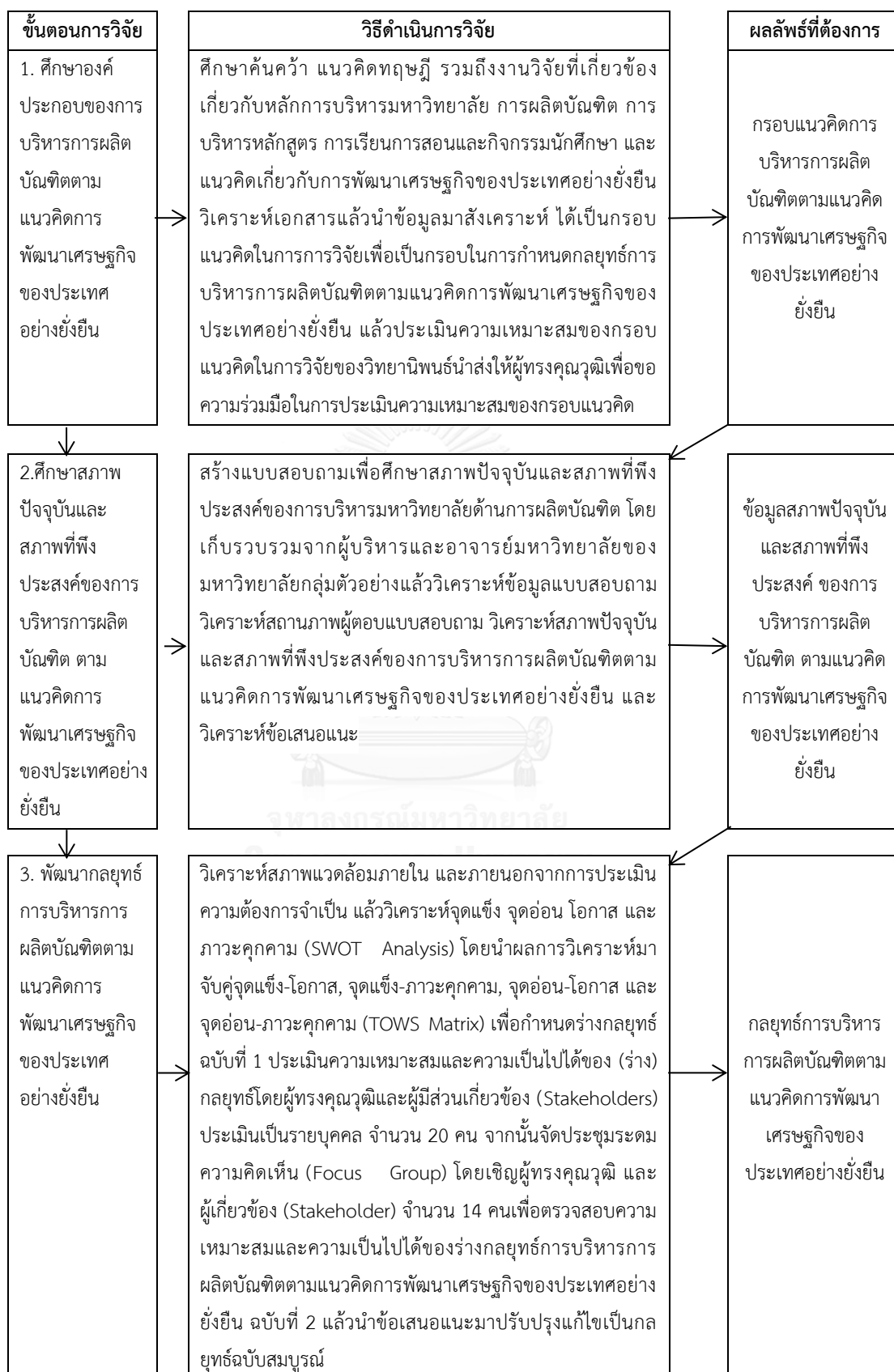
(3) นำเสนอกลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนฉบับที่ 2 ฉบับสมบูรณ์

จากข้างต้น สามารถอธิบายขั้นตอนการดำเนินการวิจัย โดยแสดงในตารางที่

4 ดังนี้

ตารางที่ 4 รายละเอียดขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการนำเสนอกลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ดำเนินการวิจัยโดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการใช้แบบสอบถามเพื่อสอบถามความคิดเห็นของคณะผู้บริหารมหาวิทยาลัยทั้งระดับคณะและสถาบัน รวมถึงอาจารย์ผู้สอน โดยใช้ประชากร คือรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา รองคณบดีฝ่ายวิชาการ และฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา และอาจารย์ซึ่งสังกัดคณะวิชาสายวิทยาศาสตร์และสายสังคมศาสตร์ประเภทละ 1 ท่านจากมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล และมหาวิทยาลัยเอกชนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในปีการศึกษา 2559 จำนวน 124 แห่ง โดยการ นำมาวิเคราะห์ข้อมูล ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล ได้นำเสนอในรูปแบบการบรรยายและตารางประกอบความเรียงประกอบด้วย ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์เนื้อหาและนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังต่อไปนี้

4.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

4.1.1 กรอบแนวคิดการวิจัยด้านการบริหารการผลิตบัณฑิต

4.1.2 กรอบแนวคิดด้านการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน

4.2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน

4.2.1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.2.2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน

4.2.3 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก

4.3 กลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน

4.3.1 ความต้องการจำเป็นของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน

4.3.2 จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ภาวะคุกคามของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน

4.3.3 (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวความคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ฉบับที่ 1

4.3.4 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวความคิดการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน ฉบับที่ 1

4.3.5 (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวความคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ฉบับที่ 2

4.3.6 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวความคิดการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน ฉบับที่ 2

4.3.7 กลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวความคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนที่มีความเหมาะสมและเป็นไปได้

4.1 กรอบแนวความคิดวิจัย

เมื่อได้ศึกษากรอบแนวคิดจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้ว ได้มีการสังเคราะห์แนวคิดสรุปเป็นตัวแปรในด้านต่าง ๆ และประเมินความเหมาะสมของกรอบแนวคิดในการวิจัยโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งมีความเชี่ยวชาญด้านการบริหารมหาวิทยาลัย การจัดทำหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมนักศึกษาและการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน จำนวน 5 ท่าน ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลกรอบแนวคิดการวิจัย สรุปเป็น 2 ตาราง คือ ตารางที่ 5 ผลการประเมินกรอบแนวคิดการวิจัยด้านการบริหารการผลิตบัณฑิต และตารางที่ 6 ผลการประเมินกรอบแนวคิดด้านการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน มีรายละเอียดดังนี้

4.1.1 ผลการประเมินกรอบแนวคิดการวิจัยด้านการบริหารการผลิตบัณฑิต

โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลกรอบแนวคิดการวิจัย แสดงไว้ในตารางที่ 5 ดังนี้

ตารางที่ 5 ผลการประเมินกรอบแนวคิดการวิจัยด้านการบริหารการผลิตบัณฑิต

การบริหารการผลิตบัณฑิต	ความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิ (n = 5)		
	เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม
1. หลักสูตร			
1. การกำหนดผลการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ (Identify Desired Result)	4	1	0
2. การกำหนดหลักฐานแสดงผลการเรียนรู้ (Determine Acceptable Evidence of Learning)	4	1	0
3. การออกแบบการสอนและการจัด ประสบการณ์การเรียนรู้ (Design Learning Experiences and Instruction)	4	1	0
2. การจัดการเรียนการสอน			
1. การกำหนดผลการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ (Identify Desired Result)	5	0	0
2. การกำหนดหลักฐานแสดงผลการเรียนรู้ (Determine Acceptable Evidence of Learning)	5	0	0
3. การออกแบบการสอนและการจัด ประสบการณ์การเรียนรู้ (Design Learning Experiences and Instruction)	5	0	0
3. กิจกรรมนักศึกษา			
1. การกำหนดผลการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ (Identify Desired Result)	5	0	0
2. การกำหนดหลักฐานแสดงผลการเรียนรู้ (Determine Acceptable Evidence of Learning)	5	0	0
3. การออกแบบการสอนและการจัด ประสบการณ์การเรียนรู้ (Design Learning Experiences and Instruction)	5	0	0

จากตารางที่ 5 กรอบแนวคิดการบริหารการผลิตบัณฑิต ประกอบด้วย 1. หลักสูตร 2. การจัดการเรียนการสอน 3. กิจกรรมนักศึกษา โดยทั้ง 3 องค์ประกอบนี้ใช้หลักการจัดการเรียนการสอนตามผลการเรียนรู้ Backward Design ของ Wiggan & McTighe ซึ่งมี 3 ขั้นตอนคือ 1) การกำหนดผลการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ (Identify Desired Result) 2) การกำหนดหลักฐานแสดงผลการเรียนรู้ (Determine Acceptable Evidence of Learning) และ 3) การออกแบบการสอนและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ (Design Learning Experiences and Instruction) ความเหมาะสมของกรอบแนวคิดในภาพรวมส่วนใหญ่เห็นว่ามีเหมาะสม มีด้านหลักสูตรเพียงด้านเดียว ที่มีผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็นที่ไม่แน่ใจ 1 ท่าน เมื่อพิจารณารายด้าน ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่เห็นว่ามีเหมาะสม ส่วนด้านการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษาเห็นด้วยทุกท่าน

4.1.2 ผลการประเมินกรอบแนวคิดการวิจัยด้านการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน

โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลกรอบแนวคิดการวิจัย แสดงไว้ในตารางที่ 6 ดังนี้

ตารางที่ 6 ผลการประเมินกรอบแนวคิดด้านการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน

การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน	ความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิ (n = 5)		
	เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม
1. มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ	5	0	0
2. มีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ	4	1	0
3. มีความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ	5	0	0
4. สามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล	4	1	0
5. เป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก	4	1	0

จากตารางที่ 6 กรอบแนวคิดด้านการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ประกอบด้วย ด้านที่ 1 มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ ด้านที่ 2 มีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ ด้านที่ 3 มีความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ ด้านที่ 4 สามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล ด้านที่ 5 เป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก ผู้เชี่ยวชาญทุกคนเห็นว่าด้านที่ 1 และ 3 ความเหมาะสม ส่วนด้านที่ 2, 4 และ 5 มีผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็นว่าไม่แน่ใจ 1 ท่าน

จากกรอบแนวคิดที่ 4.1.1 และ 4.1.2 ข้างต้น ได้นำไปสร้างเครื่องมือ (แบบสอบถาม) เพื่อใช้ในการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ หาค่าความต้องการจำเป็น และพัฒนากลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนในขั้นตอนต่อไป

4.2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน

4.2.1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 224 ฉบับ จาก 76 มหาวิทยาลัยของกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 94 มหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 80.85 โดยจำแนกเป็นกลุ่มประเภทมหาวิทยาลัย และจำแนกกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามตามอายุ ประสบการณ์ในการทำงาน และระดับการศึกษาที่สอน มีรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 7 ข้อมูลกลุ่มตัวอย่างมหาวิทยาลัย (จำนวนและร้อยละของแบบสอบถามที่ส่งและได้รับคืนของกลุ่มตัวอย่างของมหาวิทยาลัย สังกัดคณะกรรมการการอุดมศึกษา ปีการศึกษา 2559)

ที่	กลุ่มมหาวิทยาลัย	จำนวนมหาวิทยาลัยที่ส่งแบบสอบถาม	จำนวนมหาวิทยาลัยที่ส่งแบบสอบถามกลับ	คิดเป็นร้อยละ
1	มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐและมหาวิทยาลัยของรัฐ	24	21	87.50
2	มหาวิทยาลัยราชภัฏ	29	26	89.66
3	มหาวิทยาลัยราชวมงคล	7	5	71.43
4	มหาวิทยาลัยเอกชน	34	24	70.59
	รวม	94	76	80.85

จากตารางที่ 7 พบว่า จำนวนและร้อยละของแบบสอบถามที่ได้รับคืนของกลุ่มตัวอย่าง มหาวิทยาลัยทั้งสิ้น 76 แห่งจากทั้งหมด 94 แห่ง โดยรวมคิดเป็นร้อยละ 80.85 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด เมื่อจำแนกตามกลุ่มมหาวิทยาลัยพบว่ากลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ ส่งแบบสอบถามกลับมา มากที่สุด (ร้อยละ 89.66) รองลงมาคือกลุ่มมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐและมหาวิทยาลัยของรัฐ (ร้อยละ 87.50) และกลุ่มมหาวิทยาลัยราชชมงคล (ร้อยละ 71.43) ตามลำดับ

ตารางที่ 8 สถานภาพของกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบ แบบสอบถาม		รอง อธิการบดี N = 62	รองคณบดี N = 60	อาจารย์ N = 102	รวม (N= 224)	
					จำนวน	ร้อยละ
ข้อมูลพื้นฐาน						
อายุ	น้อยกว่า 30 ปี	0	12	9	21	9.38
	30 - 40 ปี	9	20	47	76	33.93
	41 - 50 ปี	17	15	28	60	26.79
	51 - 60 ปี	28	13	18	59	26.34
	มากกว่า 60 ปี	8	0	0	8	3.57
ประสบการณ์ ทำงาน	กลุ่มผู้บริหาร (รองอธิการบดี/รองคณบดี)					
	น้อยกว่า 1 ปี	3	7	-	10	4.46
	1 - 4 ปี	17	23	-	40	17.86
	5 - 8 ปี	14	21	-	35	15.63
	มากกว่า 8 ปี	28	9	-	37	16.52
	รวม	62 (ร้อยละ 27.68)	60 (ร้อยละ 24.59)	-	122	54.46
	กลุ่มอาจารย์					
	น้อยกว่า 5 ปี	-	-	12	12	5.36
	5 - 10 ปี	-	-	32	32	14.29
	11 - 15 ปี	-	-	25	25	11.16
	มากกว่า 15 ปี	-	-	33	33	14.73

ผู้ตอบ แบบสอบถาม		รอง อธิการบดี N = 62	รองคณบดี N = 60	อาจารย์ N = 102	รวม (N= 224)	
					จำนวน	ร้อยละ
ข้อมูลพื้นฐาน						
	รวม	-	-	102	102	45.54
ระดับ การศึกษา ที่สอน	ปริญญาตรี	26	34	47	107	47.77
	ปริญญาโท	22	25	24	71	31.70
	ปริญญาเอก	21	11	14	46	20.54

จากตารางที่ 8 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นกลุ่มผู้บริหาร (รองอธิการบดี/รองคณบดี) (ร้อยละ 54.46) รองลงมาคือกลุ่มอาจารย์ตามลำดับ ผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุระหว่าง 30 - 40 ปี มากที่สุด สำหรับกลุ่มผู้บริหารส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงาน 1 - 4 ปี (ร้อยละ 17.86) รองลงมาคือ มีประสบการณ์ในการทำงาน 9 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 16.52) ส่วนกลุ่มอาจารย์มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 15 ปีมากที่สุด (ร้อยละ 14.73) เมื่อพิจารณาระดับการศึกษาที่สอน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สอนในระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 47.77) สอนระดับปริญญาโท (ร้อยละ 31.70) และสอนระดับปริญญาเอก (ร้อยละ 20.54) ตามลำดับ

4.2.2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนในภาพรวม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบความเรียง นำเสนอการวิเคราะห์ในระดับภาพรวม มีรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

4.2.2.1 สภาพแวดล้อมภายในของสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารการผลิตบัณฑิต โดยภาพรวม โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 9 ดังนี้

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในของสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารการผลิตบัณฑิต ภาพรวม

การบริหารการผลิตบัณฑิต	สภาพปัจจุบัน				สภาพที่พึงประสงค์			
	\bar{X}	S.D.	แปลความ	ลำดับ	\bar{X}	S.D.	แปลความ	ลำดับ
1. หลักสูตร	2.76	0.72	ปานกลาง	3	4.22	0.70	มาก	2
2. การจัดการเรียนการสอน	2.85	0.77	ปานกลาง	1	4.21	0.67	มาก	3
3. กิจกรรมนักศึกษา	2.81	0.78	ปานกลาง	2	4.26	0.69	มาก	1
เฉลี่ย	2.81	0.76	ปานกลาง		4.23	0.68	มาก	

จากตารางที่ 9 พบว่าสภาพปัจจุบันของการบริหารการผลิตบัณฑิต โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.81$, S.D. = 0.76) สภาพปัจจุบันที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 2.85$, S.D. = 0.77) รองลงมาด้านกิจกรรมนักศึกษา ($\bar{X} = 2.81$, S.D. = 0.78) และสภาพปัจจุบันที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือด้านหลักสูตร ($\bar{X} = 2.76$, S.D. = 0.72)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารการผลิตบัณฑิตโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.68) สภาพที่พึงประสงค์ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านกิจกรรมนักศึกษา ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.69) รองลงมาคือด้านหลักสูตร ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.70) สภาพที่พึงประสงค์ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือด้านการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.67)

4.2.2.2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนตามองค์ประกอบรายด้าน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารการผลิตบัณฑิต นำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบความเรียง นำเสนอการวิเคราะห์องค์ประกอบรายด้าน มีรายละเอียดดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 สภาพแวดล้อมภายในของสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารการผลิตบัณฑิต ตามองค์ประกอบรายด้าน

การบริหารการผลิตบัณฑิต	สภาพปัจจุบัน				สภาพที่พึงประสงค์			
	\bar{X}	S.D.	แปลความ	ลำดับ	\bar{X}	S.D.	แปลความ	ลำดับ
1. หลักสูตร	2.76	0.72	ปานกลาง	3	4.22	0.70	มาก	2
1. กำหนดผลการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ (Identify Desired Result)	2.77	0.81	ปานกลาง	2	4.25	0.71	มาก	1
2. กำหนดหลักฐานแสดงผลการเรียนรู้ (Determine Acceptable Evidence of Learning)	2.69	0.81	ปานกลาง	3	4.23	0.77	มาก	2
3. ออกแบบการสอนและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ (Design Learning Experiences and Instruction)	2.83	0.77	ปานกลาง	1	4.19	0.74	มาก	3
2. การจัดการเรียนการสอน	2.85	0.77	ปานกลาง	1	4.21	0.67	มาก	3
1. กำหนดผลการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ (Identify Desired Result)	2.95	0.84	ปานกลาง	1	4.28	0.69	มาก	1
2. กำหนดหลักฐานแสดงผลการเรียนรู้ (Determine Acceptable Evidence of Learning)	2.71	0.86	ปานกลาง	3	4.16	0.79	มาก	3
3. ออกแบบการสอนและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ (Design Learning Experiences and Instruction)	2.86	0.84	ปานกลาง	2	4.19	0.72	มาก	2
3. กิจกรรมนักศึกษา	2.81	0.78	ปานกลาง	2	4.26	0.69	มาก	1
1. กำหนดผลการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ (Identify Desired Result)	2.87	0.85	ปานกลาง	1	4.27	0.76	มาก	1
2. กำหนดหลักฐานแสดงผลการเรียนรู้ (Determine Acceptable Evidence of Learning)	2.73	0.84	ปานกลาง	3	4.25	0.73	มาก	3

การบริหารการผลิตบัณฑิต	สภาพปัจจุบัน				สภาพที่พึงประสงค์			
	X	S.D.	แปลความ	ลำดับ	X	S.D.	แปลความ	ลำดับ
3. ออกแบบการสอนและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ (Design Learning Experiences and Instruction)	2.85	0.82	ปานกลาง	2	4.26	0.71	มาก	2
เฉลี่ย	2.81	0.76	ปานกลาง		4.23	0.68	มาก	

จากตารางที่ 10 พบว่าสภาพปัจจุบันขององค์ประกอบการบริหารการผลิตบัณฑิต จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.81$, S.D. = 0.76) เมื่อจำแนกตามองค์ประกอบรายด้าน สภาพปัจจุบันที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 2.85$, S.D. = 0.77) โดยองค์ประกอบที่ 1 การกำหนดผลการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ (Identify Desired Result) มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ($\bar{X} = 2.95$, S.D. = 0.84) ส่วนองค์ประกอบที่ 2 การกำหนดหลักฐานแสดงผลการเรียนรู้ (Determine Acceptable Evidence of Learning) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ($\bar{X} = 2.71$, S.D. = 0.86) สภาพปัจจุบันที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมาคือด้านกิจกรรมนักศึกษา ($\bar{X} = 2.81$, S.D. = 0.78) โดยองค์ประกอบที่ 1 การกำหนดผลการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ (Identify Desired Result) มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ($\bar{X} = 2.87$, S.D. = 0.85) ส่วนองค์ประกอบที่ 2 การกำหนดหลักฐานแสดงผลการเรียนรู้ (Determine Acceptable Evidence of Learning) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ($\bar{X} = 2.73$, S.D. = 0.84) และสภาพปัจจุบันที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือด้านหลักสูตร ($\bar{X} = 2.76$, S.D. = 0.72) โดยองค์ประกอบที่ 3 การออกแบบการสอนและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ (Design Learning Experiences and Instruction) มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ($\bar{X} = 2.83$, S.D. = 0.77) ส่วนองค์ประกอบที่ 2 การกำหนดหลักฐานแสดงผลการเรียนรู้ (Determine Acceptable Evidence of Learning) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ($\bar{X} = 2.69$, S.D. = 0.81)

สภาพที่พึงประสงค์ขององค์ประกอบการบริหารการผลิตบัณฑิต โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.68) เมื่อจำแนกตามองค์ประกอบรายด้าน สภาพที่พึงประสงค์ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านกิจกรรมนักศึกษา ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.69) โดยองค์ประกอบที่ 1 การกำหนดผลการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ (Identify Desired Result) มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.76) ส่วนองค์ประกอบที่ 2 การกำหนดหลักฐานแสดงผลการเรียนรู้ (Determine Acceptable Evidence of Learning) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.73) รองลงมาคือด้านหลักสูตร ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.70) โดยองค์ประกอบที่ 1 การกำหนดผลการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ (Identify Desired Result) มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.71) ส่วนองค์ประกอบที่ 3 การออกแบบการสอน

และการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ (Design Learning Experiences and Instruction) มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.74) และสภาพที่พึงประสงค์ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือด้านการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.67) โดยองค์ประกอบที่ 1 การกำหนดผลการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ (Identify Desired Result) มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.69) ส่วนองค์ประกอบที่ 2 การกำหนดหลักฐานแสดงผลการเรียนรู้ (Determine Acceptable Evidence of Learning) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.79)

4.2.2.3 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ในภาพรวม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารการผลิตบัณฑิต นำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบความเรียง นำเสนอการวิเคราะห์องค์ประกอบรายด้าน มีรายละเอียดดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ในภาพรวม

การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน	สภาพปัจจุบัน				สภาพที่พึงประสงค์			
	\bar{X}	S.D.	แปลความ	ลำดับ	\bar{X}	S.D.	แปลความ	ลำดับ
1. หลักสูตร	2.76	0.72	ปานกลาง	3	4.22	0.70	มาก	2
1. ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ	2.78	0.90	ปานกลาง	2	4.20	0.78	มาก	3
2. ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ	2.68	0.89	ปานกลาง	5	4.18	0.79	มาก	5
3. ความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ	2.71	0.91	ปานกลาง	4	4.19	0.80	มาก	4
4. สามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล	2.76	0.90	ปานกลาง	3	4.21	0.82	มาก	2
5. เป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก	2.89	0.88	ปานกลาง	1	4.30	0.78	มาก	1

การบริหารการผลิตบัณฑิตตาม แนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของ ประเทศไทยอย่างยั่งยืน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{X}	S.D.	แปลความ ลำดับ	\bar{X}	S.D.	แปลความ ลำดับ
2. การจัดการเรียนการสอน	2.85	0.77	ปานกลาง 1	4.21	0.67	มาก 3
1. ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการ และความหมายของเศรษฐกิจ	2.85	0.94	ปานกลาง 2	4.20	0.78	มาก 3
2. ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบ เศรษฐกิจ	2.84	0.94	ปานกลาง 3	4.18	0.80	มาก 4
3. ความตระหนักอย่างรอบรู้เกี่ยวกับ ประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ	2.82	0.94	ปานกลาง 5	4.16	0.78	มาก 5
4. สามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยง ของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับ ทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล	2.83	0.92	ปานกลาง 4	4.21	0.76	มาก 2
5. เป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อ เศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชน โลก	2.86	0.89	ปานกลาง 1	4.28	0.76	มาก 1
3. กิจกรรมนักศึกษา	2.82	0.78	ปานกลาง 2	4.26	0.69	มาก 1
1. ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการ และความหมายของเศรษฐกิจ	2.86	0.91	ปานกลาง 1	4.25	0.80	มาก 3
2. ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบ เศรษฐกิจ	2.81	0.92	ปานกลาง 3	4.23	0.81	มาก 4
3. ความตระหนักอย่างรอบรู้เกี่ยวกับ ประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ	2.78	0.95	ปานกลาง 4	4.22	0.79	มาก 5
4. สามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยง ของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับ ทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล	2.76	0.91	ปานกลาง 5	4.26	0.79	มาก 2
5. เป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อ เศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชน โลก	2.85	0.89	ปานกลาง 2	4.34	0.74	มาก 1
เฉลี่ย	2.81	0.76	ปานกลาง	4.23	0.68	ปานกลาง

จากตารางที่ 11 พบว่าสภาพปัจจุบันของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยอย่างยั่งยืน ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.81$, S.D. = 0.76) สภาพปัจจุบันที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 2.85$, S.D. = 0.77) โดยความ

เป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลกมีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ($\bar{X} = 2.869$, S.D. = 0.89) ส่วนความตระหนกอย่างรอบรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ($\bar{X} = 2.83$, S.D. = 0.94) รองลงมาคือด้านกิจกรรมนักศึกษา ($\bar{X} = 2.81$, S.D. = 0.78) โดยความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ($\bar{X} = 2.86$, S.D. = 0.91) ส่วนสามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคลมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ($\bar{X} = 2.85$, S.D. = 0.89) และสภาพปัจจุบันที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือด้านหลักสูตร ($\bar{X} = 2.76$, S.D. = 0.72) โดยความเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ($\bar{X} = 2.89$, S.D. = 0.88) ส่วนความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ($\bar{X} = 2.68$, S.D. = 0.89)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.68) สภาพที่พึงประสงค์ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านกิจกรรมนักศึกษา ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.69) โดยด้านความเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = 0.74) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือความตระหนกอย่างรอบรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.79) รองลงมาคือด้านหลักสูตร ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.70) โดยด้านความเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.78) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.79) สภาพที่พึงประสงค์ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือด้านการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.67) โดยด้านความเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.76) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือความตระหนกอย่างรอบรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.78)

4.2.2.4 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของหลักสูตรที่ได้กำหนดผลการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ในตารางที่ 12 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 12 การกำหนดผลการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ของหลักสูตรในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและความสามารถด้านการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน

หลักสูตรที่มีการกำหนดผลการเรียนรู้ที่พึงประสงค์	สภาพปัจจุบัน				สภาพที่พึงประสงค์			
	\bar{X}	S.D.	แปลความ	ลำดับ	\bar{X}	S.D.	แปลความ	ลำดับ
1. มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ	2.82	0.93	ปานกลาง	2	4.25	0.76	มาก	2
2. มีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ	2.68	0.88	ปานกลาง	5	4.23	0.79	มาก	4
	2.71	0.94	ปานกลาง	4	4.24	0.82	มาก	3
3. มีความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ	2.75	0.95	ปานกลาง	3	4.22	0.83	มาก	5
4. สามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล	2.87	0.92	ปานกลาง	1	4.34	0.73	มาก	1
5. เป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก								
เฉลี่ย	2.77	0.81	ปานกลาง		4.22	0.70	มาก	

จากตารางที่ 12 พบว่าสภาพปัจจุบันของหลักสูตรที่ได้กำหนดผลการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ในการเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจและความสามารถเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.77$, S.D. = 0.81) โดยสภาพปัจจุบันที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านที่ 5 การเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชนท้องถิ่น และชุมชนโลก ($\bar{X} = 2.87$, S.D. = 0.92) รองลงมาคือด้านที่ 1 การมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 2.82$, S.D. = 0.93) ส่วนสภาพปัจจุบันที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือด้านที่ 2 การมีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 2.68$, S.D. = 0.88)

สภาพที่พึงประสงค์ของหลักสูตรที่ได้กำหนดผลการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ในการเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจและความสามารถเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.70) โดยสภาพที่พึงประสงค์ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านที่ 5 การเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชนท้องถิ่น และชุมชนโลก ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = 0.73) รองลงมาคือด้านที่ 1 การมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและ

ความหมายของเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.76) ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือด้านที่ 4 ความสามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.83)

4.2.2.5 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของหลักสูตรที่ได้กำหนดหลักฐานเชิงประจักษ์ในการแสดงผลการเรียนรู้ นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ในตารางที่ 13 โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 13 การกำหนดหลักฐานเชิงประจักษ์ของหลักสูตรในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและความสามารถด้านการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน

หลักสูตรที่มีการกำหนดหลักฐานเชิงประจักษ์ในการแสดงผลการเรียนรู้	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{X}	S.D.	แปลความ ลำดับ	\bar{X}	S.D.	แปลความ ลำดับ
1. มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ	2.67	0.93	ปานกลาง 2	4.22	0.82	มาก 2
2. มีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ	2.63	0.94	ปานกลาง 5	4.22	0.79	มาก 3
	2.648	0.92	ปานกลาง 4	4.18	0.81	มาก 5
3. มีความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ	2.65	0.88	ปานกลาง 3	4.21	0.84	มาก 4
4. สามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล	2.87	0.87	ปานกลาง 1	4.30	0.81	มาก 1
เฉลี่ย	2.69	0.81	ปานกลาง	4.23	0.77	มาก

จากตารางที่ 13 พบว่าสภาพปัจจุบันของหลักสูตรที่ได้กำหนดหลักฐานเชิงประจักษ์ในการแสดงผลการเรียนรู้เพื่อการเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจและความสามารถเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.69$, S.D. = 0.81) โดยสภาพปัจจุบันที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านที่ 5 การเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก ($\bar{X} = 2.87$, S.D. = 0.87) รองลงมาคือด้านที่ 1 การมี

ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 2.67$, S.D. = 0.93) ส่วนสภาพปัจจุบันที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือด้านที่ 2 การมีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 2.63$, S.D. = 0.94)

สภาพที่พึงประสงค์ของหลักสูตรที่ได้กำหนดหลักฐานเชิงประจักษ์ในการแสดงผลการเรียนรู้เพื่อการเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจและความสามารถเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.77) โดยสภาพที่พึงประสงค์ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านที่ 5 การเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชนท้องถิ่น และชุมชนโลก ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.81) รองลงมาคือด้านที่ 1 การมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.82) ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือด้านที่ 3 การมีความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.81)

4.2.2.6 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของหลักสูตรที่มีการออกแบบการสอนและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ในตารางที่ 14 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 14 การออกแบบการสอนและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของหลักสูตรในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและความสามารถด้านการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน

หลักสูตรที่มีการออกแบบการสอนและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์	
	\bar{X}	S.D. แปลความ ลำดับ	\bar{X}	S.D. แปลความ ลำดับ
1. มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ	2.85	0.84 ปานกลาง 3	4.18	0.76 มาก 4
2. มีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ	2.73	0.85 ปานกลาง 5	4.15	0.81 มาก 5
	2.78	0.87 ปานกลาง 4	4.19	0.79 มาก 3
3. มีความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ	2.87	0.87 ปานกลาง 2	4.20	0.79 มาก 2
4. สามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล	2.93	0.85 ปานกลาง 1	4.25	0.81 มาก 1
5. เป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก				
เฉลี่ย	2.83	0.77 ปานกลาง	4.193	0.74 มาก

จากตารางที่ 14 พบว่าสภาพปัจจุบันของหลักสูตรที่ได้ออกแบบการสอนและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในการเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจและความสามารถเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.83$, S.D. = 0.77) โดยสภาพปัจจุบันที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านที่ 5 การเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก ($\bar{X} = 2.93$, S.D. = 0.85) รองลงมาคือด้านที่ 4 ความสามารถในการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล ($\bar{X} = 2.87$, S.D. = 0.87) ส่วนสภาพปัจจุบันที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือด้านที่ 2 การมีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 2.73$, S.D. = 0.85)

สภาพที่พึงประสงค์ของหลักสูตรที่ได้ออกแบบการสอนและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในการเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจและความสามารถเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.77) โดยสภาพที่พึงประสงค์ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านที่ 5 การเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.81) รองลงมาคือด้านที่ 4 ความสามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.79) ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือด้านที่ 2 มีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.81)

4.2.2.7 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการจัดการเรียนการสอนที่มีการกำหนดผลการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ในตารางที่ 15 โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 15 การกำหนดผลการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ของการจัดการเรียนการสอนในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและความสามารถด้านการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน

การจัดการเรียนการสอนที่มีการกำหนดผลการเรียนรู้ที่พึงประสงค์	สภาพปัจจุบัน				สภาพที่พึงประสงค์			
	\bar{X}	S.D.	แปลความ	ลำดับ	\bar{X}	S.D.	แปลความ	ลำดับ
1. มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ	2.96	0.95	ปานกลาง	1	4.26	0.76	มาก	3
2. มีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ	2.95	0.94	ปานกลาง	2	4.22	0.81	มาก	5
3. มีความตระหนักอย่างรอบรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ	2.94	0.98	ปานกลาง	3	4.25	0.73	มาก	4

การจัดการเรียนการสอนที่มีการกำหนดผล การเรียนรู้ที่พึงประสงค์	สภาพปัจจุบัน				สภาพที่พึงประสงค์			
	X	S.D.	แปลความ	ลำดับ	X	S.D.	แปลความ	ลำดับ
4. สามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของ ประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือก ชีวิตส่วนบุคคล	2.92	0.93	ปานกลาง	5	4.31	0.73	มาก	2
5. เป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อ เศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก	2.93	0.85	ปานกลาง	4	4.34	0.72	มาก	1
เฉลี่ย	2.95	0.84	ปานกลาง		4.28	0.69	มาก	

จากตารางที่ 15 พบว่าสภาพปัจจุบันของการจัดการเรียนการสอนได้มีการกำหนดผลการเรียนรู้ที่พึงประสงค์เพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจและความสามารถเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.95$, S.D. = 0.84) โดยสภาพปัจจุบันที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านที่ 1 การมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 2.96$, S.D. = 0.95) รองลงมาคือด้านที่ 2 การมีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 2.95$, S.D. = 0.94) ส่วนสภาพปัจจุบันที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือด้านที่ 4 ความสามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล ($\bar{X} = 2.92$, S.D. = 0.93)

สภาพที่พึงประสงค์ของการจัดการเรียนการสอนที่ได้มีการกำหนดผลการเรียนรู้ที่พึงประสงค์เพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจและความสามารถเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.69) โดยสภาพที่พึงประสงค์ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านที่ 5 การเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = 0.72) รองลงมาคือด้านที่ 4 ความสามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.73) ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือด้านที่ 2 มีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.81)

4.2.2.8 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการจัดการเรียนการสอนที่มีการกำหนดหลักฐานแสดงผลการเรียนรู้ นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ในตารางที่ 16 โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 16 การกำหนดหลักฐานแสดงผลการเรียนรู้ของการจัดการเรียนการสอนในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและความสามารถด้านการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน

การจัดการเรียนการสอนที่มีการกำหนด หลักฐานแสดงผลการเรียนรู้	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{X}	S.D.	แปลความ ลำดับ	\bar{X}	S.D.	แปลความ ลำดับ
1. มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ	2.74	0.95	ปานกลาง 3	4.16	0.81	มาก 2
2. มีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ	2.72	0.95	ปานกลาง 4	4.15	0.82	มาก 3
3. มีความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ	2.71	0.91	ปานกลาง 5	4.10	0.84	มาก 5
4. สามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล	2.75	0.93	ปานกลาง 2	4.14	0.81	มาก 4
5. เป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก	2.76	0.92	ปานกลาง 1	4.22	0.81	มาก 1
เฉลี่ย	2.74	0.86	ปานกลาง	4.16	0.79	มาก

จากตารางที่ 16 พบว่าสภาพปัจจุบันของการจัดการเรียนการสอนที่มีการกำหนดหลักฐานแสดงผลการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจและความสามารถเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.74$, S.D. = 0.86) โดยสภาพปัจจุบันที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านที่ 5 การเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก ($\bar{X} = 2.76$, S.D. = 0.92) รองลงมาคือด้านที่ 4 ความสามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล ($\bar{X} = 2.75$, S.D. = 0.93) ส่วนสภาพปัจจุบันที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือด้านที่ 3 การมีความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 2.71$, S.D. = 0.91)

สภาพที่พึงประสงค์ของการจัดการเรียนการสอนที่มีการกำหนดหลักฐานแสดงผลการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจและความสามารถเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.79) โดยสภาพที่พึงประสงค์ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านที่ 5 การเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.81) รองลงมาคือด้านที่ 4 ความสามารถวิเคราะห์ความ

เชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.81) ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือด้านที่ 3 การมีความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.84)

4.2.2.9 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการจัดการเรียนการสอนที่มีการออกแบบการสอนและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ในตารางที่ 17 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 17 การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของการจัดการเรียนการสอนในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและความสามารถด้านการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน

การจัดการเรียนการสอนที่มีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้	สภาพปัจจุบัน				สภาพที่พึงประสงค์			
	\bar{X}	S.D.	แปลความ	ลำดับ	\bar{X}	S.D.	แปลความ	ลำดับ
1. มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ	2.85	0.91	ปานกลาง	4	4.17	0.76	มาก	3
2. มีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ	2.87	0.92	ปานกลาง	2	4.16	0.78	มาก	4
	2.84	0.94	ปานกลาง	5	4.13	0.75	มาก	5
3. มีความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ	2.86	0.91	ปานกลาง	3	4.19	0.75	มาก	2
4. สามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล	2.89	0.89	ปานกลาง	1	4.28	0.74	มาก	1
5. เป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก								
เฉลี่ย	2.86	0.84	ปานกลาง		4.19	0.72	มาก	

ตารางที่ 17 พบว่าสภาพปัจจุบันของการจัดการเรียนการสอนที่มีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจและความสามารถเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.86$, S.D. = 0.84) โดยสภาพปัจจุบันที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านที่ 5 การเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก ($\bar{X} = 2.89$, S.D. = 0.89) รองลงมาคือด้านที่ 2 มีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 2.87$, S.D. = 0.92) ส่วนสภาพปัจจุบันที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือด้าน

ที่ 3 การมีความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 2.84$, S.D. = 0.94)

สภาพที่พึงประสงค์ของการจัดการเรียนการสอนที่มีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจและความสามารถเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.72) โดยสภาพที่พึงประสงค์ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านที่ 5 การเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.74) รองลงมาคือด้านที่ 4 ความสามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.75) ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือด้านที่ 3 การมีความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.75)

4.2.2.10 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษาที่มีการกำหนดผลการเรียนรู้พึงประสงค์ นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ในตารางที่ 18 โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 18 การกำหนดผลการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ของการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและความสามารถด้านการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน

กิจกรรมนักศึกษาที่มีการกำหนด ผลการเรียนรู้พึงประสงค์	สภาพปัจจุบัน				สภาพที่พึงประสงค์			
	\bar{X}	S.D.	แปลความ	ลำดับ	\bar{X}	S.D.	แปลความ	ลำดับ
1. มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ	2.93	0.94	ปานกลาง	1	4.28	0.76	มาก	2
2. มีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ	2.85	0.94	ปานกลาง	3	4.22	0.85	มาก	5
	2.79	0.98	ปานกลาง	5	4.23	0.83	มาก	4
3. มีความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ								
4. สามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล	2.84	0.94	ปานกลาง	4	4.25	0.83	มาก	3
5. เป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก	2.86	0.91	ปานกลาง	2	4.40	0.73	มาก	1
เฉลี่ย	2.87	0.85	ปานกลาง		4.27	0.76	มาก	

ตารางที่ 18 พบว่าสภาพปัจจุบันของการกิจกรรมนักศึกษาที่มีการกำหนดผลการเรียนรู้พึงประสงค์เพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจและความสามารถเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.87, S.D. = 0.85$) โดยสภาพปัจจุบันที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านที่ 1 มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 2.93, S.D. = 0.94$) รองลงมาคือด้านที่ 5 ความเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก ($\bar{X} = 2.86, S.D. = 0.91$) ส่วนสภาพปัจจุบันที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือด้านที่ 3 การมีความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 2.79, S.D. = 0.98$)

สภาพที่พึงประสงค์ของการกิจกรรมนักศึกษาที่มีการกำหนดผลการเรียนรู้ที่พึงประสงค์เพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจและความสามารถเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27, S.D. = 0.76$) โดยสภาพที่พึงประสงค์ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านที่ 5 การเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก ($\bar{X} = 4.41, S.D. = 0.73$) รองลงมาคือด้านที่ 1 มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 4.28, S.D. = 0.76$) ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือด้านที่ 2 มีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 4.22, S.D. = 0.85$)

4.2.2.11 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษาที่มีการกำหนดหลักฐานแสดงผลการเรียนรู้ นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ในตารางที่ 19 โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 19 การกำหนดหลักฐานแสดงผลการเรียนรู้ของการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและความสามารถด้านการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน

กิจกรรมนักศึกษาที่มีการกำหนด หลักฐานแสดงผลการเรียนรู้	สภาพปัจจุบัน				สภาพที่พึงประสงค์			
	\bar{X}	S.D.	แปลความ	ลำดับ	\bar{X}	S.D.	แปลความ	ลำดับ
1. มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ	2.78	0.89	ปานกลาง	2	4.25	0.79	มาก	2
2. มีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ	2.71	0.91	ปานกลาง	4	4.23	0.80	มาก	4
	2.72	0.92	ปานกลาง	3	4.22	0.78	มาก	5
3. มีความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ	2.70	0.90	ปานกลาง	5	4.25	0.78	มาก	3

กิจกรรมนักศึกษาที่มีการกำหนด หลักฐานแสดงผลการเรียนรู้	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์	
	\bar{X}	S.D. แปลความ ลำดับ	\bar{X}	S.D. แปลความ ลำดับ
4. สามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของ ประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับ ทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล 5. เป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อ เศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชน โลก	2.80	0.91 ปานกลาง 1	4.30	0.75 มาก 1
เฉลี่ย	2.73	0.84 ปานกลาง	4.25	0.73 มาก

ตารางที่ 19 พบว่าสภาพปัจจุบันของการกิจกรรมนักศึกษาที่มีการกำหนดหลักฐานแสดงผลการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจและความสามารถเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.73$, S.D. = 0.84) โดยสภาพปัจจุบันที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านที่ 5 การเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก ($\bar{X} = 2.80$, S.D. = 0.91) รองลงมาคือด้านที่ 1 มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 2.78$, S.D. = 0.89) ส่วนสภาพปัจจุบันที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือด้านที่ 4 ความสามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล ($\bar{X} = 2.70$, S.D. = 0.90)

สภาพที่พึงประสงค์ของการกิจกรรมนักศึกษาที่มีการกำหนดหลักฐานแสดงผลการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจและความสามารถเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.73) โดยสภาพที่พึงประสงค์ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านที่ 5 การเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.75) รองลงมาคือด้านที่ 1 มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.79) ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือด้านที่ 3 การมีความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.78)

4.2.2.12 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษาที่มีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ในตารางที่ 20 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 20 การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาในการเสริมสร้าง
ความรู้ความเข้าใจและความสามารถด้านการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน

กิจกรรมนักศึกษาที่มี การจัดประสบการณ์การเรียนรู้	สภาพปัจจุบัน				สภาพที่พึงประสงค์			
	\bar{X}	S.D.	แปลความ	ลำดับ	\bar{X}	S.D.	แปลความ	ลำดับ
1. มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและ ความหมายของเศรษฐกิจ	2.86	0.91	ปานกลาง	3	4.23	0.76	มาก	4
2. มีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบ เศรษฐกิจ	2.88	0.91	ปานกลาง	2	4.23	0.77	มาก	3
	2.84	0.94	ปานกลาง	4	4.22	0.77	มาก	5
3. มีความตระหนกอย่างรอบรู้เกี่ยวกับ ประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ	2.78	0.89	ปานกลาง	5	4.29	0.75	มาก	2
4. สามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของ ประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับ ทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล	2.89	0.86	ปานกลาง	1	4.32	0.73	มาก	1
5. เป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อ เศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชน โลก								
เฉลี่ย	2.85	0.82	ปานกลาง		4.26	0.71	มาก	

ตารางที่ 20 พบว่าสภาพปัจจุบันของการจัดกิจกรรมนักศึกษาที่มีการจัด
ประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจและความสามารถเกี่ยวกับการ
พัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.86$, S.D. =
0.82) โดยสภาพปัจจุบันที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านที่ 5 การเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อ
เศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก ($\bar{X} = 2.89$, S.D. = 0.82) รองลงมาคือด้านที่ 2 มีความ
เข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 2.88$, S.D. = 0.91) ส่วนสภาพปัจจุบันที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือด้าน
ที่ 4 ความสามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วน
บุคคล ($\bar{X} = 2.78$, S.D. = 0.89)

สภาพที่พึงประสงค์ของการจัดกิจกรรมนักศึกษาที่มีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้
เพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจและความสามารถเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจของ
ประเทศอย่างยั่งยืน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.71) โดยสภาพที่พึงประสงค์ที่
มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านที่ 5 การเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และ
ชุมชนโลก ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.73) รองลงมาคือด้านที่ 4 ความสามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของ

ประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.75) ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือด้านที่ 3 การมีความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.77)

4.2.3 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก

นำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบความเรียง โดยนำเสนอการวิเคราะห์ในระดับภาพรวม และการวิเคราะห์รายด้าน ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 21 สภาพแวดล้อมภายนอกของสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ในภาพรวม

สภาพแวดล้อมภายนอกของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน	สภาพปัจจุบัน				สภาพที่พึงประสงค์			
	\bar{X}	S.D.	แปลความ	ลำดับ	\bar{X}	S.D.	แปลความ	ลำดับ
1. หลักสูตร	2.88	0.77	ปานกลาง	1	4.21	0.70	มาก	2
1.1 ปัจจัยทางด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ	2.70	0.79	ปานกลาง	4	4.19	0.79	มาก	3
1. มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ	2.68	0.85	ปานกลาง	4	4.15	0.84	มาก	4
2. มีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ	2.70	0.86	ปานกลาง	3	4.11	0.84	มาก	5
3. มีความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ	2.71	0.85	ปานกลาง	2	4.20	0.81	มาก	3
4. สามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล	2.67	0.85	ปานกลาง	5	4.21	0.82	มาก	2
5. เป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน	2.77	0.89	ปานกลาง	1	4.27	0.82	มาก	1

สภาพแวดล้อมภายนอกของการ บริหารการผลิตบัณฑิตตาม แนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของ ประเทศไทยอย่างยั่งยืน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	X	S.D.	แปลความ ลำดับ	X	S.D.	แปลความ ลำดับ
ท้องถิ่น และชุมชนโลก						
1.2 ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ	2.86	0.76	ปานกลาง 3	4.18	0.70	มาก 4
1. มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับ หลักการและความหมายของ เศรษฐกิจ	2.82	0.87	ปานกลาง 4	4.19	0.76	มาก 2
2. มีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบ เศรษฐกิจ	2.77	0.88	ปานกลาง 5	4.16	0.74	มาก 4
3. มีความตระหนกอย่างรอบรู้ เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทาง เศรษฐกิจ	2.83	0.90	ปานกลาง 3	4.17	0.75	มาก 3
4. สามารถวิเคราะห์ความ เชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทาง เศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วน บุคคล	2.90	0.86	ปานกลาง 2	4.15	0.74	มาก 5
5. เป็นพลเมืองที่มีความ รับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก	2.97	0.87	ปานกลาง 1	4.22	0.75	มาก 1
1.3 ปัจจัยทางด้านสังคม	2.89	0.75	ปานกลาง 2	4.21	0.66	มาก 2
1. มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับ หลักการและความหมายของ เศรษฐกิจ	2.91	0.85	ปานกลาง 2	4.18	0.71	มาก 4
2. มีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบ เศรษฐกิจ	2.89	0.83	ปานกลาง 4	4.19	0.71	มาก 3
3. มีความตระหนกอย่างรอบรู้ เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทาง เศรษฐกิจ	2.84	0.85	ปานกลาง 5	4.16	0.71	มาก 5
4. สามารถวิเคราะห์ความ เชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทาง เศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วน บุคคล	2.90	0.85	ปานกลาง 3	4.21	0.73	มาก 2

สภาพแวดล้อมภายนอกของการ บริหารการผลิตบัณฑิตตาม แนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของ ประเทศไทยอย่างยั่งยืน	สภาพปัจจุบัน				สภาพที่พึงประสงค์			
	X	S.D.	แปลความ	ลำดับ	X	S.D.	แปลความ	ลำดับ
5. เป็นพลเมืองที่มีความ รับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก	2.92	0.81	ปานกลาง	1	4.32	0.70	มาก	1
1.4 ปัจจัยทางด้านเทคโนโลยี	3.07	0.79	ปานกลาง	1	4.27	0.66	มาก	1
1. มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับ หลักการและความหมายของ เศรษฐกิจ	3.10	0.88	ปานกลาง	2	4.28	0.71	มาก	2
2. มีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบ เศรษฐกิจ	3.06	0.85	ปานกลาง	3	4.25	0.68	มาก	4
3. มีความตระหนักร้อยรอบรู้ เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทาง เศรษฐกิจ	3.04	0.85	ปานกลาง	4	4.23	0.74	มาก	5
4. สามารถวิเคราะห์ความ เชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทาง เศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วน บุคคล	2.99	0.85	ปานกลาง	5	4.28	0.70	มาก	3
5. เป็นพลเมืองที่มีความ รับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก	3.16	0.83	ปานกลาง	1	4.34	0.68	มาก	1
2. การจัดการเรียนการสอน	2.87	0.79	ปานกลาง	2	4.19	0.74	มาก	3
2.1 ปัจจัยทางด้านการเมือง และนโยบายของรัฐ	2.83	0.80	ปานกลาง	3	4.14	0.77	มาก	3
1. มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับ หลักการและความหมายของ เศรษฐกิจ	2.80	0.85	ปานกลาง	4	4.13	0.81	มาก	3
2. มีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบ เศรษฐกิจ	2.84	0.84	ปานกลาง	3	4.10	0.81	มาก	5
3. มีความตระหนักร้อยรอบรู้ เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทาง เศรษฐกิจ	2.85	0.87	ปานกลาง	2	4.12	0.81	มาก	4

สภาพแวดล้อมภายนอกของการ บริหารการผลิตบัณฑิตตาม แนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของ ประเทศอย่างยั่งยืน	สภาพปัจจุบัน				สภาพที่พึงประสงค์			
	X	S.D.	แปลความ	ลำดับ	X	S.D.	แปลความ	ลำดับ
4. สามารถวิเคราะห์ความ เชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทาง เศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วน บุคคล	2.79	0.89	ปานกลาง	5	4.15	0.81	มาก	2
5. เป็นพลเมืองที่มีความ รับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก	2.86	0.83	ปานกลาง	1	4.22	0.78	มาก	1
2.2 ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ	2.82	0.80	ปานกลาง	4	4.20	0.77	มาก	2
1. มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับ หลักการและความหมายของ เศรษฐกิจ	2.83	0.90	ปานกลาง	2	4.16	0.81	มาก	5
2. มีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบ เศรษฐกิจ	2.81	0.86	ปานกลาง	4	4.17	0.84	มาก	4
3. มีความตระหนกอย่างรอบรู้ เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทาง เศรษฐกิจ	2.82	0.88	ปานกลาง	3	4.18	0.81	มาก	3
4. สามารถวิเคราะห์ความ เชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทาง เศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วน บุคคล	2.77	0.84	ปานกลาง	5	4.20	0.78	มาก	2
5. เป็นพลเมืองที่มีความ รับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก	2.86	0.85	ปานกลาง	1	4.29	0.79	มาก	1
2.3 ปัจจัยทางด้านสังคม	2.86	0.75	ปานกลาง	2	4.14	0.72	มาก	4
1. มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับ หลักการและความหมายของ เศรษฐกิจ	2.84	0.83	ปานกลาง	4	4.13	0.76	มาก	3
2. มีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบ เศรษฐกิจ	2.86	0.81	ปานกลาง	2	4.14	0.76	มาก	2
3. มีความตระหนกอย่างรอบรู้ เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทาง	2.85	0.76	ปานกลาง	3	4.11	0.74	มาก	5

สภาพแวดล้อมภายนอกของการ บริหารการผลิตบัณฑิตตาม แนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของ ประเทศไทยอย่างยั่งยืน	สภาพปัจจุบัน				สภาพที่พึงประสงค์			
	X	S.D.	แปลความ	ลำดับ	X	S.D.	แปลความ	ลำดับ
เศรษฐกิจ								
4. สามารถวิเคราะห์ความ เชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทาง เศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วน บุคคล	2.81	0.87	ปานกลาง	5	4.12	0.76	มาก	4
5. เป็นพลเมืองที่มีความ รับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก	2.93	0.84	ปานกลาง	1	4.20	0.76	มาก	1
2.4 ปัจจัยทางด้านเทคโนโลยี	2.99	0.81	ปานกลาง	1	4.27	0.72	มาก	1
1. มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับ หลักการและความหมายของ เศรษฐกิจ	3.00	0.89	ปานกลาง	2	4.27	0.78	มาก	3
2. มีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบ เศรษฐกิจ	2.98	0.88	ปานกลาง	5	4.28	0.75	มาก	2
3. มีความตระหนักรู้อย่างรอบรู้ เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทาง เศรษฐกิจ	2.97	0.88	ปานกลาง	4	4.25	0.77	มาก	4
4. สามารถวิเคราะห์ความ เชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทาง เศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วน บุคคล	2.99	0.88	ปานกลาง	3	4.22	0.74	มาก	5
5. เป็นพลเมืองที่มีความ รับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก	3.01	0.84	ปานกลาง	1	4.32	0.74	มาก	1
3. กิจกรรมนักศึกษา	2.85	0.83	ปานกลาง	3	4.23	0.78	มาก	1
3.1 ปัจจัยทางการเมือง และนโยบายของรัฐ	2.75	0.82	ปานกลาง	4	4.12	0.85	มาก	4
1. มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับ หลักการและความหมายของ เศรษฐกิจ	2.74	0.88	ปานกลาง	3	4.09	0.86	มาก	5
2. มีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบ	2.720	0.88	ปานกลาง	4	4.13	0.87	มาก	2

สภาพแวดล้อมภายนอกของการ บริหารการผลิตบัณฑิตตาม แนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของ ประเทศไทยอย่างยั่งยืน	สภาพปัจจุบัน				สภาพที่พึงประสงค์			
	X	S.D.	แปลความ	ลำดับ	X	S.D.	แปลความ	ลำดับ
เศรษฐกิจ								
3. มีความตระหนักร้อยรอบรู้ เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทาง เศรษฐกิจ	2.68	0.87	ปานกลาง	5	4.10	0.89	มาก	4
4. สามารถวิเคราะห์ความ เชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทาง เศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วน บุคคล	2.76	0.88	ปานกลาง	2	4.12	0.89	มาก	3
5. เป็นพลเมืองที่มีความ รับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก	2.83	0.90	ปานกลาง	1	4.17	0.89	มาก	1
3.2 ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ	2.85	0.81	ปานกลาง	2	4.25	0.79	มาก	2
1. มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับ หลักการและความหมายของ เศรษฐกิจ	2.89	0.85	ปานกลาง	1	4.24	0.83	มาก	3
2. มีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบ เศรษฐกิจ	2.88	0.86	ปานกลาง	2	4.21	0.83	มาก	5
3. มีความตระหนักร้อยรอบรู้ เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทาง เศรษฐกิจ	2.83	0.90	ปานกลาง	4	4.23	0.81	มาก	4
4. สามารถวิเคราะห์ความ เชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทาง เศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วน บุคคล	2.79	0.93	ปานกลาง	5	4.24	0.84	มาก	2
5. เป็นพลเมืองที่มีความ รับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก	2.87	0.90	ปานกลาง	3	4.32	0.83	มาก	1
3.3 ปัจจัยทางด้านสังคม	2.82	0.84	ปานกลาง	3	4.23	0.76	มาก	3
1. มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับ หลักการและความหมายของ เศรษฐกิจ	2.87	0.90	ปานกลาง	1	4.20	0.83	มาก	4

สภาพแวดล้อมภายนอกของการ บริหารการผลิตบัณฑิตตาม แนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของ ประเทศไทยอย่างยั่งยืน	สภาพปัจจุบัน				สภาพที่พึงประสงค์			
	X	S.D.	แปลความ	ลำดับ	X	S.D.	แปลความ	ลำดับ
2. มีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบ เศรษฐกิจ	2.79	0.90	ปานกลาง	4	4.237	0.79	มาก	3
3. มีความตระหนักรู้ เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทาง เศรษฐกิจ	2.78	0.88	ปานกลาง	5	4.17	0.81	มาก	5
4. สามารถวิเคราะห์ความ เชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทาง เศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วน บุคคล	2.83	0.91	ปานกลาง	3	4.24	0.77	มาก	2
5. เป็นพลเมืองที่มีความ รับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก	2.85	0.91	ปานกลาง	2	4.31	0.78	มาก	1
3.4 ปัจจัยทางด้านเทคโนโลยี	2.97	0.85	ปานกลาง	1	4.33	0.71	มาก	1
1. มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับ หลักการและความหมายของ เศรษฐกิจ	2.96	0.90	ปานกลาง	3	4.31	0.78	มาก	3
2. มีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบ เศรษฐกิจ	2.98	0.92	ปานกลาง	2	4.28	0.78	มาก	5
3. มีความตระหนักรู้ เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทาง เศรษฐกิจ	2.94	0.91	ปานกลาง	5	4.30	0.74	มาก	4
4. สามารถวิเคราะห์ความ เชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทาง เศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วน บุคคล	2.96	0.92	ปานกลาง	4	4.32	0.75	มาก	2
5. เป็นพลเมืองที่มีความ รับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก	3.02	0.88	ปานกลาง	1	4.39	0.70	มาก	1
เฉลี่ย	2.87	0.79	ปานกลาง		4.21	0.74	มาก	

ตารางที่ 21 พบว่าสภาพปัจจุบันของสภาพแวดล้อมภายนอกของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.87$, S.D. = 0.79) โดยสภาพปัจจุบันที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านหลักสูตร ($\bar{X} = 2.88$, S.D. = 0.77) ซึ่งปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือปัจจัยทางด้านเทคโนโลยี ($\bar{X} = 3.07$, S.D. = 0.79) ส่วนปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือปัจจัยทางการเมืองและนโยบายของรัฐ ($\bar{X} = 2.70$, S.D. = 0.79) รองลงมาคือด้านการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 2.87$, S.D. = 0.79) ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือปัจจัยทางด้านเทคโนโลยี ($\bar{X} = 2.99$, S.D. = 0.81) ส่วนปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 2.82$, S.D. = 0.80) ส่วนสภาพปัจจุบันที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X} = 2.85$, S.D. = 0.83) ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือปัจจัยทางด้านเทคโนโลยี ($\bar{X} = 2.97$, S.D. = 0.85) ส่วนปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือปัจจัยทางการเมืองและนโยบายของรัฐ ($\bar{X} = 2.75$, S.D. = 0.82)

สภาพที่พึงประสงค์ของสภาพแวดล้อมภายนอกของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.74) โดยสภาพที่พึงประสงค์ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านกิจกรรมนักศึกษา ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.78) ซึ่งปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือปัจจัยทางการเมืองและนโยบายของรัฐ ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.85) ส่วนปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือปัจจัยทางด้านเทคโนโลยี ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.71) รองลงมาคือด้านหลักสูตร ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.70) ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือปัจจัยทางด้านเทคโนโลยี ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.71) ส่วนปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.70) สภาพที่พึงประสงค์ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.74) ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือปัจจัยทางด้านเทคโนโลยี ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.72) ส่วนปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือปัจจัยทางด้านสังคม ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.72)

4.2.3.1 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกจำแนกตามองค์ประกอบรายด้าน นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ในตารางที่ 22 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 22 สภาพแวดล้อมภายนอกสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวความคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน จำแนกตามองค์ประกอบรายด้าน

สภาพแวดล้อมภายนอกของการบริหารการผลิตบัณฑิต	สภาพปัจจุบัน				สภาพที่พึงประสงค์			
	\bar{X}	S.D.	แปลความ	ลำดับ	\bar{X}	S.D.	แปลความ	ลำดับ
1. หลักสูตร	2.88	0.77	ปานกลาง	1	4.21	0.70	มาก	2
1. ปัจจัยทางด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ	2.70	0.79	ปานกลาง	4	4.19	0.79	มาก	3
2. ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ	2.86	0.76	ปานกลาง	3	4.18	0.70	มาก	4
3. ปัจจัยทางด้านสังคม	2.89	0.75	ปานกลาง	2	4.21	0.66	มาก	2
4. ปัจจัยทางด้านเทคโนโลยี	3.07	0.79	ปานกลาง	1	4.28	0.66	มาก	1
2. การจัดการเรียนการสอน	2.87	0.79	ปานกลาง	2	4.19	0.74	มาก	3
1. ปัจจัยทางด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ	2.83	0.80	ปานกลาง	3	4.14	0.77	มาก	3
2. ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ	2.82	0.80	ปานกลาง	4	4.20	0.77	มาก	2
3. ปัจจัยทางด้านสังคม	2.86	0.75	ปานกลาง	2	4.14	0.72	มาก	4
4. ปัจจัยทางด้านเทคโนโลยี	2.97	0.81	ปานกลาง	1	4.27	0.72	มาก	1
3. กิจกรรมนักศึกษา	2.85	0.83	ปานกลาง	3	4.23	0.78	มาก	1
1. ปัจจัยทางด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ	2.75	0.82	ปานกลาง	4	4.12	0.85	มาก	4
2. ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ	2.85	0.81	ปานกลาง	2	4.25	0.79	มาก	2
3. ปัจจัยทางด้านสังคม	2.82	0.84	ปานกลาง	3	4.23	0.76	มาก	3
4. ปัจจัยทางด้านเทคโนโลยี	2.97	0.85	ปานกลาง	1	4.33	0.71	มาก	1
เฉลี่ย	2.87	0.79	ปานกลาง		4.21	0.74	มาก	

จากตารางที่ 22 พบว่าสภาพปัจจุบันของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวความคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.87, S.D. = 0.79$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงที่สุด ($\bar{X} = 2.88, S.D. = 0.77$) รองลงมาคือด้านการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 2.87, S.D. = 0.79$) และด้านกิจกรรมนักศึกษา ($\bar{X} = 2.85, S.D. = 0.83$) ตามลำดับ เมื่อทำการพิจารณาสภาพแวดล้อมภายนอกในแต่ละรายด้าน ในด้านหลักสูตร พบว่า ปัจจัยทางด้านเทคโนโลยีมีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูง

ที่สุด ($\bar{X} = 2.97$, S.D. = 0.85) และปัจจัยทางด้านการเมืองและนโยบายของรัฐมีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด ($\bar{X} = 2.75$, S.D. = 0.82) ในด้านการจัดการเรียนการสอนพบว่าปัจจัยทางด้านเทคโนโลยีมีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงที่สุด ($\bar{X} = 2.99$, S.D. = 0.81) และปัจจัยทางด้านสังคมมีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด ($\bar{X} = 2.86$, S.D. = 0.75) และในด้านกิจกรรมนักศึกษา พบว่าปัจจัยทางด้านเทคโนโลยีมีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงที่สุด ($\bar{X} = 2.97$, S.D. = 0.85) และปัจจัยทางด้านการเมืองและนโยบายของรัฐมีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด ($\bar{X} = 2.75$, S.D. = 0.82)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวความคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.74) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านกิจกรรมนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงที่สุด ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.78) รองลงมาคือด้านหลักสูตร ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.70) และด้านการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.74) ตามลำดับ เมื่อทำการพิจารณาสภาพแวดล้อมภายนอกในแต่ละรายด้าน ในด้านกิจกรรมนักศึกษา พบว่า ปัจจัยทางด้านเทคโนโลยีมีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.71) และปัจจัยทางด้านการเมืองและนโยบายของรัฐมีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.85) ในด้านหลักสูตรพบว่าปัจจัยทางด้านเทคโนโลยีมีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.66) และปัจจัยทางด้านสังคมมีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.72) และในด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่าปัจจัยทางด้านเทคโนโลยีมีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.72) และปัจจัยทางด้านสังคมมีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.72)

4.2.3.2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวความคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกจำแนกตามปัจจัยภายนอก นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ในตารางที่ 23 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 23 สภาพแวดล้อมภายนอกสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวความคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน จำแนกตามปัจจัยภายนอก

สภาพแวดล้อมภายนอกของการบริหารการผลิตบัณฑิต	สภาพปัจจุบัน				สภาพที่พึงประสงค์			
	\bar{X}	S.D.	แปลความ	ลำดับ	\bar{X}	S.D.	แปลความ	ลำดับ
1. ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ	2.76	0.80	ปานกลาง	4	4.15	0.80	มาก	4
1. หลักสูตร	2.70	0.79	ปานกลาง	3	4.19	0.79	มาก	1
2. การจัดการเรียนการสอน	2.83	0.80	ปานกลาง	1	4.14	0.77	มาก	2
3. กิจกรรมนักศึกษา	2.75	0.82	ปานกลาง	2	4.12	0.85	มาก	3
2. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ	2.84	0.79	ปานกลาง	3	4.21	0.75	มาก	2
1. หลักสูตร	2.86	0.76	ปานกลาง	1	4.18	0.70	มาก	3
2. การจัดการเรียนการสอน	2.82	0.80	ปานกลาง	3	4.20	0.77	มาก	2
3. กิจกรรมนักศึกษา	2.85	0.81	ปานกลาง	2	4.25	0.79	มาก	1
3. ปัจจัยด้านสังคม	2.86	0.78	ปานกลาง	2	4.19	0.71	มาก	3
1. หลักสูตร	2.89	0.75	ปานกลาง	1	4.21	0.66	มาก	3
2. การจัดการเรียนการสอน	2.86	0.75	ปานกลาง	2	4.14	0.72	มาก	2
3. กิจกรรมนักศึกษา	2.82	0.84	ปานกลาง	3	4.23	0.76	มาก	1
4. ปัจจัยด้านเทคโนโลยี	3.01	0.82	ปานกลาง	1	4.29	0.70	มาก	1
1. หลักสูตร	3.07	0.79	ปานกลาง	1	4.28	0.66	มาก	2
2. การจัดการเรียนการสอน	2.99	0.81	ปานกลาง	2	4.27	0.72	มาก	3
3. กิจกรรมนักศึกษา	2.97	0.85	ปานกลาง	3	4.33	0.71	มาก	1
เฉลี่ย	2.87	0.80	ปานกลาง		4.21	0.74	มาก	

จากตารางที่ 23 พบว่าสภาพปัจจุบันของสภาพแวดล้อมภายนอกของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวความคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน จำแนกตามปัจจัยภายนอกในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.87$, S.D. = 0.80) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าปัจจัยด้านเทคโนโลยีมีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงที่สุด ($\bar{X} = 3.01$, S.D. = 0.82) รองลงมาคือปัจจัยด้านสังคม ($\bar{X} = 2.86$, S.D. = 0.78) ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 2.84$, S.D. = 0.79) และ ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ ($\bar{X} = 2.76$, S.D. = 0.80) เมื่อทำการพิจารณาสภาพแวดล้อมภายนอกในแต่ละรายด้าน ในปัจจัยด้านเทคโนโลยีพบว่า ด้านหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงที่สุด ($\bar{X} = 3.07$, S.D. = 0.79) และด้านกิจกรรมนักศึกษามีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด ($\bar{X} = 2.97$, S.D. = 0.85) ในปัจจัย

ด้านสังคมพบว่า ด้านหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงที่สุด ($\bar{X} = 2.89$, S.D. = 0.75) และด้านกิจกรรมนักเรียนมีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด ($\bar{X} = 2.82$, S.D. = 0.84) ในปัจจัยด้านเศรษฐกิจพบว่า ด้านหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงที่สุด ($\bar{X} = 2.86$, S.D. = 0.76) และด้านการจัดการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด ($\bar{X} = 2.82$, S.D. = 0.80) ส่วนปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐพบว่า ด้านการจัดการเรียนการสอนค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงที่สุด ($\bar{X} = 2.83$, S.D. = 0.80) และด้านหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด ($\bar{X} = 2.70$, S.D. = 0.79)

สภาพที่พึงประสงค์ของสภาพแวดล้อมภายนอกของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน จำแนกตามปัจจัยภายนอก ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.74) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าปัจจัยด้านเทคโนโลยีมีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงที่สุด ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.70) รองลงมาคือปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.75) ปัจจัยด้านสังคม ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.71) และปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.80) เมื่อทำการพิจารณาสภาพแวดล้อมภายนอกในแต่ละรายด้าน ในปัจจัยด้านเทคโนโลยีพบว่า ด้านกิจกรรมนักเรียนมีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงที่สุด ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.71) และด้านการจัดการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.72) ในปัจจัยด้านเศรษฐกิจพบว่า ด้านกิจกรรมนักเรียนมีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงที่สุด ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.79) และด้านหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.70) ในปัจจัยสังคมพบว่า ด้านกิจกรรมนักเรียนมีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงที่สุด ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.76) และด้านหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.66) ส่วนปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐพบว่า ด้านหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงที่สุด ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.79) และกิจกรรมนักเรียนมีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.85)

4.3 กลยุทธ์ของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน

4.3.1 ความต้องการจำเป็นของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน

จากวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในโดยการนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาหาค่าดัชนีความต้องการจำเป็นโดยใช้สูตร $PNI_{Modified}$ จากนั้นจึงนำค่า $PNI_{Modified}$ ที่ได้จากการคำนวณ แล้วนำข้อมูลมาจัดกลุ่ม ซึ่งวิธีการคือการนำค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ที่สูงที่สุดลบด้วย $PNI_{Modified}$ ที่ต่ำที่สุด แล้ว

หารด้วย 2 จากนั้นจึงนำระยะห่างที่ได้มาจัดกลุ่มค่า $PNI_{Modified}$ โดยที่ทำการแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่มีค่า $PNI_{Modified}$ สูง และกลุ่มที่มีค่า $PNI_{Modified}$ ต่ำ โดยกำหนดให้

กลุ่มที่มีค่า $PNI_{Modified}$ สูง เป็นจุดอ่อนของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวความคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการนำเสนอกลยุทธ์ในการจัดหรือลดจุดอ่อนให้น้อยลงกว่าเดิม กลุ่มที่มีค่า $PNI_{Modified}$ ต่ำ เป็นจุดแข็งของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวความคิดพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการนำเสนอกลยุทธ์ในการเสริมหรือพัฒนาจุดแข็งให้ดีขึ้นกว่าเดิม จากนั้นนำผลที่ได้มาสังเคราะห์โดยวิธีการ TOWS Matrix ร่วมกับสภาพแวดล้อมภายนอก เพื่อเป็นข้อมูลในการจัดทำร่างกลยุทธ์ฉบับที่ 1 ในลำดับต่อไป

ตารางที่ 24 ความต้องการจำเป็นของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวความคิดพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน จำแนกตามองค์ประกอบของการผลิตบัณฑิต ในภาพรวม

การบริหารการผลิตบัณฑิต	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		ความต้องการจำเป็น		การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม
	X	S.D.	X	S.D.	PNI	การจัดกลุ่ม	
1. หลักสูตร	2.76	0.72	4.22	0.70	0.53	สูง	จุดอ่อน
1. มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ	2.78	0.90	4.20	0.78	0.51	สูง	จุดอ่อน
2. มีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ	2.68	0.89	4.19	0.79	0.57	สูง	จุดอ่อน
3. มีความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ	2.71	0.91	4.20	0.80	0.56	สูง	จุดอ่อน
4. สามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล	2.76	0.90	4.21	0.82	0.53	สูง	จุดอ่อน
5. เป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก	2.89	0.88	4.30	0.78	0.49	ต่ำ	จุดแข็ง

การบริหารการผลิตบัณฑิต	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		ความต้องการจำเป็น	การวิเคราะห์	
	X	S.D.	X	S.D.	PNI การจัดกลุ่ม	สภาพแวดล้อม	
2. การจัดการเรียนการสอน	2.85	0.77	4.21	0.67	0.48	ต่ำ	จุดแข็ง
1. มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ	2.85	0.94	4.20	0.78	0.48	ต่ำ	จุดแข็ง
2. มีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ	2.83	0.94	4.18	0.80	0.46	ต่ำ	จุดแข็ง
3. มีความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ	2.82	0.94	4.16	0.78	0.47	ต่ำ	จุดแข็ง
4. สามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล	2.84	0.92	4.21	0.76	0.49	ต่ำ	จุดแข็ง
5. เป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก	2.86	0.89	4.28	0.76	0.50	ต่ำ	จุดแข็ง
3. กิจกรรมนักศึกษา	2.81	0.78	4.26	0.69	0.51	สูง	จุดอ่อน
1. มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ	2.86	0.91	4.25	0.80	0.49	ต่ำ	จุดแข็ง
2. มีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ	2.81	0.92	4.23	0.81	0.51	สูง	จุดอ่อน
3. มีความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ	2.78	0.95	4.22	0.79	0.52	สูง	จุดอ่อน
4. สามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล	2.77	0.91	4.26	0.79	0.54	สูง	จุดอ่อน
5. เป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก	2.85	0.89	4.34	0.74	0.52	สูง	จุดอ่อน
รวมเฉลี่ย	2.81	0.76	4.23	0.68	0.51		

จากตารางที่ 24 พบว่าการจัดลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็นของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน จำแนกตามตามองค์ประกอบของการผลิตบัณฑิต มีด้านที่มีดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือ ด้านหลักสูตร ($PNI_{Modified} = 0.53$) รองลงมาคือด้านกิจกรรมนักศึกษา ($PNI_{Modified} = 0.51$) และด้านการจัดการเรียนการสอน ($PNI_{Modified} = 0.48$) จากนั้นทำการจัดกลุ่ม $PNI_{Modified}$ ของการผลิตบัณฑิต โดยการคำนวณหาระยะห่างของค่า $PNI_{Modified}$ ได้ดังนี้

$$(0.53 - 0.48) \div 2 = 0.03 \quad \text{สามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ}$$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ สูง เท่ากับ 0.51 - 0.53

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ต่ำ เท่ากับ 0.48 - 0.50

โดยพบว่าเป็นด้านที่มีจุดอ่อน 2 ด้าน คือ ด้านหลักสูตรและกิจกรรมนักศึกษา ส่วนด้านที่เป็นจุดแข็งมี 1 ด้านได้แก่ ด้านการจัดการเรียนการสอน

เมื่อพิจารณาดัชนีความต้องการจำเป็นขององค์ประกอบการบริหารการผลิตบัณฑิตนั้นในด้านหลักสูตร หัวข้อการมีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ มีดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{Modified} = 0.57$) รองลงมาคือหัวข้อการมีความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ ($PNI_{Modified} = 0.56$) สำหรับด้านกิจกรรมนักศึกษา หัวข้อความสามารถในการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคลมีดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{Modified} = 0.54$) รองลงมาคือหัวข้อความเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก ($PNI_{Modified} = 0.52$) ส่วนด้านการจัดการเรียนการสอนนั้น หัวข้อความเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลกมีดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{Modified} = 0.50$) รองลงมาคือหัวข้อความสามารถในการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล ($PNI_{Modified} = 0.49$) ตามลำดับ

จากนั้นทำการจัดกลุ่ม $PNI_{Modified}$ ขององค์ประกอบตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ทำการคำนวณหาระยะห่างของค่า $PNI_{Modified}$ ได้ดังนี้

$$(0.54 - 0.47) \div 2 = 0.03 \quad \text{สามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ}$$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ สูง เท่ากับ 0.51 - 0.54

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ต่ำ เท่ากับ 0.47 - 0.50

โดยแสดงหัวข้อที่เป็นจุดแข็งและจุดอ่อนในแต่ละด้าน ดังตารางที่ 24 ข้างต้น

4.3.1.1 การจัดลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็นของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในจำแนกตามองค์ประกอบในการผลิตบัณฑิตด้านหลักสูตร นำเสนอรายละเอียด ดังตารางที่ 25

ตารางที่ 25 ลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็นของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในจำแนกตามองค์ประกอบในการผลิตบัณฑิตด้านหลักสูตร

การผลิตบัณฑิตด้านหลักสูตร	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		ความต้องการจำเป็น		การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	PNI	การจัดกลุ่ม	
1. การกำหนดผลการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ (Identify Desired Result)	2.77	0.81	4.27	0.71	0.54	สูง	จุดอ่อน
1. มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ	2.82	0.93	4.207	0.76	0.49	ต่ำ	จุดแข็ง
2. มีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ	2.68	0.88	4.23	0.79	0.58	สูง	จุดอ่อน
3. มีความตระหนกรอบรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ	2.71	0.94	4.24	0.82	0.56	สูง	จุดอ่อน
4. สามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล	2.75	.95	4.22	0.83	0.53	ต่ำ	จุดแข็ง
5. เป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก	2.871	.92	4.336	0.73	0.511	ต่ำ	จุดแข็ง
2. การกำหนดหลักฐานแสดงผลการเรียนรู้ (Determine Acceptable Evidence of Learning)	2.69	0.81	4.23	0.77	0.57	สูง	จุดอ่อน
1. มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ	2.67	0.93	4.22	0.82	0.58	สูง	จุดอ่อน
2. มีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบ	2.63	0.94	4.22	0.79	0.60	สูง	จุดอ่อน

การผลิตบัณฑิตด้านหลักสูตร	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		ความต้องการจำเป็น		การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม
	X	S.D.	X	S.D.	PNI	การจัดกลุ่ม	
เศรษฐกิจ							
3. มีความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ	2.64	0.92	4.181	0.81	0.59	สูง	จุดอ่อน
4. สามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล	2.65	0.88	4.211	0.84	0.60	สูง	จุดอ่อน
5. เป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก	2.87	0.87	4.302	0.81	0.50	ต่ำ	จุดแข็ง
3. การออกแบบการสอนและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ (Design Learning Experiences and Instruction)	2.83	0.77	4.19	0.74	0.48	ต่ำ	จุดแข็ง
1. มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ	2.85	.84	4.18	0.76	0.47	ต่ำ	จุดแข็ง
2. มีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ	2.73	.85	4.15	0.81	0.52	ต่ำ	จุดแข็ง
3. มีความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ	2.78	.87	4.19	0.79	0.51	ต่ำ	จุดแข็ง
4. สามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล	2.87	.87	4.20	0.79	0.47	ต่ำ	จุดแข็ง
5. เป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก	2.93	.85	4.25	0.81	0.45	ต่ำ	จุดแข็ง
รวมเฉลี่ย	2.76	.72	4.22	0.70	0.53	ต่ำ	

จากตารางที่ 25 พบว่าการจัดลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็นของการผลิตบัณฑิตด้านหลักสูตรจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน จำแนกตามหลักการจัดการเรียนการสอนตามผลการเรียนรู้ Backward Design มีด้านที่มีดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือ ด้านการกำหนดหลักฐานแสดงผลการเรียนรู้ ($PNI_{Modified} = 0.57$) รองลงมาคือด้านการกำหนดผลการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ ($PNI_{Modified} = 0.54$) และด้านการออกแบบการสอนและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ($PNI_{Modified} = 0.48$) จากนั้นทำการจัดกลุ่ม $PNI_{Modified}$ ของการผลิตบัณฑิตด้านหลักสูตร โดยการคำนวณหาระยะห่างของค่า $PNI_{Modified}$ ได้ดังนี้

$$(0.57 - 0.48) \div 2 = 0.05 \quad \text{สามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ}$$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ สูง เท่ากับ 0.54 - 0.57

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ต่ำ เท่ากับ 0.48 - 0.53

โดยพบว่าเป็นด้านที่มีจุดอ่อน 2 ด้าน คือ ด้านการกำหนดผลการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ และการกำหนดหลักฐานแสดงผลการเรียนรู้ ส่วนด้านที่เป็นจุดแข็งมี 1 ด้านได้แก่ การออกแบบการสอนและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

เมื่อพิจารณาดัชนีความต้องการจำเป็นของการผลิตบัณฑิตด้านหลักสูตรจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน สำหรับด้านการกำหนดผลการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ หัวข้อการมีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ มีดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{Modified} = 0.58$) รองลงมาคือ หัวข้อการมีความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ ($PNI_{Modified} = 0.56$) สำหรับด้านการกำหนดหลักฐานแสดงผลการเรียนรู้ หัวข้อมีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ มีดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{Modified} = 0.60$) รองลงมาคือหัวข้อความสามารถในการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล ($PNI_{Modified} = 0.59$) ส่วนด้านการออกแบบการสอนและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ หัวข้อการมีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ มีดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{Modified} = 0.52$) รองลงมาคือหัวข้อการมีความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ ($PNI_{Modified} = 0.51$) ตามลำดับ

จากนั้นทำการจัดกลุ่ม $PNI_{Modified}$ ขององค์ประกอบตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ทำการคำนวณหาระยะห่างของค่า $PNI_{Modified}$ ได้ดังนี้

$$(0.60 - 0.45) \div 2 = 0.08 \quad \text{สามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ}$$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ สูง เท่ากับ 0.54 - 0.60

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ต่ำ เท่ากับ 0.45 - 0.53

โดยแสดงหัวข้อที่เป็นจุดแข็งและจุดอ่อนในแต่ละด้าน ดังตารางที่ 25 ข้างต้น

4.3.1.2 การจัดลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็นของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในจำแนกตามองค์ประกอบในการผลิตบัณฑิตด้านการจัดการเรียนการสอน นำเสนอรายละเอียดดังตารางที่ 26

ตารางที่ 26 ลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็นของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในจำแนกตามองค์ประกอบในการผลิตบัณฑิตด้านการจัดการเรียนการสอน

การผลิตบัณฑิตด้านการเรียนการสอน	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		ความต้องการจำเป็น		การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม
	X	S.D.	X	S.D.	PNI การจัดกลุ่ม		
1. การกำหนดผลการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ (Identify Desired Result)	2.95	0.84	4.28	0.69	0.45	ต่ำ	จุดแข็ง
1. มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ	2.96	0.95	4.26	0.76	0.44	ต่ำ	จุดแข็ง
2. มีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ	2.95	0.94	4.22	0.81	0.43	ต่ำ	จุดแข็ง
3. มีความตระหนักอย่างรอบรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ	2.94	0.98	4.25	0.73	0.45	ต่ำ	จุดแข็ง
4. สามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล	2.93	0.93	4.31	0.73	0.47	ต่ำ	จุดแข็ง
5. เป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก	2.93	0.85	4.34	0.72	0.48	ต่ำ	จุดแข็ง
2. การกำหนดหลักฐานแสดงผลการเรียนรู้ (Determine Acceptable Evidence of Learning)	2.74	0.86	4.16	0.79	0.52	สูง	จุดอ่อน
1. มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการ	2.75	0.95	4.16	0.81	0.51	สูง	จุดอ่อน

การผลิตบัณฑิตด้านการเรียนการสอน	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		ความต้องการจำเป็น		การวิเคราะห์
	X	S.D.	X	S.D.	PNI การจัดกลุ่ม		สภาพแวดล้อม
และความหมายของเศรษฐกิจ							
2. มีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ	2.72	0.95	4.16	0.82	0.53	สูง	จุดอ่อน
3. มีความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ	2.72	0.91	4.10	0.84	0.51	สูง	จุดอ่อน
4. สามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล	2.75	0.93	4.14	0.81	0.50	สูง	จุดอ่อน
5. เป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก	2.76	0.92	4.22	0.81	0.53	สูง	จุดอ่อน
3. การออกแบบการสอนและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ (Design Learning Experiences and Instruction)	2.86	0.84	4.19	0.72	0.46	ต่ำ	จุดแข็ง
1. มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ	2.85	0.91	4.17	0.76	0.47	ต่ำ	จุดแข็ง
2. มีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ	2.87	0.92	4.16	0.78	0.45	ต่ำ	จุดแข็ง
3. มีความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ	2.84	0.94	4.13	0.75	0.45	ต่ำ	จุดแข็ง
4. สามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล	2.86	0.91	4.19	0.75	0.46	ต่ำ	จุดแข็ง
5. เป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก	2.89	0.89	4.28	0.74	0.48	ต่ำ	จุดแข็ง
รวมเฉลี่ย	2.85	0.77	4.21	0.67	0.48	ต่ำ	

จากตารางที่ 26 พบว่าการจัดลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็นของการผลิตบัณฑิตด้านการเรียนการสอนจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน จำแนกตามหลักการจัดการเรียนการสอนตามผลการเรียนรู้ Backward Design มีด้านที่มีดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือ ด้านการกำหนดหลักฐานแสดงผลการเรียนรู้ ($PNI_{Modified} = 0.52$) รองลงมาคือด้านการออกแบบการสอนและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ($PNI_{Modified} = 0.46$) และด้านการกำหนดผลการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ ($PNI_{Modified} = 0.45$) จากนั้นทำการจัดกลุ่ม $PNI_{Modified}$ ของการผลิตบัณฑิตด้านการเรียนการสอน โดยการคำนวณหาระยะห่างของค่า $PNI_{Modified}$ ได้ดังนี้

$$(0.52 - 0.45) \div 2 = 0.03 \quad \text{สามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ}$$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ สูง เท่ากับ 0.49 - 0.52

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ต่ำ เท่ากับ 0.45 - 0.48

โดยพบว่าด้านการกำหนดผลการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ และด้านการออกแบบการสอนและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เป็นจุดแข็ง ส่วนการกำหนดหลักฐานแสดงผลการเรียนรู้ เป็นจุดอ่อน

เมื่อพิจารณาดัชนีความต้องการจำเป็นของการผลิตบัณฑิตด้านการเรียนการสอนจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน สำหรับด้านการกำหนดผลการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ หัวข้อความเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก มีดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{Modified} = 0.48$) รองลงมาคือหัวข้อการมีความสามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล ($PNI_{Modified} = 0.47$) สำหรับด้านการกำหนดหลักฐานแสดงผลการเรียนรู้ หัวข้อความเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลกมีดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{Modified} = 0.53$) รองลงมาคือหัวข้อมีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ ($PNI_{Modified} = 0.56$) ส่วนด้านการออกแบบการสอนและการจัดประสบการณ์เรียนรู้นั้น หัวข้อเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก มีดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{Modified} = 0.48$) รองลงมาคือหัวข้อมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ ($PNI_{Modified} = 0.47$) ตามลำดับ

จากนั้นทำการจัดกลุ่ม $PNI_{Modified}$ ขององค์ประกอบตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ทำการคำนวณหาระยะห่างของค่า $PNI_{Modified}$ ได้ดังนี้

$$(0.53 - 0.43) \div 2 = 0.05 \quad \text{สามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ}$$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ สูง เท่ากับ 0.49 - 0.53

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ต่ำ เท่ากับ 0.43 - 0.48

โดยแสดงหัวข้อที่เป็นจุดแข็งและจุดอ่อนในแต่ละด้าน ดังตารางที่ 26 ข้างต้น

4.3.1.3 การจัดลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็นของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในจำแนกตามองค์ประกอบในการผลิตบัณฑิตด้านกิจกรรมนักศึกษา รายละเอียดดังตารางที่ 27

ตารางที่ 27 การจัดลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็นของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในจำแนกตามองค์ประกอบในการผลิตบัณฑิตด้านกิจกรรมนักศึกษา

การผลิตบัณฑิตด้านกิจกรรมนักศึกษา	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		ความต้องการจำเป็น		การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	PNI การจัดกลุ่ม		
1. การกำหนดผลการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ (Identify Desired Result)	2.87	0.85	4.27	0.76	0.49	ต่ำ	จุดแข็ง
1. มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ	2.93	0.94	4.28	0.83	0.46	ต่ำ	จุดแข็ง
2. มีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ	2.85	0.94	4.22	0.85	0.48	ต่ำ	จุดแข็ง
3. มีความตระหนกอย่างรอบรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ	2.79	0.98	4.23	0.83	0.52	ต่ำ	จุดแข็ง
4. สามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล	2.84	0.94	4.25	0.83	0.50	ต่ำ	จุดแข็ง
5. เป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก	2.86	0.91	4.40	0.73	0.54	สูง	จุดอ่อน
2. การกำหนดหลักฐานแสดงผลการเรียนรู้ (Determine Acceptable Evidence of Learning)	2.73	0.84	4.25	0.73	0.56	สูง	จุดอ่อน
1. มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ	2.78	0.89	4.25	0.79	0.53	สูง	จุดอ่อน
2. มีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบ	2.71	0.91	4.23	0.80	0.56	สูง	จุดอ่อน

การผลิตบัณฑิตด้านกิจกรรมนักศึกษา	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		ความต้องการจำเป็น		การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม
	X	S.D.	X	S.D.	PNI การจัดกลุ่ม		
เศรษฐกิจ							
3. มีความตระหนกอย่างรอบรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ	2.72	0.92	4.23	0.78	0.56	สูง	จุดอ่อน
4. สามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล	2.70	0.90	4.25	0.78	0.57	สูง	จุดอ่อน
5. เป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก	2.80	0.91	4.30	0.75	0.54	สูง	จุดอ่อน
3. การออกแบบการสอนและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ (Design Learning Experiences and Instruction)	2.85	0.82	4.26	0.71	0.49	ต่ำ	จุดแข็ง
1. มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ	2.86	0.91	4.23	0.76	0.48	ต่ำ	จุดแข็ง
2. มีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ	2.88	0.91	4.24	0.77	0.47	ต่ำ	จุดแข็ง
3. มีความตระหนกอย่างรอบรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ	2.84	0.94	4.22	0.77	0.49	ต่ำ	จุดแข็ง
4. สามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล	2.78	0.89	4.29	0.75	0.54	สูง	จุดอ่อน
5. เป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก	2.89	0.86	4.32	0.73	0.49	ต่ำ	จุดแข็ง
รวมเฉลี่ย	2.81	0.78	4.26	0.69	0.51	ต่ำ	

จากตารางที่ 27 พบว่าการจัดลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็นของการผลิตบัณฑิตด้านกิจกรรมนักศึกษาจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน จำแนกตามหลักการจัดการเรียนการสอนตามผลการเรียนรู้ Backward Design มีด้านที่มีดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือ ด้านการกำหนดหลักฐานแสดงผลการเรียนรู้ ($PNI_{Modified} = 0.56$) รองลงมาคือด้านการออกแบบการสอนและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ($PNI_{Modified} = 0.49$) และด้านการกำหนดผลการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ ($PNI_{Modified} = 0.49$) จากนั้นทำการจัดกลุ่ม $PNI_{Modified}$ ของการผลิตบัณฑิตด้านกิจกรรมนักศึกษา โดยการคำนวณหาระยะห่างของค่า $PNI_{Modified}$ ได้ดังนี้

$$(0.56 - 0.49) \div 2 = 0.04 \quad \text{สามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ}$$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ สูง เท่ากับ 0.54 - 0.58

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ต่ำ เท่ากับ 0.49 - 0.53

โดยพบว่าเป็นด้านที่มีจุดอ่อน 1 ด้าน คือ ด้านการกำหนดหลักฐานแสดงผลการเรียนรู้ และด้านที่เป็นจุดแข็งมี 2 ด้านได้แก่ ด้านการกำหนดผลการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ และด้านการออกแบบการสอนและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

เมื่อพิจารณาดัชนีความต้องการจำเป็นของการผลิตบัณฑิตด้านกิจกรรมนักศึกษาจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน สำหรับด้านการกำหนดผลการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ หัวข้อความเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก มีดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{Modified} = 0.54$) รองลงมาคือหัวข้อการมีความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ ($PNI_{Modified} = 0.52$) สำหรับด้านการกำหนดหลักฐานแสดงผลการเรียนรู้ หัวข้อสามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล มีดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{Modified} = 0.57$) รองลงมาคือหัวข้อมีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ ($PNI_{Modified} = 0.56$) ส่วนด้านการออกแบบการสอนและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ หัวข้อความสามารถในการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล มีดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{Modified} = 0.54$) รองลงมาคือหัวข้อมีความเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก ($PNI_{Modified} = 0.49$) ตามลำดับ

จากนั้นทำการจัดกลุ่ม $PNI_{Modified}$ ขององค์ประกอบตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ทำการคำนวณหาระยะห่างของค่า $PNI_{Modified}$ ได้ดังนี้

$$(0.57 - 0.46) \div 2 = 0.06 \quad \text{สามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ}$$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ สูง เท่ากับ 0.53 - 0.57

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ต่ำ เท่ากับ 0.46 - 0.52

โดยแสดงหัวข้อที่เป็นจุดแข็งและจุดอ่อนในแต่ละด้าน ดังตารางที่ 27 ข้างต้น

4.3.2 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกจากการนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาหาค่าดัชนีความต้องการจำเป็นโดยใช้สูตร $PNI_{Modified}$ จากนั้นจึงนำค่า $PNI_{Modified}$ ที่ได้จากการคำนวณแล้วในแต่ละด้านหรือหัวข้อนั้น ๆ มาทำการจัดกลุ่ม โดยการนำค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ที่สูงที่สุดของด้านนั้นลบด้วย $PNI_{Modified}$ ที่ต่ำที่สุด แล้วหารด้วย 2 จากนั้นจึงนำระยะห่างที่ได้มาจัดกลุ่มค่า $PNI_{Modified}$ โดยที่ทำการแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่มีค่า $PNI_{Modified}$ สูง และกลุ่มที่มีค่า $PNI_{Modified}$ ต่ำ โดยกำหนดให้

กลุ่มที่มีค่า $PNI_{Modified}$ สูง เป็นภาวะคุกคามของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน เพื่อเป็นข้อมูลในการนำเสนอกลยุทธ์ในการจัดหรือลดภาวะคุกคามให้ลดลงกว่าเดิม

กลุ่มที่มีค่า $PNI_{Modified}$ ต่ำ เป็นโอกาสของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน เพื่อเป็นข้อมูลในการนำเสนอกลยุทธ์ในการเสริมหรือพัฒนาโอกาสให้ดีขึ้นกว่าเดิม

จากนั้นนำผลที่ได้มาสังเคราะห์โดยวิธีการ TOWS Matrix ร่วมกับสภาพแวดล้อมภายในเพื่อเป็นข้อมูลในการจัดทำร่างกลยุทธ์ฉบับที่ 1 ในลำดับต่อไป

ตารางที่ 28 ลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็นของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ในภาพรวม

สภาพแวดล้อมภายนอก ในการผลิตบัณฑิต	สภาพ ปัจจุบัน		สภาพที่พึง ประสงค์		ความต้องการ จำเป็น		การ วิเคราะห์ สภาพ แวดล้อม
	X	S.D.	X	S.D.	PNI	การจัดกลุ่ม	
1. ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบาย ของรัฐ	2.76	0.80	4.15	0.80	0.50	สูง	ภาวะ คุกคาม
1. หลักสูตร	2.70	0.79	4.19	0.79	0.55	สูง	ภาวะคุกคาม
2. การจัดการเรียนการสอน	2.83	0.80	4.14	0.77	0.47	ต่ำ	โอกาส
3. กิจกรรมนักศึกษา	2.75	0.82	4.12	0.85	0.50	ต่ำ	โอกาส
2. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ	2.84	0.79	4.21	0.75	0.48	สูง	ภาวะ คุกคาม

สภาพแวดล้อมภายนอก ในการผลิตบัณฑิต	สภาพ ปัจจุบัน		สภาพที่พึง ประสงค์		ความต้องการ จำเป็น		การ วิเคราะห์ สภาพ แวดล้อม
	X	S.D.	X	S.D.	PNI	การจัดกลุ่ม	
1. หลักสูตร	2.86	0.76	4.18	0.70	0.46	ต่ำ	โอกาส
2. การจัดการเรียนการสอน	2.82	0.80	4.20	0.77	0.49	สูง	ภาวะ คุกคาม
3. กิจกรรมนักศึกษา	2.85	0.81	4.25	0.79	0.49	สูง	ภาวะ คุกคาม
3. ปัจจัยด้านสังคม	2.86	0.78	4.19	0.71	0.47	ต่ำ	โอกาส
1. หลักสูตร	2.89	0.75	4.21	0.66	0.46	ต่ำ	โอกาส
2. การจัดการเรียนการสอน	2.86	0.75	4.14	0.72	0.45	ต่ำ	โอกาส
3. กิจกรรมนักศึกษา	2.82	0.84	4.23	0.76	0.50	สูง	ภาวะ คุกคาม
4. ปัจจัยด้านเทคโนโลยี	3.01	0.82	4.290	0.70	0.43	ต่ำ	โอกาส
1. หลักสูตร	3.07	0.79	4.276	0.66	0.39	ต่ำ	โอกาส
2. การจัดการเรียนการสอน	2.99	0.81	4.266	0.72	0.43	ต่ำ	โอกาส
3. กิจกรรมนักศึกษา	2.97	0.85	4.327	0.71	0.46	ต่ำ	โอกาส
รวมเฉลี่ย	2.87	0.80	4.21	0.74	0.47	ต่ำ	

จากตารางที่ 28 พบว่าการจัดลำดับความสำคัญการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกในภาพรวมมีด้านที่มีดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุดคือปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ ($PNI_{Modified} = 0.50$) รองลงมาคือปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ($PNI_{Modified} = 0.48$) ปัจจัยด้านสังคม ($PNI_{Modified} = 0.47$) และปัจจัยด้านเทคโนโลยี ($PNI_{Modified} = 0.43$)

จากนั้นทำการจัดกลุ่ม $PNI_{Modified}$ ของปัจจัยภายนอก ทำการคำนวณหาระยะห่างของค่า $PNI_{Modified}$ ได้ดังนี้

$(0.50 - 0.43) \div 2 = 0.04$ สามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ สูง เท่ากับ $0.48 - 0.52$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ต่ำ เท่ากับ $0.43 - 0.47$

โดยพบว่าเป็นด้านที่เป็นโอกาส 2 ด้าน คือ ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ และปัจจัยด้านสังคม ส่วนด้านที่เป็นภาวะคุกคามมี 2 ด้านได้แก่ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและปัจจัยด้านเทคโนโลยี

เมื่อพิจารณาดัชนีความต้องการจำเป็นของการผลิตบัณฑิตพบว่า ในปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐนั้น หัวข้อหลักสูตรมีดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{Modified} = 0.55$) รองลงมาคือหัวข้อกิจกรรมนักศึกษา ($PNI_{Modified} = 0.50$) ปัจจัยด้านเศรษฐกิจนั้น หัวข้อการจัดการเรียนการสอนมีดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{Modified} = 0.49$) รองลงมาคือหัวข้อกิจกรรมนักศึกษา ($PNI_{Modified} = 0.49$) ปัจจัยด้านสังคม หัวข้อกิจกรรมนักศึกษามีดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{Modified} = 0.50$) รองลงมาคือหัวข้อหลักสูตร ($PNI_{Modified} = 0.46$) ส่วนในปัจจัยด้านเทคโนโลยีนั้น หัวข้อกิจกรรมนักศึกษามีดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{Modified} = 0.46$) รองลงมาคือหัวข้อการจัดการเรียนการสอน ($PNI_{Modified} = 0.43$) ตามลำดับ

จากนั้นทำการจัดกลุ่ม $PNI_{Modified}$ ของการผลิตบัณฑิต โดยทำการคำนวณหา ระยะห่างของค่า $PNI_{Modified}$ ได้ดังนี้

$(0.55 - 0.40) \div 2 = 0.08$ สามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ สูง เท่ากับ $0.48 - 0.56$

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ต่ำ เท่ากับ $0.39 - 0.47$

โดยแสดงหัวข้อที่เป็นโอกาสและภาวะคุกคามในงานวิชาการแต่ละด้าน ดังตาราง 28

4.3.2.1 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน จำแนกตามปัจจัยภายนอกตามองค์ประกอบ

ตารางที่ 29 สภาพแวดล้อมภายนอกของสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหาร
การผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน จำแนกตามปัจจัย
ภายนอกตามองค์ประกอบ

สภาพแวดล้อมภายนอกในการผลิต บัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนา เศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน	สภาพ ปัจจุบัน		สภาพที่พึง ประสงค์		ความต้องการ จำเป็น		การวิเคราะห์ สภาพ แวดล้อม
	X	S.D.	X	S.D.	PNI	การจัดกลุ่ม	
1. ด้านหลักสูตร	2.88	0.77	4.21	0.70	0.46	ต่ำ	โอกาส
1.1 ปัจจัยด้านการเมืองและ นโยบายของรัฐ	2.70	0.79	4.19	0.79	0.55	สูง	ภาวะคุกคาม
1. มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการ และความหมายของเศรษฐกิจ	2.68	0.85	4.15	0.84	0.55	สูง	ภาวะคุกคาม
2. มีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบ เศรษฐกิจ	2.70	0.86	4.11	0.84	0.52	สูง	ภาวะคุกคาม
3. มีความตระหนักรู้อย่างรอบรู้ เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทาง เศรษฐกิจ	2.71	0.85	4.20	0.81	0.55	สูง	ภาวะคุกคาม
4. สามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยง ของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับ ทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล	2.67	0.85	4.21	0.82	0.58	สูง	ภาวะคุกคาม
5. เป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อ เศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชน โลก	2.77	0.89	4.27	0.82	0.54	สูง	ภาวะคุกคาม
1.2 ด้านเศรษฐกิจ	2.86	0.76	4.17	0.70	0.46	ต่ำ	โอกาส
1. มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการ และความหมายของเศรษฐกิจ	2.82	0.87	4.19	0.76	0.49	สูง	ภาวะคุกคาม
2. มีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบ เศรษฐกิจ	2.76	0.88	4.16	0.74	0.51	สูง	ภาวะคุกคาม
3. มีความตระหนักรู้อย่างรอบรู้ เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทาง เศรษฐกิจ	2.83	0.90	4.17	0.75	0.48	ต่ำ	โอกาส
4. สามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยง ของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับ ทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล	2.90	0.86	4.15	0.74	0.43	ต่ำ	โอกาส

สภาพแวดล้อมภายนอกในการผลิต บัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนา เศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน	สภาพ ปัจจุบัน		สภาพที่พึง ประสงค์		ความต้องการ จำเป็น		การวิเคราะห์ สภาพ แวดล้อม
	X	S.D.	X	S.D.	PNI การจัดกลุ่ม		
5. เป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อ เศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชน โลก	2.97	0.87	4.22	0.75	0.42	ต่ำ	โอกาส
1.3 ด้านสังคม	2.89	0.75	4.21	0.66	0.46	ต่ำ	โอกาส
1. มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการ และความหมายของเศรษฐกิจ	2.91	0.85	4.18	0.71	0.44	ต่ำ	โอกาส
2. มีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบ เศรษฐกิจ	2.89	0.83	4.19	0.71	0.45	ต่ำ	โอกาส
3. มีความตระหนกอย่างรอบรู้ เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทาง เศรษฐกิจ	2.84	0.85	4.16	0.71	0.47	ต่ำ	โอกาส
4. สามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยง ของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับ ทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล	2.90	0.85	4.21	0.73	0.46	ต่ำ	โอกาส
5. เป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อ เศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชน โลก	2.92	0.81	4.32	0.70	0.48	ต่ำ	โอกาส
1.4 ด้านเทคโนโลยี	3.07	0.79	4.28	0.66	0.39	ต่ำ	โอกาส
1. มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการ และความหมายของเศรษฐกิจ	3.10	0.88	4.28	0.71	0.38	ต่ำ	โอกาส
2. มีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบ เศรษฐกิจ	3.06	0.85	4.25	0.68	0.39	ต่ำ	โอกาส
3. มีความตระหนกอย่างรอบรู้ เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทาง เศรษฐกิจ	3.04	0.85	4.23	0.74	0.39	ต่ำ	โอกาส
4. สามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยง ของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับ ทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล	2.99	0.85	4.28	0.70	0.43	สูง	ภาวะคุกคาม
5. เป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อ เศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชน โลก	3.16	0.83	4.34	0.68	0.38	ต่ำ	โอกาส
2. ด้านการเรียนการสอน	2.87	0.79	4.19	0.74	0.46	ต่ำ	โอกาส

สภาพแวดล้อมภายนอกในการผลิต บัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนา เศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน	สภาพ ปัจจุบัน		สภาพที่พึง ประสงค์		ความต้องการ จำเป็น		การวิเคราะห์ สภาพ แวดล้อม
	X	S.D.	X	S.D.	PNI	การจัดกลุ่ม	
2.1 ปัจจัยด้านการเมืองและ นโยบายของรัฐ	2.83	0.80	4.14	0.77	0.47	ต่ำ	โอกาส
1. มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการ และความหมายของเศรษฐกิจ	2.80	0.85	4.13	0.81	0.48	ต่ำ	ภาวะคุกคาม
2. มีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบ เศรษฐกิจ	2.84	0.84	4.10	0.81	0.45	ต่ำ	โอกาส
3. มีความตระหนกอย่างรอบรู้ เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทาง เศรษฐกิจ	2.85	0.87	4.12	0.81	0.45	ต่ำ	โอกาส
4. สามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยง ของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับ ทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล	2.79	0.89	4.15	0.81	0.49	สูง	ภาวะคุกคาม
5. เป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อ เศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชน โลก	2.86	0.83	4.22	0.78	0.47	ต่ำ	โอกาส
2.2 ด้านเศรษฐกิจ	2.86	0.80	4.20	0.77	0.49	สูง	ภาวะคุกคาม
1. มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการ และความหมายของเศรษฐกิจ	2.83	0.90	4.17	0.81	0.47	ต่ำ	โอกาส
2. มีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบ เศรษฐกิจ	2.81	0.86	4.17	0.84	0.49	สูง	ภาวะคุกคาม
3. มีความตระหนกอย่างรอบรู้ เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทาง เศรษฐกิจ	2.82	0.88	4.18	0.81	0.48	ต่ำ	โอกาส
4. สามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยง ของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับ ทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล	2.77	0.84	4.20	0.78	0.52	สูง	ภาวะคุกคาม
5. เป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อ เศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชน โลก	2.86	0.85	4.29	0.79	0.50	สูง	ภาวะคุกคาม
2.3 ด้านสังคม	2.86	0.75	4.14	0.72	0.45	ต่ำ	โอกาส
1. มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการ และความหมายของเศรษฐกิจ	2.85	0.83	4.13	0.76	0.45	ต่ำ	โอกาส

สภาพแวดล้อมภายนอกในการผลิต บัณฑิตตามแนวทางการพัฒนา เศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน	สภาพ ปัจจุบัน		สภาพที่พึง ประสงค์		ความต้องการ จำเป็น		การวิเคราะห์ สภาพ แวดล้อม
	X	S.D.	X	S.D.	PNI การจัดกลุ่ม		
2. มีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบ เศรษฐกิจ	2.85	0.81	4.13	0.76	0.45	ต่ำ	โอกาส
3. มีความตระหนกอย่างรอบรู้ เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทาง เศรษฐกิจ	2.85	0.76	4.11	0.74	0.44	ต่ำ	โอกาส
4. สามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยง ของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับ ทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล	2.81	0.87	4.11	0.76	0.46	ต่ำ	โอกาส
5. เป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อ เศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชน โลก	2.93	0.84	4.20	0.76	0.43	ต่ำ	โอกาส
2.4 ด้านเทคโนโลยี	2.99	0.81	4.27	0.72	0.43	ต่ำ	โอกาส
1. มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการ และความหมายของเศรษฐกิจ	3.00	0.89	4.27	0.78	0.42	ต่ำ	โอกาส
2. มีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบ เศรษฐกิจ	2.97	0.88	4.28	0.75	0.44	ต่ำ	โอกาส
3. มีความตระหนกอย่างรอบรู้ เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทาง เศรษฐกิจ	2.97	0.88	4.25	0.77	0.43	ต่ำ	โอกาส
4. สามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยง ของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับ ทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล	2.99	0.88	4.22	0.74	0.41	ต่ำ	โอกาส
5. เป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อ เศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชน โลก	3.00	0.84	4.32	0.74	0.44	ต่ำ	โอกาส
3. ด้านกิจกรรมนักศึกษา	2.85	0.83	4.23	0.78	0.49	สูง	ภาวะคุกคาม
3.1 ปัจจัยด้านการเมืองและ นโยบายของรัฐ	2.75	0.82	4.12	0.85	0.50	สูง	ภาวะคุกคาม
1. มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการ และความหมายของเศรษฐกิจ	2.74	0.88	4.10	0.86	0.49	สูง	ภาวะคุกคาม
2. มีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบ เศรษฐกิจ	2.72	0.88	4.3	0.87	0.52	สูง	ภาวะคุกคาม

สภาพแวดล้อมภายนอกในการผลิต บัณฑิตตามแนวทางการพัฒนา เศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน	สภาพ ปัจจุบัน		สภาพที่พึง ประสงค์		ความต้องการ จำเป็น		การวิเคราะห์ สภาพ แวดล้อม
	X	S.D.	X	S.D.	PNI	การจัดกลุ่ม	
3. มีความตระหนกอย่างรอบรู้ เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทาง เศรษฐกิจ	2.68	0.87	4.19	0.89	0.53	สูง	ภาวะคุกคาม
4. สามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยง ของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับ ทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล	2.76	0.88	4.12	0.89	0.49	สูง	ภาวะคุกคาม
5. เป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อ เศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชน โลก	2.83	0.90	4.17	0.89	0.42	ต่ำ	โอกาส
3.2 ด้านเศรษฐกิจ	2.85	0.81	4.25	0.79	0.49	สูง	ภาวะคุกคาม
1. มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการ และความหมายของเศรษฐกิจ	2.89	0.85	4.24	0.83	0.47	ต่ำ	โอกาส
2. มีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบ เศรษฐกิจ	2.88	0.86	4.21	0.83	0.47	ต่ำ	โอกาส
3. มีความตระหนกอย่างรอบรู้ เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทาง เศรษฐกิจ	2.83	0.90	4.23	0.81	0.50	สูง	ภาวะคุกคาม
4. สามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยง ของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับ ทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล	2.79	0.93	4.24	0.84	0.52	สูง	ภาวะคุกคาม
5. เป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อ เศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชน โลก	2.87	0.90	4.32	0.83	0.50	สูง	ภาวะคุกคาม
3.3 ด้านสังคม	2.82	0.84	4.23	0.76	0.50	สูง	ภาวะคุกคาม
1. มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการ และความหมายของเศรษฐกิจ	2.87	0.90	4.20	0.83	0.47	ต่ำ	โอกาส
2. มีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบ เศรษฐกิจ	2.79	0.90	4.24	0.79	0.52	สูง	ภาวะคุกคาม
3. มีความตระหนกอย่างรอบรู้ เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทาง เศรษฐกิจ	2.78	0.88	4.17	0.81	0.50	สูง	ภาวะคุกคาม

สภาพแวดล้อมภายนอกในการผลิต บัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนา เศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน	สภาพ ปัจจุบัน		สภาพที่พึง ประสงค์		ความต้องการ จำเป็น		การวิเคราะห์ สภาพ แวดล้อม
	X	S.D.	X	S.D.	PNI	การจัดกลุ่ม	
4. สามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยง ของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับ ทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล	2.83	0.91	4.24	0.77	0.50	สูง	ภาวะคุกคาม
5. เป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อ เศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชน โลก	2.85	0.91	4.31	0.78	0.51	สูง	ภาวะคุกคาม
3.4 ด้านเทคโนโลยี	2.97	0.85	4.33	0.71	0.46	ต่ำ	โอกาส
1. มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการ และความหมายของเศรษฐกิจ	2.96	0.90	4.32	0.78	0.46	ต่ำ	โอกาส
2. มีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบ เศรษฐกิจ	2.98	0.92	4.28	0.78	0.44	ต่ำ	โอกาส
3. มีความตระหนักรู้รอบรู้ เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทาง เศรษฐกิจ	2.94	0.91	4.31	0.74	0.47	ต่ำ	โอกาส
4. สามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยง ของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับ ทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล	2.96	0.92	4.32	0.75	0.46	ต่ำ	โอกาส
5. เป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อ เศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชน โลก	3.02	0.88	4.39	0.70	0.45	ต่ำ	โอกาส
รวมเฉลี่ย	2.87	0.80	4.21	0.74	0.47	ต่ำ	

จากตารางที่ 29 พบว่าการจัดลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็นของการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกตามองค์ประกอบ มีด้านที่มีดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุดคือ ด้านกิจกรรมนักศึกษา ($PNI_{Modified} = 0.49$) รองลงมาคือด้านหลักสูตร ($PNI_{Modified} = 0.46$) และด้านการเรียนการสอน ($PNI_{Modified} = 0.46$) ตามลำดับ

จากนั้นทำการจัดกลุ่ม $PNI_{Modified}$ ของปัจจัยภายนอก ทำการคำนวณหาระยะห่างของค่า $PNI_{Modified}$ ได้ดังนี้

$(0.49 - 0.47) \div 2 = 0.01$ สามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ สูง เท่ากับ 0.48 - 0.49

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ต่ำ เท่ากับ 0.46 - 0.47

โดยพบว่าเป็นด้านที่เป็นโอกาส 2 ด้าน คือ หลักสูตรและการเรียนการสอน ส่วนด้านที่เป็นภาวะคุกคามมี 1 ด้านคือกิจกรรมนักศึกษา

เมื่อพิจารณาดัชนีความต้องการจำเป็นของการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนพบว่า ในด้านหลักสูตรนั้น ในปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ หัวข้อสามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคลมีดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด ($PNI_{Modified} = 0.58$) รองลงมาคือหัวข้อมีความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ ($PNI_{Modified} = 0.55$) ในด้านการเรียนการสอน ปัจจัยด้านเศรษฐกิจหัวข้อสามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคลมีดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด ($PNI_{Modified} = 0.52$) รองลงมาคือหัวข้อมีความเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก ($PNI_{Modified} = 0.502$) และด้านกิจกรรมนักศึกษา ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐหัวข้อมีความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ มีดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด ($PNI_{Modified} = 0.53$) รองลงมาคือปัจจัยด้านเศรษฐกิจหัวข้อสามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล ($PNI_{Modified} = 0.52$) ตามลำดับ

จากนั้นทำการจัดกลุ่ม $PNI_{Modified}$ ของการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน โดยทำการคำนวณหาระยะห่างของค่า $PNI_{Modified}$ ได้ดังนี้

$(0.58 - 0.38) \div 2 = 0.10$ สามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ สูง เท่ากับ 0.49 - 0.59

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ต่ำ เท่ากับ 0.38 - 0.48

โดยแสดงหัวข้อที่เป็นโอกาสและภาวะคุกคามในงานวิชาการแต่ละด้าน ดังตารางที่

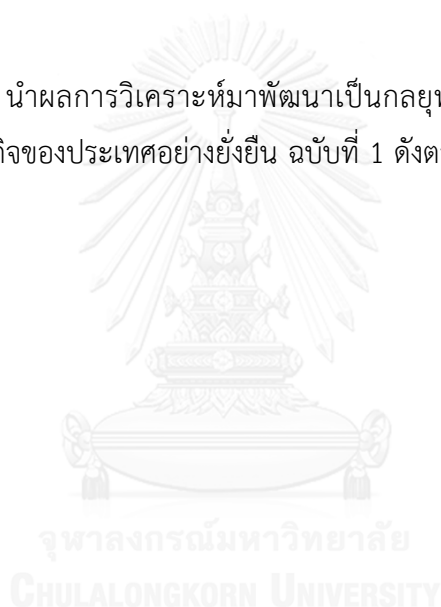
4.3.3 (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวความคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยอย่างยั่งยืน (ฉบับที่ 1)

การร่างกลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวความคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยอย่างยั่งยืน (ฉบับที่ 1) โดยใช้ข้อมูลจากการ TOWS Matrix ตามขั้นตอนต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 นำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภาวะคุกคามมาวิเคราะห์ TOWS Matrix จะได้ จุดแข็ง-โอกาส (SO) จุดอ่อน-โอกาส (WO) จุดแข็ง-ภาวะคุกคาม (ST) และจุดอ่อน-ภาวะคุกคาม (WT) ดังตารางที่ 30

ขั้นที่ 2 นำผลการวิเคราะห์ TOWS Matrix มาจำแนกตามองค์ประกอบของการผลิตบัณฑิต ดังตารางที่ 31

ขั้นที่ 3 นำผลการวิเคราะห์มาพัฒนาเป็นกลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวความคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยอย่างยั่งยืน ฉบับที่ 1 ดังตารางที่ 32

<p>จุดแข็ง – จุดอ่อน</p> <p>โอกาส – ภาวะคุกคาม</p>	<p>จุดแข็ง (S)</p> <p>มิติด้านการบริหารการผลิตบัณฑิต</p> <p>1. การจัดการเรียนการสอน (PNI_{modified} = 0.48)</p> <p>มิติด้านผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สำคัญที่จะก้าวสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ</p> <p>1. หลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก (PNI_{modified} = 0.49)</p> <p>2. การจัดการเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.48)</p> <p>3. การจัดการเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตมีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.46)</p> <p>4. การจัดการเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตมีความตระหนกอย่างรอบรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.47)</p> <p>5. การจัดการเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตสามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล (PNI_{modified} = 0.49)</p> <p>6. การจัดการเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก (PNI_{modified} = 0.50)</p> <p>7. กิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.49)</p>	<p>จุดอ่อน (W)</p> <p>มิติด้านการบริหารการผลิตบัณฑิต</p> <p>1. หลักสูตร (PNI_{modified} = 0.53)</p> <p>2. กิจกรรมนักศึกษา (PNI_{modified} = 0.51)</p> <p>มิติด้านผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สำคัญที่จะก้าวสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ</p> <p>1. หลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.51)</p> <p>2. หลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตมีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.57)</p> <p>3. หลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตมีความตระหนกอย่างรอบรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.56)</p> <p>4. หลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตสามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล (PNI_{modified} = 0.53)</p> <p>5. กิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตมีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.51)</p> <p>6. กิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตมีความตระหนกอย่างรอบรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.52)</p> <p>7. กิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตสามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล (PNI_{modified} = 0.54)</p> <p>8. กิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก (PNI_{modified} = 0.52)</p>
<p>0.48)</p> <p>6. การเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.45)</p> <p>7. การเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตมีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.45)</p> <p>8. การเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตมีความตระหนกอย่างรอบรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.44)</p> <p>9. การเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตสามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล (PNI_{modified} = 0.46)</p> <p>10. การเรียนการสอนที่สร้าง</p>	<p>จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย CHULALONGKORN UNIVERSITY</p>	

<p>จุดแข็ง – จุดอ่อน</p> <p>โอกาส – ภาวะคุกคาม</p>	<p>จุดแข็ง (S)</p> <p>มิติด้านการบริหารการผลิตบัณฑิต</p> <p>1. การจัดการเรียนการสอน (PNI_{modified} = 0.48)</p> <p>มิติด้านผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สำคัญที่จะก้าวสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ</p> <p>1. หลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก (PNI_{modified} = 0.49)</p> <p>2. การจัดการเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.48)</p> <p>3. การจัดการเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตมีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.46)</p> <p>4. การจัดการเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตมีความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.47)</p> <p>5. การจัดการเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตสามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล (PNI_{modified} = 0.49)</p> <p>6. การจัดการเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก (PNI_{modified} = 0.50)</p> <p>7. กิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.49)</p>	<p>จุดอ่อน (W)</p> <p>มิติด้านการบริหารการผลิตบัณฑิต</p> <p>1. หลักสูตร (PNI_{modified} = 0.53)</p> <p>2. กิจกรรมนักศึกษา (PNI_{modified} = 0.51)</p> <p>มิติด้านผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สำคัญที่จะก้าวสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ</p> <p>1. หลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.51)</p> <p>2. หลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตมีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.57)</p> <p>3. หลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตมีความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.56)</p> <p>4. หลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตสามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล (PNI_{modified} = 0.53)</p> <p>5. กิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตมีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.51)</p> <p>6. กิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตมีความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.52)</p> <p>7. กิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตสามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล (PNI_{modified} = 0.54)</p> <p>8. กิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก (PNI_{modified} = 0.52)</p>
<p>ให้บัณฑิตเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก (PNI_{modified} = 0.43)</p> <p>11. กิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.47)</p> <p>เทคโนโลยี (PNI_{modified} = .43)</p> <p>1. หลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.38)</p> <p>2. หลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตมีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.39)</p> <p>3. หลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตมีความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทาง</p>	<p>จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย CHULALONGKORN UNIVERSITY</p>	

<p>จุดแข็ง - จุดอ่อน</p> <p>โอกาส - ภาวะคุกคาม</p>	<p>จุดแข็ง (S)</p> <p>มิติด้านการบริหารการผลิตบัณฑิต</p> <p>1. การจัดการเรียนการสอน (PNI_{modified} = 0.48)</p> <p>มิติด้านผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สำคัญที่จะก้าวสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ</p> <p>1. หลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก (PNI_{modified} = 0.49)</p> <p>2. การจัดการเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.48)</p> <p>3. การจัดการเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตมีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.46)</p> <p>4. การจัดการเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตมีความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.47)</p> <p>5. การจัดการเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตสามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล (PNI_{modified} = 0.49)</p> <p>6. การจัดการเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก (PNI_{modified} = 0.50)</p> <p>7. กิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.49)</p>	<p>จุดอ่อน (W)</p> <p>มิติด้านการบริหารการผลิตบัณฑิต</p> <p>1. หลักสูตร (PNI_{modified} = 0.53)</p> <p>2. กิจกรรมนักศึกษา (PNI_{modified} = 0.51)</p> <p>มิติด้านผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สำคัญที่จะก้าวสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ</p> <p>1. หลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.51)</p> <p>2. หลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตมีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.57)</p> <p>3. หลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตมีความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.56)</p> <p>4. หลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตสามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล (PNI_{modified} = 0.53)</p> <p>5. กิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตมีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.51)</p> <p>6. กิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตมีความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.52)</p> <p>7. กิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตสามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล (PNI_{modified} = 0.54)</p> <p>8. กิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก (PNI_{modified} = 0.52)</p>
<p>เศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.39)</p> <p>4. หลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก (PNI_{modified} = 0.38)</p> <p>5. การเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.42)</p> <p>6. การเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตมีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.44)</p> <p>7. การเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตมีความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.43)</p> <p>8. การเรียนการสอนที่สร้างให้</p>	<p>จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย CHULALONGKORN UNIVERSITY</p>	

<p>โอกาส - ภาวะคุกคาม</p>	<p>จุดแข็ง (S)</p> <p>มิติด้านการบริหารการผลิตบัณฑิต</p> <p>1. การจัดการเรียนการสอน (PNI_{modified} = 0.48)</p> <p>มิติด้านผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สำคัญที่จะก้าวสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ</p> <p>1. หลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก (PNI_{modified} = 0.49)</p> <p>2. การจัดการเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.48)</p> <p>3. การจัดการเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตมีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.46)</p> <p>4. การจัดการเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตมีความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.47)</p> <p>5. การจัดการเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตสามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล (PNI_{modified} = 0.49)</p> <p>6. การจัดการเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก (PNI_{modified} = 0.50)</p> <p>7. กิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.49)</p>	<p>จุดอ่อน (W)</p> <p>มิติด้านการบริหารการผลิตบัณฑิต</p> <p>1. หลักสูตร (PNI_{modified} = 0.53)</p> <p>2. กิจกรรมนักศึกษา (PNI_{modified} = 0.51)</p> <p>มิติด้านผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สำคัญที่จะก้าวสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ</p> <p>1. หลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.51)</p> <p>2. หลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตมีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.57)</p> <p>3. หลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตมีความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.56)</p> <p>4. หลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตสามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล (PNI_{modified} = 0.53)</p> <p>5. กิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตมีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.51)</p> <p>6. กิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตมีความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.52)</p> <p>7. กิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตสามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล (PNI_{modified} = 0.54)</p> <p>8. กิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก (PNI_{modified} = 0.52)</p>
<p>บัณฑิตสามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล (PNI_{modified} = 0.41)</p> <p>9. การเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก (PNI_{modified} = 0.44)</p> <p>10. กิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.46)</p> <p>11. กิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตมีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.44)</p> <p>12. กิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตมีความตระหนักรู้เกี่ยวกับ</p>	<p>จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย CHULALONGKORN UNIVERSITY</p>	

<p>โอกาส - ภาวะคุกคาม</p>	<p>จุดแข็ง (S) มิติด้านการบริหารการผลิตบัณฑิต 1. การจัดการเรียนการสอน (PNI_{modified} = 0.48) มิติด้านผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สำคัญที่จะก้าวสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ 1. หลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก (PNI_{modified} = 0.49) 2. การจัดการเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.48) 3. การจัดการเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตมีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.46) 4. การจัดการเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตมีความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.47) 5. การจัดการเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตสามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล (PNI_{modified} = 0.49) 6. การจัดการเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก (PNI_{modified} = 0.50) 7. กิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.49)</p>	<p>จุดอ่อน (W) มิติด้านการบริหารการผลิตบัณฑิต 1. หลักสูตร (PNI_{modified} = 0.53) 2. กิจกรรมนักศึกษา (PNI_{modified} = 0.51) มิติด้านผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สำคัญที่จะก้าวสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ 1. หลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.51) 2. หลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตมีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.57) 3. หลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตมีความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.56) 4. หลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตสามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล (PNI_{modified} = 0.53) 5. กิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตมีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.51) 6. กิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตมีความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.52) 7. กิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตสามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล (PNI_{modified} = 0.54) 8. กิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก (PNI_{modified} = 0.52)</p>
<p>รอบรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.47) 13. กิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตสามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล (PNI_{modified} = 0.46) 14. กิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก (PNI_{modified} = 0.45)</p>	<p>จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย CHULALONGKORN UNIVERSITY</p>	
<p>ภาวะคุกคาม (T) (24 ข้อ) การเมืองและนโยบายของรัฐ (PNI_{modified} = .50) 1. หลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ</p>	<p>จุดแข็ง - ภาวะคุกคาม (ST) 1. สภาวะแวดล้อมทางการเมืองและนโยบายของรัฐเป็นภาวะคุกคามของการเสริมจุดแข็งต่อหลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก 2. สภาวะแวดล้อมทางการเมืองและนโยบายของรัฐเป็น</p>	<p>จุดอ่อน - ภาวะคุกคาม (WT) 1. สภาวะแวดล้อมทางการเมืองและนโยบายของรัฐเป็นภาวะคุกคามของการลดจุดอ่อนต่อหลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ 2. สภาวะแวดล้อมทางการเมืองและนโยบาย</p>

<p>โอกาส - ภาวะคุกคาม</p>	<p>จุดแข็ง (S)</p> <p>มิติด้านการบริหารการผลิตบัณฑิต</p> <p>1. การจัดการเรียนการสอน (PNI_{modified} = 0.48)</p> <p>มิติด้านผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สำคัญที่จะก้าวสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ</p> <p>1. หลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก (PNI_{modified} = 0.49)</p> <p>2. การจัดการเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.48)</p> <p>3. การจัดการเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตมีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.46)</p> <p>4. การจัดการเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตมีความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.47)</p> <p>5. การจัดการเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตสามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล (PNI_{modified} = 0.49)</p> <p>6. การจัดการเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก (PNI_{modified} = 0.50)</p> <p>7. กิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.49)</p>	<p>จุดอ่อน (W)</p> <p>มิติด้านการบริหารการผลิตบัณฑิต</p> <p>1. หลักสูตร (PNI_{modified} = 0.53)</p> <p>2. กิจกรรมนักศึกษา (PNI_{modified} = 0.51)</p> <p>มิติด้านผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สำคัญที่จะก้าวสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ</p> <p>1. หลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.51)</p> <p>2. หลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตมีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.57)</p> <p>3. หลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตมีความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.56)</p> <p>4. หลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตสามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล (PNI_{modified} = 0.53)</p> <p>5. กิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตมีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.51)</p> <p>6. กิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตมีความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.52)</p> <p>7. กิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตสามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล (PNI_{modified} = 0.54)</p> <p>8. กิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก (PNI_{modified} = 0.52)</p>
<p>11. กิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตสามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล (PNI_{modified} = 0.49)</p> <p>เศรษฐกิจ (PNI_{modified} = .48)</p> <p>1. หลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.49)</p> <p>2. หลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตมีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.51)</p> <p>3. การเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตมีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.49)</p> <p>4. การเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตสามารถวิเคราะห์ความ</p>	<p>จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย CHULALONGKORN UNIVERSITY</p>	<p>ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล</p> <p>12. สภาวะแวดล้อมทางเศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามของการลดจุดอ่อนต่อกิจกรรม นักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก</p> <p>13. สภาวะแวดล้อมทางสังคมเป็นภาวะคุกคามของการลดจุดอ่อนต่อกิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตมีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ</p> <p>14. สภาวะแวดล้อมทางสังคมเป็นภาวะคุกคามของการลดจุดอ่อนต่อกิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตมีความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ</p> <p>15. สภาวะแวดล้อมทางสังคมเป็นภาวะคุกคามของการลดจุดอ่อนต่อกิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตสามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล</p> <p>16. สภาวะแวดล้อมทางสังคมเป็นภาวะคุกคาม</p>

<p>จุดแข็ง - จุดอ่อน</p> <p>โอกาส - ภาวะคุกคาม</p>	<p>จุดแข็ง (S)</p> <p>มิติด้านการบริหารการผลิตบัณฑิต</p> <p>1. การจัดการเรียนการสอน (PNI_{modified} = 0.48)</p> <p>มิติด้านผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สำคัญที่จะก้าวสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ</p> <p>1. หลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก (PNI_{modified} = 0.49)</p> <p>2. การจัดการเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.48)</p> <p>3. การจัดการเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตมีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.46)</p> <p>4. การจัดการเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตมีความตระหนกอย่างรอบรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.47)</p> <p>5. การจัดการเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตสามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล (PNI_{modified} = 0.49)</p> <p>6. การจัดการเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก (PNI_{modified} = 0.50)</p> <p>7. กิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.49)</p>	<p>จุดอ่อน (W)</p> <p>มิติด้านการบริหารการผลิตบัณฑิต</p> <p>1. หลักสูตร (PNI_{modified} = 0.53)</p> <p>2. กิจกรรมนักศึกษา (PNI_{modified} = 0.51)</p> <p>มิติด้านผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สำคัญที่จะก้าวสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ</p> <p>1. หลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.51)</p> <p>2. หลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตมีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.57)</p> <p>3. หลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตมีความตระหนกอย่างรอบรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.56)</p> <p>4. หลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตสามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล (PNI_{modified} = 0.53)</p> <p>5. กิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตมีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.51)</p> <p>6. กิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตมีความตระหนกอย่างรอบรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.52)</p> <p>7. กิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตสามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล ((PNI_{modified} = 0.54)</p> <p>8. กิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก (PNI_{modified} = 0.52)</p>
<p>เชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล (PNI_{modified} = 0.52)</p> <p>5. การเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก (PNI_{modified} = 0.50)</p> <p>6. กิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตมีความตระหนกอย่างรอบรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.50)</p> <p>7. กิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตสามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล (PNI_{modified} = 0.52)</p> <p>8. กิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตเป็นพลเมืองที่มีความ</p>	<p>จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย CHULALONGKORN UNIVERSITY</p>	<p>ของการลดจุดอ่อนต่อกิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก</p> <p>17. สภาวะแวดล้อมทางเทคโนโลยีเป็นภาวะคุกคามของการลดจุดอ่อนต่อหลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตสามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล</p>

<p>จุดแข็ง - จุดอ่อน</p> <p>โอกาส - ภาวะคุกคาม</p>	<p>จุดแข็ง (S)</p> <p>มิติด้านการบริหารการผลิตบัณฑิต</p> <p>1. การจัดการเรียนการสอน (PNI_{modified} = 0.48)</p> <p>มิติด้านผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สำคัญที่จะก้าวสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ</p> <p>1. หลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก (PNI_{modified} = 0.49)</p> <p>2. การจัดการเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.48)</p> <p>3. การจัดการเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตมีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.46)</p> <p>4. การจัดการเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตมีความตระหนกอย่างรอบรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.47)</p> <p>5. การจัดการเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตสามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล (PNI_{modified} = 0.49)</p> <p>6. การจัดการเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก (PNI_{modified} = 0.50)</p> <p>7. กิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.49)</p>	<p>จุดอ่อน (W)</p> <p>มิติด้านการบริหารการผลิตบัณฑิต</p> <p>1. หลักสูตร (PNI_{modified} = 0.53)</p> <p>2. กิจกรรมนักศึกษา (PNI_{modified} = 0.51)</p> <p>มิติด้านผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สำคัญที่จะก้าวสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ</p> <p>1. หลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.51)</p> <p>2. หลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตมีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.57)</p> <p>3. หลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตมีความตระหนกอย่างรอบรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.56)</p> <p>4. หลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตสามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล (PNI_{modified} = 0.53)</p> <p>5. กิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตมีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.51)</p> <p>6. กิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตมีความตระหนกอย่างรอบรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.52)</p> <p>7. กิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตสามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล (PNI_{modified} = 0.54)</p> <p>8. กิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก (PNI_{modified} = 0.52)</p>
<p>รับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก (PNI_{modified} = 0.50)</p> <p>สังคม (PNI_{modified} = .47)</p> <p>1. กิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตมีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.52)</p> <p>2. กิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตมีความตระหนกอย่างรอบรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.50)</p> <p>3. กิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตสามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล (PNI_{modified} = 0.50)</p> <p>4. กิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตเป็นพลเมืองที่มีความ</p>	<p>จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย CHULALONGKORN UNIVERSITY</p>	

<p>จุดแข็ง – จุดอ่อน</p> <p>โอกาส – ภาวะคุกคาม</p>	<p>จุดแข็ง (S)</p> <p>มิติด้านการบริหารการผลิตบัณฑิต</p> <p>1. การจัดการเรียนการสอน (PNI_{modified} = 0.48)</p> <p>มิติด้านผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สำคัญที่จะก้าวสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ</p> <p>1. หลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก (PNI_{modified} = 0.49)</p> <p>2. การจัดการเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.48)</p> <p>3. การจัดการเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตมีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.46)</p> <p>4. การจัดการเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตมีความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.47)</p> <p>5. การจัดการเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตสามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล (PNI_{modified} = 0.49)</p> <p>6. การจัดการเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก (PNI_{modified} = 0.50)</p> <p>7. กิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.49)</p>	<p>จุดอ่อน (W)</p> <p>มิติด้านการบริหารการผลิตบัณฑิต</p> <p>1. หลักสูตร (PNI_{modified} = 0.53)</p> <p>2. กิจกรรมนักศึกษา (PNI_{modified} = 0.51)</p> <p>มิติด้านผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สำคัญที่จะก้าวสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ</p> <p>1. หลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.51)</p> <p>2. หลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตมีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.57)</p> <p>3. หลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตมีความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.56)</p> <p>4. หลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตสามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล (PNI_{modified} = 0.53)</p> <p>5. กิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตมีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.51)</p> <p>6. กิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตมีความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.52)</p> <p>7. กิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตสามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล (PNI_{modified} = 0.54)</p> <p>8. กิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก (PNI_{modified} = 0.52)</p>
<p>รับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก (PNI_{modified} = 0.51)</p> <p>เทคโนโลยี (PNI_{modified} = .43)</p> <p>1. หลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตสามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล (PNI_{modified} = 0.43)</p>	<p>จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย CHULALONGKORN UNIVERSITY</p>	

ตารางที่ 31 TOWS Matrix จำแนกตามองค์ประกอบของการผลิตบัณฑิต

การบริหารการผลิตบัณฑิต ตามแนวคิดการพัฒนา เศรษฐกิจของประเทศอย่าง ยั่งยืน	SO / ST / WO / WT
หลักสูตร	<p>จุดแข็ง - โอกาส (SO)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สภาวะแวดล้อมทางเศรษฐกิจเป็นโอกาสการเสริมจุดแข็งต่อหลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก 2. สภาวะแวดล้อมทางสังคมเป็นโอกาสการเสริมจุดแข็งต่อหลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก 3. สภาวะแวดล้อมทางเทคโนโลยีเป็นโอกาสการเสริมจุดแข็งต่อหลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก <p>จุดแข็ง - ภาวะคุกคาม (ST)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สภาวะแวดล้อมทางการเมืองและนโยบายของรัฐเป็นภาวะคุกคามของการเสริมจุดแข็งต่อหลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก <p>จุดอ่อน - โอกาส (WO)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สภาวะแวดล้อมทางเศรษฐกิจเป็นโอกาสการลดจุดอ่อนต่อหลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตมีความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ 2. สภาวะแวดล้อมทางเศรษฐกิจเป็นโอกาสการลดจุดอ่อนต่อหลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตสามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล 3. สภาวะแวดล้อมทางสังคมเป็นโอกาสการลดจุดอ่อนต่อหลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ

<p>การบริหารการผลิตบัณฑิต ตามแนวคิดการพัฒนา เศรษฐกิจของประเทศอย่าง ยั่งยืน</p>	<p>SO / ST / WO / WT</p>
	<p>4. สถานะแวดล้อมทางสังคมเป็นโอกาสการลดจุดอ่อนต่อ หลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตมีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ</p> <p>5. สถานะแวดล้อมทางสังคมเป็นโอกาสการลดจุดอ่อนต่อ หลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตมีความตระหนักรู้เกี่ยวกับ ประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ</p> <p>6. สถานะแวดล้อมทางสังคมเป็นโอกาสการลดจุดอ่อนต่อ หลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตสามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของ ประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล</p> <p>7. สถานะแวดล้อมทางเทคโนโลยีเป็นโอกาสการลดจุดอ่อนต่อ หลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการ และความหมายของเศรษฐกิจ</p> <p>8. สถานะแวดล้อมทางเทคโนโลยีเป็นโอกาสการลดจุดอ่อนต่อ หลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตมีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ</p> <p>9. สถานะแวดล้อมทางเทคโนโลยีเป็นโอกาสการลดจุดอ่อนต่อ หลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตมีความตระหนักรู้เกี่ยวกับ ประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ</p> <p>จุดอ่อน - ภาวะคุกคาม (WT)</p> <p>1. สถานะแวดล้อมทางการเมืองและนโยบายของรัฐเป็นภาวะ คุกคามของการลดจุดอ่อนต่อหลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตมี ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ</p> <p>2. สถานะแวดล้อมทางการเมืองและนโยบายของรัฐเป็นภาวะ คุกคามของการลดจุดอ่อนต่อหลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตมี ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ</p> <p>3. สถานะแวดล้อมทางการเมืองและนโยบายของรัฐเป็นภาวะ คุกคามของการลดจุดอ่อนต่อหลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตมี ความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทาง เศรษฐกิจ</p>

<p>การบริหารการผลิตบัณฑิต ตามแนวคิดการพัฒนา เศรษฐกิจของประเทศอย่าง ยั่งยืน</p>	<p>SO / ST / WO / WT</p>
	<p>4. สถานะแวดล้อมทางการเมืองและนโยบายของรัฐเป็นภาวะ คุกคามของการลดจุดอ่อนต่อหลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิต สามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทาง เศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล</p> <p>5. สถานะแวดล้อมทางเศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามของการลด จุดอ่อนต่อหลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับ หลักการและความหมายของเศรษฐกิจ</p> <p>6. สถานะแวดล้อมทางเศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามของการลด จุดอ่อนต่อหลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตมีความเข้าใจเกี่ยวกับ ระบบเศรษฐกิจ</p> <p>7. สถานะแวดล้อมทางเทคโนโลยีเป็นภาวะคุกคามของการลด จุดอ่อนต่อหลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตสามารถวิเคราะห์ความ เชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิต ส่วนบุคคล</p>
<p>การเรียนการสอน</p>	<p>จุดแข็ง - โอกาส (SO)</p> <p>1. สถานะแวดล้อมทางการเมืองและนโยบายของรัฐเป็น โอกาสการเสริมจุดแข็งต่อการจัดการเรียนการสอนที่สร้างให้ บัณฑิตมีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ</p> <p>2. สถานะแวดล้อมทางการเมืองและนโยบายของรัฐเป็น โอกาสการเสริมจุดแข็งต่อการจัดการเรียนการสอนที่สร้างให้ บัณฑิตมีความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหา หลักทางเศรษฐกิจ</p> <p>3. สถานะแวดล้อมทางการเมืองและนโยบายของรัฐเป็น โอกาสการเสริมจุดแข็งต่อการจัดการเรียนการสอนที่สร้างให้ บัณฑิตเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก</p>

<p>การบริหารการผลิตบัณฑิต ตามแนวคิดการพัฒนา เศรษฐกิจของประเทศอย่าง ยั่งยืน</p>	<p>SO / ST / WO / WT</p>
	<p>4. สภาวะแวดล้อมทางเศรษฐกิจเป็นโอกาสการเสริมจุดแข็งต่อการจัดการเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ</p> <p>5. สภาวะแวดล้อมทางเศรษฐกิจเป็นโอกาสการเสริมจุดแข็งต่อการจัดการเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตมีความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ</p> <p>6. สภาวะแวดล้อมทางสังคมเป็นโอกาสการเสริมจุดแข็งต่อการจัดการเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ</p> <p>7. สภาวะแวดล้อมทางสังคมเป็นโอกาสการเสริมจุดแข็งต่อการจัดการเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตมีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ</p> <p>8. สภาวะแวดล้อมทางสังคมเป็นโอกาสการเสริมจุดแข็งต่อการจัดการเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตมีความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ</p> <p>9. สภาวะแวดล้อมทางสังคมเป็นโอกาสการเสริมจุดแข็งต่อการจัดการเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตสามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล</p> <p>10. สภาวะแวดล้อมทางสังคมเป็นโอกาสการเสริมจุดแข็งต่อการจัดการเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก</p> <p>11. สภาวะแวดล้อมทางเทคโนโลยีเป็นโอกาสการเสริมจุดแข็งต่อการจัดการเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ</p> <p>12. สภาวะแวดล้อมทางเทคโนโลยีเป็นโอกาสการเสริมจุดแข็งต่อการจัดการเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตมีความ</p>

<p>การบริหารการผลิตบัณฑิต ตามแนวคิดการพัฒนา เศรษฐกิจของประเทศอย่าง ยั่งยืน</p>	<p>SO / ST / WO / WT</p>
	<p>เข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ</p> <p>13. สถานะแวดล้อมทางเทคโนโลยีเป็นโอกาสการเสริมจุด แข็งต่อการจัดการเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตมีความ ตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ</p> <p>14. สถานะแวดล้อมทางเทคโนโลยีเป็นโอกาสการเสริมจุด แข็งต่อการจัดการเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตสามารถ วิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับ ทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล</p> <p>15. สถานะแวดล้อมทางเทคโนโลยีเป็นโอกาสการเสริมจุด แข็งต่อการจัดการเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตเป็นพลเมือง ที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชน โลก</p> <p>จุดแข็ง - ภาวะคุกคาม (ST)</p> <p>1. สถานะแวดล้อมทางการเมืองและนโยบายของรัฐเป็นภาวะ คุกคามของการเสริมจุดแข็งต่อการจัดการเรียนการสอนที่ สร้างให้บัณฑิตมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและ ความหมายของเศรษฐกิจ</p> <p>2. สถานะแวดล้อมทางการเมืองและนโยบายของรัฐเป็นภาวะ คุกคามของการเสริมจุดแข็งต่อการจัดการเรียนการสอนที่ สร้างให้บัณฑิตสามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็น ปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล</p> <p>3. สถานะแวดล้อมทางเศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามของการ เสริมจุดแข็งต่อการจัดการเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตมี ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ</p> <p>4. สถานะแวดล้อมทางเศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามของการ เสริมจุดแข็งต่อการจัดการเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิต</p>

<p>การบริหารการผลิตบัณฑิต ตามแนวคิดการพัฒนา เศรษฐกิจของประเทศอย่าง ยั่งยืน</p>	<p>SO / ST / WO / WT</p>
	<p>สามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล</p> <p>5. สถานะแวดล้อมทางเศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามของการเสริมจุดแข็งต่อการจัดการเรียนการสอนที่สร้างให้บัณฑิตเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก</p> <p>จุดอ่อน - โอกาส (WO) ไม่มี</p> <p>จุดอ่อน - ภาวะคุกคาม (WT) ไม่มี</p>
<p>กิจกรรมนักศึกษา</p>	<p>จุดแข็ง - โอกาส (SO)</p> <p>1. สถานะแวดล้อมทางเศรษฐกิจเป็นโอกาสการเสริมจุดแข็งต่อกิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ</p> <p>2. สถานะแวดล้อมทางสังคมเป็นโอกาสการเสริมจุดแข็งต่อกิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ</p> <p>3. สถานะแวดล้อมทางเทคโนโลยีเป็นโอกาสการเสริมจุดแข็งต่อกิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ</p> <p>จุดแข็ง - ภาวะคุกคาม (ST)</p> <p>1. สถานะแวดล้อมทางการเมืองและนโยบายของรัฐเป็นภาวะคุกคามของการเสริมจุดแข็งต่อกิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ</p> <p>จุดอ่อน - โอกาส (WO)</p>

<p>การบริหารการผลิตบัณฑิต ตามแนวคิดการพัฒนา เศรษฐกิจของประเทศอย่าง ยั่งยืน</p>	<p>SO / ST / WO / WT</p>
	<ol style="list-style-type: none"> 1. การเมืองและนโยบายของรัฐเป็นโอกาสการลดจุดอ่อนต่อกิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก 2. สภาวะแวดล้อมทางเศรษฐกิจเป็นโอกาสการลดจุดอ่อนต่อกิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตมีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ 3. สภาวะแวดล้อมทางเทคโนโลยีเป็นโอกาสการลดจุดอ่อนต่อกิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตมีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ 4. สภาวะแวดล้อมทางเทคโนโลยีเป็นโอกาสการลดจุดอ่อนต่อกิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตมีความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ 5. สภาวะแวดล้อมทางเทคโนโลยีเป็นโอกาสการลดจุดอ่อนต่อกิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตสามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล 6. สภาวะแวดล้อมทางเทคโนโลยีเป็นโอกาสการลดจุดอ่อนต่อกิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก <p>จุดอ่อน - ภาวะคุกคาม (WT)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สภาวะแวดล้อมทางการเมืองและนโยบายของรัฐเป็นภาวะคุกคามของการลดจุดอ่อนต่อกิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตมีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ 2. สภาวะแวดล้อมทางการเมืองและนโยบายของรัฐเป็นภาวะคุกคามของการลดจุดอ่อนต่อกิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตมีความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ

<p>การบริหารการผลิตบัณฑิต ตามแนวคิดการพัฒนา เศรษฐกิจของประเทศอย่าง ยั่งยืน</p>	<p>SO / ST / WO / WT</p>
	<p>3. สภาวะแวดล้อมทางการเมืองและนโยบายของรัฐเป็นภาวะ คุกคามของการลดจุดอ่อนต่อกิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้ บัณฑิตสามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหา ทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล</p> <p>4. สภาวะแวดล้อมทางเศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามของการลด จุดอ่อนต่อกิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตมีความตระหนัก อย่างรอบรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ</p> <p>5. สภาวะแวดล้อมทางเศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามของการลด จุดอ่อนต่อกิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตสามารถ วิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับ ทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล</p> <p>6. สภาวะแวดล้อมทางเศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามของการลด จุดอ่อนต่อกิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตเป็นพลเมืองที่มี ความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก</p> <p>7. สภาวะแวดล้อมทางสังคมเป็นภาวะคุกคามของการลด จุดอ่อนต่อกิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตมีความเข้าใจ เกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ</p> <p>8. สภาวะแวดล้อมทางสังคมเป็นภาวะคุกคามของการลด จุดอ่อนต่อกิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตมีความตระหนัก อย่างรอบรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ</p> <p>9. สภาวะแวดล้อมทางสังคมเป็นภาวะคุกคามของการลด จุดอ่อนต่อกิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตสามารถ วิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับ ทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล</p> <p>10. สภาวะแวดล้อมทางสังคมเป็นภาวะคุกคามของการลด จุดอ่อนต่อกิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตเป็นพลเมืองที่มี ความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก</p>

จากตารางที่ 30 และ 31 ผลการวิเคราะห์ TOWS Matrix ของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน จำแนกตามองค์ประกอบพบว่า ด้านหลักสูตรมีจุดแข็ง - โอกาส (SO) 3 ข้อ จุดแข็ง - ภาวะคุกคาม (ST) 1 ข้อ จุดอ่อน - โอกาส (WO) 9 ข้อ จุดอ่อน - ภาวะคุกคาม (WT) 7 ข้อ ด้านการเรียนการสอนมีจุดแข็ง - โอกาส (SO) 15 ข้อ จุดแข็ง - ภาวะคุกคาม (ST) 6 ข้อ จุดอ่อน - โอกาส (WO) ไม่มี จุดอ่อน - ภาวะคุกคาม (WT) ไม่มี และด้านกิจกรรมนักศึกษา มีจุดแข็ง - โอกาส (SO) 3 ข้อ จุดแข็ง - ภาวะคุกคาม (ST) 1 ข้อ จุดอ่อน - โอกาส (WO) 6 ข้อ จุดอ่อน - ภาวะคุกคาม (WT) 10 ข้อ

ขั้นที่ 3 นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากขั้นตอนที่ 1 และ 2 มาร่างกลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ฉบับที่ 1

ดำเนินการร่างการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ฉบับที่ 1 โดยใช้ผลการวิจัยที่พบ คือ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามที่เชื่อมโยงกับค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ โดยมีขั้นตอนดังนี้

1) กำหนดกลยุทธ์หลักจากกรอบแนวคิดการผลิตบัณฑิต ประกอบด้วย 1. หลักสูตร 2. การเรียนการสอน และ 3. กิจกรรมนักศึกษา

2) กำหนดกลยุทธ์รองจากกรอบแนวคิดที่เป็นองค์ประกอบของการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ใช้แนวคิดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สำคัญที่จะก้าวสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ ประกอบด้วย 1. การมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ 2. การมีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ 3. การมีความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ 4. ความสามารถในการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล และ 5. ความเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก

3) กำหนดวิธีดำเนินการจากผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน และการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก และการวิเคราะห์เนื้อหาจากข้อเสนอแนะของแบบสอบถาม ประกอบด้วย

3.1) สภาพแวดล้อมภายใน คือ การผลิตบัณฑิต และองค์ประกอบการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน

3.2) สภาพแวดล้อมภายนอก คือ ปัจจัยทางการเมืองและนโยบายของรัฐ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสังคมและปัจจัยด้านเทคโนโลยี

3.3) การวิเคราะห์เนื้อหา คือ ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากแบบสอบถามในประเด็นด้านหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน และด้านกิจกรรมนักศึกษา

ตารางที่ 32 ร่างกลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ
อย่างยั่งยืน (ฉบับที่ 1)

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
1. สร้างบัณฑิตด้วยหลักสูตรที่มุ่งให้นักศึกษามีความเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน สังคม ประเทศชาติ และชุมชนโลก (SO, WO)	1.1 พัฒนาหลักสูตรที่ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ และการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนให้นักศึกษา (WO, WT)	<p>1.1.1 ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรโดยบูรณาการเนื้อหาความรู้ที่สอนในวิชาปกติเข้ากับการสอดแทรกแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจเพียงเพียงและแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี หรือเปิดสอนในวิชาศึกษาทั่วไป (General Education)</p> <p>1.1.2 กำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์เกี่ยวกับความรู้ความสามารถด้านเศรษฐกิจที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับนักศึกษา แล้วกำหนดหลักฐานแสดงผลการเรียนรู้ที่จะใช้วัดความสำเร็จของการจัดการเรียนการสอนจากนั้นจึงออกแบบการสอนและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามความเหมาะสม</p> <p>1.1.3 สร้างหลักสูตรและอาจารย์ต้นแบบ (Model) โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาต่าง ๆ มาร่วมยกร่างหลักสูตรแบบบูรณาการศาสตร์ของการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนเพื่อทดลองใช้แล้วปรับปรุงให้มีคุณภาพก่อนที่จะขยายผลไปสู่รายวิชาอื่น ๆ โดยมีอาจารย์ต้นแบบเป็นผู้ถ่ายทอดหรือคอยให้คำแนะนำ</p>
	1.2 กำหนดให้หลักสูตรต้องมีการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้คิดวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล (WO, WT)	<p>1.2.1 สอดแทรกเนื้อหาในหลักสูตรเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานทางเศรษฐกิจที่จำเป็นเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจความสามารถในการคิดวิเคราะห์เพื่อตัดสินใจในการใช้ชีวิตตามสภาพเศรษฐกิจ</p> <p>1.2.2 ระบุแนวทางในการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรที่ต้องเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้อภิปรายหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับตนเองในระดับบุคคล ชุมชน สังคม และในฐานะพลเมืองของประเทศและพลเมืองโลก</p> <p>1.2.3 ให้ผู้ที่มีความรู้ความสามารถด้านการพัฒนา</p>

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
		<p>เศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนได้มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาหลักสูตรร่วมกับอาจารย์ประจำหลักสูตรในการให้ความเห็นเกี่ยวกับทักษะที่จำเป็น วิธีการเรียนการสอนในการพัฒนาคุณภาพบัณฑิตให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์</p>
	<p>1.3 ส่งเสริมให้หลักสูตรมีการสร้างความตระหนักรู้ให้กับนักศึกษาเกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน (WO, WT)</p>	<p>1.3.1 กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในและนอกหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้สร้างหรือเกิดความรู้ความตระหนักต่อปัญหาหลักทางเศรษฐกิจของประเทศในฐานะที่เป็นพลเมืองทั้งในระดับบุคคล ครอบครัว ชุมชน ไปจนถึงระดับที่ใหญ่ขึ้นอย่างเหมาะสม</p> <p>1.3.2 สนับสนุนช่องทางในการศึกษาเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน เช่น การเก็บชั่วโมงการเข้าร่วมการฝึกประสบการณ์ในสถานประกอบการ การอบรม ประชุมสัมมนา หรือการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อศึกษาความรู้ด้วยตนเอง</p> <p>1.3.3 จัดพื้นที่ หรือกิจกรรมให้นักศึกษาได้แสดงออกถึงความรู้ ความเข้าใจ ความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนในวิธี/รูปแบบ/บริบทที่ตนเองเกี่ยวข้อง โดยเชิญผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญมาร่วมรับฟัง แสดงความคิดเห็นหรือให้ความรู้เพิ่มเติม</p>
<p>2. บูรณาการการสอน นักศึกษาให้สามารถเชื่อมโยงและตัดสินใจเกี่ยวกับปัญหาทางเศรษฐกิจเป็นพลเมืองที่</p>	<p>2.1 สอนให้นักศึกษาเข้าใจความรู้ทางเศรษฐกิจอย่างถ่องแท้ แก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม (SO, ST)</p>	<p>2.1.1 ปรับรูปแบบเทคนิควิธีการสอนที่มีการผสมผสานระหว่างหลักทฤษฎีและการปฏิบัติในสัดส่วนที่เหมาะสม เพื่อให้ นักศึกษาได้มีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถนำหลักการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>2.1.2 สร้างกิจกรรมการเรียนรู้ เนื้อหาในบทเรียน และการวัดและประเมินผลที่มีความสอดคล้องสัมพันธ์กัน โดยที่สามารถสะท้อนความสำเร็จของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้นักศึกษามีความสามารถในการ</p>

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
ใช้ชีวิตอย่างมีคุณภาพ (SO, ST)		<p>วิเคราะห์ เชื่อมโยง ตัดสินใจเกี่ยวกับสภาพทางเศรษฐกิจและใช้ชีวิตอย่างมีคุณภาพ</p> <p>2.1.3 บูรณาการเนื้อหาตามหลักสูตรให้มีความถูกต้องและทันสมัยทั้งหลักวิชาการและหลักการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนโดยให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการออกแบบบทเรียนหรือเลือกวิธีการเรียนรู้ที่ตนสนใจ</p>
	<p>2.2 ปรับรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการให้นักศึกษาฝึกคิดวิเคราะห์โดยอาศัยความรู้ด้านเศรษฐกิจที่จำเป็น (SO, ST)</p>	<p>2.2.1 สร้างโจทย์ หรือสถานการณ์สมมติให้นักศึกษาได้คิดวิเคราะห์ แก้ปัญหาโดยอาศัยความรู้ด้านเศรษฐกิจแล้วแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน โดยอาจารย์ช่วยเติมเต็มการเรียนรู้</p> <p>2.2.2 ให้นักศึกษาได้นำเสนอโครงการ/โครงการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนตามบริบทของสาขาวิชาที่เรียน ทั้งงานเดี่ยว คู่หรือกลุ่ม</p> <p>2.2.3 พัฒนาและต่อยอดองค์ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนของนักศึกษาโดยให้มีการถ่ายทอดองค์ความรู้ไปสู่ครอบครัว ชุมชน สังคม</p>
	<p>2.3 สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์และเป็นพลเมืองที่ดี (SO, ST)</p>	<p>2.3.1 จัดกิจกรรมหมุนเวียนให้ความรู้ เช่น จัดให้มีพื้นที่ เช่น กระดานประชาสัมพันธ์ความรู้ การจัดสัมมนาภายในวิชาเรียน การประชุมภายใน/ระหว่างคณะในประเด็นการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน</p> <p>2.3.2 เปิดโอกาสให้นักศึกษาไปศึกษาแนวปฏิบัติที่ดียังแหล่งเรียนรู้ที่เป็นตัวอย่าง/ต้นแบบของชุมชน หรือบุคคลตัวอย่างที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน รวมถึงตัวอย่างการพัฒนาอย่างยั่งยืนในด้านอื่น ๆ ในรูปแบบและช่องทางที่หลากหลาย โดยใช้สื่อหรือเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามามีส่วนร่วม เป็นต้น</p> <p>2.3.3 พัฒนาโครงสร้างทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ในยุค 4.0</p>

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
		นำมาซึ่งแนวทางในการนำอินเทอร์เน็ตของสิ่ง (Internet of thing : IoT) มาช่วยในการบริหารจัดการ ชั้นเรียนแบบบูรณาการเพื่อให้เกิดประสิทธิผลในการ เรียนรู้อย่างแท้จริง
3. เสริม ประสบการณ์ ชีวิต เพิ่ม ความรู้ ทักษะ ที่จำเป็นต่อ การพัฒนา เศรษฐกิจของ ประเทศอย่าง ยั่งยืนก่อน สำเร็จ การศึกษา (SO, WO)	3.1 กิจกรรมการนำ ความรู้สู่การปฏิบัติ (SO, ST)	<p>3.1.1 จัดกิจกรรมเพื่อเตรียมการเป็นผู้ประกอบการ ให้นักศึกษา แนะนำให้คำปรึกษา เทคนิค แนวทางใน การวางแผนเพื่อการประกอบอาชีพในอนาคตหลังจาก สำเร็จการศึกษา โดยอาจารย์และผู้ที่มีประสบการณ์สำเร็จ ในวิชาชีพด้านต่าง ๆ</p> <p>3.1.2 เปิดคลินิกให้คำปรึกษาและพัฒนาคุณลักษณะ บัณฑิตที่พึงประสงค์ตามหัวข้อที่นักศึกษาสนใจ เช่น การ พัฒนาบุคลิกภาพ การเพิ่มพูนทักษะความรู้ทางด้าน เศรษฐกิจ การพัฒนาที่ยั่งยืน และความรู้ในเรื่องที่ เกี่ยวข้องการเรียนและการประกอบอาชีพ เป็นต้น</p> <p>3.1.3 จัดสหกิจศึกษาร่วมกับหน่วยงานหรือสถาน ประกอบการ ด้วยการให้นักศึกษาเข้าร่วมการฝึก ประสบการณ์ในแหล่งเรียนรู้ที่ประสบความสำเร็จหรือ เป็นต้นแบบของการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยเน้นที่การนำ องค์ความรู้สู่การปฏิบัติในบริบทการทำงานจริง</p>
	3.2 จัดสภาพ แวดล้อมที่เอื้อการ เรียนรู้ของนักศึกษา ด้านการพัฒนา เศรษฐกิจของ ประเทศอย่างยั่งยืน (WO, WT)	<p>3.2.1 ส่งเสริมการจัดกิจกรรมของกลุ่มนักศึกษาหรือ ชมรมต่าง ๆ ตามความสนใจโดยให้คำนึงถึงการ สอดแทรกวิธีการหรือเนื้อหาของเป็นพลเมืองที่ดีที่จะ ช่วยพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนใน วัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรม</p> <p>3.2.2 จัดโครงการสร้างความร่วมมือระหว่างคณะ/ สถาบัน เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้และศึกษาแนวปฏิบัติของ การที่จะมีส่วนร่วมในการช่วยพัฒนาเศรษฐกิจของ ประเทศอย่างยั่งยืน ในรูปแบบการจัดแข่งขันทักษะ หรือ การจัดประกวดผลงาน หรือนำเสนอบทความทาง</p>

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
		<p>วิชาการ เป็นต้น</p> <p>3.2.3 จัดตั้งหน่วยงาน/บริษัทจำลองที่บริหารงานโดยคัดเลือกกลุ่มนักศึกษาจากหลากหลายคณะและชั้นปีตามความสมัครใจมาร่วมบริหารและดำเนินงานตามแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนกำหนดภาคการศึกษาละ 1 กิจกรรม และหากประเมินแล้วว่ามีความเป็นไปได้ก็สามารถดำเนินการร่วมกับศูนย์บ่มเพาะเพื่อพัฒนาเป็นธุรกิจและสร้างอาชีพในอนาคต</p>
	<p>3.3 ตรวจสอบคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนที่จะช่วยเสริมสร้างการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน (WO, WT)</p>	<p>3.3.1 จัดกิจกรรมระดมความคิดเห็นทั้งในลักษณะที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการเกี่ยวกับคุณภาพบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่จะมีส่วนช่วยในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน โดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย เช่น ผู้บริหารระดับสถาบัน/คณะ ผู้ดูแลและพัฒนาหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน นักศึกษา และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งอาจประกอบด้วยผู้แทนนายจ้าง ผู้แทนสภาวิชาชีพ ผู้ทรงคุณวุฒิจากหน่วยงานของรัฐหรือภาคเอกชนเพื่อกำหนดคุณสมบัติที่พึงประสงค์ร่วมกัน แล้วนำไปกำหนดเป็นแผนกลยุทธ์การพัฒนานักศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม</p> <p>3.3.2 ให้นักศึกษาเข้าร่วมโครงการทดสอบคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ก่อนจบการศึกษา หรือวัดสมรรถนะที่พึงประสงค์ตามชั้นปี โดยแบ่งเป็น 2 หมวดหลัก ๆ คือ 1. ความรู้ความสามารถด้านวิชาการ และ 2. ทักษะทางวิชาชีพและการดำรงชีวิต โดยนำผลการทดสอบมาสรุปและจัดกลุ่มนักศึกษาและทางสถาบันให้คำปรึกษาตามความต้องการจำเป็น</p> <p>3.3.3 จัดให้มีการทดสอบวัดทัศนคติก่อนสำเร็จการศึกษา (Attitude Test) ใช้วัดทัศนคติของนักศึกษา</p>

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
		ที่มีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนเพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการจัดกิจกรรมให้ดียิ่งขึ้น

จากตารางที่ 32 พบว่ากลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนมี 3 กลยุทธ์หลัก 9 กลยุทธ์รอง และ 27 วิธีดำเนินการ

4.3.4 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน ฉบับที่ 1

การตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ฉบับที่ 1 โดยผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีส่วนได้เสีย (stakeholder) เป็นรายบุคคล เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม โดยมีรายละเอียดดังตาราง 33

ตารางที่ 33 สถานภาพของผู้ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ฉบับที่ 1

กลุ่มที่	สถานภาพ / ความเกี่ยวข้อง	รวม
		จำนวน
1	ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านการบริหารมหาวิทยาลัย	4
2	ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน	4
3	ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านกิจการนักศึกษา	4
4	ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน	4
5	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการจัดทำกลยุทธ์และผู้มีส่วนได้เสีย (stakeholder)	4
รวม		20

จากตาราง 33 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิที่ทำการตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนฉบับที่ 1 มีจำนวนรวมทั้งหมด 20 คน แบ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านการบริหารมหาวิทยาลัย 4 คน ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน 4 คน ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านกิจการนักศึกษา 4 คน ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านด้านการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน 4 คน และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการจัดทำกลยุทธ์และผู้มีส่วนได้เสีย (stakeholder) 4 คน

ตารางที่ 34 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์หลัก และกลยุทธ์รองของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ฉบับที่ 1

กลยุทธ์หลัก / กลยุทธ์รอง	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
กลยุทธ์หลักที่ 1 สร้างบัณฑิตด้วยหลักสูตรที่มุ่งให้นักศึกษามีความเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน สังคม ประเทศชาติ และชุมชนโลก	4.95	0.22	มากที่สุด	4.50	0.61	มากที่สุด
กลยุทธ์รองที่ 1.1 พัฒนาหลักสูตรที่ส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ และการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนให้นักศึกษา	4.85	0.37	มากที่สุด	4.60	0.60	มากที่สุด
กลยุทธ์รองที่ 1.2 กำหนดให้หลักสูตรต้องมีการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้คิดวิเคราะห์ ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล	4.70	0.47	มากที่สุด	4.25	0.64	มาก
กลยุทธ์รองที่ 1.3 ส่งเสริมให้หลักสูตรมีการสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน	4.80	0.41	มากที่สุด	4.30	0.73	มาก
กลยุทธ์หลักที่ 2 บูรณาการการสอนนักศึกษาให้สามารถเชื่อมโยงและตัดสินใจเกี่ยวกับปัญหาทางเศรษฐกิจ เป็นพลเมืองที่ใช้ชีวิตอย่างมีคุณภาพ	4.95	0.22	มากที่สุด	4.42	0.83	มาก
กลยุทธ์รองที่ 2.1 สอนให้นักศึกษาเข้าใจความรู้ทางเศรษฐกิจอย่างถ่องแท้ แก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม	4.70	0.47	มากที่สุด	3.95	0.83	มาก

กลยุทธ์หลัก / กลยุทธ์รอง	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
กลยุทธ์รองที่ 2.2 ปรับรูปแบบการเรียนการสอน ที่เน้นการให้นักศึกษาฝึกคิดวิเคราะห์โดยอาศัยความรู้ด้านเศรษฐกิจที่จำเป็น	4.65	0.59	มากที่สุด	4.05	0.89	มาก
กลยุทธ์รองที่ 2.3 สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์และเป็นพลเมืองที่ดี	4.75	0.44	มากที่สุด	4.35	0.67	มาก
กลยุทธ์หลักที่ 3 เสริมประสบการณ์ชีวิต เพิ่มความรู้ ทักษะที่จำเป็นต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ก่อนสำเร็จการศึกษา	4.80	0.41	มากที่สุด	4.00	0.79	มาก
กลยุทธ์รองที่ 3.1 กิจกรรมการนำความรู้สู่การปฏิบัติ	4.80	0.41	มากที่สุด	3.95	0.83	มาก
กลยุทธ์รองที่ 3.2 จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อการเรียนรู้ของนักศึกษาด้านการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน	4.65	0.59	มากที่สุด	3.95	0.69	มาก
กลยุทธ์รองที่ 3.3 ตรวจสอบคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนที่จะช่วยเสริมสร้างการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน	4.55	0.69	มากที่สุด	3.90	0.85	มาก

จากตารางที่ 34 พบว่ากลยุทธ์หลักที่ 1 สร้างบัณฑิตด้วยหลักสูตรที่มุ่งให้นักศึกษามีความเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน สังคม ประเทศชาติ และชุมชนโลก มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.95$, S.D. = 0.22) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.61) กลยุทธ์รองที่ 1.1 พัฒนาหลักสูตรที่ส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ และการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนให้นักศึกษา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.85$, S.D. = 0.37) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.37)

= 0.60) กลยุทธ์รองที่ 1.2 กำหนดให้หลักสูตรต้องมีการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้คิดวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคลมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.47) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.64) กลยุทธ์รองที่ 1.3 ส่งเสริมให้หลักสูตรมีการสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.41) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.73)

กลยุทธ์หลักที่ 2 บูรณาการการสอนนักศึกษาให้สามารถเชื่อมโยงและตัดสินใจเกี่ยวกับปัญหาทางเศรษฐกิจ เป็นพลเมืองที่ใช้ชีวิตอย่างมีคุณภาพ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.95$, S.D. = 0.22) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.83) กลยุทธ์รองที่ 2.1 สอนให้นักศึกษาเข้าใจความรู้ทางเศรษฐกิจอย่างถ่องแท้ แก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.47) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.83) กลยุทธ์รองที่ 2.2 ปรับรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการให้นักศึกษาฝึกคิดวิเคราะห์โดยอาศัยความรู้ด้านเศรษฐกิจที่จำเป็น มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.59) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.89) กลยุทธ์รองที่ 2.3 สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์และเป็นพลเมืองที่ดี มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.75$, S.D. = 0.44) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.67)

กลยุทธ์หลักที่ 3 เสริมประสบการณ์ชีวิต เพิ่มความรู้ ทักษะที่จำเป็นต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ก่อนสำเร็จการศึกษา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.41) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.79) กลยุทธ์รองที่ 3.1 กิจกรรมการนำความรู้สู่การปฏิบัติ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.41) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.83) กลยุทธ์รองที่ 3.2 จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อการเรียนรู้ของนักศึกษาด้านการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.59) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.95$, S.D. = 0.69) กลยุทธ์รองที่ 3.3 ตรวจสอบคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนที่จะช่วยเสริมสร้างการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.69) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = 0.85)

ตารางที่ 35 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของวิธีดำเนินการของร่างกลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ฉบับที่ 1

วิธีการ	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. สร้างบัณฑิตด้วยหลักสูตรที่มุ่งให้นักศึกษามีความเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน สังคม ประเทศชาติ และชุมชนโลก						
1.1 พัฒนาหลักสูตรที่ส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ และการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนให้นักศึกษา						
1.1.1 ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรโดยบูรณาการเนื้อหาความรู้ที่สอนในวิชาปกติเข้ากับการสอดแทรกแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจเพียงเพียงและแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี หรือเปิดสอนในวิชาศึกษาทั่วไป (General Education)	4.80	0.52	มากที่สุด	4.30	0.66	มาก
1.1.2 กำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์เกี่ยวกับความรู้ความสามารถด้านเศรษฐกิจที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับนักศึกษา แล้วกำหนดหลักฐานแสดงผลการเรียนรู้ที่จะใช้วัดความสำเร็จของการจัดการเรียนการสอน จากนั้นจึงออกแบบการสอนและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามความเหมาะสม	4.90	0.31	มากที่สุด	4.40	0.60	มาก
1.1.3 สร้างหลักสูตรและอาจารย์ต้นแบบ (Model) โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาต่าง ๆ มาร่วมยกร่างหลักสูตรแบบบูรณาการศาสตร์ของการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนเพื่อทดลอง	4.65	0.59	มากที่สุด	3.90	0.79	มาก

วิธีการ	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ใช้แล้วปรับปรุงให้มีคุณภาพก่อนที่จะขยายผลไปสู่รายวิชาอื่น ๆ โดยมีอาจารย์ต้นแบบเป็นผู้ถ่ายทอดหรือคอยให้คำแนะนำ						
1.2 กำหนดให้หลักสูตรต้องมีการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้คิดวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล						
1.2.1 สอดแทรกเนื้อหาในหลักสูตรเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานทางเศรษฐกิจที่จำเป็นเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจความสามารถในการคิดวิเคราะห์เพื่อตัดสินใจในการใช้ชีวิตตามสภาพเศรษฐกิจ	4.70	0.47	มากที่สุด	4.25	0.64	มาก
1.2.2 ระบุแนวทางในการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรที่ต้องเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้อภิปรายหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับตนเองในระดับบุคคล ชุมชน สังคม และในฐานะพลเมืองของประเทศและพลเมืองโลก	4.75	0.44	มากที่สุด	4.20	0.77	มาก
1.2.3 ให้ผู้ที่มีความรู้ความสามารถด้านการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนได้มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาหลักสูตรร่วมกับอาจารย์ประจำหลักสูตรในการให้ความเห็นเกี่ยวกับทักษะที่จำเป็น วิธีการเรียนการสอนในการพัฒนาคุณภาพบัณฑิตให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์	4.75	0.44	มากที่สุด	4.10	0.91	มาก

วิธีการ	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1.3 ส่งเสริมให้หลักสูตรมีการสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน						
1.3.1 กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในและนอกหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้สร้างหรือเกิดความตระหนักต่อปัญหาหลักทางเศรษฐกิจของประเทศในฐานะที่เป็นพลเมืองทั้งในระดับบุคคล ครอบครัว ชุมชน ไปจนถึงระดับที่ใหญ่ขึ้นอย่างเหมาะสม	4.70	0.47	มากที่สุด	4.25	0.72	มาก
1.3.2 สนับสนุนช่องทางในการศึกษาเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน เช่น การเก็บชั่วโมงการเข้าร่วมการฝึกประสบการณ์ในสถานประกอบการ การอบรม ประชุมสัมมนา หรือการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อศึกษาความรู้ด้วยตนเอง	4.70	0.57	มากที่สุด	4.30	0.73	มาก
1.3.3 จัดพื้นที่ หรือกิจกรรมให้นักศึกษาได้แสดงออกถึงความรู้ ความเข้าใจ ความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนในวิธี/รูปแบบ/บริบทที่ตนเกี่ยวข้อง โดยเชิญผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญมาร่วมรับฟัง แสดงความคิดเห็นหรือให้ความรู้เพิ่มเติม	4.70	0.57	มากที่สุด	4.20	0.89	มาก
2. บูรณาการการสอนนักศึกษาให้สามารถเชื่อมโยงและตัดสินใจเกี่ยวกับปัญหาทางเศรษฐกิจเป็นพลเมืองที่ใช้ชีวิตอย่างมีคุณภาพ						
2.1 สอนให้นักศึกษาเข้าใจความรู้ทางเศรษฐกิจอย่างถ่องแท้ แก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม						

วิธีการ	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
2.1.1 ปรับรูปแบบเทคนิควิธีการสอนที่มีการผสมผสานระหว่างหลักทฤษฎีและการปฏิบัติในสัดส่วนที่เหมาะสม เพื่อให้ นักศึกษาได้มีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถนำหลักการพัฒนาเศรษฐกิจ ของประเทศอย่างยั่งยืนไปใช้ได้อย่างมี ประสิทธิภาพ	4.85	0.37	มากที่สุด	4.20	0.83	มาก
2.1.2 สร้างกิจกรรมการเรียนรู้ เนื้อหา ในบทเรียน และการวัดและประเมินผล ที่มีความสอดคล้องสัมพันธ์กัน โดยที่ สามารถสะท้อนความสำเร็จของการ จัดการเรียนการสอนที่เน้นให้นักศึกษา มีความสามารถในการวิเคราะห์ เชื่อมโยง ตัดสินใจเกี่ยวกับสภาพทาง เศรษฐกิจและใช้ชีวิตอย่างมีคุณภาพ	4.85	0.37	มากที่สุด	4.40	0.68	มาก
2.1.3 บูรณาการเนื้อหาตามหลักสูตรให้ มีความถูกต้องและทันสมัยทั้งหลัก วิชาการและหลักการพัฒนาเศรษฐกิจ อย่างยั่งยืนโดยให้นักศึกษาได้มีส่วน ร่วมในการออกแบบบทเรียนหรือเลือก วิธีการเรียนรู้ที่ตนสนใจ	4.70	0.73	มากที่สุด	4.05	0.89	มาก
2.2 ปรับรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการให้นักศึกษาฝึกคิดวิเคราะห์โดยอาศัยความรู้ด้าน เศรษฐกิจที่จำเป็น						
2.2.1 สร้างโจทย์ หรือสถานการณ์ สมมติให้นักศึกษาได้คิดวิเคราะห์ แก้ปัญหาโดยอาศัยความรู้ด้าน เศรษฐกิจแล้วแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน โดยอาจารย์ช่วยเติมเต็มการเรียนรู้	4.60	0.68	มากที่สุด	4.30	0.92	มาก

วิธีการ	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
2.2.2 ให้นักศึกษาได้นำเสนอโครงการ/ โครงการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา เศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนตาม บริบทของสาขาวิชาที่เรียน ทั้งงานเดี่ยว คู่หรือกลุ่ม	4.75	0.44	มากที่สุด	4.40	0.68	มาก
2.2.3 พัฒนาและต่อยอดองค์ความรู้ เกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจของ ประเทศอย่างยั่งยืนของนักศึกษาโดยให้ มีการถ่ายทอดองค์ความรู้ไปสู่ ครอบครัว ชุมชน สังคม	4.70	0.66	มากที่สุด	4.00	1.03	มาก
2.3 สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์และเป็นพลเมืองที่ดี						
2.3.1 จัดกิจกรรมหมุนเวียนให้ความรู้ เช่น จัดให้มีพื้นที่ เช่น กระดาน ประชาสัมพันธ์ความรู้ การจัดสัมมนา ภายในวิชาเรียน การประชุมภายใน/ ระหว่างคณะในประเด็นการพัฒนา เศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน	4.60	0.68	มากที่สุด	4.25	0.72	มาก
2.3.2 เปิดโอกาสให้นักศึกษาไปศึกษา แนวปฏิบัติที่ดียังแหล่งเรียนรู้ที่เป็น ตัวอย่าง/ต้นแบบของชุมชน หรือบุคคล ตัวอย่างที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา เศรษฐกิจอย่างยั่งยืน รวมถึงตัวอย่าง การพัฒนาอย่างยั่งยืนในด้านอื่น ๆ ใน รูปแบบและช่องทางที่หลากหลาย โดย ใช้สื่อหรือเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามา มีส่วนร่วม เป็นต้น	4.75	0.55	มากที่สุด	4.50	0.61	มากที่สุด
2.3.3 พัฒนาโครงสร้างทางด้าน เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	4.75	0.44	มากที่สุด	4.00	0.93	มาก

วิธีการ	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ในยุค 4.0 นำมาซึ่งแนวทางในการนำอินเทอร์เน็ต ออฟทิงส์ (Internet of thing : IoT) มาช่วยในการบริหารจัดการชั้นเรียน แบบบูรณาการเพื่อให้เกิดประสิทธิผล ในการเรียนรู้อย่างแท้จริง						
3. เสริมประสบการณ์ชีวิต เพิ่มความรู้ ทักษะที่จำเป็นต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่าง ยั่งยืน ก่อนสำเร็จการศึกษา						
3.1 กิจกรรมการนำความรู้สู่การปฏิบัติ						
3.1.1 จัดกิจกรรมเพื่อเตรียมการเป็น ผู้ประกอบการให้แก่นักศึกษา แนะนำ ให้คำปรึกษา เทคนิค แนวทางการ วางแผนเพื่อการประกอบอาชีพใน อนาคตหลังจากสำเร็จการศึกษา โดย อาจารย์และผู้ที่ประสบความสำเร็จใน วิชาชีพด้านต่าง ๆ	4.80	0.52	มากที่สุด	4.20	0.83	มาก
3.1.2 เปิดคลินิกให้คำปรึกษาและ พัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ ตามหัวข้อที่นักศึกษาสนใจ เช่น การ พัฒนาบุคลิกภาพ การเพิ่มพูนทักษะ ความรู้ทางด้านเศรษฐกิจ การพัฒนาที่ ยั่งยืน และความรู้ในเรื่องที่เกี่ยวข้อง การเรียนและการประกอบอาชีพ เป็น ต้น	4.55	0.76	มากที่สุด	3.95	0.76	มาก
3.1.3 จัดสหกิจศึกษาร่วมกับหน่วยงาน หรือสถานประกอบการ ด้วยการให้ นักศึกษาเข้าร่วมการฝึกประสบการณ์ ในแหล่งเรียนรู้ที่ประสบความสำเร็จ	4.70	0.57	มากที่สุด	4.20	0.83	มาก

วิธีการ	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
หรือเป็นต้นแบบของการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยเน้นที่การนำองค์ความรู้สู่การปฏิบัติในบริบทการทำงานจริง						
3.2 จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อการเรียนรู้ของนักศึกษาด้านการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน						
3.2.1 ส่งเสริมการจัดกิจกรรมของกลุ่มนักศึกษาหรือชมรมต่าง ๆ ตามความสนใจโดยให้คำนึงถึงการสอดแทรกวิธีการหรือเนื้อหาของเป็นพลเมืองที่ดีที่จะช่วยพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนในวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรม	4.75	0.44	มากที่สุด	4.20	0.83	มาก
3.2.2 จัดโครงการสร้างความร่วมมือระหว่างคณะ/สถาบัน เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้และศึกษาแนวปฏิบัติของการที่จะมีส่วนร่วมในการช่วยพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ในรูปแบบการจัดแข่งขันทักษะ หรือการจัดประกวดผลงาน หรือนำเสนอบทความทางวิชาการ เป็นต้น	4.60	0.82	มากที่สุด	4.10	0.85	มาก
3.2.3 จัดตั้งหน่วยงาน/บริษัทจำลองที่บริหารงานโดยคัดเลือกกลุ่มนักศึกษาจากหลากหลายคณะและชั้นปีตามความสมัครใจมาร่วมบริหารและดำเนินงานตามแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนกำหนดภาคการศึกษาละ 1 กิจกรรม และหาก	4.60	0.68	มากที่สุด	3.85	0.88	มาก

วิธีการ	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ประเมินแล้วว่ามีความเป็นไปได้ก็สามารถดำเนินการร่วมกับศูนย์บ่มเพาะเพื่อพัฒนาเป็นธุรกิจและสร้างอาชีพในอนาคต						
3.3 ตรวจสอบคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนที่จะช่วยเสริมสร้างการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน						
3.3.1 จัดกิจกรรมระดมความคิดเห็นทั้งในลักษณะที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการเกี่ยวกับคุณภาพบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่จะมีส่วนช่วยในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน โดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย เช่น ผู้บริหารระดับสถาบัน/คณะ ผู้ดูแลและพัฒนาหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน นักศึกษา และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งอาจประกอบด้วยผู้แทนนายจ้าง ผู้แทนสภาวิชาชีพ ผู้ทรงคุณวุฒิจากหน่วยงานของรัฐหรือภาคเอกชนเพื่อกำหนดคุณสมบัติที่พึงประสงค์ร่วมกัน แล้วนำไปกำหนดเป็นแผนกลยุทธ์การพัฒนานักศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม	4.65	0.67	มากที่สุด	4.20	0.83	มาก
3.3.2 ให้นักศึกษาเข้าร่วมโครงการทดสอบ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ ก่อนจบการศึกษา หรือวัดสมรรถนะที่พึงประสงค์ตามชั้นปี โดยแบ่งเป็น 2 หมวดหลัก ๆ คือ 1. ความรู้ความสามารถด้านวิชาการ และ 2. ทักษะทางวิชาชีพและการดำรงชีวิต	4.60	0.75	มากที่สุด	3.85	0.99	มาก

วิธีการ	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
โดยนำผลการทดสอบมาสรุปและจัดกลุ่มนักศึกษาและทางสถาบันให้คำปรึกษาตามความต้องการจำเป็น						
3.3.3 จัดให้มีการทดสอบวัดทัศนคติก่อนสำเร็จการศึกษา (Attitude Test) ใช้วัดทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมให้ดียิ่งขึ้น	4.50	0.89	มากที่สุด	4.00	1.00	มาก

จากตาราง 35 พบว่ากลยุทธ์หลักที่ 1 กลยุทธ์รองที่ 1.1 มีวิธีดำเนินการ 3 วิธี ได้แก่ (1) ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรโดยบูรณาการเนื้อหาความรู้ที่สอนในวิชาปกติเข้ากับการสอดแทรกแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจเพียงเพียงและแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี หรือเปิดสอนในวิชาศึกษาทั่วไป (General Education) (2) กำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์เกี่ยวกับความรู้ความสามารถด้านเศรษฐกิจที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับนักศึกษา แล้วกำหนดหลักฐานแสดงผลการเรียนรู้ที่จะใช้วัดความสำเร็จของการจัดการเรียนการสอน จากนั้นจึงออกแบบการสอนและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามความเหมาะสม (3) สร้างหลักสูตรและอาจารย์ต้นแบบ (Model) โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาต่าง ๆ มาร่วมยกร่างหลักสูตรแบบบูรณาการศาสตร์ของการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนเพื่อทดลองใช้แล้วปรับปรุงให้มีคุณภาพก่อนที่จะขยายผลไปสู่รายวิชาอื่น ๆ โดยมีอาจารย์ต้นแบบเป็นผู้ถ่ายทอดหรือคอยให้คำแนะนำ

กลยุทธ์หลักที่ 1 กลยุทธ์รองที่ 1.2 มีวิธีดำเนินการ 3 วิธี ได้แก่ (1) สอดแทรกเนื้อหาในหลักสูตรเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานทางเศรษฐกิจที่จำเป็นเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจความสามารถในการคิดวิเคราะห์เพื่อตัดสินใจในการใช้ชีวิตตามสภาพเศรษฐกิจ (2) ระบุแนวทางในการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรที่ต้องเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้อภิปรายหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับตนเองในระดับบุคคล ชุมชน สังคม และในฐานะพลเมืองของประเทศและพลเมืองโลก (3) ให้ผู้ที่มีความรู้ความสามารถด้านการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนได้มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาหลักสูตรร่วมกับอาจารย์ประจำหลักสูตรในการให้ความเห็น

เกี่ยวกับทักษะที่จำเป็น วิธีการเรียนการสอนในการพัฒนาคุณภาพบัณฑิตให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์

กลยุทธ์หลักที่ 1 กลยุทธ์รองที่ 1.3 มีวิธีดำเนินการ 3 วิธี ได้แก่ (1) กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในและนอกหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้สร้างหรือเกิดความตระหนักต่อปัญหาหลักทางเศรษฐกิจของประเทศในฐานะที่เป็นพลเมืองทั้งในระดับบุคคล ครอบครัว ชุมชน ไปจนถึงระดับที่ใหญ่ขึ้นอย่างเหมาะสม (2) สนับสนุนช่องทางในการศึกษาเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน เช่น การเก็บชั่วโมงการเข้าร่วมการฝึกประสบการณ์ในสถานประกอบการ การอบรม ประชุมสัมมนา หรือการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อศึกษาความรู้ด้วยตนเอง (3) จัดพื้นที่ หรือกิจกรรมให้นักศึกษาได้แสดงออกถึงความรู้ ความเข้าใจ ความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนในวิธี/รูปแบบ/บริบทที่ตนเองเกี่ยวข้อง โดยเชิญผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญมาร่วมรับฟัง แสดงความคิดเห็นหรือให้ความรู้เพิ่มเติม

กลยุทธ์หลักที่ 2 กลยุทธ์รองที่ 2.1 มีวิธีดำเนินการ 3 วิธี ได้แก่ (1) ปรับรูปแบบเทคนิควิธีการสอนที่มีการผสมผสานระหว่างหลักทฤษฎีและการปฏิบัติในสัดส่วนที่เหมาะสม เพื่อให้ นักศึกษาได้มีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถนำหลักการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (2) สร้างกิจกรรมการเรียนรู้ เนื้อหาในบทเรียน และการวัดและประเมินผลที่มีความสอดคล้องสัมพันธ์กัน โดยที่สามารถสะท้อนความสำเร็จของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้นักศึกษามีความสามารถในการวิเคราะห์ เชื่อมโยง ตัดสินใจเกี่ยวกับสภาพทางเศรษฐกิจและใช้ชีวิตอย่างมีคุณภาพ (3) บูรณาการเนื้อหาตามหลักสูตรให้มีความถูกต้องและทันสมัยทั้งหลักวิชาการและหลักการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนโดยให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการออกแบบบทเรียนหรือเลือกวิธีการเรียนรู้ที่ตนเองสนใจ

กลยุทธ์หลักที่ 2 กลยุทธ์รองที่ 2.2 มีวิธีดำเนินการ 3 วิธี ได้แก่ (1) สร้างโจทย์ หรือสถานการณ์สมมติให้นักศึกษาได้วิเคราะห์ แก้ปัญหาโดยอาศัยความรู้ด้านเศรษฐกิจแล้วแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน โดยอาจารย์ช่วยเติมเต็มการเรียนรู้ (2) ให้นักศึกษาได้นำเสนอโครงการ/โครงการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนตามบริบทของสาขาวิชาที่เรียน ทั้งงานเดี่ยว คู่หรือกลุ่ม (3) พัฒนาและต่อยอดองค์ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนของนักศึกษาโดยให้มีการถ่ายทอดองค์ความรู้ไปสู่ครอบครัว ชุมชน สังคม

กลยุทธ์หลักที่ 2 กลยุทธ์รองที่ 2.3 มีวิธีดำเนินการ 3 วิธี ได้แก่ (1) จัดกิจกรรมหมุนเวียนให้ความรู้ เช่น จัดให้มีพื้นที่ เช่น กระดานประชาสัมพันธ์ความรู้ การจัดสัมมนาภายในวิชาเรียน การประชุมภายใน/ระหว่างคณะในประเด็นการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน (2) เปิดโอกาสให้นักศึกษาไปศึกษาแนวปฏิบัติที่ดียังแหล่งเรียนรู้ที่เป็นตัวอย่าง/ต้นแบบของชุมชน หรือบุคคลตัวอย่างที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน รวมถึงตัวอย่างการพัฒนาอย่างยั่งยืนใน

ด้านอื่น ๆ ในรูปแบบและช่องทางที่หลากหลาย โดยใช้สื่อหรือเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามามีส่วนร่วมเป็นต้น (3) พัฒนาโครงสร้างทางด้านเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสารให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ในยุค 4.0 นำมาซึ่งแนวทางในการนำอินเทอร์เน็ตต่อพ้อง (Internet of thing : IoT) มาช่วยในการบริหารจัดการชั้นเรียนแบบบูรณาการเพื่อให้เกิดประสิทธิผลในการเรียนรู้อย่างแท้จริง

กลยุทธ์หลักที่ 3 กลยุทธ์รองที่ 3.1 มีวิธีดำเนินการ 3 วิธี ได้แก่ (1) จัดกิจกรรมเพื่อเตรียมการเป็นผู้ประกอบการให้แก่นักศึกษา แนะนำให้คำปรึกษา เทคนิค แนวทางในการวางแผนเพื่อการประกอบอาชีพในอนาคตหลังจากสำเร็จการศึกษา โดยอาจารย์และผู้ที่ประสบความสำเร็จในวิชาชีพด้านต่าง ๆ (2) เปิดคลินิกให้คำปรึกษาและพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามหัวข้อที่นักศึกษาสนใจ เช่น การพัฒนาบุคลิกภาพ การเพิ่มพูนทักษะความรู้ทางด้านเศรษฐกิจ การพัฒนาที่ยั่งยืน และความรู้ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียนและการประกอบอาชีพ เป็นต้น (3) 3.1.3 จัดสหกิจศึกษาร่วมกับหน่วยงานหรือสถานประกอบการ ด้วยการให้นักศึกษาเข้าร่วมการฝึกประสบการณ์ในแหล่งเรียนรู้ที่ประสบความสำเร็จหรือเป็นต้นแบบของการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยเน้นที่การนำองค์ความรู้สู่การปฏิบัติในบริบทการทำงานจริง

กลยุทธ์หลักที่ 3 กลยุทธ์รองที่ 3.2 มีวิธีดำเนินการ 3 วิธี ได้แก่ (1) ส่งเสริมการจัดกิจกรรมของกลุ่มนักศึกษาหรือชมรมต่าง ๆ ตามความสนใจโดยให้คำนึงถึงการสอดแทรกวิธีการหรือเนื้อหาของเป็นพลเมืองที่ดีที่จะช่วยพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนในวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรม (2) จัดโครงการสร้างความร่วมมือระหว่างคณะ/สถาบัน เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้และศึกษาแนวปฏิบัติของการที่จะมีส่วนร่วมในการช่วยพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ในรูปแบบการจัดแข่งขันทักษะ หรือการจัดประกวดผลงาน หรือนำเสนอบทความทางวิชาการ เป็นต้น (3) จัดตั้งหน่วยงาน/บริษัทจำลองที่บริหารงานโดยคัดเลือกกลุ่มนักศึกษาจากหลากหลายคณะและชั้นปีตามความสมัครเข้าร่วมบริหารและดำเนินงานตามแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนกำหนดภาคการศึกษาละ 1 กิจกรรม และหากประเมินแล้วว่ามีความเป็นไปได้ก็สามารถดำเนินการร่วมกับศูนย์บ่มเพาะเพื่อพัฒนาเป็นธุรกิจและสร้างอาชีพในอนาคต

กลยุทธ์หลักที่ 3 กลยุทธ์รองที่ 3.3 มีวิธีดำเนินการ 3 วิธี ได้แก่ (1) จัดกิจกรรมระดมความคิดเห็นทั้งในลักษณะที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการเกี่ยวกับคุณภาพบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่จะมีส่วนช่วยในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน โดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย เช่น ผู้บริหารระดับสถาบัน/คณะ ผู้ดูแลและพัฒนาหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน นักศึกษา และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งอาจประกอบด้วยผู้แทนนายจ้าง ผู้แทนสภาวิชาชีพ ผู้ทรงคุณวุฒิจากหน่วยงานของรัฐหรือภาคเอกชนเพื่อกำหนดคุณสมบัติที่พึงประสงค์ร่วมกัน แล้วนำไปกำหนดเป็นแผนกลยุทธ์การพัฒนา นักศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม (2) ให้นักศึกษาเข้าร่วมโครงการทดสอบ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ ก่อนจบการศึกษา หรือวัดสมรรถนะที่พึงประสงค์ตามชั้นปี โดยแบ่งเป็น 2 หมวดหลัก ๆ คือ 1. ความรู้

ความสามารถด้านวิชาการ และ 2. ทักษะทางวิชาชีพและการดำรงชีวิต โดยนำผลการทดสอบมาสรุป และจัดกลุ่มนักศึกษาและทางสถาบันให้คำปรึกษาตามความต้องการจำเป็น (3) จัดให้มีการทดสอบวัดทัศนคติก่อนสำเร็จการศึกษา (Attitude Test) ใช้วัดทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมให้ดียิ่งขึ้น

จากตารางที่ 34 - 35 ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีส่วนได้เสีย (stakeholder) ได้มีข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงร่างกลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ฉบับที่ 1 สรุปในหัวข้อ 4.3.3.7 ได้ดังนี้

4.3.3.7 ข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีส่วนได้เสีย (stakeholder) ต่อการปรับปรุงและพัฒนาร่างกลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ฉบับที่ 1

1) ข้อเสนอแนะในภาพรวม มีดังนี้

- มีองค์ประกอบที่ดีเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร แนวการจัดการเรียนการสอน และการเสริมประสบการณ์ชีวิต ถ้ามีผู้นำไปปฏิบัติจริงอย่างครบถ้วน น่าจะบังเกิดผลทำให้มีการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนได้สำเร็จ

- ควรระบุว่าผู้ใดคือเป้าหมายที่ผู้วิจัยปรารถนาจะให้เป็นผู้นำกลยุทธ์นี้ไปใช้ ถ้าเปิดกว้างว่าผู้จะนำกลยุทธ์นี้ไปใช้ คือ สถาบันอุดมศึกษา ผู้บริหารมหาวิทยาลัย คณาจารย์ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คำถามต่อมา คือ จะมีกลยุทธ์การบริหารอย่างไร ที่จะช่วยให้มีการปฏิบัติตามกลยุทธ์นี้อย่างจริงจังเป็นกระบวนการเป็นขั้นตอนจากเริ่มต้นจนบรรลุผลสุดท้าย มีความจำเป็นที่ต้องมีกลไก (Mechanism) เป็นเครื่องมือช่วยผู้ที่จะนำความคิดนี้ไปใช้ ให้สามารถปฏิบัติตามแนวการผลิตบัณฑิตนี้ได้สะดวก ราบรื่น ครบถ้วน

- กลยุทธ์ที่เสนอนี้เน้นการจัดทำโครงสร้างของหลักสูตรและกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ดี แต่ขาดการเสนอกลยุทธ์การบริหาร ที่น่าจะหมายถึง Management Strategy ซึ่งหมายถึงต้องมีการเสนอกลไกของการบริหาร ที่เริ่มจากการมีการกำหนดแผนปฏิบัติการ มีการกำหนดผู้รับผิดชอบในด้านต่าง ๆ ไว้ในแผน มีการกำหนดผลลัพธ์ที่เป็นวัตถุประสงค์ย่อย ๆ กำหนดวิธีการปฏิบัติดำเนินการและระบุกำหนดเวลาของการปฏิบัติเป็น Gantt Chart ของแผนการปฏิบัติ มีกลไกติดตามประเมินผลการปฏิบัติ มีกลไกนำผลการประเมินมาเป็นข้อมูลป้อนกลับสู่การปรับปรุงประสิทธิภาพของการปฏิบัติ (Please refer to Deming's cycle : PDCA)

- นอกจากการมี “กลยุทธ์การบริหาร” แล้ว สิ่งที่น่าจะมีอิทธิพลเป็นเงื่อนไขช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการปฏิบัติ คือ ภาวะความเป็นผู้นำ (Leadership)

ของผู้รับผิดชอบโครงการการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน เพราะภาวะความเป็นผู้นำจะทำให้บุคคลมีความสามารถสำคัญ คือสามารถชี้นำผลที่ต้องการให้เกิดขึ้น สามารถกำหนดวิธีการที่แหลมคมให้สามารถไปสู่ผลที่ต้องการ สามารถมีอิทธิพลโน้มน้าวสมาชิกขององค์การให้พอใจที่จะร่วมรับผิดชอบดำเนินงานให้บรรลุผลความสำเร็จร่วมกันได้

- ในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนควรคำนึงถึงการพัฒนาด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมด้วย เพื่อให้เกิดความสมดุลต่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

2) ข้อเสนอแนะ ด้านหลักสูตร มีดังนี้

- หลักสูตรส่วนใหญ่ยังมุ่งจัดการศึกษาที่เน้นเรียนรู้ในห้องเรียน การเรียนรู้ตามสภาพจริงร่วมกับชุมชน/สังคมภายนอกห้องเรียนยังมีน้อย ทำให้ความรับผิดชอบต่อสังคม/ชุมชนภายนอกห้องเรียนจึงยังเป็นเพียงนามธรรม

- มีปัจจัยด้านหลักสูตรเกี่ยวข้องกับผู้สอนเป็นอย่างมาก

- หลักสูตรส่วนใหญ่มุ่งพัฒนาผู้เรียนเฉพาะตนหรือพัฒนาทักษะตนเองเพื่อเข้าสู่อาชีพมากกว่าพัฒนาตนเองเพื่อไปใช้ในการพัฒนาเชิงมหภาค (คิดว่าทำได้ แต่ภาพที่ออกมาไม่น่าจะชัดเจนตามกลยุทธ์ที่เขียน)

- ปัจจุบันหลักสูตรส่วนใหญ่ก็เขียนเป้าหมายเชิงกลยุทธ์เช่นนี้ แต่วัดว่ามีความเป็นไปได้มากน้อยเพียงใดยังไม่แน่ชัด

- เนื่องจากหลักสูตรมีจำนวนมาก เป้าหมายของหลักสูตรส่วนใหญ่คือการพัฒนาผู้เรียนสู่อาชีพ ดังนั้นประเด็นปัญหาหลักที่ระบุอาจจะมองเห็นได้ยากหากมองเชิงองค์รวม

- หลักสูตรต้องมุ่งสร้างทักษะที่ผู้เรียนสามารถดึงองค์ความรู้ในห้องเรียนไปใช้นอกห้องเรียนได้อย่างแท้จริงและอย่างเหมาะสม

- หลักสูตรศึกษาทั่วไปมีรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับประเด็นนี้อยู่แล้วจำนวนมาก แต่มีการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

- ชุมชนควรมีส่วนร่วมในการสร้างหลักสูตรด้วย

3) ข้อเสนอแนะ ด้านการเรียนการสอน มีดังนี้

- ปัจจัยด้านผู้สอนเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้สำเร็จ

- การเรียนการสอนควรลงสู่การฝึกปฏิบัติจริงกับชุมชน

- การจัดศึกษาจึงควรมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อนำศาสตร์และองค์ความรู้ที่ร่ำเรียนมาไปปรับใช้ได้อย่างเหมาะสมต่อไป

- ควรมีการกำหนดรูปแบบกิจกรรมที่จะนำไปสู่การปฏิบัติ

- ควรเน้นกิจกรรมต่าง ๆ ให้เกิดในการเรียนรู้หลักไม่ใช่กิจกรรม

- ควรใช้คำว่ากำหนดลักษณะที่พึงประสงค์น่าจะดีกว่า
 - นอกจากรายวิชาศึกษาทั่วไปแล้ว ควรสอดแทรกในรายวิชา และ ออกแบบรายวิชาอย่างหลากหลาย
 - ผลลัพธ์ส่วนใหญ่ยังเป็นผลที่เกิดจากการเรียนรู้ในห้องเรียนเป็นหลัก ทำให้ประสบการณ์เรียนรู้จริงตามสภาพการณ์ที่เป็นปัญหาของสังคม/ชุมชนของผู้เรียนยังมีน้อย เพราะมีข้อจำกัด เช่น เวลาที่จะจัดให้ผู้เรียนได้ลงไปเรียนรู้จริงมีจำกัด ฯลฯ
 - การสร้างหลักสูตรและอาจารย์ต้นแบบสำคัญเพราะจะไปสร้างอาจารย์คนอื่นต่อไป
 - เป็นแนวทางที่ดี แต่ควรพิจารณาการออกแบบการสอนการอบรม อาจารย์ต้นแบบว่าจะทำอย่างไรให้ทุกท่านมีคุณภาพใกล้เคียงกัน
 - ปัจจุบันก็มีการดำเนินการอยู่ แต่ก็เป็นการถ่ายทอดผ่านการเล่า เรื่องราว การลงพื้นที่จริงหรือเรียนรู้ตามสภาพจริงมีข้อจำกัดหลายเรื่อง
 - การสอนทั้งส่วนที่เป็นภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติขึ้นอยู่กับเนื้อหาของ รายวิชาด้วย ว่าสัดส่วนควรเป็นอย่างไร
 - การบูรณาการการสอนนั้นขึ้นอยู่กับแนวการสอนของแต่ละคนที่ต้อง ปรับให้เหมาะสม
 - ผู้สอนต้องมีความรู้ความสามารถที่เพียงพอ ควรมีการอบรมก่อนสอน
 - ควรเน้นให้ผู้เรียน เรียนแบบได้ฝึกคิดวิเคราะห์ จากการลงมือทำ
 - การประเมินผลควรออกแบบให้มีทุกระบวนการ เช่น การเตรียมการ ก่อนกระบวนการและหลังสิ้นสุดการเรียนรู้
 - ควรเน้นให้นักศึกษามีคุณธรรมนำความรู้
 - ความรู้ต้องเป็นสิ่งที่สร้างสรรค์ขึ้นในตัวผู้เรียนเอง ผู้สอนชี้แนะแนวทาง ที่ถูกต้องให้เด็กแต่ละคนตามศักยภาพและความแตกต่าง อิสระทางความคิดเป็นสิ่งสำคัญใน กระบวนการเรียนรู้
 - การบูรณาการการเรียนการสอนร่วมกับการวิจัยด้วย
 - ควรเพิ่มคำว่า ประสบการณ์ ในวิธีการที่ 1.3.2 คือการเพิ่มพูนความรู้ และประสบการณ์
- 4) ข้อเสนอแนะ ด้านกิจกรรมนักศึกษา มีดังนี้
- ควรให้มีกิจกรรมที่ส่งเสริมให้แก่นักศึกษาอย่างยิ่งเนื่องจากการเรียนรู้ เกิดจากการลงมือทำ

- มีการเตรียมนักศึกษาให้มีความพร้อม และบุคลากรต้องมีความรู้เพียงพอที่จะเป็นที่ปรึกษา ชุมชนหรือผู้ประกอบการควรให้ความร่วมมือในการให้พื้นที่แก่ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติ
- การจัดกิจกรรมนอกห้องเรียนบางครั้งขึ้นกับความสมัครใจ/สนใจของผู้เรียนเป็นหลัก
- ควรมีกระบวนการให้นักศึกษาได้สะท้อนกลับความคิดที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรม
- เน้นการต่อยอดองค์ความรู้สู่การปฏิบัติ
- ควรระบุว่าถ่ายถอดโดยรูปแบบใดบ้าง
- การเข้าถึงชุมชนจะเป็นการพัฒนาเศรษฐกิจพื้นฐานอย่างแท้จริง
- การได้ฝึกประสบการณ์ในสถานประกอบการเป็นการเปิดโอกาสในการทำงานของ นักศึกษาด้วย
- การเข้าร่วมโครงการต้องทำเพื่อพัฒนานักศึกษา ไม่ใช่เพื่อดูว่าผ่านหรือไม่ผ่าน
- ในการวัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 2 หมวด ขอเพิ่มหมวดที่ 3 คือ ด้านประกอบการสังคมหรือส่วนของเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่อสังคมในด้านดี

4.3.5 ร่างกลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน (ฉบับที่ 2)

การนำข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีส่วนได้เสีย (stakeholder) ในหัวข้อ 4.3.3.7 มาทำการปรับปรุงกลยุทธ์หลัก กลยุทธ์รอง และวิธีดำเนินการของ ร่างกลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ฉบับที่ 1 เพื่อพัฒนาเป็นร่างกลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ฉบับที่ 2 ดังแสดงในตาราง 36 ดังนี้

ตารางที่ 36 ร่างกลยุทธ์หลัก กลยุทธ์รอง และวิธีดำเนินงาน การบริหารการผลิตบัณฑิตตาม
แนวความคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ฉบับที่ 2

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
กลยุทธ์หลักที่ 1 สร้างบัณฑิตด้วย หลักสูตรที่ มุ่งให้ นักศึกษามี ความเป็น พลเมืองที่มี ความ รับผิดชอบ ต่อเศรษฐกิจ ในชุมชน สังคม ประเทศชาติ และชุมชน โลก	1.1 พัฒนา หลักสูตรที่ ส่งเสริม ความรู้ ความ เข้าใจ พื้นฐาน เกี่ยวกับ หลักการ และ ความหมา ยของ เศรษฐกิจ และการ พัฒนา เศรษฐกิจ อย่าง ยั่งยืน ให้แก่ นักศึกษา	1.1.1 ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรโดยบูรณาการเนื้อหาความรู้ที่สอนใน วิชาปกติเข้ากับการสอดแทรกแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจเพียงเพียงและแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี หรือเปิดสอนในวิชาศึกษาทั่วไป (General Education) 1.1.2 กำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์เกี่ยวกับความรู้ความสามารถ ด้านเศรษฐกิจที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับนักศึกษา แล้วกำหนดหลักฐาน แสดงผลการเรียนรู้ที่จะใช้วัดความสำเร็จของการจัดการเรียนการสอน จากนั้นจึงออกแบบการสอนและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามความ เหมาะสม 1.1.3 สร้างหลักสูตรแบบบูรณาการโดยการออกแบบร่วมกันของคณาจารย์ ในคณะเพื่อสอดแทรกเนื้อหาศาสตร์ของการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน ตามบริของสาขาวิชา และเปิดสอนเป็นวิชาบังคับเลือก (เลือกเรียนตอนชั้น ปีไหนก็ได้) โดยจะเน้นที่ผู้เรียนมีคุณธรรมนำความรู้ เพราะคุณธรรมจะ นำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน (หลัก 3 ห่วง 2 เงื่อนไข) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย CHULALONGKORN UNIVERSITY
	1.2	1.2.1 สอดแทรกเนื้อหาในหลักสูตรเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานทางเศรษฐกิจที่ จำเป็นเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ ความสามารถในการคิดวิเคราะห์เพื่อ ตัดสินใจในการใช้ชีวิตตามสภาพเศรษฐกิจ
	ต้องมีการ เปิดโอกาส	1.2.2 ระบุแนวทางในการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรที่ต้องเปิด โอกาสให้นักศึกษาได้อภิปรายหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาทาง

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
<p>ให้นักศึกษ ได้คิด วิเคราะห์ ความ เชื่อมโยง ของ ประเด็น ปัญหาทาง เศรษฐกิจ กับ ทางเลือก ชีวิตส่วน บุคคล</p>	<p>ให้</p>	<p>เศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับตนเองในระดับบุคคล ชุมชน สังคม และในฐานะพลเมืองของประเทศและพลเมืองโลก</p> <p>1.2.3 ให้ผู้ที่มีความรู้ความสามารถด้านการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนได้มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาหลักสูตรร่วมกับอาจารย์ประจำหลักสูตรในการให้ความเห็นเกี่ยวกับทักษะที่จำเป็น วิธีการเรียนการสอนในการพัฒนาคุณภาพบัณฑิตให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์</p>
	<p>ส่งเสริมให้ หลักสูตรมี การสร้าง</p>	<p>1.3</p> <p>1.3.1 กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในและนอกหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้สร้างหรือเกิดความตระหนักต่อปัญหาหลักทางเศรษฐกิจของประเทศในฐานะที่เป็นพลเมืองทั้งในระดับบุคคล ครอบครัว ชุมชน ไปจนถึงระดับที่ใหญ่ขึ้นอย่างเหมาะสม</p>
	<p>ความ ตระหนัก อย่างรอบรู้ ให้แก่ นักศึกษ เกี่ยวกับ ประเด็น ปัญหา หลักทาง เศรษฐกิจ</p>	<p>1.3.2 สนับสนุนช่องทางในการศึกษาเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน เช่น การเก็บชั่วโมงการเข้าร่วมการฝึกประสบการณ์ในสถานประกอบการ การอบรม ประชุมสัมมนา หรือการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อศึกษาความรู้ด้วยตนเอง</p> <p>1.3.3 จัดพื้นที่ หรือกิจกรรมให้นักศึกษาได้แสดงออกถึงความรู้ ความเข้าใจ ความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนในวิธี/รูปแบบ/บริบทที่ตนเกี่ยวข้อง โดยเชิญผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญมาร่วมรับฟัง แสดงความคิดเห็นหรือให้ความรู้เพิ่มเติม</p>

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
	ที่ส่งผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน	
กลยุทธ์หลักที่ 2 <u>บูรณาการ</u> <u>การสอน</u> นักศึกษาให้สามารถเชื่อมโยงและตัดสินใจเกี่ยวกับปัญหาทางเศรษฐกิจเป็นพลเมืองที่ใช้ชีวิตอย่างมีคุณภาพ	2.1 สอนให้นักศึกษาเข้าใจความรู้ทางเศรษฐกิจอย่างถ่องแท้แก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม	2.1.1 ปรับรูปแบบเทคนิควิธีการสอนที่มีการผสมผสานระหว่างหลักทฤษฎีและการปฏิบัติในสัดส่วนที่เหมาะสม เพื่อให้ให้นักศึกษาได้มีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถนำหลักการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ 2.1.2 สร้างกิจกรรมการเรียนรู้ เนื้อหาในบทเรียน และการวัดและประเมินผลที่มีความสอดคล้องสัมพันธ์กัน โดยที่สามารถสะท้อนความสำเร็จของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้นักศึกษามีความสามารถในการวิเคราะห์ เชื่อมโยง ตัดสินใจเกี่ยวกับสภาพทางเศรษฐกิจและใช้ชีวิตอย่างมีคุณภาพ 2.1.3 บูรณาการเนื้อหาตามหลักสูตรให้มีความถูกต้องและทันสมัยทั้งหลักวิชาการและหลักการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนโดยให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการออกแบบบทเรียนหรือเลือกวิธีการเรียนรู้ที่ตนสนใจ 2.2 ปรับรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการให้นักศึกษาฝึกคิด 2.2.1 สร้างโจทย์ หรือสถานการณ์สมมติให้นักศึกษาได้คิดวิเคราะห์แก้ปัญหาโดยอาศัยความรู้ด้านเศรษฐกิจแล้วแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน โดยอาจารย์ช่วยเติมเต็มการเรียนรู้ 2.2.2 ให้นักศึกษาได้นำเสนอโครงการ/โครงการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนตามบริบทของสาขาวิชาที่เรียน ทั้งงานเดี่ยว คู่หรือกลุ่ม 2.2.3 พัฒนาและต่อยอดองค์ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนของนักศึกษาโดยให้มีการถ่ายทอดองค์ความรู้ไปสู่

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
	วิเคราะห์โดยอาศัยความรู้ด้านเศรษฐกิจที่จำเป็น	ครอบครัว ชุมชน สังคม
	2.3 สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์และเป็นพลเมืองที่ดี	<p>2.3.1 จัดกิจกรรมหมุนเวียนให้ความรู้ เช่น จัดให้มีพื้นที่ เช่น กระดานประชาสัมพันธ์ความรู้ การจัดสัมมนาภายในวิชาเรียน การประชุมภายใน/ระหว่างคณะในประเด็นการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน</p> <p>2.3.2 เปิดโอกาสให้นักศึกษาไปศึกษาแนวปฏิบัติที่ดีเยี่ยมแหล่งเรียนรู้ที่เป็นตัวอย่าง/ต้นแบบของชุมชน หรือบุคคลตัวอย่างที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน รวมถึงตัวอย่างการพัฒนาอย่างยั่งยืนในด้านอื่น ๆ ในรูปแบบและช่องทางที่หลากหลาย โดยใช้สื่อหรือเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามามีส่วนร่วม เป็นต้น</p> <p>2.3.3 พัฒนาโครงสร้างทางด้านเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสารให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ในยุค 4.0 นำมาซึ่งแนวทางในการนำอินเทอร์เน็ตต่อฟิงส์ (Internet of thing : IoT) มาช่วยในการบริหารจัดการชั้นเรียนแบบบูรณาการเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนรู้อย่างแท้จริง</p>
กลยุทธ์หลักที่ 3 เสริม ประสบการณ์ชีวิต เพิ่มความรู้ทักษะที่จำเป็นต่อการพัฒนา	3.1 กิจกรรมการนำความรู้สู่การปฏิบัติ	<p>3.1.1 จัดกิจกรรมเพื่อเตรียมการเป็นผู้ประกอบการให้แก่นักศึกษา แนะนำให้คำปรึกษา เทคนิค แนวทางในการวางแผนเพื่อการประกอบอาชีพในอนาคต หลังจากสำเร็จการศึกษา โดยอาจารย์และผู้ที่ประสบความสำเร็จในวิชาชีพด้านต่าง ๆ</p> <p>3.1.2 งานบริการนิสิตนักศึกษา เปิดคลินิกให้คำปรึกษาและพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามหัวข้อที่นักศึกษาสนใจ โดยกำหนดตารางการให้คำปรึกษาเพื่อตอบสนองความต้องการที่หลากหลาย (Individual needs) เช่น การพัฒนาบุคลิกภาพ การเพิ่มพูนทักษะความรู้ทางด้านเศรษฐกิจ การพัฒนาที่ยั่งยืน การเรียนและการเตรียมความพร้อม</p>

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
เศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนก่อนสำเร็จการศึกษา		<p>สำหรับการประกอบอาชีพ เป็นต้น</p> <p>3.1.3 จัดสหกิจศึกษาร่วมกับหน่วยงานหรือสถานประกอบการ ด้วยการให้นักศึกษาเข้าร่วมการฝึกประสบการณ์ในแหล่งเรียนรู้ที่ประสบความสำเร็จหรือเป็นต้นแบบของการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยเน้นที่การนำองค์ความรู้สู่การปฏิบัติในบริบทการทำงานจริง</p>
	<p>3.2 จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อการเรียนรู้ของนักศึกษา ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน</p>	<p>3.2.1 ส่งเสริมการจัดกิจกรรมของกลุ่มนักศึกษาหรือชมรมต่าง ๆ ตามความสนใจโดยให้คำนึงถึงการสอดแทรกวิธีการหรือเนื้อหาของเป็นพลเมืองที่ดีที่จะช่วยพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนในวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรม</p> <p>3.2.2 จัดโครงการสร้างความร่วมมือระหว่างคณะ/สถาบัน เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้และศึกษาแนวปฏิบัติของการที่จะมีส่วนร่วมในการช่วยพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ในรูปแบบการจัดแข่งขันทักษะ หรือการจัดประกวดผลงาน หรือนำเสนอบทความทางวิชาการ เป็นต้น</p> <p>3.2.3 ศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจเพื่อการศึกษาให้คำแนะนำการเตรียมความพร้อมสำหรับการเป็นผู้ประกอบการให้แก่ นักศึกษา โดยเน้นการวางแผนการประกอบธุรกิจที่คำนึงถึงการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน หากประเมินแล้วว่ามีความเป็นไปได้ก็สามารถดำเนินการร่วมกับศูนย์บ่มเพาะเพื่อพัฒนาเป็นธุรกิจและสร้างอาชีพในอนาคต</p>
<p>ตรวจสอบคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนที่จะช่วยเสริมสร้าง</p>	<p>3.3</p>	<p>3.3.1 จัดกิจกรรมระดมความคิดเห็นทั้งในลักษณะที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการเกี่ยวกับคุณภาพบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่จะมีส่วนช่วยในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน โดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย เช่น ผู้บริหารระดับสถาบัน/คณะ ผู้ดูแลและพัฒนาหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน นักศึกษา และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งอาจประกอบด้วยผู้แทนนายจ้าง ผู้แทนสภาวิชาชีพ ผู้ทรงคุณวุฒิจากหน่วยงานของรัฐหรือภาคเอกชนเพื่อกำหนดคุณสมบัติที่พึงประสงค์ร่วมกัน แล้วนำไปกำหนดเป็นแผนกลยุทธ์การพัฒนาบัณฑิตอย่างเป็นรูปธรรม</p> <p>3.3.2 ให้นักศึกษาเข้าร่วมโครงการประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์</p>

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน	การ	ก่อนจบ การศึกษา หรือวัดสมรรถนะที่พึงประสงค์ตามชั้นปีตามความสนใจ โดยแบ่งเป็น 3 หมวด คือ 1. ความรู้ความสามารถด้านวิชาการ 2. ความพร้อมและทักษะทางวิชาชีพ 3. คุณลักษณะและความพร้อมสำหรับการเป็นพลเมืองที่ดีโดยนำผลการทดสอบมาสรุปและจัดกลุ่มนักศึกษาและทางสถาบันให้คำปรึกษาตามความต้องการจำเป็น
	อย่างยั่งยืน	

4.3.6 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน ฉบับที่ 2

จากการแสดงความคิดเห็นในการให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ฉบับที่ 2 โดยผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีส่วนได้เสียจากการประชุมสนทนากลุ่ม (Focus Group) สรุปผลได้ดังนี้

1. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการพัฒนากลยุทธ์ในภาพรวม
 - นอกจากองค์ประกอบ ๓ องค์ประกอบ (หลักสูตร การเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา) นี้แล้ว ส่วนสำคัญอีกส่วนหนึ่งคือ ผู้สอน
 - สิ่งที่มีมองว่ากลยุทธ์นี้ยังขาดคือ การวัดและประเมินผล ซึ่งการประเมินผลจะรวมกันอยู่ใน 3 องค์ประกอบอยู่แล้ว ควรแล้วนำคำว่า “การวัดประเมินผล” ไปเพิ่มเติม
 - ความหมายของการผลิตบัณฑิต ต้องเพิ่มคำว่า “การบริหารการผลิตบัณฑิต” จะทำให้งานครอบคลุมและชัดเจนกว่า ควรมีการให้ความหมายของการกำหนดนโยบาย โครงสร้าง ลงมาสู่การผลิตบัณฑิต
 - “การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน” ต้องกำหนดนิยามเพื่อให้มุ่งไปสู่เป้าหมาย มุมมองอย่างยั่งยืน ของ UN จะมองใน 4 มิติ แต่งานวิจัยเรื่องนี้มีมุมมองเพียงมิติเดียวคือด้านเศรษฐกิจ

- กลยุทธ์ในการบริหารคือ ทำอย่างไรให้เกิด รู้ได้อย่างไรว่าเกิดในตัวบัณฑิตจริงหรือไม่ และที่เกิดแล้วคุ้มค่าจริงหรือไม่ หรือควรนำไปอธิบายผล รวมถึงควรมีการออกแบบให้รู้ พิสูจน์ทราบ มีสิ่งใดเพื่อช่วยอาจารย์ในการติดตาม ประเมินผล

- ยังไม่มีการกล่าวถึงการบริหารทรัพยากรเพื่อสนับสนุน เพื่อดูแลการสอน ทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อช่วยอาจารย์ รวมถึงการประเมินผลให้สอดคล้องกับนักศึกษาและบริบทของสถาบันด้วย เป็นการตรวจสอบผลลัพธ์โดยมีการออกแบบเรื่องการสนับสนุน โดยทำควบคู่กันไปซึ่งจะแยกส่วนจากกันไม่ได้

- กลยุทธ์การบริหารควรมองว่า โครงสร้างหลักๆ การบริหารจัดการของการบริหาร มีการร่วมมือกันระหว่าง 2 ฝ่าย คืองานวิชาการกับกิจการนักศึกษา แต่การบริหารนั้นจะทำได้จริงหรือไม่ และจะมีวิธีการอย่างไร การแยกส่วนกันคงจะไม่เกิดกับนักศึกษาแน่นอน ควรร่วมกันดำเนินการทั้ง การบริหารจัดการ และการสนับสนุน

- การมองระบบบริหารเป็นหลัก ในที่สุด รองอธิการบดีทั้ง 2 ฝ่าย (วิชาการและกิจการนักศึกษา) ต้องเป็นคนเดียวกันเพื่อออกแบบให้ได้ผลลัพธ์ร่วมกัน ออกแบบเป้าหมายแล้ว ออกแบบกระบวนการ และออกแบบการจัดสรรทรัพยากร ดังนั้นโครงสร้างจะไม่เหมือนเดิมที่เป็นอยู่อย่างทุกวันนี้ แต่สำหรับมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่ คงไม่สามารถรวมงานวิชาการกับกิจการนิสิตไว้ด้วยกันได้ จึงมีความจำเป็นต้องแยกงานบริหารนี้ออกจากกัน

- ควรบริหารให้มีความพร้อมของบุคลากร ความเข้าใจหลักการและแนวคิดที่ตรงกัน เพื่อให้สามารถตอบโจทย์ที่ผู้เรียน ให้เห็นเป็นรูปธรรมชัดเจน ให้เกิดขึ้นจริง

- ควรเปลี่ยนคำว่า “แนวคิดการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน” เป็น “แนวคิดตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง” น่าจะทำให้เห็นภาพรวมมากกว่า

- ต้องนิยามว่า การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนแล้วบัณฑิตจะเป็นอย่างไร ตั้งแต่ในระดับ ตัวเอง องค์กร ระดับชาติ แนวคิดพัฒนาเศรษฐกิจเป็น Individual thinking ต้องมีวิธีคิดนี้ในการเรียนรู้ มีการตัดสินใจที่เป็นระบบ มีวิธีการตัดสินใจที่เป็นสายกลาง ดังนั้นกระบวนการสร้างคน การเรียนรู้ทั้งหมดต้องมีทุกวิชา ไม่ควรใส่เฉพาะวิชาใดวิชาหนึ่ง ถึงแม้ว่าบางวิชาจะไม่เกี่ยวข้องแต่สามารถผสมผสานได้ การพัฒนาศก.ที่ยั่งยืนเป็นเรื่องของทุกคนไม่ใช่แค่ นักเศรษฐศาสตร์เท่านั้น

- เห็นด้วยกับการบรรจุให้เป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์มากกว่า การส่งผ่านไปในแต่ละระดับจะเป็นอย่างไร (การบริหารได้แก่ นโยบาย งบประมาณ) สุดท้ายแล้วผู้จ้างเห็นคุณลักษณะดังกล่าวนี้หรือไม่ การบริหารวิชาการของมหาลัยจำเป็นต้องส่งผลผ่าน ต้องเป็นทั้งฝ่ายวิชาการและกิจการนักศึกษาที่ต้องมองเป้าหมายเดียวกัน

- การมองโอกาสในความสำเร็จของกลยุทธ์อยู่ในระดับกลาง ๆ ออกแบบได้ละเอียดแต่การนำไปสู่ปฏิบัติ ยังไม่สามารถตรวจสอบได้ เป็นเรื่องที่ผู้สอนบริหารจัดการเอง กลยุทธ์ในการบริหารนั้นคืออะไร และวิธีการดำเนินการเหล่านี้ได้นำไปปฏิบัติจริง

- ความสำเร็จของการบริหารมหาวิทยาลัยอยู่ที่ การผลิตบัณฑิต

- การกำหนดว่าจะดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี อาจเป็นแผนระยะยาวเกินไป ควรพิจารณาแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประกอบด้วย

2. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการพัฒนากลยุทธ์ด้านหลักสูตร

- หลักสูตร ที่ศึกษานี้จะพูดถึงเศรษฐกิจในเชิงมหภาค (Marco) และในเชิงรูปธรรม ควรเน้นที่การนำไปสู่การปฏิบัติ อะไรคือสิ่งที่ได้จากการเรียนวิชานี้ในเชิงเศรษฐกิจ ควรนำเสนอในเชิงจุลภาค (Micro) เป็นรูปธรรม และสิ่งที่ได้จากการเรียนมากยิ่งขึ้น

- งานวิจัยนี้อย่างน้อยต้องเป็นผู้บริหารระดับหัวหน้าภาควิชาขึ้นไปสามารถนำไปใช้ แบ่งเป็น 3 กลุ่มคือ 1. กลุ่มที่ไม่สนใจต่อกลยุทธ์ 2. กลุ่มที่สนใจ มีความเป็นผู้นำ และมีความเป็นมืออาชีพ สามารถหายุทธศาสตร์ สามารถวางแผนเชิงการจัดการ ต้องยอมรับว่าโครงสร้างนี้พูดแต่เรื่องหลักสูตรไม่พูดถึงเรื่องการจัดการ 3. กลุ่มที่อยากได้ อยากทำ แต่ทำไม่เป็น ดังนั้นควรมีการนำวางแผน หรือใช้ PDCA เข้ามาช่วยในเรื่องการจัดการ

- เมื่อพิจารณาแล้วกลยุทธ์นี้อยู่ในหลักสูตรอุดมศึกษา ดังนั้นตัวการประเมิน และเรื่องอื่น ๆ จึงถูกซ่อนอยู่ ดังนั้นจึงเหมาะกับผู้บริหารระดับรองอธิการ ฝ่ายวิชาการหรือกิจการนักศึกษาที่จะนำไปขับเคลื่อนให้เกิดขึ้น

- กลยุทธ์กำหนดรายละเอียดของวิธีการมากเกินไป ควรรายละเอียดที่สำคัญ ซึ่งการบริหารควรมองภาพกว้าง ควรมองว่า ระบบหลักสูตรควรทำอย่างไร

- กระบวนการสร้างหลักสูตรเรื่องเศรษฐกิจ นักการศึกษาอาจยังไม่มีความรู้เพียงพอ

3. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการพัฒนากลยุทธ์ด้านการเรียนการสอน

- หากนำการเรียนการสอนลักษณะนี้ไปยังวิชาทั่วไป (General Education) จะถูกใส่ไว้ในรายวิชาหรือเป็นเนื้อหาที่เพิ่มเข้าไป ทั้งนี้มองว่าการกำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่อยู่ในสาขาวิชานั้นมีอยู่แล้ว ดังนั้นคุณลักษณะด้านการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนอาจเป็นการเพิ่มเติมเข้าไปใน TQF ที่สกอ. ให้ทำอยู่แล้ว

- การสอนเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุด ยังไม่เห็นกลยุทธ์ที่เกิดขึ้นกับ team teaching จะต้องมีการประสานงานร่วมกันตั้งระดับหลักสูตรเนื่องจากนักการศึกษาไม่มีความรู้ทางเศรษฐกิจ ควรร่วมงานกับตั้งแต่ หลักสูตร การเรียนการสอน และการจัดกิจกรรมนักศึกษา

- การสอนต้องเน้นเรียนอะไร เพื่ออะไร ยกตัวอย่าง “ครูมืออาชีพ” คือ 1. เรียนเรื่องนี้ให้เกิดผลอะไร 2. ใช้วิธีการอย่างไรว่า ทุกคนได้ความรู้เท่ากันทุกประการ 3. รู้ได้อย่างไรว่ารู้ได้ตามความคาดหวังและครบถ้วนแล้ว มีการประเมินผลอย่างไร 4. ถ้าเรียนรู้แล้วไม่ครบถ้วนแล้วจะมีการดำเนินการอย่างไร

- ในงานวิจัยมีการพูดถึงสมรรถนะของผู้สอนหรือไม่

- การสอนที่สำคัญคือ ทำอย่างไรที่ทำให้นักศึกษาเข้าใจอย่างมีสติ

- กลยุทธ์หลักที่ 1 หากมองว่าจะสอนเรื่องนี้ในวิชาทั่วไป (GE) จะเป็นการสอนเพียงไม่กี่หน่วยกิต แต่ถ้าเป็นกลยุทธ์เพื่อสอดแทรกในวิชาอื่น ๆ ด้วย การบริหารเศรษฐกิจสามารถทำได้ในหลาย ๆ วิชา ถ้าอาจารย์มีความสามารถในการถ่ายทอด

- กลยุทธ์ที่สำคัญคือการเรียนการสอน ผู้สอน ดังนั้นควรลงไปสู่ Project Based, Team teaching ควรมีการทำงานร่วมกัน ตั้งแต่ออกแบบลงมาสู่กิจกรรมนักศึกษา ในหลักสูตรสอดแทรกทุกรายวิชา นักศึกษาจะเรียนอย่างไร และจะเกิดผลอะไร

- ควรสอนให้เกิดการคิดแบบ Sufficiency Thinking การตัดสินใจที่เป็นสายกลางของแต่ละบุคคล

4. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการพัฒนากลยุทธ์ด้านกิจกรรมนักศึกษา

- กิจกรรมนอกหลักสูตร คือ มหาลัยจะจัดอะไรให้กับนักศึกษา ซึ่งนักศึกษาต้องเข้าร่วม แต่ไม่ใช่การบังคับ กิจกรรมนักศึกษามี 2 ระดับ คือกิจกรรมที่มหาวิทยาลัยจัดให้ โดยใช้งบประมาณที่มหาวิทยาลัยจัดสรรให้เองตามสิ่งที่คิดว่าดีและควรจัดให้นักศึกษา และกิจกรรมที่มาจากเงินค่าเล่าเรียนที่แบ่งให้สโมสรของนิสิต ตามความถนัดความสนใจ ควรนำแนวคิดมาประยุกต์คือจัดกิจกรรมที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง โดยมหาลัยจัดหรือกิจกรรมที่นักศึกษาสนใจจัดเอง โดยการนำโครงการเข้ามา เป็นการทำงานคู่ขนาน

- ควรจัดให้มีศูนย์ให้คำแนะนำ (Mentor) เพื่อให้คำปรึกษาในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ

5. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการพัฒนากลยุทธ์ด้านการวัดและประเมินผล

- แนวคิดพอเพียงบูรณาการไปกับทุกเรื่องได้ แต่ต้องเป็นคนที่เข้าใจในการคิดแบบพอเพียงจริง ๆ ขึ้นกับว่าแต่ละคนจะนำไปประยุกต์อย่างไร ขึ้นกับคน บริบท ฯลฯ ทุกครั้งของการตัดสินใจต้องเอาหลักคิดเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ (มีการคิดอย่างเป็นระบบตามหลักพอเพียง) การวัดแค่ทัศนคติอาจจะไม่ใช่วิธีการที่เหมาะสม อาจวัดโดยการให้ผลสะท้อนว่านักศึกษาเริ่มมีกระบวนการคิดเช่นนี้เข้ามาในชีวิตประจำวันแล้ว เป็นต้น

- การวัดทัศนคติยังเป็นแบบเดิม อาจใช้การวัด reflection เป็นต้น โดยให้นักศึกษาเขียนสะท้อนออกมา

- ควรประเมินความสำเร็จของกลยุทธ์ / การบริหารฯ จะเหมาะสมกว่าการดูเพียงแค่ความสำเร็จของการสอน หรือความสำเร็จของหลักสูตร ฯลฯ

- ควรมีการกำหนด KPI วัดความสำเร็จของการบริหารการผลิตบัณฑิต และวัดการเกิดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในบัณฑิต

4.3.7 กลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ อย่างยั่งยืนที่มีความเหมาะสมและเป็นไปได้

การนำข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีส่วนได้เสีย ในหัวข้อที่ 4.3.6 มาพัฒนาเป็นกลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนฉบับสมบูรณ์ โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 37

ตารางที่ 37 กลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ
อย่างยั่งยืนมีความเหมาะสมและเป็นไปได้

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ	ตัวชี้วัด ความสำเร็จ
กลยุทธ์หลัก ที่ 1 สร้าง บัณฑิตด้วย หลักสูตรที่มุ่ง ให้นักศึกษามี ความเป็น พลเมืองที่มี ความ รับผิดชอบต่อ เศรษฐกิจใน ชุมชน สังคม ประเทศชาติ และชุมชน โลก (SO, ST)	1.1 พัฒนา หลักสูตรที่ ส่งเสริม ความรู้ ความ เข้าใจ พื้นฐาน เกี่ยวกับ หลักการ และ ความหมาย ของ เศรษฐกิจ และการ พัฒนา	1.1.1 วางแผนการปรับปรุงและ พัฒนาหลักสูตรโดยบูรณาการเนื้อหา ความรู้ที่สอนในวิชาปกติเข้ากับการ สอดแทรกแนวทางการพัฒนา เศรษฐกิจอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญา เศรษฐกิจเพียงเพียงแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ แผนพัฒนาการ ศึกษา ระดับอุดมศึกษา และกำหนดเป็น คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของ มหาวิทยาลัย 1.1.2 กำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึง ประสงค์เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ และความสามารถด้านเศรษฐกิจที่	- คณะผู้บริหาร มหาวิทยาลัย - รองอธิการบดี ฝ่ายวิชาการ - รองอธิการบดี ฝ่ายกิจการ นักศึกษา - คณะทำงาน ระดับคณะและ สถาบัน	- มีการกำหนด แนวทางในการ ขับเคลื่อนการ พัฒนาบัณฑิตของ มหาวิทยาลัยในการ ผลิตบัณฑิตให้มี คุณลักษณะที่พึง ประสงค์ - มีแนวทางในการ ทำงานร่วมกัน ระหว่างการ บริหารงานวิชาการ และกิจการนักศึกษา ในการผลิตบัณฑิต

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ	ตัวชี้วัด ความสำเร็จ
	เศรษฐกิจ อย่างยั่งยืน ให้แก่ นักศึกษา	มุ่งเน้นให้นักศึกษามีความเป็น พลเมืองที่จะช่วยในการพัฒนา เศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน แล้วออกแบบหลักสูตรโดยการบูรณา การเนื้อหาศาสตร์ของการพัฒนา เศรษฐกิจอย่างยั่งยืนตามบริบทของ สาขาวิชา 1.1.3 จัดทำแผนการประเมินผลเพื่อวัด ความสำเร็จของปรับปรุงและพัฒนา หลักสูตรโดยระบุเป็น แผนภูมิ (Gantt Chart) โดยแสดงถึงปริมาณงานและ กำหนดเวลาที่จะต้องใช้ เพื่อให้งาน สำเร็จลุล่วง		- มีการกำหนด คุณลักษณะบัณฑิต ที่พึงประสงค์ของ มหาวิทยาลัยมี สอดคล้องกับกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา แห่งชาติและแนว ทางการพัฒนา ประเทศอย่างยั่งยืน - มีแนวทางการ ปรับปรุงและพัฒนา หลักสูตรในระดับ คณะและสถาบัน - มีคณะทำงานหลัก ในการขับเคลื่อน การปรับปรุงและ พัฒนาหลักสูตร - มีแผนภูมิ (Gantt Chart) ที่ระบุ ผู้รับผิดชอบการ ดำเนินการ กิจกรรม การ งบประมาณ ระยะเวลาที่จะแล้ว เสร็จทั้งในระดับ คณะและสถาบัน
กลยุทธ์หลัก ที่ 1 สร้าง บัณฑิตด้วย หลักสูตรที่มุ่ง ให้นักศึกษามี ความเป็น พลเมืองที่มี	1.2 พัฒนา ดัชนีการวัด ความสำเร็จ ของ หลักสูตร ด้านการเปิด โอกาสให้	1.2.1 กำหนดแนวทางการบูรณาการ จัดการเรียนการสอนและกิจกรรม นักศึกษาโดยการสอดแทรกเนื้อหาใน รายวิชาเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานทาง เศรษฐกิจที่จำเป็นเพื่อสร้างความรู้ความ เข้าใจความสามารถในการคิดวิเคราะห์ เพื่อตัดสินใจในการใช้ชีวิตตามสภาพ	- รองอธิการบดี ฝ่ายวิชาการ - รองอธิการบดี ฝ่ายกิจการ นักศึกษา - คณะทำงาน ระดับหลักสูตร	- มีแนวทางการบูร ณาการจัดการเรียน การสอนและ กิจกรรมนักศึกษา - มีโครงการอบรม คณาจารย์ตามแนว ทางการจัดการเรียน

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ	ตัวชี้วัด ความสำเร็จ
ความ รับผิดชอบต่อ เศรษฐกิจใน ชุมชน สังคม ประเทศชาติ และชุมชน โลก (SO, ST)	นักศึกษาได้ คิดวิเคราะห์ ความ เชื่อมโยง ของประเด็น ปัญหาทาง เศรษฐกิจ กับทางเลือก ชีวิตส่วน บุคคล	เศรษฐกิจและศักยภาพของนักศึกษา โดยเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder) ได้เข้ามาร่วมพัฒนา และปรับปรุงหลักสูตร 1.2.2 จัดโครงการอบรมคณาจารย์ด้าน การจัดทำหลักสูตร การจัดการเรียนการ สอนและกิจกรรมนักศึกษาที่ส่งเสริม การเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีความรู้ ความเข้าใจ สามารถคิดวิเคราะห์ความ เชื่อมโยงของปัญหาทางเศรษฐกิจที่ เกี่ยวข้องกับตนเองในระดับบุคคล ชุมชน สังคม และในฐานะพลเมืองของ ประเทศและพลเมืองโลกโดยกลุ่ม ผู้เชี่ยวชาญด้านเศรษฐกิจพอเพียงและ การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตาม บริบทของสาขาวิชา 1.2.3 ประเมินผลความสำเร็จของ โครงการโดยคณะผู้บริหารและผู้ที่มี ความรู้ความสามารถด้านเศรษฐกิจ พอเพียงและการพัฒนาเศรษฐกิจของ ประเทศอย่างยั่งยืน	คณะและสถาบัน - ผู้ที่มีส่วนได้ ส่วนเสีย (Stakeholder) - ผู้เชี่ยวชาญด้าน เศรษฐกิจพอเพียง และการพัฒนา ประเทศอย่าง ยั่งยืน	การสอนและ กิจกรรมนักศึกษา แนวใหม่ - มีแผนในการดูแล กำกับติดตามการ ดำเนินโครงการ - มีการแต่งตั้ง คณะทำงานในระดับ หลักสูตร คณะและ สถาบัน โดยระบุ หน้าที่และความ รับผิดชอบ
กลยุทธ์หลัก ที่ 1 สร้าง บัณฑิตด้วย หลักสูตรที่มุ่ง ให้นักศึกษามี ความเป็น พลเมืองที่มี ความ รับผิดชอบต่อ เศรษฐกิจใน ชุมชน สังคม ประเทศชาติ	1.3 ส่งเสริม ให้หลักสูตร มีการสร้าง ความ ตระหนัก อย่างรอบรู้ ให้แก่ นักศึกษา เกี่ยวกับ ประเด็น ปัญหาหลัก ทาง	1.3.1 วางแผนการจัดกิจกรรมส่งเสริม การเรียนรู้ทั้งในและนอกหลักสูตรที่เปิด โอกาสให้นักศึกษาได้สร้างหรือเกิด ความตระหนักต่อปัญหาหลักทาง เศรษฐกิจของประเทศในฐานะที่เป็น พลเมืองทั้งในระดับบุคคล ครอบครัว ชุมชน ไปจนถึงระดับที่ใหญ่ขึ้นอย่าง เหมาะสม 1.3.2 กำหนดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ ของหลักสูตรโดยระบุผู้รับผิดชอบ กลุ่มเป้าหมายวัตถุประสงค์ งบประมาณ ระยะเวลาในการดำเนินการ การวัด	- รองอธิการบดี ฝ่ายวิชาการ - รองอธิการบดี ฝ่ายกิจการ นักศึกษา - คณะทำงาน ระดับหลักสูตร คณะและสถาบัน - ผู้บริหารที่มี ส่วนเกี่ยวข้องใน การจัด สภาพแวดล้อม	- มีแผนการ ดำเนินงานของ คณะทำงานตาม หน้าที่และความ รับผิดชอบ - มีแผนการจัด กิจกรรมส่งเสริมการ เรียนรู้ทั้งในและ นอกหลักสูตร - มีโครงการ/ กิจกรรมการจัดการ เรียนรู้ทั้งการเรียน

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ	ตัวชี้วัด ความสำเร็จ
และชุมชน โลก (SO, ST)	เศรษฐกิจที่ ส่งผลต่อการ พัฒนา เศรษฐกิจ ของประเทศ อย่างยั่งยืน	ความสำเร็จรวมถึงการจัด สภาพแวดล้อมและการจัดหาสื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อใช้เป็น ช่องทางในการจัดการศึกษาที่เพิ่มพูน ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจของ ประเทศอย่างยั่งยืน 1.3.3 จัดพื้นที่สำหรับการกิจกรรมที่ ส่งเสริมให้นักศึกษาได้แสดงออกถึง ความรู้ ความเข้าใจ ความคิดสร้างสรรค์ ในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนในวิธี/ รูปแบบ/บริบทที่ตนเกี่ยวข้อง โดยมีการ วัดและประเมินผลเกี่ยวกับคุณลักษณะ ที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจากการเข้า ร่วมกิจกรรม เพื่อรวบรวมข้อมูลมา ปรับปรุงพัฒนากิจกรรมให้ดียิ่งขึ้น	ของมหาวิทยาลัย และการจัด อาคารสถานที่ - ผู้เชี่ยวชาญด้าน เศรษฐกิจพอเพียง และการพัฒนา ประเทศอย่าง ยั่งยืน	การสอนและการจัด กิจกรรมนักศึกษา ทั้งในระดับคณะ และสถาบัน - มีแผนในการจัด สภาพแวดล้อม การ ใช้อาคารสถานที่ เพื่อใช้ในการจัด กิจกรรมส่งเสริม คุณลักษณะที่พึง ประสงค์ของ นักศึกษา - มีแนวทางในการ วัด คุณลักษณะที่พึง ประสงค์ของ นักศึกษาทั้งจากการ เรียนการสอนและ จากการเข้าร่วม กิจกรรม

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ	ตัวชี้วัด ความสำเร็จ
<p>กลยุทธ์หลัก ที่ 2 บูรณาการการสอนนักศึกษาให้สามารถเชื่อมโยงและตัดสินใจเกี่ยวกับปัญหาทางเศรษฐกิจเป็นพลเมืองที่ใช้ชีวิตอย่างมีคุณภาพ (SO, ST)</p>	<p>2.1 บูรณาการการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างให้นักศึกษาเข้าใจความรู้ทางเศรษฐกิจอย่างถ่องแท้แก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม</p>	<p>2.1.1 จัดเตรียมแผนการอบรมคณาจารย์เกี่ยวกับรูปแบบและเทคนิควิธีการสอน เช่นการมีหลักสูตรหรืออาจารย์ต้นแบบ การสอนเป็นคณะ (Team Teaching) ที่มีการผสมผสานเนื้อหาวิชาปกติกับองค์ความรู้ด้านการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน โดยคำถึงถึงการสอนหลักทฤษฎีและการปฏิบัติ ในสัดส่วนที่เหมาะสม เพื่อให้ให้นักศึกษาได้มีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถนำหลักการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>2.1.2 กำหนดแนวทางในการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ เนื้อหาในบทเรียนทั้งในการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมนักศึกษา เป็นการบูรณาการการสอนเนื้อหาตามหลักสูตรให้มีความถูกต้องและทันสมัยทั้งหลักวิชาการและหลักการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน โดยให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการออกแบบบทเรียนหรือเลือกวิธีการเรียนรู้ที่ตนสนใจ</p> <p>2.1.3 มีการวัดและประเมินผลที่มีความสอดคล้องสัมพันธ์กัน โดยที่สามารถสะท้อนความสำเร็จของการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษาที่เน้นให้นักศึกษามีความสามารถในการเข้าใจปัญหาและสภาพทางเศรษฐกิจและใช้ชีวิตอย่างมีคุณภาพ</p>	<p>- รองอธิการบดี ฝ่ายวิชาการ - รองอธิการบดี ฝ่ายกิจการนักศึกษา - คณะทำงานระดับหลักสูตร คณะและสถาบัน - ผู้เชี่ยวชาญด้านเศรษฐกิจพอเพียงและการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน</p>	<p>- มีแผนและโครงการการอบรมคณาจารย์ตามแนวการจัดการเรียนรู้แบบใหม่ - มีแนวทางการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษาเพื่อผลิตบัณฑิตที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ - มีเครื่องมือในการวัดและประเมินผลของการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษาที่เน้นให้นักศึกษามีความสามารถในการเข้าใจปัญหาและสภาพทางเศรษฐกิจ</p>

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ	ตัวชี้วัด ความสำเร็จ
<p>กลยุทธ์หลัก ที่ 2 บูรณาการการสอนนักศึกษาให้สามารถเชื่อมโยงและตัดสินใจเกี่ยวกับปัญหาทางเศรษฐกิจเป็นพลเมืองที่ใช้ชีวิตอย่างมีคุณภาพ (SO, ST)</p>	<p>2.2 บูรณาการเรียนการสอนที่เน้นการให้นักศึกษาฝึกคิดวิเคราะห์โดยอาศัยความรู้ด้าน</p>	<p>2.2.1 วางแผนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมจากสร้างโจทย์ หรือสถานการณ์สมมติให้นักศึกษาได้คิดวิเคราะห์แก้ปัญหาโดยอาศัยความรู้ด้านเศรษฐกิจเชื่อมโยงกับสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อม แล้วแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน โดยอาจารย์ช่วยเติมเต็มการเรียนรู้</p> <p>2.2.2 จัดเวทีให้นักศึกษาได้นำเสนอองค์ความรู้ การแสดงความคิดเห็นผลงาน/โครงการของรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนตามบริบทของสาขาวิชาที่เรียน ทั้งงานเดี่ยว คู่หรือกลุ่มทั้งในระดับคณะและสถาบัน</p> <p>2.2.3 สร้างเครือข่ายเพื่อพัฒนาและต่อยอดองค์ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนของนักศึกษาโดยให้มีการถ่ายทอดองค์ความรู้ไปสู่ครอบครัว ชุมชน สังคม เพื่อให้เกิดผลต่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนในระดับประเทศ</p> <p>2.2.4 กำกับติดตามการดำเนินงานและประเมินผลการดำเนินงานทั้งในระดับคณะ สถาบัน และเก็บข้อมูลในพื้นที่หรือชุมชนที่จัดกิจกรรมถ่ายทอดองค์ความรู้</p>	<p>- รองอธิการบดี ฝ่ายวิชาการ</p> <p>- รองอธิการบดี ฝ่ายกิจการนักศึกษา</p> <p>- รองอธิการบดี ฝ่ายวิจัย</p> <p>- รองอธิการบดี ฝ่ายบริการวิชาการ</p> <p>- ผู้บริหารที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยและการจัดอาคารสถานที่</p> <p>- คณะทำงานระดับหลักสูตร คณะและสถาบัน</p> <p>- ผู้เชี่ยวชาญด้านเศรษฐกิจพอเพียงและการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน</p> <p>- ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder)</p>	<p>- มีแนวทางในการทำงานร่วมกันของคณะผู้บริหารในการจัดการเรียนรู้ การวิจัยและการบริการวิชาการที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน</p> <p>- มีแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการฝึกคิดวิเคราะห์เชื่อมโยงปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม</p> <p>- มีแนวทางการใช้พื้นที่ของมหาวิทยาลัยเพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ด้านเศรษฐกิจพอเพียงและการพัฒนาอย่างยั่งยืน</p> <p>- มีโครงการการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้นักศึกษาได้แสดงความรู้ความเข้าใจ ได้มีการแสดงออกอย่างเหมาะสมและหลากหลาย</p> <p>- มีแนวทางในการถ่ายทอดองค์ความรู้สู่ชุมชนภายนอกของคณะและแนว</p>

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ	ตัวชี้วัด ความสำเร็จ
				<p>ทางการถ่ายทอดองค์ความรู้ของนักศึกษา</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีทิศทางการบริการวิชาการ และการวิจัยของมหาวิทยาลัยที่ส่งเสริมการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน - มีแนวทางในการเก็บข้อมูลผลการดำเนินงานของการจัดกิจกรรมของทุกกลุ่มเป้าหมาย
<p>กลยุทธ์หลัก ที่ 2 บูรณาการการสอนนักศึกษาให้สามารถเชื่อมโยงและตัดสินใจเกี่ยวกับปัญหาทางเศรษฐกิจเป็นพลเมืองที่ใช้ชีวิตอย่างมีคุณภาพ (SO, ST)</p>	<p>2.3 เสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์ และเป็นพลเมืองที่ดี</p>	<p>23.1 วางแผนการจัดกิจกรรมหมุนเวียนให้ความรู้ เช่น การจัดหน่วยความรู้เคลื่อนที่ (Road show) ไปตามคณะ การจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์เผยแพร่ความรู้ การจัดสัมมนาภายในวิชาเรียน การประชุมภายใน/ระหว่างคณะในประเด็นการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน</p> <p>23.2 เปิดโอกาสให้นักศึกษาไปศึกษาแนวปฏิบัติที่ดีเยี่ยมแหล่งเรียนรู้ที่เป็นตัวอย่าง/สถานประกอบการต้นแบบของชุมชนหรือบุคคลตัวอย่างที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน รวมถึงตัวอย่างการพัฒนาอย่างยั่งยืนในด้านอื่น ๆ ในรูปแบบและช่องทางที่หลากหลาย โดยใช้สื่อหรือเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามามีส่วนร่วม เป็นต้น</p> <p>23.3 จัดทำและพัฒนาโครงสร้างทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ในยุค 4.0 นำมาซึ่งแนวทางในการนำอินเทอร์เน็ตออฟฟิซ</p>	<p>-รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา - ผู้บริหารที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยและการจัดอาคารสถานที่ - คณะทำงานระดับหลักสูตรคณะและสถาบัน - ผู้เชี่ยวชาญด้านเศรษฐกิจพอเพียงและการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน 	<ul style="list-style-type: none"> - มีแผนการจัดกิจกรรมหมุนเวียนความรู้เคลื่อนที่ (Road show) ทั้งพื้นที่ส่วนกลางของมหาวิทยาลัยและคณะ - มีแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของนักศึกษาทั้งการฝึกประสบการณ์ การดูงาน ฯลฯ - มีแนวทางการสนับสนุนการเรียนรู้การจัดสรรทรัพยากร การพัฒนาโครงสร้างทางเทคโนโลยี

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ	ตัวชี้วัด ความสำเร็จ
		<p>(Internet of thing: IoT) มาช่วยในการบริหารจัดการชั้นเรียนแบบบูรณาการเพื่อให้เกิดประสิทธิผลในการเรียนรู้อย่างแท้จริงเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Life Long Learning)</p> <p>2.3.4 กำหนดการมีส่วนร่วมของการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา เช่น การวัดความพึงพอใจ ทัศนคติ และสำรวจการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมอันเกิดจากการเรียนรู้ตามความเหมาะสม เช่น การสังเกต สัมภาษณ์ ทำแบบประเมิน เป็นต้น</p>	<p>- ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder)</p> <p>- ผู้แทนชุมชน</p>	<p>สารสนเทศ</p> <p>- มีฐานข้อมูลของหน่วยงาน/สถานประกอบการ/ชุมชน/ปราชญ์ชาวบ้าน ฯลฯ ในการจัดกิจกรรมให้แก่นักศึกษา</p> <p>- มีแนวทางในการเก็บข้อมูลจากการเข้าร่วมกิจกรรมที่มหาวิทยาลัยและคณะจัดให้แก่นักศึกษาเพื่อประเมินความสำเร็จของการจัดกิจกรรม</p>
<p>กลยุทธ์หลัก</p> <p>ที่ 3</p> <p>เสริมสร้างประสบการณ์ชีวิต เพิ่มความรู้ทักษะที่จำเป็นต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยอย่างยั่งยืนก่อนสำเร็จการศึกษา (SO)</p>	<p>3.1</p> <p>เสริมสร้างกิจกรรมการนำความรู้สู่การปฏิบัติ</p> <p>เพิ่มความรู้ทักษะที่จำเป็นต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน</p> <p>การพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ของประเทศไทยอย่างยั่งยืนก่อนสำเร็จการศึกษา</p>	<p>3.1.1 วางแผนและกำหนดขอบเขตกิจกรรมของกลุ่มนักศึกษาหรือชมรมต่างๆ ตามความสนใจรวมฝึกการกำหนดแนวทางในการฝึกประสบการณ์การทำงาน โดยให้คำนึงถึงการสอดแทรกวิธีการหรือเนื้อหาที่เป็นพลเมืองที่ดีที่จะช่วยพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนในวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมก่อนการอนุมัติหลักการและงบประมาณ</p> <p>3.1.2 มีแผนการดำเนินงานในการจัดสหกิจศึกษาร่วมกับหน่วยงาน/สถานประกอบการ/ชุมชนด้วยการให้นักศึกษาเข้าร่วมการฝึกประสบการณ์ในแหล่งเรียนรู้ที่ประสบความสำเร็จหรือเป็นต้นแบบของการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยเน้นที่การนำองค์ความรู้สู่การปฏิบัติในบริบทการทำงานจริง</p>	<p>- รองอธิการบดี</p> <p>ฝ่ายวิชาการ</p> <p>- รองอธิการบดี</p> <p>ฝ่ายกิจการนักศึกษา</p> <p>- คณะทำงานระดับหลักสูตร</p> <p>คณะและสถาบัน</p> <p>- ผู้เชี่ยวชาญด้านเศรษฐกิจพอเพียงและการพัฒนาประเทศไทยอย่างยั่งยืน</p>	<p>- มีแผนในการอนุมัติหลักการและงบประมาณของการจัดกิจกรรม</p> <p>- มีการอนุมัติการจัดกิจกรรม/โครงการพัฒนา</p> <p>นักศึกษาตามความเหมาะสมรวมถึงมีการกำกับ ติดตามตรวจสอบคุณภาพของการดำเนินการโครงการ/กิจกรรม</p> <p>- มีการประเมินผลการจัดกิจกรรมโดยสรุปเป็นผลลัพธ์และผลกระทบ</p>

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ	ตัวชี้วัด ความสำเร็จ
		<p>3.1.3 จัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 2 รูปแบบ คือ 1. กิจกรรมที่มหาวิทยาลัยจัดให้ตามทิศทางการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัย 2. กิจกรรมตามความสนใจของนักศึกษา โดยการจัดกิจกรรมต้องคำนึงถึงหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน</p> <p>3.1.4 กำหนดแนวทางการประเมินผลการจัดกิจกรรมแก่นักศึกษาทั้งเชิงปริมาณ เชิงคุณภาพและผลกระทบที่เกิดขึ้นกับตัวนักศึกษา สถานประกอบการที่ฝึกประสบการณ์ ชุมชน สังคมสิ่งแวดล้อมที่จัดกิจกรรมหรือโครงการ</p>		<p>(Output- Outcome-Impact)</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีแผนการดำเนินงานในการจัดสหกิจศึกษาร่วมกับหน่วยงาน/สถานประกอบการ/ชุมชน ด้วยการให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติจริงในแหล่งเรียนรู้ - มีการทำหนังสือบันทึกข้อตกลง (MOU) กับแหล่งเรียนรู้ - มีแนวทางการประเมินผลการจัดกิจกรรมการนำความรู้สู่การปฏิบัติ

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ	ตัวชี้วัดความสำเร็จ
<p>กลยุทธ์หลักที่ 3</p> <p>เสริมสร้างประสบการณ์ชีวิต เพิ่มความรู้ ทักษะที่จำเป็นต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ก่อนสำเร็จการศึกษา</p>	<p>3.2 เตรียมความพร้อมให้บัณฑิตด้านการทำงานและดำเนินชีวิตตามแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน</p>	<p>3.2.1 พัฒนาแนวทางการเตรียมความพร้อมให้แก่นักศึกษาเพื่อเตรียมการเป็นผู้ประกอบการหรือการประกอบอาชีพให้แก่บัณฑิตในอนาคต</p> <p>3.2.2 ดำเนินการในลักษณะของศูนย์ให้บริการคำแนะนำ (Coaching Center) เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยบริการกลุ่มเป้าหมาย 2 กลุ่มหลักคือ 1. กลุ่มนักศึกษา โดยงานบริการนิสิตนักศึกษา เปิดคลินิกให้คำปรึกษาและพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามหัวข้อที่นักศึกษาสนใจ โดยกำหนดตารางการให้คำปรึกษาเพื่อตอบสนองความต้องการที่หลากหลาย (Individual needs) เช่น การพัฒนาบุคลิกภาพ การเพิ่มพูนทักษะความรู้ทางด้านเศรษฐกิจ การพัฒนาที่ยั่งยืน การเรียนและการเตรียมความพร้อมสำหรับการประกอบอาชีพ เป็นต้น 2. กลุ่มอาจารย์ โดยมีการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้การฝึกอบรม การสัมมนา เพื่อเพิ่มประสบการณ์ของการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน</p> <p>3.2.3 กำหนดแนวทางการประเมินผลการจัดกิจกรรมการเตรียมความพร้อมให้แก่นักศึกษาและการพัฒนาคุณจารย์ทั้งการวัดความพึงพอใจของการให้บริการของศูนย์ Coaching Center และคุณค่าของการพัฒนาตนเอง</p>	<p>- รองอธิการบดี ฝ่ายวิชาการ - รองอธิการบดี ฝ่ายกิจการนักศึกษา - คณะทำงานระดับหลักสูตร คณะและสถาบัน - ผู้เชี่ยวชาญด้านเศรษฐกิจพอเพียงและการพัฒนา ประเทศอย่างยั่งยืน - ผู้เชี่ยวชาญในการอบรมและพัฒนา คุณลักษณะด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>- มีแนวทางการเตรียมความพร้อมให้แก่บัณฑิตเพื่อเตรียมการเป็นผู้ประกอบการหรือการประกอบอาชีพในอนาคต - มีการจัดตั้งศูนย์ให้บริการคำแนะนำ (Coaching Center) เพื่อบริการให้คำปรึกษาแก่กลุ่มเป้าหมายอย่างครบวงจร - มีแนวทางการประเมินความสำเร็จของการจัดกิจกรรมการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาและการพัฒนาอาจารย์</p>

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ	ตัวชี้วัด ความสำเร็จ
<p>กลยุทธ์หลัก ที่ 3</p> <p>เสริมสร้าง ประสบการณ์ ชีวิต เพิ่ม ความรู้ ทักษะที่ จำเป็นต่อ การพัฒนา เศรษฐกิจ ของประเทศ อย่างยั่งยืน ก่อนสำเร็จ การศึกษา</p>	<p>3.3 ประเมิน คุณลักษณะ ที่พึง ประสงค์ ของ นักศึกษาที่ จะช่วย เสริมสร้าง การพัฒนา เศรษฐกิจ ของประเทศ อย่างยั่งยืน</p>	<p>3.3.1 กำหนดแนวทางการวัดคุณลักษณะ ที่พึงของนักศึกษาที่จะมีส่วนช่วยในการ พัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน โดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย (Stakeholder) เช่น ผู้บริหารระดับ สถาบัน/คณะ ผู้ดูแลและพัฒนาหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน นักศึกษา และผู้มีส่วนได้ ส่วนเสีย ซึ่งอาจประกอบด้วยผู้แทน นายจ้าง ผู้แทนสภาวิชาชีพ ผู้ทรงคุณวุฒิ จากหน่วยงานของรัฐหรือภาคเอกชนเพื่อ กำหนดคุณสมบัติที่พึงประสงค์ร่วมกัน แล้วนำไปกำหนดเป็นแผนการดำเนินการ อย่างเป็นรูปธรรม</p> <p>3.3.2 จัดโครงการประเมินคุณลักษณะที่ พึงประสงค์ก่อนสำเร็จการศึกษา วัด สมรรถนะหรือคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามชั้นปีตามความสมัครใจ โดยแบ่งเป็น 3 หมวด คือ 1. ความรู้ความสามารถด้าน วิชาการ 2. ทักษะและความ สามารถทาง วิชาชีพ 3. คุณลักษณะ (Personality Test)และความพร้อมสำหรับการเป็น พลเมืองที่ดี โดยนำผลการทดสอบมาสรุป และจัดกลุ่มนักศึกษาและทางสถาบันให้ คำปรึกษาตามความต้องการจำเป็น</p> <p>3.3.3 ประมวลผลและสรุปผลการจัดการ เรียนรู้และพัฒนานักศึกษาให้เกิด คุณลักษณะที่พึงประสงค์เพื่อนำข้อมูลมา ปรับปรุงกระบวนการผลิตบัณฑิตตาม แนวความคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ อย่างยั่งยืนให้ดียิ่งขึ้น</p>	<p>-รองอธิการบดีฝ่าย วิชาการ - รองอธิการบดี ฝ่ายกิจการ นักศึกษา - คณะทำงาน ระดับหลักสูตร คณะและสถาบัน - ผู้เชี่ยวชาญด้าน เศรษฐกิจพอเพียง และการพัฒนา ประเทศอย่าง ยั่งยืน - นักพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์</p>	<p>- มีแนวทางการวัด คุณลักษณะที่พึงของ นักศึกษา - มีการจัดโครงการ ประเมินสมรรถนะ หรือคุณลักษณะที่ พึงประสงค์ของ นักศึกษา - มีรายงานสรุปผล การจัดการเรียนรู้และ พัฒนานักศึกษาให้ เกิดคุณลักษณะที่พึง ประสงค์ - มีการเก็บประวัติ การพัฒนาตนเอง ของนักศึกษาใน ระเบียบประวัติและ จัดทำเป็นฐานข้อมูล ของของ มหาวิทยาลัย</p>

จากตาราง 37 พบว่า กลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์หลัก และ 9 กลยุทธ์รอง โดยมีรายละเอียดคือ

กลยุทธ์หลักที่ 1 สร้างบัณฑิตด้วยหลักสูตรที่มุ่งให้นักศึกษามีความเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน สังคม ประเทศชาติ และชุมชนโลก ประกอบด้วย กลยุทธ์รอง 3 กลยุทธ์ ได้แก่ 1.1 พัฒนาหลักสูตรที่ส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ และการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนให้นักศึกษา 1.2 พัฒนาดัชนีการวัดความสำเร็จของหลักสูตรด้านการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้คิดวิเคราะห์หาคำเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล และ 1.3 ส่งเสริมให้หลักสูตรมีการสร้างความตระหนักรู้ให้แก่นักศึกษาเกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์หลักที่ 2 บูรณาการการสอนนักศึกษาให้สามารถเชื่อมโยงและตัดสินใจเกี่ยวกับปัญหาทางเศรษฐกิจ เป็นพลเมืองที่ใช้ชีวิตอย่างมีคุณภาพ ประกอบด้วย กลยุทธ์รอง 3 กลยุทธ์ ได้แก่ 2.1 บูรณาการการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างให้นักศึกษาเข้าใจความรู้ทางเศรษฐกิจอย่างถ่องแท้แก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม 2.2 บูรณาการเรียนการสอนที่เน้นการให้นักศึกษาฝึกคิดวิเคราะห์โดยอาศัยความรู้ด้านเศรษฐกิจ เชื่อมโยงกับสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อม และ 2.3 เสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์และเป็นพลเมืองที่ดี

กลยุทธ์หลักที่ 3 เสริมสร้างประสบการณ์ชีวิต เพิ่มความรู้ ทักษะที่จำเป็นต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ก่อนสำเร็จการศึกษา ประกอบด้วย กลยุทธ์รอง 3 กลยุทธ์ ได้แก่ 3.1 เสริมสร้างกิจกรรมการนำความรู้สู่การปฏิบัติเพิ่มความรู้ ทักษะที่จำเป็นต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนก่อนสำเร็จการศึกษา 3.2 เตรียมความพร้อมให้บัณฑิตด้านการทำงานและดำเนินชีวิตตามแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน และ 3.3 ประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาที่จะช่วยเสริมสร้างการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน

บทที่ 5

สรุปผลอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาองค์ประกอบของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน 2) ศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน และ 3) พัฒนากลยุทธ์ในการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน โดยใช้วิธีวิจัยแบบผสม ทั้งการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ประเมินกรอบแนวคิดโดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา คือมหาวิทยาลัยในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จำนวน 94 แห่ง ผู้ให้ข้อมูลได้แก่ รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา และอาจารย์ผู้สอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบประเมิน แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงบรรยาย ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความต้องการจำเป็น (PNI modified) และการวิเคราะห์เนื้อหา

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 กรอบแนวคิดกลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน

ประกอบไปด้วยกรอบแนวคิดหลัก 2 เรื่อง คือ

1. กรอบแนวคิดการบริหารการผลิตบัณฑิตที่ใช้การจัดการเรียนการสอนตามผลการเรียนรู้ Backward Design มี 3 องค์ประกอบคือ 1) การจัดทำหลักสูตร 2) การจัดการเรียนการสอน และ 3) การจัดกิจกรรมนักศึกษา

2. กรอบแนวคิดด้านการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ซึ่งมีทั้งหมด 5 ข้อ คือ 1) มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ 2) มีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ 3) มีความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ 4) สามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล และ 5) เป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก

โดยการศึกษาที่ใช้กรอบการบริหารการผลิตบัณฑิตที่ใช้การจัดการเรียนการสอนตามผลการเรียนรู้ Backward Design ที่เชื่อมโยงกับกรอบแนวคิดด้านการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ผลการประเมินความเหมาะสมกรอบแนวคิดโดยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญในด้านการบริหารมหาวิทยาลัย การจัดทำหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การจัดกิจกรรม

นักศึกษาและการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน 5 ท่าน ในภาพรวมเห็นว่ามีความเหมาะสม เมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อยของกรอบแนวคิด ผลการวิจัยสรุปได้ดังต่อไปนี้

1) การประเมินกรอบแนวคิดการบริหารการผลิตบัณฑิตที่ใช้การจัดการเรียนการสอนตามผลการเรียนรู้ Backward Design ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่เห็นว่ามีความเหมาะสม ส่วนด้านการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษาเห็นว่าเหมาะสมทั้งหมด

2) การประเมินกรอบแนวคิดด้านการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่เห็นว่า ข้อที่ (1) และ (3) เหมาะสมทั้งหมด ส่วนข้อที่ (2), (4) และ (5) มีผู้เชี่ยวชาญ 1 ท่านให้ความเห็นว่าไม่แน่ใจ

5.1.2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน

1. สภาพปัจจุบันของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.81$, S.D. = 0.76) สภาพปัจจุบันที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 2.85$, S.D. = 0.77) รองลงมาด้านกิจกรรมนักศึกษา ($\bar{X} = 2.81$, S.D. = 0.78) และสภาพปัจจุบันที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือด้านหลักสูตร ($\bar{X} = 2.76$, S.D. = 0.72)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารการผลิตบัณฑิตโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.68) สภาพที่พึงประสงค์ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านกิจกรรมนักศึกษา ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.69) รองลงมาคือด้านหลักสูตร ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.70) สภาพที่พึงประสงค์ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือด้านการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.67)

สรุปผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในได้ว่า การจัดทำหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และกิจกรรมนักศึกษาตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนนั้น มีการดำเนินการอยู่แล้วในระดับปานกลาง ด้านการจัดการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดรองลงมาด้านกิจกรรมนักศึกษาและด้านหลักสูตรตามลำดับ

2. สภาพปัจจุบันของสภาพแวดล้อมภายนอกของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.87$, S.D. = 0.79) โดยสภาพปัจจุบันที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านหลักสูตร ($\bar{X} = 2.88$, S.D. = 0.77) ซึ่งปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือปัจจัยทางด้านเทคโนโลยี ($\bar{X} = 3.07$, S.D. = 0.79) ส่วนปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือปัจจัยทางด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ ($\bar{X} = 2.70$, S.D. = 0.79) รองลงมาคือด้านการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 2.87$, S.D. = 0.79) ซึ่งมีปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือปัจจัยทางด้าน

เทคโนโลยี ($\bar{X} = 2.99$, S.D. = 0.81) ส่วนปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 2.86$, S.D. = 0.80) ส่วนสภาพปัจจุบันที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือด้านกิจกรรมนักศึกษา ($\bar{X} = 2.85$, S.D. = 0.83) ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือปัจจัยทางด้านเทคโนโลยี ($\bar{X} = 2.97$, S.D. = 0.85) ส่วนปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือปัจจัยทางการเมืองและนโยบายของรัฐ ($\bar{X} = 2.75$, S.D. = 0.82)

ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ของสภาพแวดล้อมภายนอกของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวความคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.74) โดยสภาพที่พึงประสงค์ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านกิจกรรมนักศึกษา ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.78) ซึ่งปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือปัจจัยทางการเมืองและนโยบายของรัฐ ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.85) ส่วนปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือปัจจัยทางด้านเทคโนโลยี ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.71) รองลงมาคือด้านหลักสูตร ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.70) ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือปัจจัยทางด้านเทคโนโลยี ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.71) ส่วนปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.70) สภาพที่พึงประสงค์ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือด้านการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.74) ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือปัจจัยทางด้านเทคโนโลยี ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.72) ส่วนปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือปัจจัยทางด้านสังคม ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.72)

สรุปผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกได้ว่า การเข้าถึงการใช้เทคโนโลยีกับเรื่องหลักสูตร การเรียนการสอน และกิจกรรมนักศึกษาตามแนวความคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนในระดับปานกลางซึ่งดำเนินการได้ดีกว่าปัจจัยภายนอกด้านอื่น ๆ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การจัดทำหลักสูตรที่คำนึงถึงการเมืองและนโยบายของรัฐยังมีน้อย ในขณะที่ด้านการเรียนการสอนที่คำนึงถึงปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจยังมีน้อยเช่นกัน ส่วนการจัดกิจกรรมนักศึกษาที่คำนึงถึงการเมืองและนโยบายของรัฐนั้นน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับด้านอื่น ๆ สอดคล้องกับผลของการวิเคราะห์สภาพที่พึงประสงค์ที่พบว่า มีความต้องการในระดับมากให้จัดกิจกรรมนักศึกษาที่คำนึงถึงด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ รองลงมาคือการจัดทำหลักสูตรที่คำนึงถึงปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ควรจัดการเรียนการสอนที่เน้นถึงปัจจัยทางด้านสังคม

5.1.3 จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวความคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน

ในภาพรวมของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวความคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน จากผลการวิจัยพบว่า มีจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม สรุปได้ดังนี้

จุดแข็งของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวความคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ($PNI_{Modified} = 0.48$)

จุดอ่อนของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน มี 2 ด้านคือ ด้านหลักสูตร ($PNI_{Modified} = 0.53$) และ ด้านกิจกรรมนักศึกษา ($PNI_{Modified} = 0.51$)

โอกาสของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน มี 2 ปัจจัยคือ ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ ($PNI_{Modified} = 0.50$) และปัจจัยด้านสังคม ($PNI_{Modified} = 0.47$)

ภาวะคุกคามของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน คือ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ($PNI_{Modified} = 0.48$) และปัจจัยด้านเทคโนโลยี ($PNI_{Modified} = 0.43$)

จากข้างต้นสามารถอธิบายผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภาวะคุกคามได้ว่าการจัดการเรียนการสอนจุดแข็งของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ในขณะที่หลักสูตรและกิจกรรมศึกษานั้นเป็นจุดอ่อน ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐและสังคมเป็นโอกาสที่จะทำให้การผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนมีความสำเร็จ โดยที่ต้องพึงระวังปัจจัยด้านเศรษฐกิจและปัจจัยด้านเทคโนโลยีที่อาจจะแทรกแซงต่อความสำเร็จได้

5.1.4 กลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ดังนี้ 1) สร้างบัณฑิตด้วยหลักสูตรที่มุ่งให้นักศึกษามีความเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน สังคม ประเทศชาติ และชุมชนโลก 2) บูรณาการการสอนนักศึกษาให้สามารถเชื่อมโยงและตัดสินใจเกี่ยวกับปัญหาทางเศรษฐกิจ เป็นพลเมืองที่ใช้ชีวิตอย่างมีคุณภาพ และ 3) เสริมสร้างประสบการณ์ชีวิต เพิ่มความรู้ ทักษะที่จำเป็นต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ก่อนสำเร็จการศึกษา โดยใน 3 กลยุทธ์หลัก มี 9 กลยุทธ์รอง และ 27 วุฒิ์ดำเนินการ ดังนี้

กลยุทธ์หลักที่ 1 สร้างบัณฑิตด้วยหลักสูตรที่มุ่งให้นักศึกษามีความเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน สังคม ประเทศชาติ และชุมชนโลก ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์รอง ดังต่อไปนี้

กลยุทธ์รองที่ 1.1 พัฒนาหลักสูตรที่ส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ และการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนให้นักศึกษา มีวิธิดำเนินการ 3 แนวทาง ได้แก่ 1) วางแผนการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรโดยบูรณาการเนื้อหาความรู้ที่สอนในวิชาปกติเข้ากับการสอดแทรกแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจเพียง

เพียงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา และกำหนดเป็นคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัย 2) กำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจและความสามารถด้านเศรษฐกิจที่มุ่งเน้นให้นักศึกษามีความเป็นพลเมืองที่จะช่วยในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน แล้วออกแบบหลักสูตรโดยการบูรณาการเนื้อหาศาสตร์ของการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนตามบริของสาขาวิชา 3) จัดทำแผนการประเมินผลเพื่อวัดความสำเร็จของปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรโดยระบุเป็น แผนภูมิ (Gantt Chart) โดยแสดงถึงปริมาณงานและกำหนดเวลาที่จะต้องใช้เวลา เพื่อให้งานสำเร็จลุล่วง

กลยุทธ์รองที่ 1.2 พัฒนาดัชนีการวัดความสำเร็จของหลักสูตรด้านการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้คิดวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล มีวิธีดำเนินการ 3 แนวทาง ได้แก่ 1) กำหนดแนวทางการบูรณาการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษาโดยการสอดแทรกเนื้อหาในรายวิชาเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานทางเศรษฐกิจที่จำเป็นเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจความสามารถในการคิดวิเคราะห์เพื่อตัดสินใจในการใช้ชีวิตตามสภาพเศรษฐกิจและศักยภาพของนักศึกษาโดยเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder) ได้เข้ามาร่วมพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร 2) จัดโครงการอบรมคณาจารย์ด้านการจัดทำหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษาที่ส่งเสริมการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีความรู้ความเข้าใจ สามารถคิดวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของปัญหาทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับตนเองในระดับบุคคล ชุมชน สังคม และในฐานะพลเมืองของประเทศและพลเมืองโลกโดยกลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านเศรษฐกิจพอเพียงและการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามบริบทของสาขาวิชา 3) ประเมินผลความสำเร็จของโครงการโดยคณะผู้บริหารและผู้ที่มีความรู้ความสามารถด้านเศรษฐกิจพอเพียงและการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์รองที่ 1.3 ส่งเสริมให้หลักสูตรมีการสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับให้นักศึกษาเกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน มีวิธีดำเนินการ 3 แนวทาง ได้แก่ 1) วางแผนการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ทั้งในและนอกหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้สร้างหรือเกิดความตระหนักต่อปัญหาหลักทางเศรษฐกิจของประเทศในฐานะที่เป็นพลเมืองทั้งในระดับบุคคล ครอบครัว ชุมชน ไปจนถึงระดับที่ใหญ่ขึ้นอย่างเหมาะสม 2) กำหนดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ของหลักสูตรโดยระบุผู้รับผิดชอบ กลุ่มเป้าหมายวัตถุประสงค์งบประมาณ ระยะเวลาในการดำเนินการ การวัดความสำเร็จรวมถึงการจัดสภาพแวดล้อมและการจัดหาสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อใช้เป็นช่องทางในการจัดการศึกษาที่เพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน 3) จัดพื้นที่สำหรับการกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักศึกษาได้แสดงออกถึงความรู้ ความเข้าใจ ความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนในวิธี/รูปแบบ/

บริบทที่ตนเกี่ยวข้อง โดยมีการวัดและประเมินผลเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาจากการเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อรวบรวมข้อมูลมาปรับปรุงพัฒนากิจกรรมให้ดียิ่งขึ้น

กลยุทธ์หลักที่ 2 บูรณาการการสอนนักศึกษาให้สามารถเชื่อมโยงและตัดสินใจเกี่ยวกับปัญหาทางเศรษฐกิจ เป็นพลเมืองที่ใช้ชีวิตอย่างมีคุณภาพ ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์รอง ดังต่อไปนี้

กลยุทธ์รองที่ 2.1 บูรณาการการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างให้นักศึกษาเข้าใจความรู้ทางเศรษฐกิจอย่างถ่องแท้ แก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม มีวิธีดำเนินการ 3 แนวทาง ได้แก่ 1) จัดเตรียมแผนการอบรมคณาจารย์เกี่ยวกับรูปแบบและเทคนิควิธีการสอน เช่นการมีหลักสูตรหรืออาจารย์ต้นแบบ การสอนเป็นคณะ (Team Teaching) ที่มีการผสมผสานเนื้อหาวิชาปกติกับองค์ความรู้ด้านการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน โดยคำถึงถึงการสอนหลักทฤษฎีและการปฏิบัติ ในสัดส่วนที่เหมาะสม เพื่อให้ให้นักศึกษาได้มีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถนำหลักการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ 2) กำหนดแนวทางในการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ เนื้อหาในบทเรียนทั้งในการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมนักศึกษา เป็นการบูรณาการการสอนเนื้อหาตามหลักสูตรให้มีความถูกต้องและทันสมัยทั้งหลักวิชาการและหลักการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนโดยให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการออกแบบบทเรียนหรือเลือกวิธีการเรียนรู้ที่ตนสนใจ 3) มีการวัดและประเมินผลที่มีความสอดคล้องสัมพันธ์กัน โดยที่สามารถสะท้อนความสำเร็จของการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษาที่เน้นให้นักศึกษามีความสามารถในการเข้าใจปัญหาและสภาพทางเศรษฐกิจและใช้ชีวิตอย่างมีคุณภาพ

กลยุทธ์รองที่ 2.2 บูรณาการการเรียนการสอนที่เน้นการให้นักศึกษาฝึกคิดวิเคราะห์โดยอาศัยความรู้ด้านเศรษฐกิจ เชื่อมโยงกับสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อม มีวิธีดำเนินการ 4 แนวทาง ได้แก่ 1) วางแผนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมจากสร้างโจทย์ หรือสถานการณ์สมมติให้นักศึกษาได้คิดวิเคราะห์แก้ปัญหาโดยอาศัยความรู้ด้านเศรษฐกิจเชื่อมโยงกับสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อม แล้วแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน โดยอาจารย์ช่วยเติมเต็มการเรียนรู้ 2) จัดเวทีให้นักศึกษาได้นำเสนอองค์ความรู้ การแสดงความคิดเห็นผลงาน/โครงการของรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนตามบริบทของสาขาวิชาที่เรียน ทั้งงานเดี่ยว คู่หรือกลุ่มทั้งในระดับคณะและสถาบัน 3) สร้างเครือข่ายเพื่อพัฒนาและต่อยอดองค์ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนของนักศึกษาโดยให้มีการถ่ายทอดองค์ความรู้ไปสู่ครอบครัว ชุมชน สังคม เพื่อให้เกิดผลต่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนในระดับประเทศ 4) กำกับติดตามการดำเนินงานและประเมินผลการดำเนินงานทั้งในระดับคณะ สถาบัน และเก็บข้อมูลในพื้นที่หรือชุมชนที่จัดกิจกรรมถ่ายทอดองค์ความรู้

กลยุทธ์รองที่ 2.3 เสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์และเป็นพลเมืองที่ดี มีวิธีดำเนินการ 4 แนวทาง ได้แก่ 1) วางแผนการจัดกิจกรรมหมุนเวียนให้ความรู้ เช่น

การจัดหน่วยความรู้เคลื่อนที่ (Road show) ไปตามคณะ การจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์เผยแพร่ความรู้ การจัดสัมมนาภายในวิชาเรียน การประชุมภายใน/ระหว่างคณะในประเด็นการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน 2) เปิดโอกาสให้นักศึกษาไปศึกษาแนวปฏิบัติที่ดียังแหล่งเรียนรู้ที่เป็นตัวอย่าง/สถานประกอบการ/ต้นแบบของชุมชน หรือบุคคลตัวอย่างที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน รวมถึงตัวอย่างการพัฒนาอย่างยั่งยืนในด้านอื่น ๆ ในรูปแบบและช่องทางที่หลากหลาย โดยใช้สื่อหรือเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามามีส่วนร่วม เป็นต้น 3) จัดหาและพัฒนาโครงสร้างทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ในยุค 4.0 นำมาซึ่งแนวทางในการนำอินเทอร์เน็ตต่อฟิงส์ (Internet of thing: IoT) มาช่วยในการบริหารจัดการชั้นเรียนแบบบูรณาการ เพื่อให้เกิดประสิทธิผลในการเรียนรู้อย่างแท้จริงเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Life Long Learning) 4) กำหนดการมีส่วนร่วมของการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา เช่น การวัดความพึงพอใจทัศนคติ และสำรวจการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมอันเกิดจากการเรียนรู้ตามความเหมาะสม เช่น การสังเกต สัมภาษณ์ ทำแบบประเมิน เป็นต้น

กลยุทธ์หลักที่ 3 เสริมสร้างประสบการณ์ชีวิต เพิ่มความรู้ ทักษะที่จำเป็นต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ก่อนสำเร็จการศึกษา ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์รอง ดังต่อไปนี้

กลยุทธ์รองที่ 3.1 เสริมสร้างกิจกรรมการนำความรู้สู่การปฏิบัติเพิ่มความรู้ ทักษะที่จำเป็นต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนก่อนสำเร็จการศึกษา มีวิธีดำเนินการ 4 แนวทาง ได้แก่

- 1) วางแผนและกำหนดขอบเขตภารกิจของกลุ่มนักศึกษาหรือชมรมต่าง ๆ ตามความสนใจรวมฝึกการกำหนดแนวทางในการฝึกประสบการณ์การทำงานโดยให้คำนึงถึงการสอดแทรกวิถีการหรือเนื้อหาของเป็นพลเมืองที่ดีที่จะช่วยพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนในวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมก่อนการอนุมัติหลักการและงบประมาณ
- 2) มีแผนการดำเนินงานในการจัดสหกิจศึกษาร่วมกับหน่วยงาน /สถานประกอบการ/ชุมชนด้วยการให้นักศึกษาเข้าร่วมการฝึกประสบการณ์ในแหล่งเรียนรู้ที่ประสบความสำเร็จหรือเป็นต้นแบบของการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยเน้นที่การนำองค์ความรู้สู่การปฏิบัติในบริบทการทำงานจริง
- 3) จัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 2 รูปแบบ คือ 1. กิจกรรมที่มหาวิทยาลัยจัดให้ตามทิศทางการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัย 2. กิจกรรมตามความสนใจของนักศึกษา โดยการจัดกิจกรรมต้องคำนึงถึงหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- 4) กำหนดแนวทางการประเมินผลการจัดกิจกรรมแก่นักศึกษาทั้งเชิงปริมาณ เชิงคุณภาพและผลกระทบที่เกิดขึ้นกับตัวนักศึกษา สถานประกอบการที่ฝึกประสบการณ์ ชุมชน สังคมสิ่งแวดล้อมที่จัดกิจกรรมหรือโครงการ

กลยุทธ์รองที่ 3.2 เตรียมความพร้อมให้บัณฑิตด้านการทำงานและดำเนินชีวิตตามแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน มีวิธีดำเนินการ 3 แนวทาง ได้แก่ 1) พัฒนาแนวทาง

การเตรียมความพร้อมให้แก่นักศึกษาเพื่อเตรียมการเป็นผู้ประกอบการหรือการประกอบอาชีพให้แก่บัณฑิตในอนาคต) ดำเนินการในลักษณะของศูนย์ให้บริการคำแนะนำ (Coaching Center) เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยบริการกลุ่มเป้าหมาย 2 กลุ่มหลักคือ 1. กลุ่มนักศึกษา โดยงานบริการนิสิตนักศึกษา เปิดคลินิกให้คำปรึกษาและพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามหัวข้อที่นักศึกษาสนใจ โดยกำหนดตารางการให้คำปรึกษาเพื่อตอบสนองความต้องการที่หลากหลาย (Individual needs) เช่น การพัฒนาบุคลิกภาพ การเพิ่มพูนทักษะความรู้ทางด้านเศรษฐกิจ การพัฒนาที่ยั่งยืน การเรียนและการเตรียมความพร้อมสำหรับการประกอบอาชีพ เป็นต้น 2. กลุ่มอาจารย์ โดยมีการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้การฝึกอบรม การสัมมนา เพื่อเพิ่มประสบการณ์ของการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน 3) กำหนดแนวทางการประเมิน

ผลการจัดกิจกรรมการเตรียมความพร้อมให้แก่นักศึกษาและการพัฒนาคณาจารย์ทั้งการวัดความพึงพอใจของการให้บริการของศูนย์ Coaching Center และคุณค่าของการพัฒนาตนเอง

กลยุทธ์รองที่ 3.3 ประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาที่จะช่วยเสริมสร้างการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน มีวิธีดำเนินการ 3 แนวทาง ได้แก่ 1) กำหนดแนวทางการวัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาที่จะมีส่วนช่วยในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน โดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย (Stakeholder) เช่น ผู้บริหารระดับสถาบัน/คณะ ผู้ดูแลและพัฒนาหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน นักศึกษา และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งอาจประกอบด้วยผู้แทนนายจ้าง ผู้แทนสภาวิชาชีพ ผู้ทรงคุณวุฒิจากหน่วยงานของรัฐหรือภาคเอกชนเพื่อกำหนดคุณสมบัติที่พึงประสงค์ร่วมกัน แล้วนำไปกำหนดเป็นแผนการดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม 2) จัดโครงการประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ก่อนสำเร็จการศึกษา วัดสมรรถนะหรือคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามชั้นปีตามความสนใจ โดยแบ่งเป็น 3 หมวด คือ 1. ความรู้ความสามารถด้านวิชาการ 2. ทักษะและความสามารถทางวิชาชีพ 3. คุณลักษณะ (Personality Test) และความพร้อมสำหรับการเป็นพลเมืองที่ดี โดยนำผลการทดสอบมาสรุปและจัดกลุ่มนักศึกษาและทางสถาบันให้คำปรึกษาตามความต้องการจำเป็น 3) ประมวลผลและสรุปผลการจัดการเรียนรู้และพัฒนานักศึกษาให้เกิดคุณลักษณะที่พึงประสงค์เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงกระบวนการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนให้ดียิ่งขึ้น

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

งานวิจัยนี้ใช้กรอบแนวคิดในการวิจัยการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ประกอบไปด้วยกรอบแนวคิดหลัก 2 เรื่อง ได้แก่ กรอบแนวคิดการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการจัดการเรียนการสอนตามผลการเรียนรู้ Backward Design

และกรอบแนวคิดด้านการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ซึ่งการผลิตบัณฑิตเป็นพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัย ซึ่งต้องคำนึงถึงคุณภาพของบัณฑิตที่จะจบการศึกษาไปเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศ จากผลการวิจัยมีประเด็นในการอภิปรายผล 3 ประเด็น คือ 1) การบริหารการผลิตบัณฑิต 2) การผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน และ 3) ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน

5.2.1 การบริหารการผลิตบัณฑิต

จากผลการประเมินกรอบแนวคิด พบว่า

1. การบริหารการผลิตบัณฑิต ประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบ คือ หลักสูตร การเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่เห็นว่ามีเหมาะสม เนื่องจากการผลิตบัณฑิตนั้นเป็นพันธกิจที่สำคัญที่สุดของมหาวิทยาลัย การผลิตบัณฑิตเป็นกระบวนการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการและวิชาชีพ มีคุณลักษณะตามหลักสูตรที่กำหนด การเรียนการสอนในยุคปัจจุบันใช้หลักการของการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2557)

จะเห็นได้ว่า การบริหารการผลิตบัณฑิตนี้จะต้องบริหารจัดการหลักสูตรให้มีคุณภาพ ส่งเสริมคณาจารย์ให้มีความรู้ความสามารถมีความรู้ลึกทางวิชาการโดยอาจารย์จะต้องแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศ มหาวิทยาลัยจะต้องจัดบริการด้านต่าง ๆ ให้นักศึกษาอย่างครบถ้วนตั้งแต่การให้คำปรึกษาทั้งด้านวิชาการและการใช้ชีวิต อีกทั้งยังต้องส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมนักศึกษาต่าง ๆ อย่างเหมาะสมและครบถ้วน ซึ่งกิจกรรมนักศึกษาหมายถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ดำเนินการทั้งโดยมหาวิทยาลัยเองและโดยองค์กรนักศึกษา เป็นกิจกรรมที่นักศึกษาจะมีโอกาสได้รับการพัฒนาสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และคุณธรรมจริยธรรมสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ โดยต้องเน้นการจัดการศึกษาแบบ Outcome Based Education (OBE) ซึ่งหมายถึง การศึกษาที่เน้นผลลัพธ์เป็นฐานและกลยุทธ์การสอนเป็นกลไกสำคัญที่ผลักดันให้บรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง และเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์การประเมินด้วย AUN QA สอดคล้องกับนิจวรรณ วีรวัฒน์ และ นางนภัทร รุ่งเนย (2555) ที่ได้กล่าวถึงการบริหารของสถาบัน อุดมศึกษาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและการบริหารตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงว่าจะต้องคำนึงถึงการพัฒนาศูนย์การจัดการเรียนการสอนและจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรซึ่งเป็นการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษาเพื่อพัฒนาบัณฑิตให้มีคุณลักษณะบัณฑิตอันพึงประสงค์

ในการผลิตบัณฑิตใช้หลักการจัดการเรียนการสอนตามผลการเรียนรู้ Backward Design ของ Wiggan & McTighe, (1990) ซึ่งมี 3 ขั้นตอนคือ 1. การกำหนดผลการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ (Identify Desired Result) 2. การกำหนดหลักฐานแสดงผลการเรียนรู้ (Determine Acceptable Evidence of Learning) 3. การออกแบบการสอนและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ (Design Learning Experiences and Instruction) ในการใช้การออกแบบการเรียนรู้แบบย้อนกลับนี้เป็นวิธีการออกแบบการเรียนรู้โดยใช้ผลลัพธ์ปลายทางการเรียนรู้หรือผลงานของผู้เรียนเมื่อเรียนจบในแต่ละหน่วยการเรียนรู้เป็นหลัก โดยจะต้องออกแบบการเรียนการสอนอย่างดีแล้วแล้วจึงนำองค์ประกอบสำคัญต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในแผนการสอน ขยายเพิ่มเติมรายละเอียดให้มีคุณภาพประสิทธิภาพ เมื่อนำไปสอนจริงก็จะเกิดการเรียนรู้และคุณภาพผู้เรียนตามที่กำหนดไว้ (สิริพัชร เจษฎาวิโรจน์, 2551) ซึ่งสอดคล้องกับการจัดการศึกษาแบบ Outcome Based Education (OBE) ซึ่งหมายถึง การศึกษาที่เน้นผลลัพธ์ โดยกระบวนการบริหารการผลิตบัณฑิตนั้นประกอบด้วย 3 ขั้นตอนได้แก่ การวางแผน (Planning) การนำแผนไปปฏิบัติ (Implementation) และการประเมินผล (Evaluation) ซึ่งได้มาจากการสังเคราะห์แนวคิดกระบวนการบริหารของนักวิชาการด้านการบริหารล้วนมีประเด็นครอบคลุมกระบวนการผลิตบัณฑิต จึงนำแนวคิดนี้มาใช้ในการบริหารการผลิตบัณฑิต

2. การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ใช้แนวคิดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สำคัญที่จะก้าวสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ (OLSP, 1996) โดยมีผลการเรียนรู้ตามลำดับ ดังนี้ 1. มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ 2. มีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ 3. มีความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ 4. สามารถวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล 5. เป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก ผลการประเมินพบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่เห็นว่ามีเหมาะสม

จะเห็นได้ว่า การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน มีความสอดคล้องกับสาระวิชาหลักและทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 (Bellanca and Brandt, 2010) ที่ต้องส่งเสริมความเข้าใจเนื้อหาวิชาการให้อยู่ในระดับสูงด้วยการสอดแทรกทักษะเพื่อการดำรงชีวิตเข้าไปในทุกวิชาหลัก เช่น การมีความรู้ด้านการเงิน เศรษฐกิจ ธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ (Financial, Economic, Business and Entrepreneurial Literacy) การมีความรู้ด้านการเป็นพลเมืองที่ดี (Civil Literacy) และมีความรู้เรื่องโลก (Global Awareness) เป็นต้น ซึ่งผู้เรียนจะต้องมีทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรมโดยจะเป็นตัวกำหนดความพร้อมในการเข้าสู่การทำงานซึ่งมีความซับซ้อนเพิ่มขึ้นในโลกปัจจุบัน เช่น ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหา (Critical Thinking and Problem Solving) ทักษะความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม (Creativity and Innovation) และ

สอดคล้องกับมาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต ซึ่งระบุว่า “บัณฑิตระดับอุดมศึกษาเป็นผู้มีความรู้ มีคุณธรรมจริยธรรม มีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง สามารถประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขทั้งทางร่างกายและจิตใจ มีความสำนึกและความรับผิดชอบในฐานะพลเมืองและพลโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2549)

5.2.2 การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพปัจจุบันของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านหลักสูตร การเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษาล้วนอยู่ในระดับปานกลาง แต่ขณะเดียวกันกลับมีสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนทุกด้านอยู่ในระดับมาก

เป็นการชี้ให้เห็นว่าการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนในปัจจุบันนั้นยังไม่ปรับเปลี่ยนและยังไม่เกิดการบูรณาการองค์ความรู้เท่าที่ควร โดยวิจารณ์ พานิช (2555) กล่าวว่าหลักสูตรต้องเปลี่ยนไปสู่ Competency Based หมายความว่า การผลิตบัณฑิตนั้น ต้องการให้บัณฑิตมีทักษะอะไรบ้าง แล้วจะจัดการเรียนรู้อย่างไรให้มี Competency เหล่านั้น อาจารย์ต้องเปลี่ยนแปลงการทำงานจากศิลปินเดี่ยวเป็นทำงานเป็นทีม มีเป้าหมายร่วมกัน เป็น PLC คืออาจารย์ต้องรวมตัวกันเป็น Professional Learning Community รวมถึงแนวความคิดของประติษฐ์ มีสุขและทรงธรรม ชีระกุล (2552) ที่กล่าวว่า การมุ่งหวังให้บัณฑิตศึกษามีคุณภาพจะต้องมองและให้ความสำคัญทั้งกระบวนการตั้งแต่ต้นน้ำ (หลักสูตร) กลางน้ำ (การเรียนการสอน) จนกระทั่งถึงปลายน้ำ (นิสิตนักศึกษาและผลงานวิจัย/วิทยานิพนธ์) ที่จะต้องดำเนินการอย่างเชื่อมโยงสัมพันธ์กัน จึงจะทำให้คุณภาพเกิดขึ้นได้ แต่ในปัจจุบันพบว่าหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนจำนวนมากไม่เป็นไปตามมาตรฐานอุดมศึกษา และมีมติให้เปิดเผยรายชื่อมหาวิทยาลัย และหลักสูตรที่มีปัญหา เพื่อให้นักเรียน นักศึกษา และประชาชนได้รับทราบ เพราะถ้าเลือกเรียนแล้วอาจมีปัญหาเรื่องคุณภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2560)

2. ผลการวิจัยพบว่า สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน อยู่ในระดับมาก ทั้งในภาพรวมและรายด้าน เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่าด้านกิจกรรมนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงที่สุด โดยที่กิจกรรมนักศึกษา (Student Activities) เป็นส่วนหนึ่งของงานกิจการ นักศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนาและเสริมสร้างบุคลิกภาพของนักศึกษาให้มีความสมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เพื่อนำไปสู่การประกอบอาชีพและการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม H. Stroup (Stroup 1964 (52-53) ได้กล่าวไว้ว่า มหาวิทยาลัยจัดให้มีงานกิจกรรม

นักศึกษาชั้น เพื่อสนับสนุนวัตถุประสงค์ขั้นพื้นฐานของสถาบันในการผลิตบัณฑิตแต่ละคนให้เป็นคนที่สมบูรณ์ กิจกรรมนักศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญควบคู่ไปกับการเรียนการสอนที่มีอยู่ในหลักสูตรและจากปรัชญาการศึกษา ตามแนวคิดของจอห์น ดิวอี้ (John Dewey) ที่ว่าการศึกษาคือการรวบรวมประสบการณ์อันเป็นผลพวงมาจากการที่นักศึกษา มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมภายในสถาบันการศึกษา ดังนั้น กิจกรรมนักศึกษาทุกกิจกรรมไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมในหลักสูตร (Class Activities) กิจกรรมเสริมหลักสูตร (Extra-Curriculum Activities) หรือกิจกรรมนอกหลักสูตร (Extra-Class Activities) จึงถือเป็นการให้การศึกษาแก่นักศึกษา และช่วยให้นักศึกษาได้รับความรู้ ประสบการณ์ทักษะในการทำงาน และการดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดีและมีความสุข สอดคล้องกับงานวิจัยของ Susan J. Lea, et al, (2010) ที่กล่าวว่าหากจัดการศึกษาในรูปแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลางอย่างแท้จริง นักศึกษาควรได้รับการศึกษาผ่านกระบวนการเรียนการสอนรวมถึงการสร้างบรรยากาศภายในการเรียนรู้ระดับอุดมศึกษา

จะเห็นได้ว่าในปัจจุบันมีความจำเป็นที่มหาวิทยาลัยจะต้องใช้แนวทางการจัดการเรียนรู้ให้นักศึกษา "จากภายในสู่ภายนอก" ซึ่งเป็นนำเอาความรู้ที่มีอยู่ภายใน "รู้" ว่าอะไรดีที่สุดไปสู่ "ภายนอก" ที่ซึ่งมีแนวทางที่ความคาดหวังของลูกค้าเกี่ยวกับการวิจัยและการให้บริการ ผลกระทบของการค้นพบเหล่านี้จะกล่าวถึงในส่วนที่เกี่ยวกับการวิจัยและการปฏิบัติทางการศึกษา การจัดกิจกรรม และการจัดการเรียนรู้ รวมถึงการจัดสภาพแวดล้อมที่มหาวิทยาลัยควรจะต้องดำเนินการจัดหาและบริการให้แก่ศึกษาอย่างเพียงพอและเหมาะสม รวมถึงแนวความคิดของนิจวรรณ วีระวัฒน์ และ นงนภัทร รุ่งเนย (2555) ที่กล่าวไว้ว่า มหาวิทยาลัยควรจะสอนควรจัดการเรียนการสอนตามเนื้อหาสาระที่กำหนดไว้ในหลักสูตรอย่างสอดคล้องกับวิถีชีวิตของผู้เรียน เน้นกระบวนการคิดวิเคราะห์ เน้นการปฏิบัติจริงโดยที่เนื้อหาสาระการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนในการจัดการเรียนการสอน ควรสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ เป้าหมายและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของบัณฑิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในหลักสูตรและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการฝึกทักษะ การคิดวิเคราะห์ การจัดการ การแก้ปัญหาที่เริ่มจากชีวิตประจำวันและเชื่อมโยงสู่ครอบครัว สังคม ประเทศชาติ และสังคมโลก โดยเน้นการทดลองปฏิบัติจริงทั้งในสถานศึกษาและแหล่งเรียนรู้ภายนอกสถาบัน

3. การจัดลำดับความสำคัญตามความต้องการจำเป็นของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในจำแนกตามตามองค์ประกอบของการผลิตบัณฑิต ผลการวิจัยพบว่า มีด้านที่มีดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือ ด้านหลักสูตรที่จะต้องเกิดการบูรณาการปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและการพัฒนาอย่างยั่งยืนสู่หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9 ทรงมีพระราชดำรัสชี้แนะแก่พสกนิกรชาวไทยโดยพระองค์ทรงเน้นย้ำแนวทางการพัฒนา บนหลักแนวคิดพึ่งตนเองเพื่อให้เกิดความพอมีพอกิน พอใช้ของคนส่วนใหญ่ โดยใช้หลักความพอประมาณ การ

คำนึงถึงการมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว และทรงเตือนสติประชาชนคนไทยไม่ให้ประมาท ตระหนักถึงการพัฒนาอย่างเป็นขั้นเป็นตอนที่ต้องทำตามหลักวิชา และการมีคุณธรรมเป็นกรอบในการปฏิบัติและการดำรงชีวิต หลักสูตรจึงควรเป็นการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นการบูรณาการสู่การปฏิบัติ การบูรณาการหลักสูตรนี้ย่อมส่งผลต่อแนวทางการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมนักศึกษาด้วยเช่นกัน

ผลการวิจัยพบว่า ความต้องการจำเป็นสูงสุดของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน จากกรณีวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก พบว่าด้านที่มีดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ ซึ่งในปัจจุบันประเทศไทยได้มีการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (Sustainable Development Goals) (คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ, 2559) และแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ของประเทศ (คณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2559) ซึ่งตระหนักถึงความสำคัญและได้นำเอาหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ : กรอบการพัฒนาระยะยาวเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข และตอบสนองต่อการบรรลุ ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ รวมถึงแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) ที่เป็นแผนแม่บทหรือแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา เพื่อมีวัตถุประสงค์ให้ระบบอุดมศึกษานั้นเป็นหัวใจสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนและสังคมไทยให้มีคุณภาพ ผลิตกำลังคนที่มีศักยภาพตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานสามารถทำงานเพื่อดำรงชีพตนเองและเพื่อช่วยเหลือสังคม มีคุณธรรม มีความรับผิดชอบ มีสุขภาพทั้งร่างกายและจิตใจ ผู้บริหารมหาวิทยาลัยนอกจากจะเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในด้านวิชาการแล้ว ยังเป็นผู้ที่มีภาวะผู้นำสามารถนำพาวิทยาลัยให้บรรลุผลตามเป้าประสงค์ ซึ่งสิ่งที่สำคัญที่สุดในบริบทของมหาวิทยาลัยคือการผลิตบัณฑิต และไม่ใช่เพียงแค่การผลิตให้บัณฑิตสำเร็จการศึกษา หรือจบมาทำงานทำ แต่เป็นการผลิตบัณฑิตให้เป็นพลเมืองคุณภาพ เพื่อให้จบออกมาเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาและช่วยเสริมสร้างให้เกิดความยั่งยืนของประเทศ

นำไปสู่กลยุทธ์การสร้างบัณฑิตด้วยหลักสูตรที่มุ่งให้นักศึกษามีความเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน สังคม ประเทศชาติ และชุมชนโลก ด้วยการบูรณาการการสอนนักศึกษาให้สามารถเชื่อมโยงและตัดสินใจเกี่ยวกับปัญหาทางเศรษฐกิจ เป็นพลเมืองที่ใช้ชีวิตอย่างมีคุณภาพ และเสริมสร้างประสบการณ์ชีวิต เพิ่มความรู้ ทักษะที่จำเป็นต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ก่อนสำเร็จการศึกษา สอดคล้อง นิจวรรณ วีรวัฒน์ และ นงนภัทร รุ่งเนย (2555) ว่าควรนำคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของบัณฑิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาพิจารณาปรับปรุง หรือเพิ่มเติมวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของบัณฑิตในหลักสูตร และนอกจากจะมีการจัดทำเป็นหลักสูตรหลักแล้ว ควรกำหนดให้มีการสอนแทรกในรายวิชา

ต่าง ๆ เพื่อช่วยให้เกิดการบูรณาการปรัชญาแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในสาขาวิชาต่าง ๆ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตของผู้เรียนในทุกด้าน ควรจัดทำให้เป็นหลักสูตรต่อเนื่องในทุกระดับชั้นปี ควรจัดการเรียนการสอนตามเนื้อหาสาระที่กำหนดไว้ในหลักสูตรอย่างสอดคล้องกับวิถีชีวิตของผู้เรียน เน้นกระบวนการคิด วิเคราะห์ เน้นการปฏิบัติจริง เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติตนที่เหมาะสมในวิถีชีวิตประจำวัน จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการฝึกทักษะ กระบวนการคิดวิเคราะห์ การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ การแก้ปัญหา ฯลฯ ที่เริ่มจากชีวิตประจำวันและเชื่อมโยงสู่ครอบครัว สังคม ประเทศชาติ และสังคมโลก เน้นการทดลองปฏิบัติจริง วัดและประเมินผลการเรียนรู้ให้ครอบคลุมทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ความรู้ (knowledge) ทักษะกระบวนการ (process) และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (attribute) ซึ่งชิตาภรณ์ ทองช่อม (2551) (ได้กล่าวถึงความสอดคล้องของการสอนในรายวิชาปัจจุบันกับการสอดแทรกเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจพอเพียงในวิชาต่าง ๆ การเรียนการสอนในปัจจุบันและความคิดเห็นต่อการปฏิรูปหลักสูตรว่าวิชาเศรษฐศาสตร์มีความสอดคล้องกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง และสอดคล้องกับแนวปฏิบัติของมหาวิทยาลัยคือการมีรายวิชาเศรษฐกิจพอเพียง การนำเศรษฐกิจพอเพียงมาสอนเพิ่มเติมในบางรายวิชา และประยุกต์วิชาที่สอนให้สอดคล้องกับเศรษฐกิจพอเพียง รวมถึงมีการเสริมประสบการณ์โดยการใช้สื่อต่าง ๆ การทัศนศึกษา และการฝึกงานเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยตรงจากการปฏิบัติ

5.2.3 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน

จากผลการวิจัยพบว่า กลยุทธ์หลักการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ โดยที่กลยุทธ์ที่พัฒนาขึ้น 3 กลยุทธ์หลัก ประกอบไปด้วย กลยุทธ์หลักที่ 1 สร้างบัณฑิตด้วยหลักสูตรที่มุ่งให้นักศึกษามีความเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน สังคม ประเทศชาติ และชุมชนโลก กลยุทธ์หลักที่ 2 บูรณาการการสอนนักศึกษาให้สามารถเชื่อมโยงและตัดสินใจเกี่ยวกับปัญหาทางเศรษฐกิจ เป็นพลเมืองที่ใช้ชีวิตอย่างมีคุณภาพ และกลยุทธ์หลักที่ 3 เสริมสร้างประสบการณ์ชีวิต เพิ่มความรู้ ทักษะที่จำเป็นต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ก่อนสำเร็จการศึกษา

จะเห็นได้ว่า กลยุทธ์หลักที่ 1 สร้างบัณฑิตด้วยหลักสูตรที่มุ่งให้นักศึกษามีความเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน สังคม ประเทศชาติ และชุมชนโลกนี้เป็นการใช้สถานะแวดล้อมทางสังคมและสถานะแวดล้อมทางเทคโนโลยีเป็นตัวเสริมจุดแข็งเพราะเป็นโอกาสในขณะเดียวกันก็ใช้จุดแข็งเรื่องหลักสูตรเป็นตัวป้องกันภาวะคุกคามคือสถานะแวดล้อมทางการเมืองและนโยบายของรัฐบาล ส่วนกลยุทธ์หลักที่ 2 บูรณาการการสอนนักศึกษาให้สามารถเชื่อมโยงและตัดสินใจเกี่ยวกับปัญหาทางเศรษฐกิจ เป็นพลเมืองที่ใช้ชีวิตอย่างมีคุณภาพเป็นการใช้สถานะแวดล้อม

ทางสังคมและทางเทคโนโลยีเป็นโอกาสในการเสริมจุดแข็งของการจัดการเรียนการสอนในขณะเดียวกันก็เอาจุดแข็งเรื่องการจัดการเรียนการสอนมาป้องกันภาวะคุกคามด้านการเมืองและด้านเศรษฐกิจ ส่วนกลยุทธ์หลักที่ 3 เสริมสร้างประสบการณ์ชีวิต เพิ่มความรู้ ทักษะที่จำเป็นต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ก่อนสำเร็จการศึกษาเป็นการใช้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจสังคมและเทคโนโลยีมาเสริมจุดแข็งเรื่องกิจกรรมนักศึกษา

จากกลยุทธ์ทั้ง 3 ในช่วงต้นนั้นมีความครอบคลุมองค์ประกอบของการบริหารการผลิตบัณฑิตทั้ง 3 ประการ โดยกระบวนการสำคัญในการขับเคลื่อนกลยุทธ์ต้องเกิดจากการกำหนดทิศทางการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัย ซึ่งต้องมุ่งเน้นการบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างผู้บริหารทั้งในฝ่ายวิชาการ กิจกรรมนักศึกษา และฝ่ายสนับสนุนอื่น ๆ ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันคือการผลิตบัณฑิตที่พึงประสงค์ สอดคล้องกับงานวิจัยของอัจฉราวรรณ จันทร์เพ็ญศรี (2558) ที่นำเสนอรูปแบบความร่วมมือระหว่างงานวิชาการและงานกิจกรรมนักศึกษาเพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาไทย ผลการวิจัยพบว่ารูปแบบของการร่วมมือกันนั้นประกอบด้วย 3 องค์ประกอบคือ 1. มีการกำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 4 ลักษณะ (1. มีความเป็นพลเมืองไทยและพลเมืองโลก 2. มีทักษะอาชีพ ทักษะชีวิตและมีความเป็นผู้นำ 3. มีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม และ 4. มีศักยภาพภายในการเรียนรู้และความคิด) 2. มีกลไกความร่วมมือ 4 ด้าน (1. การเตรียมการ 2. การวางแผนอย่างมีโครงสร้าง 3. การนำไปปฏิบัติเชิงกลยุทธ์ และ 4. การประเมินผล) 3. มีแนวทางการพัฒนานิสิตนักศึกษา 3 ลักษณะ (1. พัฒนาผ่านรายวิชา 2. พัฒนาผ่านการพัฒนาตนเอง และ 3. พัฒนาผ่านการเรียนรู้เชิงบริการ) ซึ่งสอดคล้องกับหลักของการบริหารด้วย PIE Model (Newby, Stepich, Lehman & Russell, 2000) โดยมีขั้นการวางแผน (Planning) การนำไปปฏิบัติ (Implementation) และการประเมินผล (Evaluation) ความสำคัญของการนำกลยุทธ์ไปใช้ในมหาวิทยาลัยนั้นมีความสำคัญและจำเป็น เนื่องจากมหาวิทยาลัยเป็นสถานศึกษาที่เป็นหน่วยงานหรือองค์กรสำคัญที่ผลิตกำลังคนของประเทศ การที่ประเทศจะข้ามพ้นกับดักรายได้ปานกลาง (middle income trap) จะต้องอาศัยคนที่มีคุณภาพ สามารถจัดการและวางแผนการใช้ชีวิตส่วนบุคคลได้อย่างมีประสิทธิภาพในขณะเดียวกันก็สามารถช่วยพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศชาติให้ดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับความเห็นที่ว่า การสร้างรากฐานของเศรษฐกิจประเทศให้แข็งแรง จำเป็นต้องมีการสร้างภูมิคุ้มกันเรื่องการเงินให้กับประชาชนอย่างทั่วถึง ซึ่งขณะนี้ก็มีผลลัคนให้ภาครัฐต้องเข้ามามีบทบาทสำคัญในการปลูกฝังความรู้เรื่องทางการเงินตั้งแต่เด็ก ๆ เหมือนเดียวกับการสอนเด็ก ๆ อ่านออกเขียนได้ เพื่อสร้างสุขภาพการเงินที่แข็งแรงของประชาชนและประเทศ (สดใจ ชาญชาติรัตน์, 2557) ซึ่งมหาวิทยาลัยเองนอกจากจะต้องเป็นแหล่งความรู้ที่ตอบสนองการแก้ไขปัญหาวิกฤติและชี้แนะการพัฒนาอย่างยั่งยืนของชาติและท้องถิ่นภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงแล้ว ยังต้องส่งเสริมการพัฒนาประเทศให้สามารถแข่งขันได้ในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลก โดยให้

ความสำคัญกับการพัฒนาคนและสังคมไทยให้มีคุณภาพ ผลิตกำลังคนที่มีศักยภาพตรงตามความต้องการของตลาดงาน สามารถทำงานเพื่อดำรงชีพตนเอง และเพื่อช่วยเหลือสังคม ซึ่งในทางปฏิบัติ นั้นหลายมหาวิทยาลัยเริ่มมีการดำเนินการวางแผนเพื่อจัดการศึกษาเพื่อรองรับการพัฒนาประเทศ อย่างยั่งยืนตามแผนการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยเชิงรุก (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2556) ทั้งนี้ การผลิตและการพัฒนากำลังคนจะต้องมีการวางแผนบนพื้นฐานข้อมูลที่สุดคล้องกับ ปริมาณและความต้องการของประเทศเพื่อให้เป็นพลังขับเคลื่อนในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมไทย (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2556) ตามหลักของความพอประมาณ (พอดี) ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (Sustainable Development Goals) และแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ของประเทศได้ตระหนักถึงความสำคัญและได้น้อมนำเอาหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาจัดทำ ยุทธศาสตร์ชาติ : กรอบการพัฒนาระยะยาวเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” นำไปสู่การพัฒนาให้ คนไทยมีความสุข และตอบสนองต่อการบรรลุ ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนา คุณภาพชีวิต สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้างความสุขของคนไทย สังคมมีความ มั่นคง เสมอภาคและ เป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ (ลดาว์ลีย์ คำภา, 2559) ดังนั้นการพัฒนากลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่าง ยั่งยืนนี้ จะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะใช้ในการยกระดับคุณภาพบัณฑิตและขับเคลื่อนเศรษฐกิจของ ประเทศอย่างยั่งยืน

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. กลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตนี้เหมาะสำหรับผู้บริหารมหาวิทยาลัยโดยเฉพาะ อย่างยิ่งรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการและฝ่ายกิจการนักศึกษาที่จะสามารถนำเอากลยุทธ์ไปใช้ในการบูรณาการการทำงานร่วมกันเพื่อเป็นแนวทางในการขับเคลื่อนการผลิตบัณฑิตให้มีคุณลักษณะที่พึง ประสงค์ เนื่องจากกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในและนอกหลักสูตรล้วนมีเป้าประสงค์เพื่อสร้างให้นักศึกษา สำเร็จการศึกษาเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ การวางแผนการทำงานร่วมกันของฝ่ายบริหารจะช่วยลดความ ซ้ำซ้อนของการจัดกิจกรรม ประหยัดทรัพยากรและงบประมาณ เป็นการบริหารการผลิตบัณฑิตแบบ องค์กรรวม โดยมีวิธีการดังนี้

- 1) คณะผู้บริหารมหาวิทยาลัย อธิการบดีและสภามหาวิทยาลัยต้องกำหนดเป็น นโยบายในการผลิตบัณฑิตที่เล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนา เศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนโดยมีกำหนดเป็นอัตลักษณ์ของบัณฑิตของมหาวิทยาลัย มุ่งผลิต บัณฑิตให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์และมีการกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จของการนำกลยุทธ์การผลิต

บัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนไปใช้เพื่อกำกับติดตามและประเมินผลการขับเคลื่อนกลยุทธ์ให้ลงไปถึงในระดับหลักสูตร เนื่องจากผลการวิจัยพบว่าสภาพปัจจุบันของการบริหารการผลิตบัณฑิต ในด้านหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ผู้บริหารจึงควรมุ่งเน้นคุณภาพของหลักสูตรในการผลิตบัณฑิต

2) รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการและฝ่ายกิจการนักศึกษา ร่วมกันวางแผนในการผลิตบัณฑิตแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน โดยกำหนดแนวทางในการบูรณาหลักสูตรที่สอดแทรกความรู้และแนวคิดด้านเศรษฐกิจพอเพียง ความรู้ด้านการเงิน และทักษะอื่น ๆ ที่จำเป็นต่อการทำงานและการดำรงชีวิต ร่วมกับการฝึกปฏิบัติจริงทั้งในและนอกห้องเรียนผ่านการจัดการเรียนการสอน และการจัดกิจกรรมนักศึกษา เนื่องจากผลการวิจัยพบว่าสภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินการด้านหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษาล้วนแต่อยู่ในระดับมากทั้งสิ้น โดยที่รองอธิการบดีฝ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามแผนของมหาวิทยาลัยโดยเป็นไปในทิศทางเดียวกันและสนับสนุนการดำเนินการเพื่อการผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพตามที่กำหนดไว้ เช่น การสนับสนุนการจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ การวิจัยและการบริการวิชาการที่เน้นองค์ความรู้ในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน เป็นต้น

3) คณบดี/รองคณบดีฝ่ายที่เกี่ยวข้อง/ผู้บริหารหลักสูตร ดำเนินการปรับหลักสูตรให้มีการบูรณาการทั้งวิชาการ วิชาชีพและทักษะชีวิต ตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนในทุกหลักสูตรและทุกรายวิชาตามความเหมาะสม มีการปรับปรุงและพัฒนาให้มีความทันสมัยโดยการเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร เช่น ผู้ใช้บัณฑิต สถานประกอบการ ผู้แทนชุมชน เป็นต้น เช่นเดียวกับอาจารย์ผู้สอนที่ต้องกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ต้องการ กำหนดหลักฐานแสดงผลการเรียนรู้ แล้วออกแบบการเรียนการสอนและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยสอนเนื้อหาวิชาทางวิชาการบูรณาการเข้ากับการสอนทักษะกระบวนการทางวิชาชีพและสอดแทรกทักษะการดำรงชีวิต ความรู้เรื่องการเงิน เพื่อให้นักศึกษาจบออกมาเป็นบัณฑิตที่ดี เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ โดยเน้นให้นักศึกษาสามารถเชื่อมโยงความรู้และทักษะต่าง ๆ สู่งานปฏิบัติได้ เน้นวิธีคิดวิเคราะห์ตามแนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืนให้แก่นักศึกษาผ่านการจัดการศึกษาแบบ Outcome Based Education (OBE) ซึ่งหมายถึง การศึกษาที่เน้นผลลัพธ์เป็นฐาน สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนที่มีอย่างหลากหลาย มีการประเมินผลตรงตามวัตถุประสงค์ การจัดการเรียนรู้และปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนอยู่เสมอ เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า จุดแข็งของการบริหารการผลิตบัณฑิตคือหลักสูตรที่สร้างให้บัณฑิตเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก รวมถึงการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ

2. หน่วยงานในระดับนโยบาย เช่นสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากระทรวงศึกษาธิการ และรัฐบาลสามารถนำกลยุทธ์ไปใช้เป็นแนวทางในการสนับสนุน ส่งเสริม ผลักดันหรือกำกับติดตามการบริหารการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัย รวมถึงการนำกลยุทธ์ไปปรับใช้กับการจัดการศึกษาทุกระดับ ซึ่งจะเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาคนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์อันจะนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า สภาวะแวดล้อมทางการเมืองและนโยบายของรัฐเป็นโอกาสการเสริมจุดแข็งต่อหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษาที่สร้างให้บัณฑิตมีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ ความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจ เพื่อสร้างให้บัณฑิตเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน ท้องถิ่น และชุมชนโลก โดยอาจมีวิธีดำเนินการ ดังนี้

1) รัฐบาลนำเอากลยุทธ์ไปเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายการจัดการศึกษาของชาติซึ่งมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม และแผนพัฒนาอุดมศึกษาอย่างจริงจังและเป็นรูปธรรมมากขึ้น

2) กระทรวงการศึกษา สภาการศึกษา ต้องคำนึงถึงความสอดคล้องและต่อเนื่องของการจัดการศึกษาในทุกช่วงวัย ด้วยการกำหนดนโยบายการจัดการศึกษาตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนในทุกระดับการศึกษา ตั้งแต่ระดับปฐมวัย การศึกษาขั้นพื้นฐาน การอาชีวศึกษา การอุดมศึกษา การศึกษานอกระบบรวมถึงส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตตามความเหมาะสมของพัฒนาการและความรู้ความสามารถตามช่วงวัยเพื่อส่งเสริมพัฒนาคนให้มีคุณภาพอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

3) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) กำหนดนโยบายเพื่อการขับเคลื่อนกลยุทธ์การผลิตบัณฑิตในมหาวิทยาลัย มีการกำกับ ติดตาม ส่งเสริมให้ความช่วยเหลือ รวมถึงการสนับสนุนงบประมาณมหาวิทยาลัยในการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนตามความเหมาะสม

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรศึกษาแนวทางการบูรณาการหลักการพัฒนาประเทศไทยอย่างยั่งยืนมาสู่หลักสูตรการเรียน การสอนและกิจกรรมนักศึกษาอย่างสมดุลครอบคลุมการพัฒนาทั้ง 3 ด้าน คือการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เนื่องจากหากเน้นการพัฒนาในด้านใดด้านหนึ่งมากเกินไปก็จะไม่สามารถไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนได้ รวมถึงการศึกษาวิจัยการแนวทางการบูรณาการหลักการพัฒนาประเทศไทยอย่างยั่งยืนในสถานศึกษาแต่ละระดับเพื่อความสอดคล้องและต่อเนื่องของผู้เรียนทุกช่วงวัย โดยการถ่ายทอดแนวคิดของความพอเพียงและการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่สะสมเพิ่มมากขึ้นตามระดับ

การศึกษา จะช่วยหล่อหลอมให้ผู้เรียนที่จบออกมามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์อันจะช่วยชาติให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน เนื่องจากผลการวิจัยพบว่าปัจจัยภายนอกด้านเทคโนโลยี เศรษฐกิจ สังคมการเมืองและนโยบายของรัฐ มีสภาพที่พึงประสงค์ของสภาพแวดล้อมภายนอกของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนอยู่ในระดับมาก และพบว่าปัจจัยด้านเศรษฐกิจและปัจจัยด้านเทคโนโลยีเป็นภาวะคุกคามของความสำเร็จในการพัฒนาอย่างยั่งยืน

2) ควรพัฒนาหรือวิจัยการสร้างรูปแบบ (model) การสร้างหลักสูตรต้นแบบของการบูรณาการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมนักศึกษา หรือการสอนแบบบูรณาการของอาจารย์ เช่น การสอนแบบกลุ่ม (Team Teaching) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้รอบด้านของนักศึกษาทั้งวิชาการ วิชาชีพ และการดำรงชีวิตตามหลักของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ดังเช่น ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานมีหลักสูตรแกนกลาง(Adam & Urquhart, 2009; Armstrong, 1990; Azar & Read, 2009; Bikas, 1999; Certo, Peter, & Ottensmeyer, 1991; Chapagain, 2004; Crossley & Holmes, 2001; Deming, 1993; Farazmand, 2004; Fayol, 1961; Goodstein, Nolan, & Pfeiffer, 1993; Gregg, 1958; Kearns, 2003; Kotler & Murphy, 1981; Massen, 1992; Noe, 2006; Owen, 1993; Robbins, 1980; Sear, 1950; Spoth, Greenberg, Bierman, & Redmond, 2004; Steiner, 1989; Strigl, 2003; Tognolini & Stanley, 2007; United Nations Development Programme, 2014; Weihrich, 1982; Wheelen & Hunger, 2012; Wright, 1992; Zhang, 2001; เทิดศักดิ์ ผลจันทร์, 2550; ไพฑูรย์ สิ้นลารัตน์, 2548; กระทรวงศึกษาธิการ, 2549a; กীরติ ยศยิ่งยง, 2555; ทศพร ศิริสัมพันธ์, 2540; ชงชัย สันติวงษ์, 2540, 2545; นิจวรรณ วีรวัฒน์โนดม และนงนภัทร รุ่งเนย, 2555; พจน์ พจนพานิชย์กุล, 2556; พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์, 2552, 2553; พวงรัตน์ เกสรแพทย์, 2543; ภัสยกร เลาสวัสดิ์กุล, 2557; วีรวัฒน์ อุทัยรัตน์, 2549; ศิริวรรณ เสรีรัตน์, 2540; สถาพร ชันโต, 2542; สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี, 2554; สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2555; สำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ ประจำประเทศไทย, 2557; สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2551, 2556, 2559; สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2555; สุขเมธ แยม์นุ่น, 2555; สุดารัตน์ สารสว่าง, 2552; สุมิตร สุวรรณ, 2554; สุรินทร์ พิศสุวรรณ, 2557; สุวิมล ว่องวานิช, 2553; อัมเรศ เนตาสีทธิ์, 2553; อาณัติ แพทย์วงษ์, 2549)(Adam & Urquhart, 2009; Armstrong, 1990; Azar & Read, 2009; Bikas, 1999; Certo, Peter, & Ottensmeyer, 1991; Chapagain, 2004; Crossley & Holmes, 2001; Deming, 1993; Farazmand, 2004; Fayol, 1961; Goodstein, Nolan, & Pfeiffer, 1993; Gregg, 1958; Kearns, 2003; Kotler & Murphy, 1981; Massen, 1992; Noe, 2006; Owen, 1993; Robbins, 1980; Sear, 1950; Spoth, Greenberg, Bierman, & Redmond, 2004; Steiner, 1989; Strigl, 2003; Tognolini & Stanley, 2007;

United Nations Development Programme, 2014; Weihrich, 1982; Wheelen & Hunger, 2012; Wright, 1992; Zhang, 2001; เท็ดคักดี ผลจันทร์, 2550; ไพฑูรย์ สีนลารัตน์, 2548; กระทรวงศึกษาธิการ, 2549a; กิรติ ยศยิ่งยง, 2555; ทศพร ศิริสัมพันธ์, 2540; ธงชัย สันติวงษ์, 2540, 2545; นิจวรรณ วีรวัฒน์โนดม และนางนงภัทร รุ่งเนย, 2555; พจน์ พจนพานิชย์กุล, 2556; พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์, 2552, 2553; พวงรัตน์ เกสรแพทย์, 2543; ภัสยกร เลาสวัสดิ์กุล, 2557; วีรวัฒน์ อุทัยรัตน์, 2549; ศิริวรรณ เสรีรัตน์, 2540; สถาพร ชันโต, 2542; สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี, 2554; สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2555; สำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ ประจำประเทศไทย, 2557; สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2551, 2556, 2559; สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2555; สุเมธ แยมุ่น, 2555; สุดาร์ตน์ สารสว่าง, 2552; สุมิตร สุวรรณ, 2554; สุรินทร์ พิศสุวรรณ, 2557; สุวิมล ว่องวาณิช, 2553; อัมเรศ เนตาสีทธิ์, 2553; อาณัติ แพทย์วงษ์, 2549)(Adam & Urquhart, 2009; Armstrong, 1990; Azar & Read, 2009; Bikas, 1999; Certo, Peter, & Ottensmeyer, 1991; Chapagain, 2004; Crossley & Holmes, 2001; Deming, 1993; Farazmand, 2004; Fayol, 1961; Goodstein, Nolan, & Pfeiffer, 1993; Gregg, 1958; Kearns, 2003; Kotler & Murphy, 1981; Massen, 1992; Noe, 2006; Owen, 1993; Robbins, 1980; Sear, 1950; Spoth, Greenberg, Bierman, & Redmond, 2004; Steiner, 1989; Strigl, 2003; Tognolini & Stanley, 2007; United Nations Development Programme, 2014; Weihrich, 1982; Wheelen & Hunger, 2012; Wright, 1992; Zhang, 2001; เท็ดคักดี ผลจันทร์, 2550; ไพฑูรย์ สีนลารัตน์, 2548; กระทรวงศึกษาธิการ, 2549a; กิรติ ยศยิ่งยง, 2555; ทศพร ศิริสัมพันธ์, 2540; ธงชัย สันติวงษ์, 2540, 2545; นิจวรรณ วีรวัฒน์โนดม และนางนงภัทร รุ่งเนย, 2555; พจน์ พจนพานิชย์กุล, 2556; พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์, 2552, 2553; พวงรัตน์ เกสรแพทย์, 2543; ภัสยกร เลาสวัสดิ์กุล, 2557; วีรวัฒน์ อุทัยรัตน์, 2549; ศิริวรรณ เสรีรัตน์, 2540; สถาพร ชันโต, 2542; สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี, 2554; สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2555; สำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ ประจำประเทศไทย, 2557; สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2551, 2556, 2559; สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2555; สุเมธ แยมุ่น, 2555; สุดาร์ตน์ สารสว่าง, 2552; สุมิตร สุวรรณ, 2554; สุรินทร์ พิศสุวรรณ, 2557; สุวิมล ว่องวาณิช, 2553; อัมเรศ เนตาสีทธิ์, 2553; อาณัติ แพทย์วงษ์, 2549)(Adam & Urquhart, 2009; Armstrong, 1990; Azar & Read, 2009; Bikas, 1999; Certo, Peter, & Ottensmeyer, 1991; Chapagain, 2004; Crossley & Holmes, 2001; Deming, 1993; Farazmand, 2004; Fayol, 1961; Goodstein, Nolan, & Pfeiffer, 1993; Gregg, 1958; Kearns, 2003; Kotler & Murphy, 1981; Massen, 1992; Noe, 2006; Owen, 1993; Robbins, 1980; Sear, 1950; Spoth, Greenberg, Bierman, & Redmond, 2004;

Steiner, 1989; Strigl, 2003; Tognolini & Stanley, 2007; United Nations Development Programme, 2014; Weihrich, 1982; Wheelen & Hunger, 2012; Wright, 1992; Zhang, 2001; เท็ดศักดิ์ ผลจันทร์, 2550; ไพฑูรย์ สีนลรัตน์, 2548; กระทรวงศึกษาธิการ, 2549a; กิรติ ยศยิ่งยง, 2555; ทศพร ศิริสัมพันธ์, 2540; ธงชัย สันติวงษ์, 2540, 2545; นิจวรรณ วีรวัฒน์โนดม และนางณภัทร รุ่งเนย, 2555; พจน์ พจนพานิชย์กุล, 2556; พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์, 2552, 2553; พวงรัตน์ เกสรแพทย์, 2543; ภัสยกร เลาสวัสดิ์กุล, 2557; วีรวัฒน์ อุทัยรัตน์, 2549; ศิริวรรณ เสรีรัตน์, 2540; สถาพร ชันโต, 2542; สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี, 2554; สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2555; สำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ ประจำประเทศไทย, 2557; สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2551, 2556, 2559; สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2555; สุเมธ แยมุ่น, 2555; สุดารัตน์ สารสว่าง, 2552; สุมิตร สุวรรณ, 2554; สุรินทร์ พิศสุวรรณ, 2557; สุวิมล ว่องวาณิช, 2553; อัมเรศ เนตาสีทธิ์, 2553; อาณัติ แพทย์วงศ์, 2549)หรือมีครุภัณฑ์แบบ ในลักษณะเดียวกันควรดำเนินการวิจัยรูปแบบหรือวิธีการสอนด้านการพัฒนาอย่างยั่งยืนในทุกระดับการศึกษา เนื่องจากผลการวิจัยพบว่าการจัดเรียนการสอนเป็นจุดแข็งของการผลิตบัณฑิต รวมไปถึงปัจจัยภายนอกด้านการเมืองและนโยบายของรัฐเป็นโอกาสในการเสริมจุดแข็งต่อการจัดการเรียนการสอนด้วย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2549a). **กำหนดลักษณะของมหาวิทยาลัย สถาบัน และวิทยาลัยของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน**. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2549b). **ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานการอุดมศึกษา** (ลงวันที่ 7 สิงหาคม พ.ศ. 2549). กรุงเทพฯ.
- ทศพร ศิริสัมพันธ์. (2540). **การวางแผนเชิงกลยุทธ์**. กรุงเทพมหานคร: กราฟิคพอร์แมท(ไทยแลนด์).
- เทิดศักดิ์ ผลจันทร์. (2550). **แนวทางการจัดการศึกษาที่เหมาะสมในการพัฒนานิสิตแพทย์สู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์**. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต), คณะแพทยศาสตร์, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2540). **การวางแผน** (พิมพ์ครั้งที่ 4 ed.). กรุงเทพฯ: กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2545). **กลยุทธ์และนโยบายธุรกิจ : การศึกษานโยบายและกลยุทธ์การบริหารขององค์กร = Business policy and strategy**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- นิจวรรณ วีรวัฒน์อมม และนางณภัทร รุ่งเนย. (2555). **การบริหารสถาบันอุดมศึกษาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (Management in Higher Education Institutions based on the Philosophy of Sufficient Economy)**. *Journal of Phrapokklo Nursing College*, 23(มีนาคม-สิงหาคม:), 65-72.
- พจน์ พจนพานิชย์กุล. (2556). **การพัฒนาคุณภาพคนไทยยุคใหม่ การสัมมนาวิชาการ การพัฒนาคุณภาพคนไทยยุคใหม่**. กรุงเทพมหานคร.
- พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์. (2552). **การบริหารและการจัดการศึกษาเพื่อโลกใบเล็ก = Management and provision of education for a small planet**. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟิค.
- พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์. (2553). **การจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน : พื้นฐานการศึกษาด้านเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อม**. กรุงเทพฯ: ไทยสัมพันธ์.
- พวงรัตน์ เกสรแพทย์. (2543). **การวางแผนกลยุทธ์สำหรับนักศึกษา: สุวีริยาสาส์น**.
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. (2548). **หลักและพื้นฐานการอุดมศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาอุดมศึกษา ภาควิชา นโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภัสยกร เลาสวัสดิ์กุล. (2557). **กลยุทธ์การบริหารสถาบันอุดมศึกษาเพื่อสร้างความเป็นพลเมืองของนิสิตนักศึกษา**. (วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต), คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- วีรวัดน์ อุทัยรัตน์. (2549). บทบาทผู้บริหารสถานศึกษาตามแนวปฏิรูป. **วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย**: 1(มกราคม-มิถุนายน 2549).
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2540). **การบริหารเชิงกลยุทธ์และกรณีศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: วิสิทธ์วัฒนา.
- สถาพร ชันโต. (2542). **การศึกษารูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัยขอนแก่นในฐานะมหาวิทยาลัย ในกำกับรัฐ**. (วิทยานิพนธ์การศึกษาคณะศึกษาศาสตร์, สาขาวิชาการอุดมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร).
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2551). **กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565)**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2556). **แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559)**. กรุงเทพมหานคร: สำนักงาน.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2559). **สถาบันอุดมศึกษาในสังกัด สกอ**. Retrieved มกราคม 17, 2559, from http://www.mua.go.th/know_ohec/university_mua.xlsx
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2555). **สรุปสาระสำคัญของ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่สิบเอ็ด พ.ศ. 2555-2559**. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ ประจำประเทศไทย. (2557). **รายงานการพัฒนาคอน ของประเทศไทยปี 2557 : การพัฒนาคอนในบริบทประชาคมอาเซียน**. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ ประจำประเทศไทย.
- สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2555). **พลเมืองในระบบประชาธิปไตย**. กรุงเทพมหานคร: สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
- สุดารัตน์ สารสว่าง. (2552). **การบริหาร : การบริหารงานวิชาการอุดมศึกษา**. Retrieved 26 กันยายน 2558 <http://www.arit.rmutp.ac.th/kms/wp-content/uploads/2009/11/norborkor13.20.pdf>
- สุมิตร สุวรรณ. (2554). **การกำหนดยุทธศาสตร์ (strategy Formulation)**. นครปฐม: เพชรเกษมพรินต์ติ้ง.
- สุเมธ แยมมุ่น. (2555). **เหลียวหลังแลหน้าการบริหารงานอุดมศึกษาไทย โครงการประชุมวิชาการของที่ประชุมประธานสภาข้าราชการและลูกจ้างมหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย (ปชมท.) ประจำปี 2555**. ณ โรงแรมแอมบาสเดอร์ ซิตี้ พัทยา จ.ชลบุรี.
- สุรินทร์ พิศสุวรรณ. (2557). **ดร.สุรินทร์ จั้ปรับคุณภาพคน-การศึกษา หวันติดกับดักตัวเองเหมือนกาลาปากอส สกว.วางฐานรับประชาคมอาเซียน**. Retrieved มกราคม 17, 2557 จาก <http://www.komchadluek.net/detail/20140315/180895.html#.UyfPac7RMZO>.

- สุวิมล ว่องวานิช. (2550). **การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2553). **การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น**. กรุงเทพฯ: กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัมเรศ เนตาสีทธิ. (2553). **การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการ สำหรับมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ**. (วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต), คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อาณัติ แพทย์วงศ์. (2549). **แนวทางการพัฒนานิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร**. วิทยาลัยครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

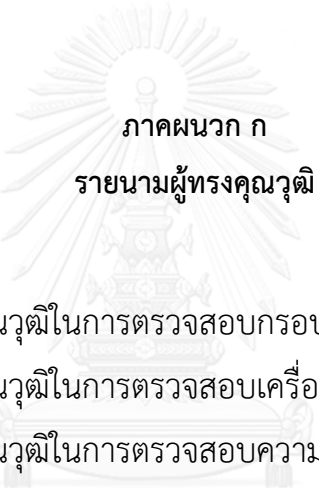
ภาษาอังกฤษ

- Adam, Mariyam Suzy, & Urquhart, Cathy. (2009). No man is an island: Social and human capital in IT capacity building in the Maldives. **Information and Organization**, 19(1), 1-21.
- Armstrong. (1990). **Management Processes and Functions**. London Chartered Institute of Personne.
- Azar, Sandra T, & Read, Kristin N. (2009). Parental cognitive disabilities and child protection services: The need for human capacity building. **J. Soc. & Soc. Welfare**, 36, 127.
- Bikas, C.S. (1999). **Strategic Management in Higher Education: Regional Workshop by Center for Professional Development in Higher Education**, Faculty of Education, Chulalongkorn University.
- Certo, Samuel C, Peter, J Paul, & Ottensmeyer, Edward. (1991). **Strategic management: concepts and applications**.
- Chapagain, Chandi P. (2004). **Human resource capacity building through appreciative inquiry approach in achieving developmental goals**. *Unpublished doctoral dissertation, Madison University*.
- Crossley, Michael, & Holmes, Keith. (2001). Challenges for educational research: International development, partnerships and capacity building in small states. **Oxford Review of Education**, 27(3), 402.
- Deming, W Edwards. (1993). **The new economics. Massachusetts Institute of Technology**. *Center for Advanced Engineering Study. Cambridge, MA. 240p.*

- Farazmand, Ali. (2004). Innovation in strategic human resource management: building capacity in the age of globalization. **Public Organization Review**, 4(1), 3-24.
- Fayol, Henri. (1961). **General principles of management. *Classics of organization theory*, 2.**
- Goodstein, Leonard D, Nolan, Timothy M, & Pfeiffer, J William. (1993). **Applied strategic planning: How to develop a plan that really works:** McGraw Hill Professional.
- Gregg, R.T, and Campbell R.F,. (1958). **Administrative Behavior in Education.** New York: Harper and Row.
- Kearns, P. (2003). **HR Strategy.** Great Britain: Biddles.
- Kotler, Philip, & Murphy, Patrick E. (1981). Strategic Planning for Higher Education. **The Journal of Higher Education**, 52(5), 470-489. doi: 10.2307/1981836
- Massen, P.A.M., and Van Vught, F.A,. (1992). *Strategic planning in encyclopedia of Higher Education volume 2: Analytical Perspectives.* : PP. 1483 – 1494. Oxford: Pergamum Press.
- Noe, A.R., Hollenbeck, R.J., Barry, G., and Wright, M.P,. (2006). **Human resource management: Gaining a competitive advantage.** (5 ed.). New York: McGraw-Hill.
- Owen, J. M. . (1993). **Program Evaluation forms and Approach.** Sydney: Southwood Press.
- Robbins, Stephen P. (1980). **The administrative process:** Prentice-Hall Englewood Cliffs.
- Sear, J.B. (1950). **The Nature of the Administrative Process.** New York McGraw Hill.
- Spoth, Richard, Greenberg, Mark, Bierman, Karen, & Redmond, Cleve. (2004). PROSPER community–university partnership model for public education systems: Capacity-building for evidence-based, competence-building prevention. **Prevention Science**, 5(1), 31-39.
- Steiner, G.A. (1989). **Strategic planning what Every Manager Must Know.** New York: The Free Press.
- Strigl, Alfred W. (2003). Science, research, knowledge and capacity building. *Environment, Development and Sustainability*, 5(1-2), 255-273.

- Tognolini, Jim, & Stanley, Gordon. (2007). Standards-based assessment: a tool and means to the development of human capital and capacity building in education. *Australian Journal of Education*, 51(2), 129-145.
- United Nations Development Programme. (2014). **human Development Index (HDI)**. Retrieved October 7, 2014 from <http://hdr.undp.org/en/content/human-development-index-hd>
- Weihrich, Heinz. (1982). **The TOWS matrix—A tool for situational analysis**. *Long range planning*, 15(2), 54-66.
- Wheelen, Thomas L, & Hunger, J David. (2012). **Concepts in strategic management and business policy**: Pearson Education India.
- Wright, P.L., Pringle, C.D., Kroll, M.J., and Parnell J.A,. (1992). **Strategic Management : Text and Case**. Massachusetts: Alyn and Bacon.
- Zhang, Shengman. (2001). **Human capacity building for the new economy**. Paper presented at the APEC High Level Meeting on Human Capacity Building. Beijing.

ภาคผนวก ก
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบกรอบแนวคิดการวิจัย
2. รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย
3. รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ
อย่างยั่งยืน (ฉบับที่ 1)
4. รายนามผู้ทรงคุณวุฒิเข้าร่วมประชุมกลุ่ม (Focus Group) ในการตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน (ฉบับที่ 2)

ภาคผนวก ก (1)

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบกรอบแนวคิดการวิจัย

1. ศาสตราจารย์ ดร. ไพฑูรย์ สินลารัตน์	รองอธิการบดีฝ่ายวิจัย และ
คณบดีวิทยาลัยครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
2. ดร.สมเกียรติ ชอบผล	ที่ปรึกษาโครงการตามพระราชดำริ
สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา ฯ
สยามบรมราชกุมารี
สำนักงานโครงการส่วนพระองค์สมเด็จพระ
เทพรัตนราชสุดา ฯ สยามบรมราชกุมารี
3. รองศาสตราจารย์ ดร.วิชัย อุตสาหจิต	คณบดีคณะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิสุทธิ์ วิจิตรพัชรภรณ์	ประธานสาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
5. ดร.สอาดลักษณ์ จงคล้ายกลาง	นักวิชาการชำนาญการ
สำนักนโยบายและแผนการศึกษา สำนักงาน
เลขาธิการสภาการศึกษา

ภาคผนวก ก (2)

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.อุษาพร เสวกวิ	ผู้อำนวยการสำนักประกันคุณภาพการศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุบิน ยุระรัช	ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมและพัฒนางานวิจัย
และผู้อำนวยการหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
และมหาบัณฑิตสาขาวิชาบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีปทุม
3. ดร.กฤติมา เหมวิภาพ	ผู้ช่วยอธิการบดี
มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พลพงศ์ สุขสว่าง	รองคณบดีฝ่ายยุทธศาสตร์และประกันคุณภาพ
วิทยาลัยวิทยาการวิจัยและวิทยาการปัญญา
มหาวิทยาลัยบูรพา
5. ดร.วรวิชช ภาษาวสุวัต	รองผู้อำนวยการ กำกับดูแลสำนักประเมิน
และรับรอง
สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพ
การศึกษา (องค์การมหาชน)

ภาคผนวก ก (3)

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน (ฉบับที่ 1)

1. ดร.สงบ ลักษณะ	คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยมนุษยศึกษา
มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
2. อาจารย์รศนาภรณ์ วีรวรรณ	ที่ปรึกษาด้านกิจการนิสิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุทธนา ฉัพพรรณรัตน์	ผู้ช่วยอธิการบดี งานด้านวิชาการ และประกัน
คุณภาพหลักสูตร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
4. ดร.กฤติมา เหมวิภาต	ผู้ช่วยอธิการบดี
มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย
5. รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริรัตน์ แอดสกุล	เลขาธิการสภาคณาจารย์ และอาจารย์ประจำ
ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะ
รัฐศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
6. ดร. จักรกฤษณ์ โปณะทอง	อาจารย์ประจำภาควิชาการบริหารการศึกษา
และการอุดมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
7. ดร.ปิยะวัฒน์ จารุธนรัตน์กุล	กรรมการผู้จัดการ
บริษัทไทยเอชอาร์เอ็มบีซิเนส จำกัด
8. ดร.เตือนใจ ตลประสิทธิ์	อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
9. ดร.พงศ์รัชต์ธวัช วิวังสูง	อาจารย์ประจำคณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

- 10.ดร.อัจฉรา ไชยูปถัมภ์ **อาจารย์ประจำ สาขาวิชาอุดมศึกษา**
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- 11.ดร.दनัยกิติ์ สุขสว่าง **หัวหน้าแผนกกลยุทธ์**
สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์
- 12.อาจารย์กมนวรรณ พุทธาภิรัตน์ **อาจารย์ประจำหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต**
สาขาผู้ประกอบการสังคม
สถาบันอาศรมศิลป์
- 13.ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณดา จันทร์สม **คณบดีคณะพัฒนาการเศรษฐกิจ**
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- 14.ดร.ธนินาถ ฦ สุขนทร **ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษา และ**
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น
- 15.ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธรรมมา เจียรธรรวา **รองคณบดีฝ่ายกิจการทั่วไป คณะ**
วิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
กรุงเทพ
นิช
- 16.ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรุณี หงษ์ศิริ **ประธานสาขาอุดมศึกษาและรองคณบดีฝ่ายวิจัย**
และบริการวิชาการ คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ริวัฒน์
- 17.ดร.สมเกียรติ ชอบผล **ที่ปรึกษาโครงการตามพระราชดำริ สมเด็จพระ**
เทพรัตนราชสุดา ฯ สยามบรมราชกุมารี
สำนักงานโครงการส่วนพระองค์สมเด็จพระเทพ
รัตนราชสุดา ฯ สยามบรมราชกุมารี
- 18.ดร. อรสุดา เจริญรัช **ผู้ทรงคุณวุฒิ**
โรงเรียนพระดาบสจังหวัดชายแดนภาคใต้
- 19.ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐกร สงคราม **ผู้ช่วยคณบดีคณะเทคโนโลยีการเกษตร**
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง
- 20.ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เสนอ สะอาด **ผู้ช่วยอธิการบดี**
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ภาคผนวก ก (4)

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิเข้าร่วมประชุมกลุ่ม (Focus Group) ในการตรวจสอบความเหมาะสม
และความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนา
เศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน (ฉบับที่ 2)

1. ดร.สงบ ลักษณะ	คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยมนุษยศึกษา
มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
2. อาจารย์รศนาภรณ์ วีรวรรณ	ที่ปรึกษาด้านกิจการนิสิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุทธนา
ฉัพพรรณรัตน์	ผู้ช่วยอธิการบดี งานด้านวิชาการ และประกัน
คุณภาพหลักสูตร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
4. ดร.กฤติมา เหมวิภาต	ผู้ช่วยอธิการบดี
มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย
5. รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริรัตน์ แอดสกุล	เลขาธิการสภาคณาจารย์ และอาจารย์ประจำ
ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะ
รัฐศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
6. ดร. จักรกฤษณ์ โปณะทอง	อาจารย์ประจำภาควิชาการบริหารการศึกษา
และการอุดมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
7. ดร.ปิยะวัฒน์ จารุธนรัตน์กุล	กรรมการผู้จัดการ
บริษัทไทยเอชอาร์เอ็มบีเอส จำกัด
8. ดร.เตือนใจ ตลประสิทธิ์	อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
9. ดร.พงศ์รัชต์วัช วิวังสูง	อาจารย์ประจำคณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

10.ดร.อัจฉรา ไชยูปถัมภ์	อาจารย์ประจำ สาขาวิชาอุดมศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
11.ดร.दनัยกิติ์ สุขสว่าง	หัวหน้าแผนกกลยุทธ์
สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์
12.อาจารย์กมนวรรณ พุทธาภิรัตน์	อาจารย์ประจำหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต
สาขาผู้ประกอบการสังคม
สถาบันอาศรมศิลป์
13.ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณดา จันทร์สม	คณบดีคณะพัฒนาการเศรษฐกิจ
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
14.ดร.ธนิษฐา ณ สุนทร	ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษา และคณบดี
คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

ภาคผนวก ข การสังเคราะห์กรอบแนวคิด

การศึกษาองค์ประกอบของการบริหารการผลิตบัณฑิต ได้มีนักวิชาการและหน่วยงานต่าง ๆ ให้ความเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของการบริหารการผลิตบัณฑิตไว้ดังนี้

การบริหาร การผลิต บัณฑิต	โนลส์ (Knoeles, 1970)	ไพฑูรย์ สินลา รัตน์, ศรีเนตร อารีโสภณ พิเชฐ และสิริ พักตร์ ศิริโท. (2555)	นิจวรรณ วีรวัฒน์นอม และนงนภัทร รุ่งเนย (2555)	สำนักงาน คณะกรรมการ การอุดมศึกษา (2557)	ASEAN University Network Quality Assurance: AUN-QA (2011)
1. หลักสูตร	การ บริหารงาน วิชาการ	องค์ประกอบ ด้านหลักสูตร	การบริหาร งานวิชาการ ด้านการ พัฒนา หลักสูตร	ผลการบริหาร จัดการ หลักสูตร โดยรวม	ผลการ เรียนรู้ที่ คาดหวัง
ข้อกำหนด ของหลักสูตร					
2. การเรียน การสอน		องค์ประกอบ ด้านการเรียน การสอน	การ บริหารงาน วิชาการด้าน การจัดการ เรียนการสอน	อาจารย์ที่มี ระดับคุณวุฒิ ทางการศึกษา ที่ตรงหรือ สัมพันธ์กับ หลักสูตรที่เปิด สอน	โครงสร้าง และเนื้อหา ในหลักสูตร
					กลยุทธ์การ เรียนการสอน
					การประเมิน นักศึกษา
					ผลผลิตโดย เน้นเรื่อง อัตราการ สอบผ่าน
					ระบบ ประกัน

การบริหาร การผลิต บัณฑิต	โนลส์ (Knoeles, 1970)	ไพฑูรย์ สินลา รัตน์, ศรีเนตร อารีโสภณ พิเชฐ และสิริ พัทตร์ ศิริโท. (2555)	นิจวรรณ วีรวัฒน์นอม และนงนภัทร รุ่งเนย (2555)	สำนักงาน คณะกรรมการ การอุดมศึกษา (2557)	ASEAN University Network Quality Assurance: AUN-QA (2011)
					คุณภาพของ กระบวนการ เรียนการ สอน
				อาจารย์ประจำ คณะที่ดำรง ตำแหน่งทาง วิชาการ	คุณภาพ นักศึกษา คุณภาพ บุคลากรสาย ผู้สอน
3. กิจกรรม นักศึกษา	การบริหาร งานกิจการ นักศึกษา	องค์ประกอบ ด้านกิจกรรม นักศึกษา	การ บริหารงาน กิจการนิสิต นักศึกษา	การบริการ นักศึกษาระดับ ปริญญาตรี กิจกรรม นักศึกษาระดับ ปริญญาตรี	การ สนับสนุน และให้ คำปรึกษา นักศึกษา
	การบริหาร จัดการทั่วไป	องค์ประกอบ ด้าน สิ่งแวดล้อม	การบริหาร งานวิจัย		โครงสร้าง พื้นฐานและ สิ่งอำนวยความสะดวก
	การบริหาร การบริการ วิชาการแก่ สังคม		การบริหาร การบริการ วิชาการแก่ สังคม		คุณภาพ บุคลากรสาย สนับสนุน

การบริหาร การผลิต บัณฑิต	โนลส์ (Knoeles, 1970)	ไพฑูรย์ สินลา รัตน์, ศรีเนตร อารีโสภณ พิเชฐ และสิริ พัทตร์ ศิริโท. (2555)	นิจวรรณ วีรวัฒน์นอม และนงนภัทร รุ่งเนย (2555)	สำนักงาน คณะกรรมการ การอุดมศึกษา (2557)	ASEAN University Network Quality Assurance: AUN-QA (2011)
	การบริหาร การเงิน				กิจกรรมการ พัฒนา บุคลากร
	การบริหาร งานวิจัย				ความคิดเห็น ของผู้มีส่วน ได้ส่วนเสีย
	การบริหาร บุคคล				ความพึง พอใจของผู้มี ส่วนได้ส่วน เสีย

ภาคผนวก ค
เครื่องมือในการวิจัย

1. แบบประเมินคุณภาพกรอบแนวคิด
2. แบบประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือ.
3. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
4. แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์

ภาคผนวก ค (1) แบบประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณากรอบแนวคิดในการวิจัย

เรื่อง กลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน

Graduate Production Management Strategies based on the Concept of National Economic Sustainable Development

คำชี้แจง

1. แบบประเมินความเหมาะสมของกรอบแนวคิดในการวิจัยของวิทยานิพนธ์ เรื่อง **กลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน** เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อกรอบแนวคิดของงานวิจัยชิ้นนี้ว่ามีความเหมาะสมในการนำไปใช้สร้างเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยอยู่ในระดับใด โดยได้กำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาความสอดคล้องดังนี้

เหมาะสม หมายถึง ประเด็นหัวข้อของกรอบแนวคิดมีความเหมาะสมกับงานวิจัย

ไม่แน่ใจ หมายถึง **ไม่แน่ใจว่า** ประเด็นหัวข้อของกรอบแนวคิดมีความเหมาะสมกับงานวิจัย

ไม่เหมาะสม หมายถึง ประเด็นหัวข้อของกรอบแนวคิด**ไม่มีความเหมาะสม**กับงานวิจัย

2. ข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณา ได้แก่เอกสารแนบ 2 แสดงรายละเอียดที่มาของกรอบแนวคิด

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูง ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เสียสละเวลาของท่านให้ความร่วมมือ ในการตอบแบบประเมิน

นางสาวสุชญา สังข์จรูญ

นิสิตปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา
ภาควิชานโยบายการจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

E-mail : suchayasang@gmail.com Tel. 0988311019

ตารางที่ 1 รายละเอียดตัวแปรของกรอบแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารการผลิตบัณฑิต

การผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจ ของประเทศอย่างยั่งยืน	ความคิดเห็นที่มีต่อตัวแปร			ข้อเสนอแนะ
	เหมาะสม	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เหมาะสม	
<p>1. หลักสูตร หมายถึง แผนการจัดการศึกษาที่ประกอบด้วย 1) จุดมุ่งหมาย 2) เนื้อหา 3) การจัดการเรียนการสอน และ 4) การประเมินผล โดยมีการบูรณาการเอาองค์ความรู้พื้นฐานทางเศรษฐกิจเข้าไปเสริมในหลักสูตร ซึ่งใช้หลักการจัดการเรียนรู้แบบ Backward Design มีองค์ประกอบ 3 ขั้นตอนดังนี้</p> <p>1. กำหนดผลการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ (Identify Desired Result)</p> <p>2. กำหนดหลักฐานแสดงผลการเรียนรู้ (Determine Acceptable Evidence of Learning)</p> <p>3. ออกแบบการสอนและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ (Design Learning Experiences and Instruction)</p>	
<p>2. การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การดำเนินงานการสอนตามแผนการจัดการศึกษาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรโดยใช้หลักการจัดการเรียนรู้แบบ Backward Design มีองค์ประกอบ 3 ขั้นตอนดังนี้</p> <p>1. กำหนดผลการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ (Identify Desired Result)</p> <p>2. กำหนดหลักฐานแสดงผลการเรียนรู้ (Determine Acceptable Evidence of Learning)</p>	

การผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจ ของประเทศอย่างยั่งยืน	ความคิดเห็นที่มีต่อตัวแปร			ข้อเสนอ แนะ
	เหมาะ สม	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เหมาะสม	
Learning) 3. ออกแบบการสอนและการจัด ประสบการณ์การเรียนรู้ (Design Learning Experiences and Instruction)				
3. กิจกรรมนักศึกษา หมายถึง งานหรือกิจกรรม ที่จัดขึ้นเพื่อพัฒนาความสามารถของนักศึกษาใน การใช้ความรู้ความสามารถและประสบการณ์ เพื่อให้พร้อมที่จะประกอบวิชาชีพและดำเนินชีวิต ในสังคม ซึ่งใช้หลักการจัดการเรียนรู้แบบ Backward Design มีองค์ประกอบ 3 ขั้นตอน ดังนี้ 1. กำหนดผลการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ (Identify Desired Result) 2. กำหนดหลักฐานแสดงผลการเรียนรู้ (Determine Acceptable Evidence of Learning) 3. ออกแบบการสอนและการจัด ประสบการณ์การเรียนรู้ (Design Learning Experiences and Instruction)	

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมต่อตัวแปรเกี่ยวกับการบริหารการผลิตบัณฑิต

.....

.....

ตารางที่ 2 รายละเอียดตัวแปรของการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน โดยใช้แนวคิดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สำคัญที่จะก้าวสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ

ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สำคัญที่จะก้าวสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ด้านเศรษฐกิจ (OLSP, 1996)	ความคิดเห็นที่มีต่อตัวแปร		
	เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่ เหมาะสม
1. ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานด้านเศรษฐกิจเกี่ยวกับ หลักการและความหมายของเศรษฐกิจ ได้แก่ การเงิน สินทรัพย์ หนี้สิน การค้า ภาษี การแลกเปลี่ยน สหกรณ์ การแข่งขัน และการบริโภค			
2. ผู้เรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ เช่น ระบบการเงิน การบัญชี และการค้า			
3. ผู้เรียนมีความตระหนักรู้เกี่ยวกับปัญหาทาง เศรษฐกิจ ได้แก่ โลกาภิวัตน์ การขาดดุล การภาษี การ แข่งขันรวมทั้งสาเหตุและผลที่เกิดขึ้น			
4. ผู้เรียนมีความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหาทาง เศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล คือสามารถ เชื่อมโยงปัญหาระดับท้องถิ่นและระดับโลกกับ ทางเลือกชีวิตส่วนบุคคลได้			
5. ผู้เรียนเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจ ในชุมชนท้องถิ่นและชุมชนโลก			

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมต่อตัวแปรเกี่ยวกับของการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ใช้แนวคิด
ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สำคัญที่จะก้าวสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค (2) แบบประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือในการวิจัย

เรื่อง กลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน คำชี้แจง

1. แบบประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือในการวิจัยของวิทยานิพนธ์ เรื่อง กลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน มนุษย์ เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อการตั้งคำถามของงานวิจัยขึ้นนี้ว่ามีความเหมาะสมในการนำไปใช้สร้างเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยอยู่ในระดับใด โดยได้กำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาความสอดคล้องดังนี้

- +1 เห็นด้วย ว่าประเด็นข้อคำถามมีความเหมาะสมกับงานวิจัย
- 0 ไม่แน่ใจ ว่าประเด็นข้อคำถามมีความเหมาะสมกับงานวิจัย
- 1 ไม่เห็นด้วย ว่าประเด็นข้อคำถามมีความเหมาะสมกับงานวิจัย

2. แบบสอบถามชุดนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้แบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ประกอบด้วย เพศ วุฒิการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งปัจจุบัน และประเภทของมหาวิทยาลัยที่ท่านสังกัด

ตอนที่ 2 แบบประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือในการวิจัยของวิทยานิพนธ์ โดยได้กำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาความสอดคล้อง 3 ระดับคือ เห็นด้วย ไม่แน่ใจ และไม่เห็นด้วย

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน

3. ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูง ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เสียสละเวลาของท่าน ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี และพร้อมทั้งกรุณาให้ความอนุเคราะห์ส่งกลับคืนผู้วิจัย โดยท่านสามารถส่งคืนทางไปรษณีย์หรือสแกนแบบสอบถามที่ตอบเรียบร้อยแล้วส่งทางอีเมล ถึงผู้วิจัย ภายในวันที่ 31 ตุลาคม 2559

นางสาวสุชญา สังข์จรรย์

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาบริหารการศึกษา

ภาควิชานโยบายการจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

E-mail : suchaya.s@onesqa.or.th Tel.0988311019

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ตามความเป็นจริง

1. วุฒิการศึกษาสูงสุด

ปริญญาโทหรือต่ำกว่า ปริญญาเอก

2. ตำแหน่งปัจจุบัน

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิต/
นักศึกษา รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รองคณบดีฝ่ายฝ่ายกิจการ
นิสิต/นักศึกษา อาจารย์ผู้สอน

3. ประเภทของมหาวิทยาลัยที่ท่านสังกัด

มหาวิทยาลัยของรัฐและในกำกับของรัฐ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล มหาวิทยาลัยเอกชน

4. อาจารย์สอนในระดับ

ปริญญาบัณฑิต บัณฑิตศึกษา
 ปริญญาบัณฑิตและบัณฑิตศึกษา

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือในการวิจัยเรื่อง การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือในการวิจัยของวิทยานิพนธ์เรื่อง การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน การกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาความสอดคล้องมี 3 ระดับคือ เห็นด้วย ไม่แน่ใจ และไม่เห็นด้วย โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- +1 เห็นด้วย ว่าประเด็นข้อคำถามมีความเหมาะสมกับงานวิจัย
- 0 ไม่แน่ใจ ว่าประเด็นข้อคำถามมีความเหมาะสมกับงานวิจัย
- 1 ไม่เห็นด้วย ว่าประเด็นข้อคำถามมีความเหมาะสมกับงานวิจัย

การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนา เศรษฐกิจของประเทศ อย่างยั่งยืน	ผลการพิจารณา		
	เห็นด้วย (+1)	ไม่ แน่ใจ (0)	ไม่ เห็นด้วย (-1)
การดำเนินงานหลักสูตร			
<p>1. มหาวิทยาลัยได้กำหนดผลการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ ที่จะเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจและ ความสามารถเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจของ ประเทศอย่างยั่งยืน โดยใช้แนวคิดผลลัพธ์การเรียนรู้ ที่สำคัญที่จะก้าวสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ ในด้าน</p> <p>1) ความรู้พื้นฐานด้านเศรษฐกิจเกี่ยวกับหลักการและ ความหมายของเศรษฐกิจ</p> <p>2) ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ</p> <p>3) ความตระหนักรู้ในปัญหาทางเศรษฐกิจ</p> <p>4) ความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหาทางเศรษฐกิจ กับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล</p> <p>5) การเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจใน ชุมชนท้องถิ่นและชุมชนโลก</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>
<p>2. มหาวิทยาลัยได้กำหนดหลักฐานแสดงผลการ เรียนรู้ที่จะเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ และความสามารถเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจของ ประเทศอย่างยั่งยืน โดยใช้แนวคิดผลลัพธ์การเรียนรู้ ที่สำคัญที่จะก้าวสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ ในด้าน</p> <p>1) ความรู้พื้นฐานด้านเศรษฐกิจเกี่ยวกับหลักการและ ความหมายของเศรษฐกิจ</p> <p>2) ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ</p> <p>3) ความตระหนักรู้ในปัญหาทางเศรษฐกิจ</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>

4) ความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล
5) การเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชนท้องถิ่นและชุมชนโลก
3. มหาวิทยาลัยได้มีการออกแบบการสอนและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจและมีความสามารถเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน โดยใช้แนวคิดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สำคัญที่จะก้าวสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ ในด้าน
1) ความรู้พื้นฐานด้านเศรษฐกิจเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ
2) ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ
3) ความตระหนักรู้ในปัญหาทางเศรษฐกิจ
4) ความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล
5) การเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชนท้องถิ่นและชุมชนโลก
4. ปัจจัยทางด้านการเมืองและนโยบายของรัฐเอื้อต่อการจัดทำหลักสูตรในการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน
5. ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจเอื้อต่อการจัดทำหลักสูตรในการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน
6. ปัจจัยทางด้านสังคมเอื้อต่อการจัดทำหลักสูตรในการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน

5) การเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชนท้องถิ่นและชุมชนโลก
<p>10. มหาวิทยาลัยได้มีการออกแบบการสอนและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจและความสามารถเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน โดยใช้แนวคิดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สำคัญที่จะก้าวสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ ในด้าน</p> <p>1) ความรู้พื้นฐานด้านเศรษฐกิจเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ</p> <p>2) ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ</p> <p>3) ความตระหนักรู้ในปัญหาทางเศรษฐกิจ</p> <p>4) ความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล</p> <p>5) การเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชนท้องถิ่นและชุมชนโลก</p>
<p>11. ปัจจัยทางด้านการเมืองและนโยบายของรัฐเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนในการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน</p>
<p>12. ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนในการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน</p>
<p>13. ปัจจัยทางด้านสังคมเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนในการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน</p>
<p>14. ปัจจัยทางด้านเทคโนโลยีเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนในการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน</p>

กิจกรรมนักศึกษา			
<p>15. มหาวิทยาลัยได้กำหนดผลการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ที่มุ่งเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจและความสามารถเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน โดยใช้แนวคิดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สำคัญที่จะก้าวสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนด้านเศรษฐกิจในด้าน</p> <p>1) ความรู้พื้นฐานด้านเศรษฐกิจเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ</p> <p>2) ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ</p> <p>3) ความตระหนักรู้เกี่ยวกับปัญหาทางเศรษฐกิจ</p> <p>4) ความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล</p> <p>5) การเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชนท้องถิ่นและชุมชนโลก</p>
<p>16. มหาวิทยาลัยได้กำหนดหลักฐานแสดงผลการเรียนรู้เพื่อมุ่งเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจและความสามารถเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน โดยใช้แนวคิดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สำคัญที่จะก้าวสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนด้านเศรษฐกิจในด้าน</p> <p>1) ความรู้พื้นฐานด้านเศรษฐกิจเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ</p> <p>2) ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ</p> <p>3) ความตระหนักรู้เกี่ยวกับปัญหาทางเศรษฐกิจ</p> <p>4) ความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล</p> <p>5) การเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชนท้องถิ่นและชุมชนโลก</p>

<p>17. มหาวิทยาลัยได้มีการออกแบบการสอนและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่มุ่งเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจและความสามารถเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน โดยใช้แนวคิดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สำคัญที่จะก้าวสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนด้านเศรษฐกิจในด้าน</p> <p>1) ความรู้พื้นฐานด้านเศรษฐกิจเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ</p> <p>2) ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ</p> <p>3) ความตระหนักรู้รอบรู้ในปัญหาทางเศรษฐกิจ</p> <p>4) ความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล</p> <p>5) การเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชนท้องถิ่นและชุมชนโลก</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>
<p>18. ปัจจัยทางด้านการเมืองและนโยบายของรัฐเอื้อต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาในการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน</p>	<p>.....</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p>
<p>19. ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจเอื้อต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาในการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน</p>	<p>.....</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p>
<p>20. ปัจจัยทางด้านสังคมเอื้อต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาในการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน</p>	<p>.....</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p>
<p>21. ปัจจัยทางด้านเทคโนโลยีเอื้อต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาในการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน</p>	<p>.....</p>	<p>.....</p>	<p>.....</p>

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค (3-1) แบบสอบถามสำหรับผู้บริหาร

เรื่อง สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน

คำชี้แจง

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบายการจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน

2. ผู้วิจัยต้องการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ขอความกรุณาท่านโปรดช่วยตอบแบบสอบถามทุกข้อ ทุกข้อ ตามสภาพจริง ให้ตรงกับความคิดเห็นของท่านให้มากที่สุด เพราะข้อมูลที่เป็นจริงของท่านจะมีคุณค่าอย่างยิ่งต่องานวิจัย และจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศในภาพรวมต่อไป การตอบแบบสอบถามครั้งนี้จะไม่มีผลกระทบต่อท่านและการปฏิบัติงานของท่านแต่ประการใด เพราะผู้วิจัยจะนำไปวิเคราะห์และนำเสนอผลในภาพรวมเท่านั้น

3. แบบสอบถามมีทั้งหมด 6 ฉบับ เป็นแบบสอบถามสำหรับ รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ จำนวน 1 ฉบับ รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา จำนวน 1 ฉบับ รองคณบดีฝ่ายวิชาการ จำนวน 1 ฉบับ รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา จำนวน 1 ฉบับ อาจารย์ผู้สอน 2 ฉบับ

4. แบบสอบถามชุดนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้แบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ประกอบด้วย เพศ วุฒิการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งปัจจุบัน และประเภทของมหาวิทยาลัยที่ท่านสังกัด

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน โดยใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ

5. ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูง ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เสียสละเวลาของท่านให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดียิ่ง และพร้อมทั้งกรุณาให้ความอนุเคราะห์ส่งกลับคืนผู้วิจัย โดยท่านสามารถส่งคืนทางไปรษณีย์หรือสแกนแบบสอบถามที่ตอบเรียบร้อยแล้วส่งทางอีเมล ถึงผู้วิจัย **ภายในวันที่**

31 มกราคม 2560

นางสาวสุชญา สังข์จรูญ

นิสิตปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา

ภาควิชานโยบายการจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

E-mail : suchaya.s@onesqa.or.th Tel. 0988311019

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ตามความเป็นจริง

1. อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม

- น้อยกว่า 30 ปี 30 – 40 ปี
 41 – 50 ปี 51 – 60 ปี
 60 ปีขึ้นไป

2. ประสบการณ์การทำงานในมหาวิทยาลัยที่สังกัดปัจจุบัน

- น้อยกว่า 1 ปี 1 – 4 ปี
 5 – 8 ปี 9 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษาที่สอน (อาจตอบได้มากกว่า 1 ระดับตามที่สอนจริง)

- ปริญญาตรี ปริญญาโท
 ปริญญาเอก

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องของระดับคะแนน ซึ่งตรงกับระดับความความคิดเห็นของท่านต่อสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

5	หมายถึง	ระดับสภาพความเป็นจริงในปัจจุบันมากที่สุด
ระดับสภาพที่พึงประสงค์มากที่สุด
4	หมายถึง	ระดับสภาพความเป็นจริงในปัจจุบันมาก
ระดับสภาพที่พึงประสงค์มาก
3	หมายถึง	ระดับสภาพความเป็นจริงในปัจจุบันปานกลาง
ระดับสภาพที่พึงประสงค์ปานกลาง
2	หมายถึง	ระดับสภาพความเป็นจริงในปัจจุบันน้อย
ระดับสภาพที่พึงประสงค์น้อย
1	หมายถึง	ระดับสภาพความเป็นจริงในปัจจุบันน้อยที่สุด
ระดับสภาพที่พึงประสงค์น้อยที่สุด

การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิด การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ อย่างยั่งยืน	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4) ความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล
5) การเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชนท้องถิ่นและชุมชนโลก

ขอขอบพระคุณท่านที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ภาคผนวก ค (3-2) แบบสอบถามสำหรับอาจารย์ผู้สอน
แบบสอบถามสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิด
การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน

คำชี้แจง

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรครุศาสตรศึกษบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบายการจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน

2. ผู้วิจัยต้องการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ขอความกรุณาท่านโปรดช่วยตอบแบบสอบถามทุกตอน ทุกข้อ ตามสภาพจริง ให้ตรงกับความคิดเห็นของท่านให้มากที่สุด เพราะข้อมูลที่เป็นจริงของท่านจะมีคุณค่าอย่างยิ่งต่องานวิจัย และจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศในภาพรวมต่อไป การตอบแบบสอบถามครั้งนี้จะไม่มีผลกระทบต่อท่านและการปฏิบัติงานของท่านแต่ประการใด เพราะผู้วิจัยจะนำไปวิเคราะห์และนำเสนอผลในภาพรวมเท่านั้น

3. แบบสอบถามมีทั้งหมด 6 ฉบับ เป็นแบบสอบถามสำหรับ รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ จำนวน 1 ฉบับ รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา จำนวน 1 ฉบับ รองคณบดีฝ่ายวิชาการ จำนวน 1 ฉบับ รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา จำนวน 1 ฉบับ อาจารย์ผู้สอน 2 ฉบับ

4. แบบสอบถามชุดนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้แบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ประกอบด้วย เพศ วุฒิการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งปัจจุบัน และประเภทของมหาวิทยาลัยที่ท่านสังกัด

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน โดยใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ

5. ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูง ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เสียสละเวลาของท่านให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดียิ่ง และพร้อมทั้งกรุณาให้ความอนุเคราะห์ส่งกลับคืนผู้วิจัย โดยท่านสามารถส่งคืนทางไปรษณีย์หรือสแกนแบบสอบถามที่ตอบเรียบร้อยแล้วส่งทางอีเมล ถึงผู้วิจัย **ภายในวันที่**

31 มกราคม 2560

นางสาวสุชญา สังข์จรูญ

นิสิตปริญญาศึกษบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา

ภาควิชานโยบายการจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

E-mail : suchaya.s@onesqa.or.th Tel. 0988311019

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ตามความเป็นจริง

1. อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม

- น้อยกว่า 30 ปี 30 – 40 ปี
 41 – 50 ปี 51 – 60 ปี
 60 ปีขึ้นไป

2. ประสบการณ์การทำงานในมหาวิทยาลัยที่สังกัดปัจจุบัน

- น้อยกว่า 5 ปี 5 – 10 ปี
 11 – 15 ปี 15 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษาที่สอน (อาจตอบได้มากกว่า 1 ระดับตามที่สอนจริง)

- ปริญญาตรี ปริญญาโท
 ปริญญาเอก

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องของระดับคะแนน ซึ่งตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านต่อสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

5	หมายถึง	ระดับสภาพความเป็นจริงในปัจจุบันมากที่สุด
ระดับสภาพที่พึงประสงค์มากที่สุด
4	หมายถึง	ระดับสภาพความเป็นจริงในปัจจุบันมาก
ระดับสภาพที่พึงประสงค์มาก
3	หมายถึง	ระดับสภาพความเป็นจริงในปัจจุบันปานกลาง
ระดับสภาพที่พึงประสงค์ปานกลาง
2	หมายถึง	ระดับสภาพความเป็นจริงในปัจจุบันน้อย
ระดับสภาพที่พึงประสงค์น้อย
1	หมายถึง	ระดับสภาพความเป็นจริงในปัจจุบันน้อยที่สุด
ระดับสภาพที่พึงประสงค์น้อยที่สุด

การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิด การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ อย่างยั่งยืน	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4) ความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล 5) การเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชนท้องถิ่นและชุมชนโลก

ขอขอบพระคุณท่านที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ภาคผนวก ค (4) แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์

แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ

ร่างกลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน

คำชี้แจง

1. แบบประเมินนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนโดยผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นรายบุคคล

2. แบบประเมินนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบประเมิน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์หลัก/กลยุทธ์รองการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนโดยใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) และคำถามปลายเปิด

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของวิธีดำเนินการของการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน โดยใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) และคำถามปลายเปิด

3. ขอความกรุณาโปรดพิจารณา กรอบแนวคิดการวิจัย และร่างกลยุทธ์การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนที่ส่งมาพร้อมกับแบบประเมินนี้ แล้วตอบแบบประเมินแต่ละข้อ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

4. ขอความกรุณาให้ความอนุเคราะห์ส่งแบบประเมินกลับคืนผู้วิจัย **ภายในวันอังคารที่ 17 พฤษภาคม 2560** และหากมีข้อสงสัย หรือข้อข้องประการใด ขอความกรุณาติดต่อผู้วิจัยได้ตามข้อมูลที่ได้แจ้งไว้ข้างท้ายนี้

ความคิดเห็นของท่านเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการวิจัย โดยผู้วิจัยหวังว่าผลการวิจัยจะเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาการผลิตบัณฑิตของประเทศให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

นางสาวสุชญา สังข์จรูญ

นิสิตปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา

ภาควิชานโยบายการจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

E-mail: suchaya.s@onesqa.or.th โทรศัพท์: 098-831-1019

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบประเมิน

ชื่อ..... นามสกุล.....
 ตำแหน่งปัจจุบันหน่วยงาน.....
 อายุ.....ปี ประสบการณ์ในการทำงาน.....ปี
 วุฒิการศึกษาสูงสุด ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก
 โปรรระดับสาขาวิชา

ความเชี่ยวชาญทางวิชาการ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ การบริหารสถานศึกษา	☐ การเรียนการสอน
☐ การพัฒนาอย่างยั่งยืน	☐ การจัดกิจกรรมนักศึกษา
☐ การจัดทำกลยุทธ์/ยุทธศาสตร์	☐ การวิจัย
☐ เศรษฐกิจ/เศรษฐศาสตร์	☐ อื่นๆ โปรรระบุ

คำชี้แจงสำหรับตอนที่ 2-3 แบบประเมินนี้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ
 โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในระดับคะแนนซึ่งตรงกับ ความเหมาะสม และ ความเป็นไปได้ ตามเกณฑ์
 การให้คะแนน 5 ระดับ ดังนี้

ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
ระดับ	หมายถึง	ระดับ	หมายถึง
5	มีความเหมาะสมมากและมีความจำเป็นเร่งด่วนในการปฏิบัติ	5	สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงจนประสบความสำเร็จ
4	มีความเหมาะสมค่อนข้างมากควรนำไปปฏิบัติให้เกิดความสำเร็จ	4	มีความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจนประสบความสำเร็จ
3	มีความเหมาะสมปานกลาง ปฏิบัติได้ก็ดี ไม่ปฏิบัติก็ไม่เกิดความเสียหาย	3	มีความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติจนประสบความสำเร็จในระดับปานกลาง
2	มีความเหมาะสมค่อนข้างน้อยสามารถนำไปปฏิบัติได้ตามสถานการณ์	2	มีความยากลำบากในการนำไปปฏิบัติ
1	มีความเหมาะสมน้อยอาจไม่คุ้มค่าในการนำไปปฏิบัติ	1	เมื่อนำไปปฏิบัติอาจไม่ประสบความสำเร็จ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์หลัก/
กลยุทธ์รอง

ตอนที่ 2.1 โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ตามความคิดเห็นของท่านต่อกลยุทธ์หลัก

กลยุทธ์หลัก	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ
	มาก > น้อย					มาก > น้อย					
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
1. สร้างบัณฑิตด้วย <u>หลักสูตร</u> ที่มุ่งให้นักศึกษามีความเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน สังคม ประเทศชาติ และชุมชนโลก	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
2. <u>บูรณาการ</u> การสอนนักศึกษาให้สามารถเชื่อมโยงและตัดสินใจเกี่ยวกับปัญหาทางเศรษฐกิจ เป็นพลเมืองที่ใช้ชีวิตอย่างมีคุณภาพ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
3. <u>เสริม</u> ประสบการณ์ชีวิต เพิ่มความรู้ ทักษะที่จำเป็นต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ก่อนสำเร็จการศึกษา	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

ตอนที่ 2.2 โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ตามความคิดเห็นของท่านต่อกลยุทธ์หลักและกลยุทธ์รอง

กลยุทธ์หลัก/กลยุทธ์รอง	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ
	มาก > น้อย					มาก > น้อย					
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
1. สร้างบัณฑิตด้วยหลักสูตรที่มุ่งให้นักศึกษามีความเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน สังคม ประเทศชาติ และชุมชนโลก											
1.1 พัฒนาหลักสูตรที่ส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ และการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนให้นักศึกษา	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
1.2 กำหนดให้หลักสูตรต้องมีการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้คิดวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
1.3 ส่งเสริมให้หลักสูตรมีการสร้างความตระหนักรอบรู้ให้นักศึกษาเกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
2. บูรณาการการสอนนักศึกษาให้สามารถเชื่อมโยงและตัดสินใจเกี่ยวกับปัญหาทางเศรษฐกิจ เป็นพลเมืองที่ใช้ชีวิตอย่างมีคุณภาพ											
2.1 สอนให้นักศึกษาเข้าใจความรู้ทางเศรษฐกิจอย่างถ่องแท้แก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
2.2 ปรับรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการให้นักศึกษาฝึกคิดวิเคราะห์โดยอาศัยความรู้ด้าน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

กลยุทธ์หลัก/กลยุทธ์รอง	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ
	มาก > น้อย					มาก > น้อย					
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
เศรษฐกิจที่จำเป็น											
2.3 สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์และเป็นพลเมืองที่ดี	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
3. เสริมประสบการณ์ชีวิต เพิ่มความรู้ ทักษะที่จำเป็นต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนก่อนสำเร็จการศึกษา											
3.1 กิจกรรมการนำความรู้สู่การปฏิบัติ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
3.2 จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อการเรียนรู้ของนักศึกษาด้านการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
3.3 ตรวจสอบคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนที่จะช่วยเสริมสร้างการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของวิธีดำเนินการ

กลยุทธ์หลัก/กลยุทธ์รอง	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ
	มาก > น้อย					มาก > น้อย					
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
<p>1. สร้างบัณฑิตด้วยหลักสูตรที่มุ่งให้นักศึกษามีความเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชน สังคม ประเทศชาติ และชุมชนโลก</p>											
<p>1.1 พัฒนาหลักสูตรที่ส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ และการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนให้นักศึกษา</p>											
<p>1.1.1 ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร โดยบูรณาการเนื้อหาความรู้ที่สอนในวิชาปกติเข้ากับการสอดแทรกแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจเพียงเพียงและแผนยุทธศาสตร์ชาติ -20 ปี หรือเปิดสอนในวิชาศึกษาทั่วไป (General Education)</p>	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
<p>1.1.2 กำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์เกี่ยวกับความรู้ความสามารถด้านเศรษฐกิจที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับนักศึกษา แล้วกำหนดหลักฐานแสดงผลการเรียนรู้ที่จะใช้วัดความสำเร็จของการจัดการเรียนการสอน จากนั้นจึงออกแบบการสอนและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามความเหมาะสม</p>	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
<p>1.1.3 สร้างหลักสูตรและอาจารย์ต้นแบบ (Model) โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาต่าง ๆ มาร่วมยกร่างหลักสูตรแบบบูรณาการศาสตร์ของการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนเพื่อทดลองใช้แล้วปรับปรุงให้มีคุณภาพก่อนที่จะขยายผลไปสู่รายวิชาอื่น ๆ โดยมีอาจารย์ต้นแบบเป็นผู้ถ่ายทอดหรือคอยให้คำแนะนำ</p>	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

กลยุทธ์หลัก/กลยุทธ์รอง	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ
	มาก > น้อย					มาก > น้อย					
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
1.2 กำหนดให้หลักสูตรต้องมีการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้คิดวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล											
1.2.1 สอดแทรกเนื้อหาในหลักสูตรเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานทางเศรษฐกิจที่จำเป็นเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ ความสามารถในการคิดวิเคราะห์เพื่อตัดสินใจในการใช้ชีวิตตามสภาพเศรษฐกิจ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
1.2.2 ระบุแนวทางในการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรที่ต้องเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้อภิปรายหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับตนเองในระดับบุคคล ชุมชน สังคม และในฐานะพลเมืองของประเทศและพลเมืองโลก	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
1.2.3 ให้ผู้ที่มีความรู้ความสามารถด้านการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนได้มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาหลักสูตรร่วมกับอาจารย์ประจำหลักสูตรในการให้ความเห็นเกี่ยวกับทักษะที่จำเป็น วิธีการเรียนการสอนในการพัฒนาคุณภาพบัณฑิตให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

กลยุทธ์หลัก/กลยุทธ์รอง	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ
	มาก > น้อย					มาก > น้อย					
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
1.3 ส่งเสริมให้หลักสูตรมีการสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาหลักทางเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน											
1.3.1 กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในและนอกหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้สร้างหรือเกิดความตระหนักต่อปัญหาหลักทางเศรษฐกิจของประเทศในฐานะที่เป็นพลเมืองทั้งในระดับบุคคล ครอบครัว ชุมชน ไปจนถึงระดับที่ใหญ่ขึ้นอย่างเหมาะสม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
1.3.2 สนับสนุนช่องทางในการศึกษาเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน เช่น การเก็บชั่วโมงการเข้าร่วมการฝึกประสบการณ์ในสถานประกอบการ การอบรม ประชุมสัมมนา หรือการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อศึกษาความรู้ด้วยตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
1.3.3 จัดพื้นที่ หรือกิจกรรมให้นักศึกษาได้แสดงออกถึงความรู้ ความเข้าใจ ความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ในวิธี/รูปแบบ/บริบทที่ตนเกี่ยวข้อง โดยเชิญผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญมาร่วมรับฟัง แสดงความคิดเห็นหรือให้ความรู้เพิ่มเติม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

กลยุทธ์หลัก/กลยุทธ์รอง	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ
	มาก > น้อย					มาก > น้อย					
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
2. บูรณาการการสอน นักศึกษาให้สามารถเชื่อมโยงและตัดสินใจเกี่ยวกับปัญหาทางเศรษฐกิจ เป็นพลเมืองที่ใช้ชีวิตอย่างมีคุณภาพ											
2.1 สอนให้นักศึกษาเข้าใจความรู้ทางเศรษฐกิจอย่างถ่องแท้ แก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม											
2.1.1 ปรับรูปแบบเทคนิควิธีการสอนที่มีการผสมผสานระหว่างหลักทฤษฎีและการปฏิบัติในสัดส่วนที่เหมาะสม เพื่อให้ นักศึกษาได้มีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถนำหลักการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
2.1.2 สร้างกิจกรรมการเรียนรู้เนื้อหาในบทเรียน และการวัดและประเมินผลที่มีความสอดคล้องสัมพันธ์กัน โดยที่สามารถสะท้อนความสำเร็จของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้นักศึกษามีความสามารถในการวิเคราะห์ เชื่อมโยง ตัดสินใจเกี่ยวกับสภาพทางเศรษฐกิจและใช้ชีวิตอย่างมีคุณภาพ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
2.1.3 บูรณาการเนื้อหาตามหลักสูตรให้มีความถูกต้องและทันสมัยทั้งหลักวิชาการและหลักการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนโดยให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการออกแบบบทเรียนหรือเลือกวิธีการ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

กลยุทธ์หลัก/กลยุทธ์รอง	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ	
	มาก > น้อย					มาก > น้อย						
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
เรียนรู้ที่ตนสนใจ												
2.2 ปรับรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการให้นักศึกษาฝึกคิดวิเคราะห์โดยอาศัยความรู้ด้านเศรษฐกิจที่จำเป็น												
2.2.1 สร้างโจทย์ หรือ สถานการณ์สมมติให้นักศึกษาได้คิด วิเคราะห์ แก้ปัญหาโดยอาศัยความรู้ ด้านเศรษฐกิจแล้วแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ร่วมกัน โดยอาจารย์ช่วยเติมเต็มการเรียนรู้	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
2.2.2 ให้นักศึกษาได้นำเสนอ โครงการ/โครงการที่เกี่ยวข้องกับการ พัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่าง ยั่งยืนตามบริบทของสาขาวิชาที่ เรียน ทั้งงานเดี่ยว คู่หรือกลุ่ม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
2.2.3 พัฒนาและต่อยอดองค์ ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจ ของประเทศอย่างยั่งยืนของ นักศึกษาโดยให้มีการถ่ายทอดองค์ ความรู้ไปสู่ครอบครัว ชุมชน สังคม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
2.3 สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์และเป็นพลเมืองที่ดี												
2.3.1 จัดกิจกรรมหมุนเวียนให้ ความรู้ เช่น จัดให้มีพื้นที่ เช่น กระดานประชาสัมพันธ์ความรู้ การ จัดสัมมนาภายในวิชาเรียน การ ประชุมภายใน/ระหว่างคณะใน ประเด็นการพัฒนาเศรษฐกิจของ ประเทศอย่างยั่งยืน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		

กลยุทธ์หลัก/กลยุทธ์รอง	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ
	มาก > น้อย					มาก > น้อย					
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
2.3.2 เปิดโอกาสให้นักศึกษาไปศึกษาแนวปฏิบัติที่ดีเยี่ยมแหล่งเรียนรู้ที่เป็นตัวอย่าง/ต้นแบบของชุมชนหรือบุคคลตัวอย่างที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน รวมถึงตัวอย่างการพัฒนาอย่างยั่งยืนในด้านอื่น ๆ ในรูปแบบและช่องทางที่หลากหลาย โดยใช้สื่อหรือเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามามีส่วนร่วม เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
2.3.3 พัฒนาโครงสร้างทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ในยุค 4.0 นำมาซึ่งแนวทางในการนำอินเทอร์เน็ตของฟิงส์ (Internet of thing : IoT) มาช่วยในการบริหารจัดการชั้นเรียนแบบบูรณาการ เพื่อให้เกิดประสิทธิผลในการเรียนรู้อย่างแท้จริง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
3. เสริมประสบการณ์ชีวิต เพิ่มความรู้ ทักษะที่จำเป็นต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนก่อนสำเร็จการศึกษา											
3.1 กิจกรรมการนำความรู้สู่การปฏิบัติ											
3.1.1 จัดกิจกรรมเพื่อเตรียมการเป็นผู้ประกอบการให้นักศึกษา แนะนำให้คำปรึกษาเทคนิค แนวทางในการวางแผนเพื่อการประกอบอาชีพในอนาคต	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

กลยุทธ์หลัก/กลยุทธ์รอง	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ
	มาก > น้อย					มาก > น้อย					
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
หลังจากสำเร็จการศึกษา โดย อาจารย์และผู้ที่ประสบความสำเร็จ ในวิชาชีพด้านต่าง ๆ											
3.1.2 เปิดคลินิกให้คำปรึกษา และพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตที่พึง ประสงค์ตามหัวข้อ ที่นักศึกษาสนใจ เช่น การพัฒนา บุคลิกภาพ การเพิ่มพูนทักษะความรู้ ทางด้านเศรษฐกิจ การพัฒนาที่ยัง ยืน และความรู้ในเรื่องที่เกี่ยวข้อง การเรียนและการประกอบอาชีพ เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
3.1.3 จัดสหกิจศึกษาร่วมกับ หน่วยงานหรือสถานประกอบการ ด้วยการให้นักศึกษาเข้าร่วมการฝึก ประสบการณ์ในแหล่งเรียนรู้ที่ ประสบความสำเร็จหรือเป็นต้นแบบ ของการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยเน้นที่ การนำองค์ความรู้สู่การปฏิบัติใน บริบทการทำงานจริง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
3.2 จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อการเรียนรู้ของนักศึกษาด้านการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่าง ยั่งยืน											
3.2.1 ส่งเสริมการจัดกิจกรรม ของกลุ่มนักศึกษาหรือชมรมต่าง ๆ ตามความสนใจโดยให้คำนึงถึงการ สอดแทรกวิธีการหรือเนื้อหาของเป็น พลเมืองที่ดีที่จะช่วยพัฒนาเศรษฐกิจ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

กลยุทธ์หลัก/กลยุทธ์รอง	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ
	มาก > น้อย					มาก > น้อย					
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
ของประเทศอย่างยั่งยืนใน วัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรม											
3.2.2 จัดโครงการสร้างความ ร่วมมือระหว่างคณะ/สถาบัน เพื่อ แลกเปลี่ยนเรียนรู้และศึกษาแนว ปฏิบัติของการที่จะมีส่วนร่วมในการ ช่วยพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ อย่างยั่งยืน ในรูปแบบการจัดแข่งขัน ทักษะ หรือการจัดประกวดผลงาน หรือนำเสนอบทความทางวิชาการ เป็นต้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
3.2.3 จัดตั้งหน่วยงาน/บริษัท จำลองที่บริหารงานโดยคัดเลือก กลุ่มนักศึกษาจากหลากหลายคณะ และชั้นปีตามความสมัครเข้า มาร่วมบริหารและดำเนินงานตาม แนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจอย่าง ยั่งยืนกำหนดภาคการศึกษาละ 1 กิจกรรม และหากประเมินแล้วว่า มีความเป็นไปได้ก็สามารถ ดำเนินการร่วมกับศูนย์บ่มเพาะ เพื่อพัฒนาเป็นธุรกิจและสร้าง อาชีพในอนาคต	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
3.3 ตรวจสอบคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนที่จะช่วยเสริมสร้างการพัฒนาเศรษฐกิจ ของประเทศอย่างยั่งยืน											
3.3.1 จัดกิจกรรมระดมความคิด คิดเห็นทั้งในลักษณะที่เป็นทางการ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

กลยุทธ์หลัก/กลยุทธ์รอง	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ
	มาก > น้อย					มาก > น้อย					
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
และไม่เป็นทางการเกี่ยวกับคุณภาพบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่จะมีส่วนช่วยในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน โดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย เช่น ผู้บริหารระดับสถาบัน/คณะ ผู้ดูแลและพัฒนาหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน นักศึกษา และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งอาจประกอบด้วยผู้แทนนายจ้าง ผู้แทนสภาวิชาชีพ ผู้ทรงคุณวุฒิจากหน่วยงานของรัฐหรือภาคเอกชนเพื่อกำหนดคุณสมบัติที่พึงประสงค์ร่วมกัน แล้วนำไปกำหนดเป็นแผนกลยุทธ์การพัฒนานักศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม											
3.3.2 ให้นักศึกษาเข้าร่วมโครงการทดสอบ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ ก่อนจบการศึกษา หรือวัดสมรรถนะที่พึงประสงค์ตามชั้นปี โดยแบ่งเป็น 2 หมวดหลัก ๆ คือ 1. ความรู้ความสามารถด้านวิชาการ และ 2. ทักษะทางวิชาชีพและการดำรงชีวิต โดยนำผลการทดสอบมาสรุปและจัดกลุ่มนักศึกษาและทางสถาบันให้คำปรึกษาตามความต้องการจำเป็น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
3.3.3 จัดให้มีการทดสอบวัดทัศนคติก่อนสำเร็จการศึกษา	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

กลยุทธ์หลัก/กลยุทธ์รอง	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ
	มาก > น้อย					มาก > น้อย					
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
(Attitude Test) ใช้วัดทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมให้ดียิ่งขึ้น											

ขอขอบพระคุณอย่างยิ่งในความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามค่ะ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือในการวิจัยเรื่องการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน

การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC
	1	2	3	4	5		
การดำเนินงานหลักสูตร							
1. มหาวิทยาลัยได้กำหนดผลการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ที่จะเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจและความสามารถเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน โดยใช้แนวคิดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สำคัญที่จะก้าวสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ ในด้าน							
1) ความรู้พื้นฐานด้านเศรษฐกิจเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ	1	1	1	1	1	5	1.00
2) ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ	1	1	1	1	1	5	1.00
3) ความตระหนักรู้เกี่ยวกับปัญหาทางเศรษฐกิจ	1	1	1	1	1	5	1.00
4) ความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล	1	1	1	1	1	5	1.00
5) การเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชนท้องถิ่นและชุมชนโลก	1	1	1	1	1	5	1.00
2. มหาวิทยาลัยได้กำหนดหลักฐานแสดงผลการเรียนรู้ที่จะเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจและความสามารถเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน โดยใช้แนวคิดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สำคัญที่จะก้าวสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ ในด้าน							
1) ความรู้พื้นฐานด้านเศรษฐกิจเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ	1	1	1	1	1	5	1.00
2) ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ	1	1	1	1	1	5	1.00
3) ความตระหนักรู้เกี่ยวกับปัญหาทางเศรษฐกิจ	1	1	1	1	1	5	1.00
4) ความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล	1	1	1	1	1	5	1.00
5) การเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชนท้องถิ่นและชุมชนโลก	1	1	1	1	1	5	1.00

การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการ พัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ อย่างยั่งยืน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC
	1	2	3	4	5		
3. มหาวิทยาลัยได้มีการออกแบบการสอนและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจและมีความสามารถเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน โดยใช้แนวคิดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สำคัญที่จะก้าวสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ ในด้าน							
1) ความรู้พื้นฐานด้านเศรษฐกิจเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ	1	1	1	1	1	5	1.00
2) ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ	1	1	1	1	1	5	1.00
3) ความตระหนักอย่างรอบรู้ในปัญหาทางเศรษฐกิจ	1	1	1	1	1	5	1.00
4) ความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล	1	1	1	1	1	5	1.00
5) การเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชนท้องถิ่นและชุมชนโลก	1	1	1	1	1	5	1.00
4. ปัจจัยทางด้านการเมืองและนโยบายของรัฐเอื้อต่อการจัดทำหลักสูตรในการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน	1	1	1	1	1	5	1.00
5. ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจเอื้อต่อการจัดทำหลักสูตรในการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน	1	1	1	1	1	5	1.00
6. ปัจจัยทางด้านสังคมเอื้อต่อการจัดทำหลักสูตรในการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน	1	1	1	1	1	5	1.00
7. ปัจจัยทางด้านเทคโนโลยีเอื้อต่อการจัดทำหลักสูตรในการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ	1	1	1	1	1	5	1.00

การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการ พัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ อย่างยั่งยืน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC
	1	2	3	4	5		
อย่างยั่งยืน							
การจัดการเรียนการสอน							
8. มหาวิทยาลัยกำหนดผลการเรียนรู้ที่พึงประสงค์เพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจและความสามารถเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน โดยใช้แนวคิดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สำคัญที่จะก้าวสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ ในด้าน							
1) ความรู้พื้นฐานด้านเศรษฐกิจเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ	1	1	1	1	1	5	1.00
2) ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ	1	1	1	1	1	5	1.00
3) ความตระหนักรู้เกี่ยวกับปัญหาทางเศรษฐกิจ	1	1	1	1	1	5	1.00
4) ความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล	1	1	1	1	1	5	1.00
5) การเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชนท้องถิ่นและชุมชนโลก	1	1	1	1	1	5	1.00
9. มหาวิทยาลัยได้กำหนดหลักฐานแสดงผลการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจและความสามารถเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน โดยใช้แนวคิดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สำคัญที่จะก้าวสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ ในด้าน							
1) ความรู้พื้นฐานด้านเศรษฐกิจเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ	1	1	1	1	1	5	1.00
2) ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ	1	1	1	1	1	5	1.00
3) ความตระหนักรู้เกี่ยวกับปัญหาทางเศรษฐกิจ	1	1	1	1	1	5	1.00
4) ความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล	1	1	1	1	1	5	1.00
5) การเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชนท้องถิ่นและชุมชนโลก	1	1	1	1	1	5	1.00

การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการ พัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ อย่างยั่งยืน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC
	1	2	3	4	5		
10. มหาวิทยาลัยได้มีการออกแบบการสอนและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจและความสามารถเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน โดยใช้แนวคิดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สำคัญที่จะก้าวสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ ในด้าน							
1) ความรู้พื้นฐานด้านเศรษฐกิจเกี่ยวกับหลักการและความหมายของเศรษฐกิจ	1	1	1	1	1	5	1.00
2) ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ	1	1	1	1	1	5	1.00
3) ความตระหนักรู้เกี่ยวกับปัญหาทางเศรษฐกิจ	1	1	1	1	1	5	1.00
4) ความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหาทางเศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล	1	1	1	1	1	5	1.00
5) การเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชุมชนท้องถิ่นและชุมชนโลก	1	1	1	1	1	5	1.00
11. ปัจจัยทางด้านการเมืองและนโยบายของรัฐเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนในการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน	1	1	1	1	1	5	1.00
12. ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนในการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน	1	1	1	1	1	5	1.00
13. ปัจจัยทางด้านสังคมเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนในการบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน	1	1	1	1	1	5	1.00
14. ปัจจัยทางด้านเทคโนโลยีเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนในการบริหารการผลิต	1	1	1	1	1	5	1.00

การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการ พัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ อย่างยั่งยืน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC
	1	2	3	4	5		
บัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของ ประเทศอย่างยั่งยืน							
กิจกรรมนักศึกษา							
15. มหาวิทยาลัยได้กำหนดผลการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ที่มุ่งเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความรู้ความ เข้าใจและความสามารถเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน โดยใช้แนวคิด ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สำคัญที่จะก้าวสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ ในด้าน							
1) ความรู้พื้นฐานด้านเศรษฐกิจเกี่ยวกับ หลักการและความหมายของเศรษฐกิจ	1	1	1	1	1	5	1.00
2) ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ	1	1	1	1	1	5	1.00
3) ความตระหนักรู้เกี่ยวกับปัญหาทาง เศรษฐกิจ	1	1	1	1	1	5	1.00
4) ความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหาทาง เศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล	1	1	1	1	1	5	1.00
5) การเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อ เศรษฐกิจในชุมชนท้องถิ่นและชุมชนโลก	1	1	1	1	1	5	1.00
16. มหาวิทยาลัยได้กำหนดหลักฐานแสดงผลการเรียนรู้เพื่อมุ่งเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจและความสามารถเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน โดยใช้ แนวคิดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สำคัญที่จะก้าวสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ ในด้าน							
1) ความรู้พื้นฐานด้านเศรษฐกิจเกี่ยวกับ หลักการและความหมายของเศรษฐกิจ	1	1	1	1	1	5	1.00
2) ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ	1	1	1	1	1	5	1.00
3) ความตระหนักรู้เกี่ยวกับปัญหาทาง เศรษฐกิจ	1	1	1	1	1	5	1.00
4) ความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหาทาง เศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล	1	1	1	1	1	5	1.00
5) การเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อ เศรษฐกิจในชุมชนท้องถิ่นและชุมชนโลก	1	1	1	1	1	5	1.00

การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการ พัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ อย่างยั่งยืน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC
	1	2	3	4	5		
17. มหาวิทยาลัยได้มีการออกแบบการสอนและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่มุ่งเสริมสร้าง ให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจและความสามารถเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ อย่างยั่งยืน โดยใช้แนวคิดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่สำคัญที่จะก้าวสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ ในด้าน							
1) ความรู้พื้นฐานด้านเศรษฐกิจเกี่ยวกับ หลักการและความหมายของเศรษฐกิจ	1	1	1	1	1	5	1.00
2) ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ	1	1	1	1	1	5	1.00
3) ความตระหนักรู้เกี่ยวกับปัญหาทาง เศรษฐกิจ	1	1	1	1	1	5	1.00
4) ความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหาทาง เศรษฐกิจกับทางเลือกชีวิตส่วนบุคคล	1	1	1	1	1	5	1.00
5) การเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อ เศรษฐกิจในชุมชนท้องถิ่นและชุมชนโลก	1	1	1	1	1	5	1.00
18. ปัจจัยทางด้านการเมืองและนโยบาย ของรัฐเอื้อต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาในการ การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนา เศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน	1	1	1	1	1	5	1.00
19. ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจเอื้อต่อการจัด กิจกรรมนักศึกษาในการบริหารการผลิต บัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของ ประเทศอย่างยั่งยืน	1	1	1	1	1	5	1.00
20. ปัจจัยทางด้านสังคมเอื้อต่อการจัด กิจกรรมนักศึกษาในการบริหารการผลิต บัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของ ประเทศอย่างยั่งยืน	1	1	1	1	1	5	1.00

การบริหารการผลิตบัณฑิตตามแนวคิดการ พัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ อย่างยั่งยืน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC
	1	2	3	4	5		
21. ปัจจัยทางด้านเทคโนโลยีเอื้อต่อการจัด กิจกรรมนักศึกษาในการบริหารการผลิต บัณฑิตตามแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจของ ประเทศอย่างยั่งยืน	1	1	1	1	1	5	1.00

ภาคผนวก จ ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์

ผลการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามสำหรับสภาพปัจจุบัน
โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient)

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.994	105

ผลการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามสำหรับสภาพที่พึงประสงค์
โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient)

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.986	105

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวสุชญา สังข์จรูญ เกิดเมื่อวันพฤหัสบดีที่ 10 กันยายน พ.ศ. 2524 ที่อำเภอเมือง จังหวัดพัทลุง สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เมื่อปี พ.ศ. 2547 ระดับปริญญาโทครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาโสตทัศนศึกษาคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และเข้ารับการศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี พ.ศ. 2555 ในส่วนของประวัติการทำงานได้เข้าทำงานเป็นนักวิชาการสถาบันวิจัยและพัฒนาคุณภาพ สำนักประเมินและรับรองสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2551 ปัจจุบันดำรงตำแหน่งนักวิชาการ ภารกิจประเมินและรับรองสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา สำนักประเมินและรับรอง สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)

